Ordinea Universală a Creării MATERIILOR

MATERIE

ANTIMATERIE

MATERIE ÎNTUNECATĂ

de Inginer Nuclear M.T. KESHE

Nota traducătorului: În această ultimă versiune a traducerii acestei carți, am păstrat toate abrevierile în limba engleză, cu riscurile legate de morfologie și semantică, pe care le implică acest fapt. Sper ca acest demers să ajute la înțelegerea cât mai profundă și mai completă a conceptelor inovatoare dar firești aduse de această cunoaștere.

Publicarea gratuită în format digital a traducerii în limba Română a acestei cărți se face în baza afirmațiilor făcute de D-ul Keshe de mai multe ori de-a lungul anilor, începând cu anul 2012. Mentionez aici două din aceste afirmații:

1. - Mesaj postat pe website-ul Fundației Keshe în topicul "Keshe Foundation seminars and teaching program announcement" la data de 30 Mai 2012.
- *"Aceste cărți vor fi publicate în următoarele luni și vor fi disponibile gratuit în format PDF, astfel încât toată lumea de pe Pământ să aibă acces la această cunoaștere în același timp. Copia tipărită va fi la același preț ca și alte cărți de pe website."*
- https://web.archive.org/web/20120814012338/http://www.keshefoundation.org/phpbb/viewtopic.php?f=10&t=2506

2. - fragment din Atelierul de Lucru al Căutătorilor Cunoșterii nr.186 din 24 August 2017
- *"...Cărțile sunt gratuite oriunde în lume. Deci dacă... pentru ca noi să tipărim cărțile și să încercăm să vi le dăm... plăcerea a ceea ce vedem acum, cărțile sunt gratuit pe internet. Doar descărcați o dată fișierele pdf și tipăriți-le, pentru $1-$2 și faceți ca toată lumea să le aibă... Acesta este cadoul nostru pentru umanitate..."*
- https://www.youtube.com/watch?v=b__Uj4iawSU&feature=youtu.be&t=2h48m32s

… o Reflecție

Inteligența omului a atins prin utilizarea tehnologiilor moderne, nivele prin care oricine poate să verifice logica și validitatea cunoștințelor citite.

Eu cred cu certitudine că această muncă trebuie să fie înțeleasă de către toți Oamenii și nu judecată de câțiva care, datorită interesului personal, au obstrucționat și obstrucționează publicarea unei astfel de cunoașteri, cum este cea prezentată în această carte.

Această carte este scrisă într-un asemenea mod în care oricine, din orice domeniu al științei, care este interesat de funcționarea tuturor Materiilor din Univers, poate înțelege complet noua cunoaștere și poate fi propriul partener în primirea unei asemenea dezvăluiri, care este la limita științei și a tehnologiei.

În această carte este prezentată o sinteză a înțelegerii *primelor noi principii din fizică*, care au fost acumulate pe durata a mai mult de treizeci de ani de cercetare și dezvoltare independentă, în care câteva prototipuri funcționale și numeroase teste cu diferite încărcături au confirmat corectitudinea și funcționalitatea acestora.

Mehran Tavakoli Keshe
2009

Cuvânt Înainte

În evoluția tehnologică și științifică a Omului pe durata miilor de ani, conversia stărilor materiei și a energiilor Pământului dintr-o stare în alta a fost cheia succesului progresiv al acestuia.

Pentru a progresa în continuare pe această cale a evoluției, omul trebuie să învețe să înțeleagă și să descopere puterea particulelor fundamentale inițiale ale Materiilor.

În paginile următoare vor fi prezentate și discutate noi principii teoretice și rezultate ale testelor făcute pentru a declanșa puterea acestor forțe ale particulelor fundamentale.

În scrierile mele se utilizează forma cea mai simplă de exprimare, astfel încât fiecare om, din orice colț al lumii, va putea citi și va fi capabil să înțeleagă ordinea fundamentală a creării fizice a acestora.

Așadar, fiecare om de pe Pământ va avea aceiași bază de cunoștințe și oportunitatea de a construi propriul mediu și astfel să dețină controlul propriului destin și viitor.

Acest simplu transfer al cunoașterii îi dă fiecărui om, prin înțelegerea principiilor creării propriei lumi, posibilitatea de a utiliza și dezvolta puterile fundamentale ale creației pentru progresul acestuia pe calea evoluției.

Prin utilizarea adecvată a acestei noi cunoașteri, oricine poate genera multă energie curată, atât cât are nevoie pentru a supraviețui în orice locație din univers.

Aceasta reprezintă posibilitatea de producere a energiei, fără producerea de deșeuri pentru a distruge mediul și fără a periclita "șansele" de supraviețuire a generațiilor viitoare.

Această nouă cunoaștere îi permite omului să producă alimente și medicamente prin procesul natural de construcție a plasmelor fundamentale inițiale ale propriilor celule.

Prin urmare, nici un copil, femeie sau bărbat nu mai trebuie să fie flămând și să depindă de alții pentru supraviețuire.

Această nouă cunoaștere îi dă omului oportunitatea de a produce toate materialele dorite, fără a mai fi legat de resursele Pământului, de condițiile de mediu, sau de locul și poziția în univers, indiferent care ar putea fi acestea.

Această nouă cunoaștere îi dă omului posibilitatea de a fi capabil să se deplaseze și să călătorească în propriul mediu și în univers, sub protecția câmpurilor magnetice universale, în orice condiții atmosferice sau spațiale.

Această nouă cunoaștere îi dă omului libertate de mișcare, independența față de mediu, oricare ar fi acest mediu și oriunde s-ar afla el în univers, îi dă omului capacitatea de a utiliza sisteme de călătorie în care se află permanent în nivele protectoare ale câmpurilor magnetice și gravitaționale, așa cum este și pe Pământ, deoarece corpul său fizic s-a obișnuit cu condițiile atmosferice ale propriei planete.

Până acum, aceasta a fost un vis de neatins în toate dimensiunile, cu nivelul prezent al cunoașterii și dezvoltării științifice.

Oamenii vor construi pe baza acestei noi cunoașteri, vor adăuga propria lor viziune științifică și tehnologică, precum și completări și descoperiri unice pentru a depăși propriile probleme și limitări naturale, prezente la ora actuală.

Speranța noastră este că Oamenii, indiferent de rasă, culoare a pielii, credință sau religie, vor utiliza această nouă cunoaștere colectiv și în unitate, pentru progresul rasei umane. Noi ne rugăm pentru asta, ca Omul să utilizeze aceste noi cunoștințe și informații pentru crearea păcii și justiției între semenii lui și alte creații și creaturi ale Domnului, cu care vor intra în contact, indiferent de înfățișarea, progresul tehnologic și inteligența acestora.

Mehran Tavakoli Keshe

CUPRINS

INTRODUCERE

Pe calea progresivă a realizării tehnologice a Omului, s-a dovedit că rasa umana nu a fost capabilă să producă și să realizeze sisteme energetice fundamentale, similare celor care funcționează în univers.

Cu toate acestea, el a reușit simplu, să convertească o formă de energie în alta, și a utilizat micul surplus energetic realizat de aceste metode pentru avansul rasei lui pe Pământ.

În univers, structura și relația, funcționarea, apariția și existența plasmei precum și a unui atom, nu diferă atât de mult față de relația și interacțiunile părților mai mari, cum sunt moleculele, sistemul solar și galaxiile.

În știința ***prezentă*** și în tehnologia de vârf, ordinele inferioare ale particulelor, ale elementelor constituente ale nucleului din structura unui atom, se consideră a fi făcute din quarci și gluoni.

Lumea științei, până în trecutul recent, nu s-a uitat niciodată la ***construcția progresivă a plasmei*** (Capitolul 3) pe aceleași baze și principii ca și la alte materii și câmpuri comparabil mai mari din ordinea universală a creației și mișcării.

Ceea ce aceasta înseamnă simplu, că savanții de-a lungul secolelor au făcut aceleași limitate și nenecesare presupuneri și condiționări auto-impuse, în căutarea realităților fizice ale Materiilor și materiilor în mediile lor înconjurătoare, pentru ca ei să le poată compara și să traseze paralele între aceste fenomene și principii, pentru a înțelege criteriile prin care semințele inițiale ale plasmei apar în univers, și să înțeleagă metodele prin care diferite forțe operează în acestea.

Din cunoștințele de bază ale lumii științifice din prezent, nu este prea greu să se descopere ce sunt în realitate particulele elementare, și să se găsească *o cale alternativă și realistică* despre cum aceste particule fundamentale se unesc pentru a crea ***sământa inițială al plasmei*** unui, de exemplu, neutron.

Este important de observat că existența ***câmpurilor magnetice*** de diferită densitate, viteză, intensitate precum și interacțiunile acestora, reprezintă **cauza** și **fundamentul** existenței câmpurilor magnetice ale diferitelor **Materii** din univers. În univers, *grupuri* de *câmpuri magnetice libere și slabe* au inițiat crearea, și în cele din urmă devin componentele inițiale ale **Materiilor** plasmei.

1. Raze și câmpuri magnetice plasmatice

Concomitent, în această carte prin "rază" se înțelege ca fiind vorba despre forță magnetică direcțională și individuală. Conform aceluiași principiu, "câmpurile" reprezintă influența altor raze și forțe ale câmpurilor magnetice asupra aceleiași raze, prin care raza creează o zonă dinamică de influență în calea ei.

Noi considerăm aceleași fenomene în principiu, referitor la plasmă și ***câmpurile magnetice plasmatice***, unde o plasmă de câmpuri magnetice se consideră a fi o colecție de asemenea raze și câmpuri de raze.

Interacțiunea colectivă a câmpurilor magnetice plasmatice în univers, se consideră că reprezintă fundamentul și piatra de temelie a creării particulelor fundamentale inițiale.

În univers, aceleași interacțiuni specifice regulate secvențiale și rezultante ale câmpurilor magnetice plasmatice cu ordin de mărime inferior al intensității, se consideră mereu că duc la formarea plasmei și a componentelor sub-Materiei.

Pe tot cuprinsul acestei cărți, s-a făcut și s-a încercat păstrarea unei distincții clare între câmpul magnetic și câmpurile magnetice plasmatice.

Câmpurile magnetice plasmatice se consideră a fi o *colecție* de *raze dinamice* aproape similare de *intensități* ale câmpurilor magnetice. Noi ne referim la Câmpuri Magnetice Plasmatice sub forma „pmtics”, *ca la câmpuri Magnetice care au fost desprinse din sursa lor creatoare*, de aici și utilizarea termenului de "plasmatic" pentru aceste câmpuri magnetice. Pentru claritate: În această carte, termenul „**plasmatic**” se referă la o „colecție” de câmpuri magnetice dinamice, și **NU** la ***o stare a plasmei***, care în terminologia comună este utilizată cu referire la o *stare dinamică a protonilor*.

În același timp, interacțiunile pmtics cu alte pmtics se consideră că creează efecte asemănătoare câmpurilor gravitațional și Magnetic ale Materiilor, plasmelor, planetelor și așa mai departe.

Aceste raze magnetice sau câmpuri, precum și grupările sub forma câmpurilor magnetice plasmatice, devin cunoscute ca **Particule Fundamentale Inițiale**. Deci, noi considerăm câmpurile magnetice ca fiind „**realele**” **particule fundamentale**.

Știința prezentă consideră că „particulele elementare” sunt compuse din quarci și altele. Cu noua înțelegere a creației Materiilor și forțelor din ordinea universală a creației, atunci când în această carte se utilizează termenul „**particule elementare**”, aceasta înseamnă că „**câmpurile magnetice**” sunt considerate ca fiind **noile** *„particule elementare”* și forțele acestora. Existența și interacțiunile acestor câmpuri magnetice conduc la și creează toate celelalte efecte care se pot vedea și observa în univers, cum este crearea câmpurilor Magnetic și gravitațional, care duc la crearea la ceea ce eu denumesc diferite Materii (Materie, Antimaterie și Materie Întunecată) ale plasmei, sau ceea ce actualmente este cunoscut ca fiind quarci și așa mai departe, ale plasmei. Noi considerăm Materia Întunecată ca fiind parte integrantă a acelorași Materii normale ale existenței, și ca o parte importantă a construcției plasmei fundamentale inițiale în univers, și nu considerăm Materia Întunecată ca fiind o Materie ascunsă, exotică și îndepărtată.

De acum înainte, în această carte, noi ne referim la „câmpuri magnetice” ca la ***„particule elementare”*** și *nu mai considerăm deloc quarcii și alte particule ca fiind particule elementare*, eu consider că acești quarci de diferite culori, cu notații de sus și jos și cu spin, sunt toți creați ca și rezultat și consecință a diferitelor interacțiuni și atracții ale acestor „câmpuri magnetice” sau „câmpuri magnetice plasmatice”. Deoarece acum despre quarci se știe că sunt compuși din particule simple de „câmpuri magnetice”, înseamnă că quarcii nu pot fi considerați ca fiind particule elementare.

În această carte se va explica, cum „câmpurile magnetice” devin creatorii quarcilor și a altor efecte și forțe din plasma unui proton, apoi **„câmpurile magnetice”** devin **„noile particule elementare”** în știința fizicii.

Mai departe în această carte, se explică cum *intensități diferite ale acestor câmpuri* conduc la crearea diferitelor **Materii și a forțelor acestora**, așa cum a fost observat de lumea științei.

Mai departe, aceste grupări slabe de pmtics și interacțiunea lor cu câmpurile magnetice și forțele câmpurilor magnetice turbulente din diferite părți ale galaxiilor, se manifestă ele însele ca semințe ale atomilor, stelelor, galaxiilor și așa mai departe.

2. Câmpuri magnetice și gravitaționale (Magravs)

Atunci când este scris câmp **M**agnetic (cu M mare), noi considerăm că aceste câmpuri se referă la câmpul Magnetic al obiectelor cerești, cum este o Stea, o planetă, etc. Iar acest câmp Magnetic este mereu acompaniat de câmpul gravitațional al obiectului respectiv.

Noi considerăm că, ***câmpurile Magnetic și gravitațional*** nu pot exista în univers unul fără celălalt, și că acestea sunt produse simultan, prin intermediul acelorași materiale si Materii dinamice din aceiași regiune. Datorită construcției acestor alte Materii în zona lor de acțiune, aceste entități pot avea o valoare diferită față de altele. Deoarece conținutul de Materie/materie al obiectelor dictează care va fi mai mare în intensitate și valoare, decât altul din acea poziție dată. Singurul obiect posibil și cunoscut al cărui câmpuri gravitațional și Magnetic pot fi egale în intensitate, în majoritatea cazurilor din univers, sunt obiectele din mono-material (cum sunt unele stele), cu conținut de hidrogen pur. Există cazuri în univers(uri) când mono-materia obiectelor poate fi ca uraniul sau alte elemente grele. Aceste obiecte de mono-materii grele sunt în mod normal producătorii câmpurilor Magnetice și gravitaționale puternice, cu câteva ordine de mărime mai mari ca obiectele din mono-materie de hidrogen. Se presupune că fiecare univers nu poate avea mai mult de o stea din materie grea mono-magnetică.

Trebuie observat că, coexistența acestor două câmpuri mereu în interacțiune cu oricare alte câmpuri magnetice sau plasme ale câmpurilor, mereu duce la crearea unei ***magnetosfere***, ale cărei limite exterioare o reprezintă punctul maxim de echilibru sau egalitate între cele două câmpuri de forțe. Orice variație în intensitate a unuia din cele două câmpuri față de celălalt va crea diferite efecte, de exemplu un asemenea dezechilibru între cele două câmpuri poate fi văzut în cazul planetei Mercur, care nu are atmosferă, iar un asemenea dezechilibru poate de asemenea fi observat la majoritatea lunilor sistemelor plantare.

În această carte, deoarece un câmp nu poate exista fără celălalt, pentru reprezentarea *câmpurilor **Mag**netic și **Grav**itațional* noi utilizăm termenul: „**MAGRAVS**".

3. Plasme

Noi considerăm că „**Plasma**, în **existența sa colectivă**, este o combinație de diferite Materii fundamentale inițiale, care sunt create prin interacțiunea a cel puțin două sau mai multe câmpuri magnetice plasmatice de aceiași intensitate (particule fundamentale inițiale)". Plasmele (Capitolul 3) sunt considerate a fi o grupare de combinații ale interacțiunilor forțelor pmtics ale Materiilor, Antimateriilor și Materiilor Întunecate și a altor câmpuri de forțe magnetice, toate în același timp și în interiorul limitelor unei sfere de plasmă.

Mai departe, în procesul interacțiunilor și colectării acestor pmtics inițiale între ele, în combinații specifice, acestea duc la crearea de atomi, molecule, materii și așa mai departe.

În această prezentare, sunt explicate și discutate simple conexiuni între ***Particule*** *Fundamentale Inițiale* și ***Plasme*** *Fundamentale Inițiale*.

Aceste interacțiuni și grupări specifice de *particule* fundamentale inițiale și de *plasme* fundamentale inițiale, precum și interacțiunea acestora cu alte câmpuri magnetice, se manifestă ele însele ca **stări ale materiilor**, acestea fiind pure densități de câmpuri magnetice dependente de soliditatea mediului, și se prezintă ele însele ca diferite stări ale materiei (gaze, lichide și solide).

4. Materie și materie

În următoarele secțiuni, noi distingem cu claritate între *stările materiei* (gazoase, lichide și solide), notată ca „**materie**", și *stări ale Materiilor* (Materie, Antimaterie și Materie Întunecată) notate ca „**Materie**" sau „**Materii**".

5. Câmpuri Gravitaționale Inițiale

Interacțiunea diferitelor câmpuri magnetice de diferite intensități, unele asupra altora, se consideră a fiind creatoarele câmpurilor gravitaționale inițiale, pentru pornirea creării semințelor inițiale ale Materiilor plasmei (Fig. 8B).

Noi considerăm că pmtics interacționează pentru a crea câmpul atractor sau câmpul gravitațional.

6. Tehnologia reactorului

Prin intermediul noilor cunoștințe și a noilor principii care sunt dezvăluite în această carte, despre crearea Materiilor și plasmelor, au fost dobândite tehnicile și au fost proiectate, dezvoltate și testate sisteme de reactoare, și a devenit posibilă reproducerea pmtics ale mediului plasmatic care permite diferitelor materii ale plasmei să fie eliberate din blocajul câmpurilor de forță magnetice din interiorul limitelor reactorului.

Mai departe, a devenit posibil ca în structura acestor reactoare, sa fie gestionate și controlate, aceste câmpuri deblocate și Materii ale plasmei, pentru funcțiuni și aplicații specifice.

În aceste noi reactoare, am fost capabili să slăbim Magravs-ul plasmelor (bariera energetică și magnetică Coulomb) și să permitem Materiilor plasmei să fie mult mai libere să se miște în mediul reactorului.

Aceste reactoare au fost proiectate pentru a facilita reducerea forței câmpurilor magnetice plasmatice și eventual să creeze un mediu în care Materiile plasmei să se miște liber într-o supă de Materii, pmtics și raze. Prin operarea acestor tipuri de reactoare, faimoasa barieră Coulomb devine irelevantă în structura generală a supei de Materii care leagă câmpurile magnetice ale plasmei.

Cu aceste noi metode de manipulare a structurii Materiilor plasmei, devine posibil ca forțele pmtics ale plasmei din aceste reactoare să fie eliberate, iar cu substructura constituentă a plasmei slăbită, să devină posibil atingerea de noi efecte și proprietăți puternice, de la aceste mai degrabă slabe câmpuri magnetice fundamentale inițiale. Până în prezent, acestea au fost cunoștințe și metode necunoscute în lumea științei.

În structura sistemelor simple nucleare care au fost dezvoltate, *se creează **condiții** în care se generează pmtics simple, slabe, ambientale și dinamice, similare construcției interne a plasmelor*. Tehnologia pentru crearea condițiilor similare a structurii interne a plasmei și metodele care au fost special dezvoltate, care permit slăbirea structurii câmpurilor magnetice ale plasmei, vor schimba cursul prezent al fuziunii nucleare, și permite savanților din acest domeniu să-și atingă *rapid* obiectivele *și la o fracțiune din costul sistemelor prezente*.

În noua tehnologie de vârf, metode mult mai simple, blânde și practice, foarte similare condițiilor din univers, sunt angajate pentru obținerea fisiunii și fuziunii diferitelor Materii și plasme.

Pe durata citirii acestei cărți, cititorul va descoperi diferite viitoare aplicații ale acestei tehnologii, așa că să nu-l surprindă pe cititor dacă noi am aplicat pentru câteva patente internaționale, pentru a acoperi toate aspectele topicului, principiile, metodele și sistemele menționate în această carte și în cele care urmează.

7. Fisiune și Fuziune prin Diluția Plasmei

Metodele prezente de fuziune și tehnologia de producere a Antimateriei, aplică puternice câmpuri magnetice de forță sau viteze mari de rotație a plasmei, cu un succes mic sau limitat. Deoarece principiul real de construcție precum și structura acestor Materii sub-plasmatice, nu au fost înțelese corect.

În noua noastră știință și tehnologie, se creează un mediu condiționat controlat în interiorul limitelor unui reactor multi-miez, care facilitează și permite Materiilor plasmei să se despartă singure în componentele lor Sub-Materiale și pmtics.

În aceste reactoare, efectele noilor eliberate Materii principale ale interacțiunilor plasmelor între ele, sunt utilizate la crearea unor noi și mult mai puternice forțe Magravs interne și externe, în interiorul și față de alte plasme și Materii din mediile sistemului reactor multi-miez.

În noua tehnologie de vârf a reactorului, după atingerea scopurilor dorite, parametrii sistemului pot fi schimbați astfel încât sistemul poate permite acelorași părți separate ale Materiilor plasmei, să se întoarcă la proprietățile lor originale și să se regrupeze ca și plasma originală.

Această nouă metodă de slăbire și de utilizare a Materiilor plasmei din interiorul reactorului, se cheamă Teoria Keshe a „Diluției Plasmei" iar arta de a realiza asta se cheamă „Tehnologia de Diluție a Plasmei" (Capitolul 21).

Această tehnologie înseamnă că este posibilă crearea unui mediu de câmpuri magnetice slabe în interiorul miezurilor reactorului, unde se poate deschide plasma să poată fi eliberate câmpurile magnetice de forță dintre diferitele Materii constituente ale acesteia.

Noua metodă de diluție, prin deschiderea plasmei, reprezintă o metodă mult mai practică și blândă pentru fuzionarea sau fisionarea plasmelor și/sau ale sub-Materiilor componente, pentru utilizarea efectelor și proprietăților acestora.

În tehnologia de vârf actuală din fizică, savanții au ales metode dure în industria fisiunii. Pentru fuziune, ei au ales viteza mare și compresia plasmei, utilizând o tehnologie de inducție a unor câmpuri magnetice uriașe pentru atingerea scopurilor lor.

Ei utilizează acceleratoare pentru a lovi plasma de o suprafață, și pentru a extrage componentele sub-plasmatice cum este componenta Antimaterie a plasmei (6, 7 și 8).

În noua tehnologie de vârf de diluție a plasmei, în interiorul limitelor reactorului, sunt create mediul și condițiile, care sunt ca o supă de pmtics slabe, similare propriului mediu intern al plasmei.

În această nouă abordare, orice nouă plasmă introdusă în reactor, ale cărei noi câmpuri magnetice de forță care o leagă, întră în mediul deja existent și interacționează cu câmpuri asemănătoare ca intensitate cu propriile câmpuri magnetice plasmatice, și permit propriilor câmpuri mult mai condensate de Materie, Antimaterie și altele, să se slăbească și să opereze mult mai liber în mediul supei pmtics a miezurilor reactorului.

Utilizând această nouă știință și tehnologie de vârf, a fost raportată pe durata ultimilor ani, atingerea unor afecte uimitoare. Cu tehnologia actuală de vârf, se consideră că atingerea acestor efecte este aproape imposibilă și literalmente un vis, precum și că este împotriva legilor actuale ale fizicii.

Despre aceste efecte s-a raportat ca fiind capabile să ridice un sistem reactor, cântărind câteva kilograme, prin utilizarea câtorva grame de gaze, utilizând proprietățile interacțiunilor plasmatice ale componentei Antimaterie, în interiorul miezurilor acestor reactoare.

Această nouă tehnologie face posibilă, într-o manieră foarte rapidă și ușoară, producerea nano-materialelor și a constituenților pmtics, cum sunt straturile nano atomice, cunoscute ca și grafene (sp2), structura atomică de diamant (sp3) și nano-oxizi, la temperatura și condițiile atmosferice ale camerei, așa cum a fost confirmat independent de către organizații reputabile din vest.

De fapt, tot ceea ce s-a realizat, reprezintă aplicarea înțelegerii despre cum se poate utiliza principiul supei, pentru a anula amestecul de câmpuri magnetice ale plasmei, și eliberarea sub-structurii Materiilor acesteia, cum este Antimateria, într-un reactor.

8. Zbor și Mișcare prin poziționare Magravs

Prin utilizarea proprietăților interacțiunilor forțelor de colectare a pmtics, de blocare dintre Materiile plasmei și/sau a câmpurilor sub-magnetice ale acesteia, care sunt părți ale structurii Antimateriei și Materiei Întunecate, a devenit posibilă crearea de câmpuri Magnetice puternice, sau de câmpuri de forță gravitaționale, în interiorul limitelor și față de mediul înconjurător al miezurilor multiple ale reactoarelor.

Aceste Magravs, dacă sunt suficient de puternice pentru a interacționa cu câmpuri similare din mediul lor, cât și cu alte câmpuri ale acelorași componente ale plasmei din alte părți ale aceluiași reactor, aceste interacțiuni Magravs ale sistemului și ale planetei pot cauza ridicarea și mișcarea masei sistemului, căruia îi este atașat reactorul.

Savanții de la FermiLab (6) din USA, au afirmat că mici cantități de Antimaterie, cât intră într-o linguriță plină, pot elibera suficientă energie echivalentă pentru lansarea câtorva zboruri ale navetei spațiale. Acest laborator a confirmat că ei au realizat colectarea Antimateriei, în ultimii 40 de ani, utilizând metode speciale de separare și izolare a plasmei.

Utilizând noua metodă simplă de diluție a plasmei, nu numai că se poate separa componenta Antimaterie a plasmei, dar în același timp interacțiunea câmpurilor magnetice ale acestor Materii este utilizată în interiorul sistemului, pentru crearea unui Magravs puternic, în interiorul și față de mediul acestora, pentru crearea ridicării și mișcării.

Noul creat Magravs din aceste miezuri ale reactorului, în interacțiune cu Magravs-ul planetar înconjurător, și în încercarea acestora de a-și găsi un nou echilibru al Magravs, de exemplu, față de câmpurile Pământului, face ca sistemul să se miște.

Această metodă de realizare a mișcării sistemului, datorită interacțiunii forțelor Magravs, este cunoscută ca Principiul Keshe de poziționare Magravs (Capitolul 19). Această poziție reprezintă punctul unde, prin combinarea puterii câmpurilor gravitațional și Magnetic al sistemului reactor și cel al Pământului, acestea î-și găsesc o nouă poziție, unde ele sunt în echilibru una față de cealaltă.

După atingerea poziționării Magravs dorită, aceasta însemnând o nouă înălțime sau distanță, față de o altă forță Magravs, cum este cea a Pământului, parametrii interni ai sistemului pot fi schimbați din nou pentru a crea o nouă forță Magravs în reactor. În acest punct, trebuie atins un nou echilibru Magravs, de către sistem față de planetă. Acesta forțează sistemul să-și găsească un nou echilibru Magravs față de Magravs-ul planetei, și de aici necesitatea sistemului de a realiza o nouă poziționare Magravs față de Magravs-ul planetei.

Prin obținerea unei noi poziționări echilibrate Magravs, aceasta duce la mișcarea unui sistem față de celălalt.

Astfel, prin această nouă metodă de poziționare Magravs, mișcarea unei nave, mașini și sistem de producere a energiei, poate fi obținută fără arderea nici unui combustibil sau utilizarea tehnologiei prezente de propulsie, pentru ridicarea unei greutăți relativ mici în spațiu.

Prin intermediul principiului poziționării Magravs, se explică cum este creată și obținută în univers, ***mișcarea*** *atomilor, a planetelor, a stelelor și așa mai departe (Capitolul 19).*

Prin teste, noi putem confirma că, mișcarea oricărei mase pentru orice sistem de poziționare Magravs în univers, nu este dependentă de mărime, ci de masă, deoarece masa mai mică mereu tinde să se miște față de masa mai mare.

Există câteva excepții de la această regulă. Cum este în sistemele reactoare de poziționare Magravs, unde controlul puterii câmpului gravitațional din miezurile reactorului, joacă un rol major în obținerea ridicării, mișcării și a câmpului Magnetic de protecție a sistemului.

Așa cum am spus mai înainte, „nimeni nu a văzut o rachetă în spatele Pământului care să cauzeze mișcarea acestuia continuă de miliarde de ani”.

Apoi, dacă este necesar, prin intermediul acelorași schimbări ai parametrilor interni ale acestor noi reactoare, componentele Materiilor plasmei sunt, și li se poate permite și facilita regruparea și întoarcerea înapoi la starea lor structurală originală de nivele pmtics ale Materiilor, odată ce a fost atins efectul dorit.

Prin noua înțelegere și noua tehnologie de vârf, și prin simpla aplicare a metodelor și ordinii universale de creare a materiilor, componentele plasmei, Materia, Antimateria și Materia Întunecată, pot fi manipulate și utilizate pentru ridicarea și mișcarea efectivă a obiectelor, crearea de energie, producerea de noi Materii, și așa mai departe.

Prin lansarea acestei noi cunoașteri, nu înseamnă că, calea aleasă până acum de alți savanți a fost rea; nu este nicidecum așa. Totuși, realizările acestora au fost și sunt limitate, datorită punerii accentului pe utilizarea **materiei**; cu stările ei, gazoasă, lichidă și solidă, și chiar cu o viziune limitată asupra plasmei (ca a patra stare a materiei) mai degrabă decât abordarea noastră a utilizării **Materiilor**; și a stărilor Materiei, Antimateriei și Materiei Întunecate, cu intensitățile diferite ale componentelor pmtics ale plasmei.

Prin utilizarea materiei, trebuie ars combustibil pentru a depăși forța câmpurilor gravitaționale, pentru a putea atinge o nouă poziție față de planetă. Însă, cu sistemul de poziționare Magravs se pot utiliza pmtics ale Materiilor plasmei (Matmags) pentru a crea forțe Magravs în interiorul reactorului, pentru ca acesta să se miște în interiorul forțelor Magravs ale altui obiect, cum este Pământul, pentru ca sistemul să atingă o poziție față de forțele magravs ale Pământului”.

Noi considerăm că atât timp cât există forțe Magravs între Materii, același lucru este adevărat și pentru existența forțelor Magravs între componentele plasmei, adică între Antimaterie și Materie Întunecată. Acest principiu se aplică la fel și față de inerția Materiei, cât și a celorlalte componente ale plasmei, Antimateriei și Materiei Întunecate.

Adică, în univers există forțe Magravs ale Antimateriei și ale Materiei Întunecate, cum la fel de bine există și inerția acestor trei Materii.

Toate Materiile și efectele acestora pot fi utilizate pentru crearea mișcării și producerea de energie, în conjuncție cu celelalte materii și Materii ale plasmei.

Lansarea noii noastre cunoașteri este pentru realizarea și atingerea aceleiași ținte ca ale altor savanți și institute, însă cu noua cunoaștere despre construcția Materiilor plasmei, noi realizăm efecte mult mai profunde și puternice, pe căi mult mai simple și mai puțin complicate, decât au fost alese în trecut.

Noi vedem această lansare a noii cunoașteri și tehnologii ca o completare a lucrărilor științifice ale trecutului și prezentului, și o separare față de căile complicate și metodele dure.

Din această prezentare, se poate înțelege cum Materiile și materiile au fost create de la începuturi (Capitolul 3). Metoda de creare a plasmei și atomilor în univers, este explicată într-o formă simplă.

Se poate înțelege cum se poate utiliza construcția internă a pmtics ale Materiilor, pentru a genera vaste cantități de energie, și se poate învăța utilizarea principiului interacțiunilor câmpurilor magnetice care sunt principiile fundamentale în metoda universală de creare a mișcării.

Noi am testat sistemele de poziționare Magravs pentru mișcare, iar rezultatele confirmă corectitudinea aspectelor teoretice ale abordării. Viitorul tehnologiei spațiale se va baza pe simple și sigure reactoare nucleare portabile de poziționare Magravs, care au fost dezvoltate și testate.

CAPITOLUL 1
Principii istorice neexplicate

Principalul motiv pentru neînțelegerea proceselor simple de creare și control ale Materiilor plasmei nu se datorează atât de mult unei necunoașteri în lumea științifică din trecut și prezent, ci mai degrabă această stagnare se datorează mecanismului obstructiv de "peer review", care a fost creat de unii savanți pentru a-și proteja propriile interese financiare și titluri, în școlile lor de gândire și din domeniul lor științific.

De exemplu, în ciuda faptului că au bugete de cercetare și resurse umane uriașe, lumea științei nu a reușit în ultimii 60 de ani să obțină rezultate substanțiale în înțelegerea structurii simple a plasmei și a fuziunii acesteia. Fizicienii nucleari și industria încearcă să realizeze fuziunea plasmei atomilor de hidrogen, în reactoarele de fuziune care au fost construite cu costuri de miliarde de dolari.

Structura și funcționarea acestor reactoare de fuziune moderne este realizată împotriva legilor naturale ale fizicii și este contrară modului în care fuziunea plasmelor are loc în Univers. Aceste reactoare funcționează cu forțe ale câmpului gravitațional apropiate de zero în structura lor, în încercarea de a obține fuziunea. În aceste sisteme lipsesc câmpurile gravitaționale de forță interne necesare pentru o simplă reacție de fuziune.

Ceea ce le lipsește, adică forțele câmpului gravitațional natural necesare fuziunii, ei încearcă să le înlocuiască prin utilizarea unor câmpuri electromagnetice externe foarte puternice, prin utilizarea unor bobine masive și a unor cantități uriașe de energie, pentru a face operaționale aceste sisteme, și astfel încearcă să obțină fuziunea. Este ca și cum ei ar încerca să coacă pâine doar cu apă, sare și căldură, fără a avea ingredientul principal - făina. Întrebarea care trebuie adresată acestor savanți este unde sunt câmpurile gravitaționale esențiale pentru fuziune în aceste reactoare și de unde presupun ei că trebuie să apară, pentru a avea loc un proces reușit de fuziune în lanț, așa cum este în mijlocul Soarelui, unde aceste forțe sunt de mii de G.

De fapt, prin utilizarea uriașelor bobine magnetice externe, ei restrâng plasma în două mici sfere dense și apoi încearcă să unească cele două sfere de plasmă. Acesta este motivul pentru care ei au reușit și vor reuși foarte puțin, dacă prezenta cale greșită a tehnologiei fuziunii va continua.

Un alt punct este că lumea științifică avansată a secolului 21, este condusă să accepte și să creadă în principiile creării câmpurilor Magnetice ale secolului 19, prin principiile convecției din centrul Pământului. Chiar dacă datele științifice seismologice (1, 2, 3, 42A, 42B) indică că o altă explicație este necesară.

De exemplu unii consider că omul secolului 21 nu este suficient de inteligent pentru a descoperi cum sunt create câmpurile gravitaționale ale planetei. Conform acestora principiul creării forțelor gravitaționale și controlul acestora, este dincolo de înțelegerea altor savanți.

Noile sisteme de poziționare prin câmpuri Magnetice și gravitaționale, care au fost dezvoltate și testate, confirmă abilitatea de a crea ascensiune și mișcare prin utilizarea efectelor câmpurilor magnetice ale Materiilor (Matmags), fără arderea vreunui combustibil sau utilizarea tehnologiei propulsiei.

În cadrul științei dovedite și a cunoașterii prezente a secolului 21, există un număr de puncte greu de explicat ale principiilor acceptate din secolele anterioare, cum este cel al creării câmpurilor magnetice ale Planetei prin principiile convecției.

Noi teorii și principii ale acestor ipoteze greșite, neexplicate și magice, sunt explicate și discutate în secțiunile și capitolele ce urmează.

În următoarele patru secțiuni din acest capitol, este important să observăm că:
Informația care a fost obținută prin datele seismologice pe durata ultimilor 30 de ani din toată lumea, evidențiază faptul că ceea ce s-a adoptat a fi ***miezul solid** al planetei* și ca fiind alcătuit dintr-o singură piesă metalică (Fig. 1), acest miez are de fapt *o **cavitate** interioară centrală* (Fig. 1) (1, 2, 3, 4, 5, 41A și 41B). Această nouă cavitate descoperită în miezul solid al planetei a fost numită de geologi "miezul intern-intern" al planetei și s-a presupus a avea o rază de aproximativ 500Km, fiind situat în centrul miezului solid al planetei.

Eu am numit acest nou miez "***Miezul Caroline***" (Fig. 1, 2 și 3), pentru a-l distinge față de alte miezuri ale planetei cunoscute în prezent (12).

1. Crearea Câmpurilor Magnetice ale Pământului

Adoptarea de către lumea științifică a creării câmpurilor Magnetice ale Pământului s-a bazat pe înțelegerea principiului funcționării dinamului din secolele anterioare. Procesul apariției curentului s-a considerat a fi declanșat odată cu mișcarea fluidelor fierbinți ale materiei din miezul exterior (Fig. 1) din centrul Pământului, prin căldura și vâscozitatea materiilor din acest miez.

Electronii din atomii materiei, eliberați sau dezlegați de atomii lor, se consideră că sunt liberi să vibreze sau să plutească în această regiune, și deoarece rotația miezului metalic solid (Fig. 1) al planetei interacționează cu acești electroni liberi din miezul exterior al planetei, aceasta conduce la crearea câmpului Magnetic al planetei (Fig. 1 – câmpul M).

Dacă această presupunere este în totalitate corectă, atunci cum își creează alte planete și stele propriile lor câmpuri Magnetice?

Stelele ca și Soarele, posedă câmpuri Magnetice și totuși nu au un miez intern solid așa cum are Pământul. Soarele cu certitudine generează câmpuri Magnetice, care se întind dincolo de Pământ și Saturn.

Prima eroare a acestei teorii a convecției și a mișcării electronilor, este aceea că noi știm acum că **plasma unui atom** este o entitate încărcată **și posedă sarcini mult mai puternice**, cu câteva ordine de mărime mai mari ***decât a contrapărții lui mai mici, electronul***.

Astfel, câmpul de forță Magnetic principal al planetei, este mult mai fezabil să fi fost format mai degrabă de către sarcinile plasmatice decât de sarcinile electronului. Cu cunoașterea noastră de acum, noi știm că chiar și un electron reprezintă o condiție plasmatică similară construcției protonului (Capitolele 3, 17, 18 și 19).

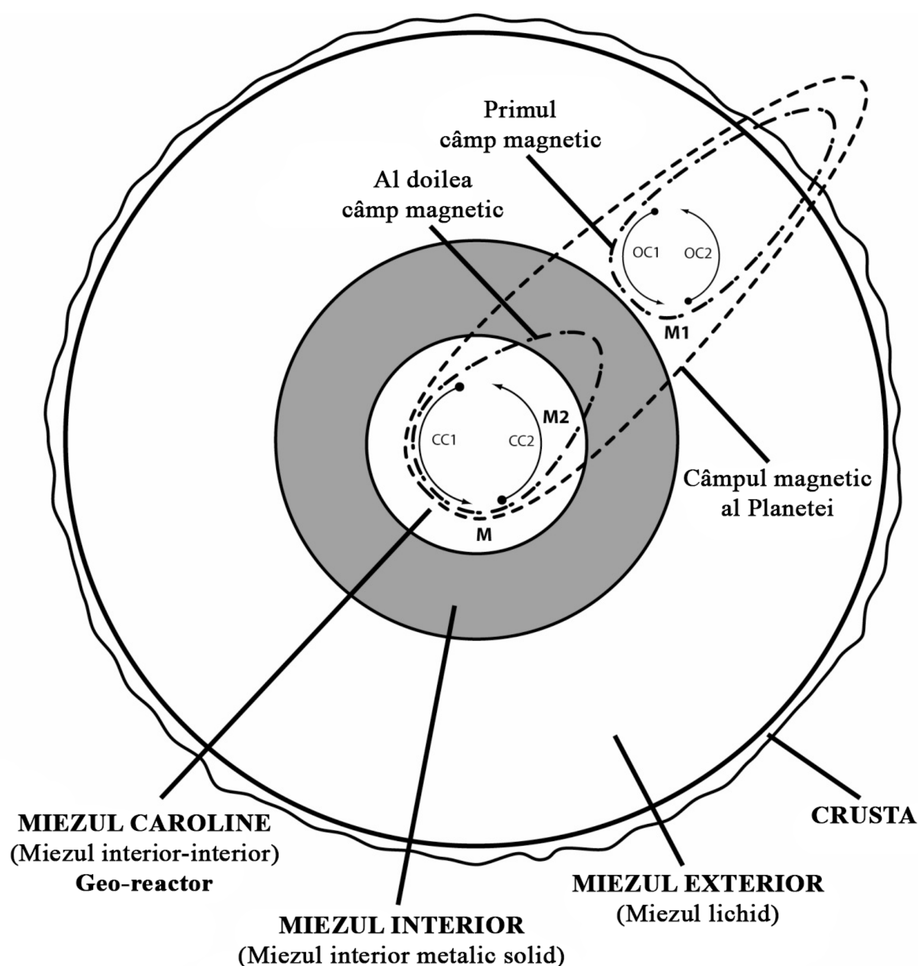

Fig. 1 – Interacțiunea a două câmpuri magnetice plasmatice în miezurile interne ale Pământului, duce la crearea câmpului Magnetic al planetei.

Notă: Miezul Caroline, poate conține plasmă, atomi (nanomateriale), molecule, diferite materii, hidrogen, potasiu, uraniu și plutoniu datorită descompunerii nucleare, fisiunii, posibil a fuziunii, ionizării materiilor, conducând la crearea căldurii în acest miez, care este transferată prin miezul solid intern pentru a păstra conținutul material al miezului extern în stare fluidă.

Prin cunoașterea actuală din fizica plasmei și studiile din industria fuziunii nucleare, este cunoscut faptul că protonii dinamici (plasme) ai atomilor, sunt entități încărcate pozitiv care generează proprii lor curenți, prin ceea ce este cunoscut ca principiul generării curenților Birkeland. Datorită acestui principiu de creare a curenților și dinamismului plasmei din centrul stelelor, sunt create câmpurile de forță Magnetice și gravitaționale principale, și nu datorită principiului convecției.

În al doilea rând, dacă avem plasma în centrul planetei, ceea ce este posibil, atunci teoria convecției pentru producerea câmpului Magnetic al Pământului are validitate limitată, și este de asemenea posibil ca unele câmpuri Magnetice ale planetei să fie parțial create prin metoda principiilor convecției de asemenea.

2. Crearea Câmpurilor Gravitaționale ale Pământului

Un alt concept major, care este un obstacol în dezvoltarea noii cunoașteri, este înțelegerea modului cum sunt create câmpurile gravitaționale ale planetei. Acesta este un concept care nu a fost înțeles până acum. Crearea și menținerea câmpurilor de forță gravitaționale în stele și planete a fost inutil transformată de lumea științifică în Sfântul Graal al științei.

De fapt, crearea câmpurilor gravitaționale ale planetelor și ale stelelor din Univers, este la fel de simplă ca și crearea câmpurilor Magnetice ale acestora.

Ipocrizia este că atât lumea științifică cât și un copil (de vârsta școlii) sunt de acord cu un principiu, și anume, că doi poli diferiți ai unui magnet se atrag și trag magneții unul spre celălalt, sau altfel spus ei prezintă gravitație unul față de celălalt. Este un fapt acceptat, că polii opuși ai câmpurilor de forță magnetice pot interacționa pentru a crea câmpuri de forță de atracție, sau altfel spus câmpuri de forță gravitaționale unul față de celălalt sau față de alte materii din jurul lor.

Astfel, este corect să se considere că pentru a avea un câmp gravitațional într-un sistem planetar, câmpurile de forță gravitaționale trebuie să fie create prin același principiu al atracției și interacțiunii a cel puțin două câmpuri magnetice din centrul planetei. Prin urmare, câmpurile gravitaționale ale planetei trebuie să fie create prin interacțiunea a două sau mai multe surse de câmpuri magnetice din centrul planetelor sau stelelor, care se pot întinde dincolo de limitele fizice ale acestor obiecte.

Prin realitatea existenței câmpurilor de forță Magnetic și Gravitațional din jurul Pământului, aceasta duce la confirmarea și înțelegerea necesității existenței a două regiuni independente care pot crea câmpuri de forță magnetice în interiorul structurii miezurilor interne ale planetei, iar interacțiunea acestora duce la existența câmpului de forță gravitațional al planetei.

În consecință, Pământul fiind în posesia câmpurilor gravitaționale, aceasta confirmă și indică existența și operarea a cel puțin două regiuni de câmpuri de forță magnetice independente, în miezurile centrale la planetei (Fig. 2, câmpurile G1 și G2).

Interacțiunea a două câmpuri magnetice (Fig. 2, câmpurile G1 și G2), care sunt generate în miezurile centrale ale planetei, unul peste celălalt, duc la crearea atracției sau a câmpurilor de forță gravitaționale ale planetei, similar atracției câmpurilor de polaritate opusă din magneții solizi.

Este cunoscut faptul că planetele și stelele sunt alcătuite din diferite straturi din diferite materiale. Similar, stelele sunt realizate din același material (Hidrogen), care datorită variației de presiune și temperatură, creează straturi în aceste obiecte, aceleași materii din diferitele straturi se comportă și prezintă proprietăți și efecte ușor diferite; aceste straturi diferite produc propriile lor câmpuri de forță magnetice, ușor diferite în intensitate comparativ cu intensitatea câmpurilor magnetice ale straturilor adiacente. Astfel, straturile din materiale fluide sau plasmatice, aflate la diferite adâncimi ale stelelor și planetelor, creează propriile lor câmpuri magnetice independente în centrul planetelor sau al stelelor.

Câmpurile magnetice create în fiecare strat dinamic din miezurile acestor corpuri cerești, datorită proximității, nu au altă alternativă decât să interacționeze cu câmpurile magnetice generate în straturile superioare sau inferioare. Interacțiunile între aceste câmpuri magnetice din straturi diferite sunt considerate a fi asemănătoare sau similare interacțiunilor câmpurilor magnetice ale magneților în stare solidă.

În cazul miezurilor interne ale planetelor și stelelor, câmpurile magnetice sunt create de către și în stările plasmatice sau fluidice ale Materiilor. Aceste materii fluidice dinamice din straturile interioare ale obiectelor cerești, nu se pot uni unele cu celelalte prin intermediul câmpurilor magnetice generate de fiecare strat, așa cum se întâmplă cu magneții în stare solidă. Aceasta se datorează faptului că atomii și moleculele din aceste straturi sunt în mișcare continuă și sunt presate împrejur de către alte forțe și de celelalte Materii din straturi, sau de alte efecte și forțe ale straturilor.

Cu toate acestea, câmpurile magnetice create de către fiecare strat dinamic, interacționează cu câmpurile magnetice ale stratului sau straturilor dinamice adiacente. Aceste interacțiuni ale câmpurilor magnetice din diferite straturi, creează câmpuri magnetice de atracție cât și câmpuri de forță Magnetice de respingere, între materialele din diferite straturi.

Prin urmare în aceleași regiuni și prin aceleași materii, **câmpurile magnetice de polaritate asemănătoare** din diferite straturi interacționează, iar două câmpuri de forță magnetice de polaritate asemănătoare (Fig. 1, câmpurile M1 și M2) se resping reciproc. Aceste câmpuri de forță magnetice de respingere (Fig. 1, câmpurile M1 și M2) devin ***câmpuri de forță de respingere înspre exterior***, adică ceea ce este cunoscut ca și **câmpul de forță Magnetic** al planetei (Fig. 1, câmpul M).

Mai departe, în același timp *câmpurile magnetice de polaritate opusă* din aceste straturi interacționează simultan și într-o manieră asemănătoare, iar această interacțiune a câmpurilor magnetice de polaritate opusă din aceste straturi (Fig. 2, câmpurile G1 și G2), duce la crearea unui fenomen de atragere între câmpurile magnetice ale diferitelor straturi, sau de atracție reciprocă.

Acest câmp de forță magnetic de atracție (Fig. 2, câmpurile G1 și G2) devine ***câmpul de forță de atragere înspre interior*** a câmpurilor de forță, sau ceea ce este cunoscut ca și ***câmpul de forță Gravitațional*** al planetei (Fig. 2, câmpul G)(18).

Prin teste făcute pe parcursul câtorva ani, prin construirea de configurații similare celor din miezurile interne ale planetei, ***Teoria Keshe de creare a câmpului gravitațional*** a obiectelor dinamice aflate în posesia miezurilor dinamice afirmă:

"Câmpurile de forță Magnetice dinamice înspre exterior ale planetelor și stelelor, sunt create prin interacțiunea acelorași materiale din aceleași straturi ca în cazul câmpurilor de forță gravitaționale dinamice."

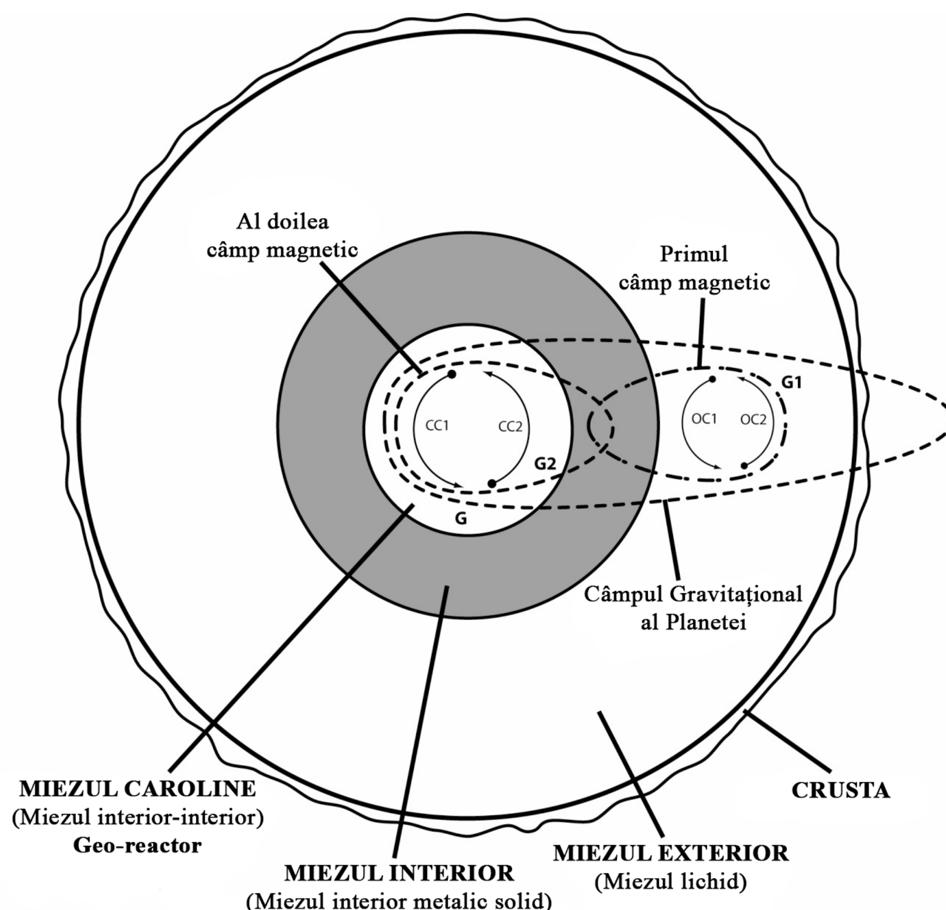

Fig. 2 – Interacțiunea a două câmpuri magnetice plasmatice în miezurile interioare ale Pământului, duce la crearea câmpurilor de forță Gravitaționale ale planetei.

Câmpurile de forță Magnetice ale planetelor sunt realizate prin interacțiunea câmpurilor magnetice plasmatice de aceiași polaritate ale Materiilor din straturile dinamice ale miezurilor interne ale acestora (Fig. 1, câmpul M), și acestea radiază ele însele ***înspre exterior***. ***Câmpurile de forță Gravitaționale*** (Fig. 2, câmpul G) sunt create prin interacțiunea câmpurilor magnetice plasmatice de polaritate opusă ale acelorași Materii din aceleași straturi din miezurile planetelor, creând tragerea sau atracția ***înspre interior*** în aceste corpuri cerești.

Această nouă înțelegere a interacțiunii câmpurilor magnetice în miezurile interioare ale planetelor, aduce o nouă definiție, o nouă înțelegere și o nouă explicație despre cum sunt create câmpurile de forță gravitaționale, în miezurile interioare dinamice centrale ale corpurilor cerești din Univers, cum sunt Pământul și Soarele.

Gravitația poate fi acum definită pe baze reale și pe ceea ce duce la manifestarea, intensitatea, existența și controlul acesteia.

Prin urmare, câmpurile de forță Gravitaționale sunt la bază câmpuri magnetice, și astfel, conform ***Teoriei Keshe a Gravitației***, Gravitația este definită astfel:

"***Gravitația reprezintă măsura interacțiunii și atracției a două sau mai multe câmpuri de forță magnetice sau intensități plasmatice dinamice***, create în cel de-al doilea sistem" (18).

Această definiție este asemănătoare cu definiția gravitației lui Newton, cu completarea că, două Materii sau materii nu pot poseda forțe de respingere nici de gravitație reciprocă, fără existența magnetismului.

Cu siguranță, atracția și interacțiunea forțelor pmtics se schimbă în funcție de poziția celor două obiecte și sunt dependente de distanța dintre acestea și de intensitatea câmpurilor.

Dacă obiectele cerești nu posedă câmpuri magnetice de intensitate suficientă ca să poată interacționa reciproc, atunci cum pot ele să fie atrase unele de altele?

Astfel, câmpul gravitațional poate fi acum înțeles și explicat în termenii lui reali, a ceea ce îl creează, adică datorită interacțiunii și atracției pmtics create în miezurile dinamice ale corpurilor cerești, unele în raport cu celelalte.

În al doilea rând, deoarece câmpurile gravitaționale ale acestor planete și stele sunt dependente de intensitatea câmpurilor magnetice, se poate înțelege acum de ce atracția acestora este dependentă de poziție.

Prin urmare, *gravitația într-o formă simplă poate fi definită astfel; gravitația sau câmpurile de forță gravitaționale reprezintă măsura interacțiunilor și a atracției a două sau mai multe raze magnetice sau sisteme de câmpuri magnetice a două sau mai multe entități, funcție de intensitatea și poziția lor reciprocă în orice punct dintr-o Materie, plasmă, materii, planete, sisteme solare, galaxii și din Univers.*

Această nouă definiție a câmpurilor gravitaționale este o completare a cunoașterii actuale datorată noii înțelegeri a interacțiunii câmpurilor magnetice plasmatice între componentele Materiilor (vedeți Capitolul 3).

O altă propunere poate fi asta: Noi putem presupune pe mai departe, că celula umană sau materiile altor obiecte, care sunt toate realizate din atomi, plasme și câmpuri magnetice, pot/sunt/sau se comportă ca și posesoarele unui al doilea câmp față de alte câmpuri magnetice plasmatice din mediul acestora. Prin urmare, este posibil ca pmtics ale acestor celule și materii, în interacțiunea acestora cu pmtics dinamice ale planetei, acestea se pot comporta și pot chiar să înlocuiască principiul interacțiunii sistemului câmpurilor magnetice duble, necesare pentru crearea și operarea câmpului gravitațional.

În continuare se poate spune că orice substanță care se află sub interacțiunea plasmei sau a nucleelor prezintă atracție gravitațională față de planetă.

Dacă acest principiu este corect și aplicabil, atunci el poate fi un alt motiv pentru care un singur câmp Magnetic al planetei poate fi suficient pentru a crea atracție gravitațională față de orice obiect din zona de influență a câmpului Magnetic al planetei. Adică, un singur câmp Magnetic va fi suficient pentru crearea și existența gravitației plasmatice a planetei.

Însă, poate exista o greșeală în această concepție, deoarece este necesară existența împreună a câmpurilor magnetice și gravitaționale (Magravs), pentru a putea avea o mișcare liberă constantă și o poziționare optimă a celor două obiecte.

În această carte, noi încercăm să facem o distincție între *câmpurile magnetice ale materiei* și *câmpurile Magnetice* create de interacțiunea dinamică a două *raze magnetice*, două *câmpuri magnetice* sau două *pmtics*. De exemplu, în cazul **plasmelor** și a *câmpurilor Magnetice* și *gravitaționale* ale planetelor, care întotdeauna se acompaniază reciproc, noi utilizăm **M mare** pentru **câmpul Magnetic**. În aceste referințe, în loc să scriem câmpuri **Ma**gnetice și **grav**itaționale, noi scriem scurtat "**Magravs**" ca reprezentând ***poziționarea câmpurilor de forță magnetice unele față de celelalte***.

Câmpul de forță gravitațional al unui corp ceresc față de un altul, reprezintă măsura atracției și a interacțiunii câmpurilor magnetice plasmatice de o anumită intensitate create într-un corp, față de câmpurile magnetice plasmatice ale celuilalt.

3. Sursa Căldurii din Miezurile Planetei

O altă întrebare fără răspuns din geofizică, este de unde anume provine căldura din miezul solid al planetei Pământ, care poate menține în stare fluidă materialele din miezul extern? A doua; cum și prin ce metodă este generată căldura în miezurile interne ale planetei?

Aceste întrebări nu au fost abordate în profunzime și cu claritate până în prezent de către știința actuală.

În general, este un fapt acceptat că Pământul menține încălzirea miezurilor lui interne. Eu consider că miezul Caroline este un Geo-reactor nuclear (Fig. 1,2 și 3), și este cunoscut sub numele de **Geo-reactor** (Fig. 2). Nu este dificil să considerăm că există materii radioactive (41C) în acest nou miez central al planetei (12), care duc la încălzirea miezurilor interne ale planetei. În general, geofizicienii nucleari și eu suntem de acord cu acest lucru până la un anumit punct, cu diferența legată de conținutul tipurilor de materii și a procesului prin care este generată căldura.

Geofizicienii consideră că în principal, căldura din miezul Caroline este generată prin descompunerea nucleară a elementelor grele, care s-au scufundat în centrul planetei datorită greutății acestora.

Ca și inginer nuclear, care a construit câteva reactoare simple, reproducând structura miezurilor interne ale planetei Pământ și obținând aceleași efecte ale creării Magravs-urilor similare celor ale Pământului, eu cred că Materiile, plasmele, atomii de hidrogen, atomii de carbon, materiile radioactive și alte materii comune, sunt parte a amestecului de materii din conținutul miezului Caroline (12).

Se poate acum explica clar că contribuitorii majori la generarea căldurii în miezurile interne ale planetei, sunt sau se pot datora dezintegrării nucleare, operării plasmelor, fisiunii nucleare (41C) și posibil fuziunii nucleare a materialelor din miezul Caroline al planetei.

Materialele din această regiune cu o temperatură așa de ridicată, sunt și pot fi considerate a se afla în stare fluidă (12), așa cum a fost considerat de către savanții geofizicieni actuali, în raport cu condițiile materialelor din miezul extern al planetei.

Materiile din această regiune, datorită fluidității acestora, pot fi considerate a fi capabile să producă propriile lor câmpuri magnetice (Fig. 1, câmpul M2 și Fig. 2, câmpul G2), datorită mișcării dinamice a materiilor fluide din această secțiune a planetei, iar aceste câmpuri pot interacționa cu miezul intern solid dinamic al planetei (Fig. 2). Acest principiu fiind similar cu cel asumat de geofizicieni, că ceea ce se întâmplă între regiunile definite de **miezul intern și cel extern** al planetei, duc la producerea câmpului de forță Magnetic al planetei în acest moment. Datorită *plasmelor și electronilor încărcați precum și mișcării acestora în acest miez, acestea pot fi parțial responsabile de crearea celui de al doilea câmp de forță magnetic al planetei.*

Prin descoperirea celei de a doua cavități, a miezului Caroline în miezurile interne ale planetei, devine clar că **câmpurile magnetice secundare** (Fig. 1, câmpurile M2 și G2) pot fi și sunt create chiar în centrul planetei. Miezul solid al planetei va acționa ca un perete de separare între cele două regiuni dinamice din centrul planetei, adică între materiile fluide din miezul Caroline și materiile fluide din miezul exterior.

Astfel, Sfântul Graal al gravitației (18) poate fi explicat pe baza principiului interacțiunii a două surse de câmpuri magnetice dinamice din centrul planetei, așa cum s-a discutat în secțiunea anterioară. Prin urmare, interacțiunea dintre cele două pmtics, de o parte și cealaltă a miezului solid, reprezintă sursa Magravs-ului plasmatic al planetei.

4. Ce cauzează Rotația planetei Pământ?

Un alt fenomen neexplicat dar acceptat zi de zi, îl reprezintă rotația planetei Pământ. Cum este creată și menținută rotația planetei Pământ? Ce cauzează și coordonează viteza ei constantă de rotație, indiferent unde se află planeta în sistemul ei solar?

Modul cum este creată și de ce anume, nu a fost niciodată explicat în trecut de către lumea științifică.

Existența celor două pmtics de forță independente (Fig. 1, câmpurile de forță M1 și M2 și Fig. 2, câmpurile de forță G1 și G2) de ambele părți ale miezului solid interior al planetei (Fig. 3), poate ajuta la explicarea următorului mister din lumea geofizicii, prin ***Teoria Keshe a "Principiului de rotație a planetei".***

Despre câmpurile magnetice se cunoaște că posedă *câmpuri de forță* care pot exercita presiune pe un obiect și sunt capabile să cauzeze mișcarea acestuia.

Existența, menținerea continuă și interacțiunea a două forțe ale pmtics dinamice (Fig. 1, câmpurile M1 și M2 și Fig. 2, câmpurile G1 și G2) de ambele părți ale miezului solid interior al planetei, oferă un răspuns parțial despre sursele câmpurilor care exercită forțe asupra miezului solid interior al planetei, forțe ce cauzează mișcarea acestuia.

S-a explicat că interacțiunea a două câmpuri magnetice dinamice, de ambele părți ale miezului solid interior, duce la crearea forțelor Magrav ale planetei. În același timp, interacțiunea acelorași câmpuri de forță magnetice din miezul solid interior al planetei, pune presiune magnetică și cauzează mișcarea acestuia (Fig. 3, câmpurile G1 și G2). În figura 3, G1 și G2 reprezintă efectul total și general al câmpurilor de forță Magnetic și Gravitațional al fiecărui miez din miezul solid interior.

Deoarece miezul solid interior reține materialele în miezul Caroline (Fig. 3) și materialele din miezul exterior sunt reținute de alte materii la limitele acestui miez (Fig. 3), aceste două miezuri se consideră că păstrează un volum/greutate de materii constant. Astfel, este posibil să acceptăm că câmpurile de forţă magnetice create de fiecare miez vor fi constante, și că aceste câmpuri de forță magnetice vor fi menținute pe fiecare parte a miezului solid interior al planetei, pentru o lungă perioadă de timp (miliarde de ani).

Prin urmare, *suma câmpurilor de forță magnetice* exercitate asupra miezului metalic solid interior, de către ambele câmpuri magnetice de pe fiecare parte a miezului solid interior, va determina viteza de rotație a miezului solid al planetei.

Prin urmare, conform principiului vâscozității și frecării materiilor în interiorul planetei, viteza finală de rotație a întregii planete se consideră a fi datorată mişcării miezului solid interior al planetei, mişcare care este transportată la straturile exterioare ale planetei și care devine viteza de rotație finală a planetei.

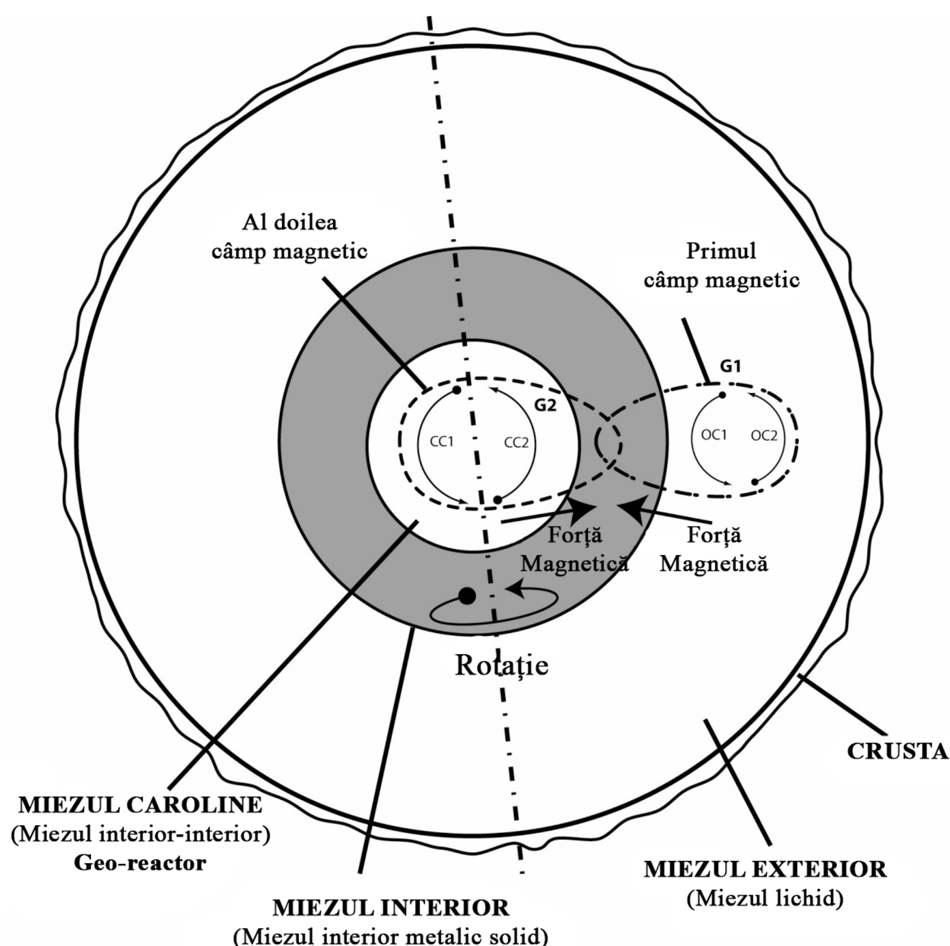

Fig. 3 – Interacțiunea câmpurilor magnetice plasmatice în miezurile interioare ale Pământului, duc la crearea rotației planetei.

Prin urmare, viteza mişcării de rotație a planetei este determinată de efectele interacțiunilor magnetice ale miezurilor interne asupra miezului solid interior al planetei, și în mare măsură această viteză de rotație este **independentă** de poziția planetei în propriul sistem solar, și de efectul general al forțelor Magravs externe, exercitate de alte planete și de steaua din centrul sistemului solar, asupra acesteia.

Deci, viteza de rotație de 24 de ore a Pământului este dictată în totalitate de efectul câmpurilor magnetice ale celorlalte miezuri asupra miezului solid interior al planetei, așa după cum s-a explicat și nu neapărat datorită oricăror alți factori.

Acest principiu al vitezei constante de rotație al obiectelor cerești, ar trebui să fie adevărat pentru toate corpurile cerești dinamice care sunt în posesia miezurilor dinamice termice centrale, iar această rotație este independentă de temperatura miezurilor interioare sau de temperatura straturilor exterioare și de mediul înconjurător ale acestor obiecte.

Prin teste de laborator, în reactoare similare constructiv cu miezurile interioare ale Pământului, noi am concluzionat că **viteza de rotație a corpurilor cerești și a Materiilor**, precum și **intensitatea Magravs**, sunt **independente de temperatură**.

Mișcarea de rotație a planetei este creată prin același principiu ca și mișcarea liniară din sistemul magnetic Japonez MagLev, cu diferența că datorită *formei sferice* a miezului solid interior al planetei (Fig. 3), mișcarea creată în acest caz va fi una de rotație (12) și nu una liniară. Putem considera că acesta este un principiu universal.

5. Diferența dintre Materie și materie

Un alt fenomen neexplicat în lumea fizicii, a fost înțelegerea diferenței dintre Materie și materie, și raportul dintre ele.

În această carte, noi facem o distincție clară între **Materii** și **materii**, la toate nivelele ordinii universale a creării materiilor, astfel;

Materiile sunt înțelese ca fiind Materia, Antimateria și Materia Întunecată. Aceste trei Materii sunt toate făcute din ***diferite*** *intensități ale câmpurilor magnetice plasmatice* și sunt reciproc dependente de ***intensitatea câmpului***. Aceste trei Materii sunt cele trei componente majore ale plasmei. Fiecare din aceste trei Materii au pmtics de altă intensitate, iar constituenții pmtics creează Magravs diferite, magnetosfere diferite și mase diferite pentru fiecare Materie, iar acestea sunt independente de celelalte două Materii din interiorul plasmei, și independente de mediul care înconjoară plasma.

Prin **materie** se face referire la componenta Materială a plasmei. Materia devine materie atunci când Materia ajunge la nivele la care **câmpurile de forță magnetice plasmatice** și ***mișcarea*** *acestor forțe* în mediul lor, pot determina compactarea componentelor pmtics ale Materiei din plasmă, care fac ca materia să apară ca un gaz, un lichid sau o ***stare solidă a materiei***. Aceste forțe sunt create datorită interacțiunii Magravs-urilor, a dinamismului mediului, și așa mai departe.

În același timp, Materiile sunt dependente de intensitatea pmtics și de frecare. Frecarea pmtics în materie duce în mod normal la schimbarea stării materiei, prin schimbarea câmpurilor de forță magnetice plasmatice în unele cum sunt lumina, căldura și altele.

Forța câmpurilor externe și ***nu intensitatea câmpului mediului*** sunt cele care dictează compactarea oricăror Materii plasmatice, astfel încât pmtics să devină materie vizibilă și tangibilă simțurilor umane cum este mirosul, sau ca Materia să devină solid, gaz sau lichid, și doar atunci ***Materia*** devine ceea ce noi numim ***materie***.

Principiul ***intensității*** câmpurilor magnetice ale Materiilor este foarte diferit de intensitatea câmpurilor magnetice ale materiilor.

Când dorim să lucrăm cu Materiile pentru tehnologie spațială, termenul “combustibil” nu este aplicabil, datorită utilizării termenului “**S**ursă **MAG**netică **MAT**erială”, scurtat la “MATMAGS”. Acesta este o ***sursă de pmtics*** ale Materiilor (Materie, Materie Întunecată și Antimaterie) utilizată în reactoare pentru realizarea de Magravs, pentru operarea reactoarelor de poziționare gravitațională, și se poate confirma Materia necesară și intensitatea câmpurilor Magnetice ale Materiei necesare pentru a obține efectele dorite de la reactor.

“Combustibil” se referă doar la ceva aflat la *nivelul materiei*, ceva care este în mod normal *ars prin aprinderea materiilor*, în timp ce ***câmpurile magnetice ale Materiilor*** sub forma Magravs, sunt manipulate pentru a crea un anumit efect, iar aceste câmpuri magnetice pot fi returnate înapoi în orice stare a Materiei, nefiind vreodată pierdute. Singura diferență va fi că folosind Materia ca sursă a câmpurilor magnetice, intensitatea acestora poate diferi după procesare, dar în realitate vor rămâne încă câmpuri magnetice de diferite grade de intensitate.

6. Cum sunt create mișcarea materiilor și a Materiilor?

Întrebarea care trebuie pusă prima dată, este cum sunt create în univers Materia, Antimateria și Materia Întunecată?

În al doilea rând, cum sunt create și menținute mișcarea regulată independentă a **Materiilor** (Materie, Antimaterie și Materie Întunecată) și **materiilor** (electroni, atomi, materii, planete, stele și galaxii)?

Nici o explicație nu a fost înaintată de către lumea științifică, care să fie realistă, fundamentală și aplicabilă la toate nivelele și pentru toate mărimile obiectelor, în orice poziție din Univers.

În următoarele capitole ale acestei cărți, voi dezvălui cum **materiile** (gaze, lichide și solide) și **Materiile** (Materie, Antimaterie și Materie Întunecată), ca parte a elementelor fundamentale ale creației, se mișcă în Univers. Suplimentar, se va explica cum plasma, electronii, planetele și stelele își obțin și mențin mișcarea în Univers (Capitolul 19).

Mișcarea în Univers este obținută prin înțelegerea completă a modului în care are loc apariția Materiilor în forma lor cea mai simplă, de la nașterea particulelor fundamentale inițiale, cum ajung ele împreună, și cum răspund câmpurilor de forță magnetice reciproce. Interacțiunile tuturor constituenților câmpurilor de forță Magnetice din Materie și plasma Materiilor, duce la crearea mișcării plasmelor, electronilor, planetelor, stelelor și așa mai departe.

7. Cum este creată Lumina?

Știința fizicii actuale acceptă că lumina este creată prin trecerea energetică a electronului de la un nivel energetic la un altul mai scăzut.

Mai departe, în această carte vom explica cum este creată lumina în Univers, acolo *unde practic nu există electroni* în mediul saturat de plasmă.

O altă întrebare fără răspuns este dacă viteza luminii (C) este viteză limită în lumea Materiilor.

În lumea științei se crede că viteza luminii este viteza limită cu care poate călători orice Materie.

Eu consider această ipoteză ca fiind **incorectă** pentru toate stările Materiilor (Materie, Materie Întunecată și Antimaterie).

Ipoteza că viteza luminii reprezintă viteza limită poate fi corectă **doar** pentru *interacțiunile dintre materie și componentele Materiei* celor trei Materii de bază (Materie, Materie Întunecată și Antimaterie).

Eu consider că **plasma** este în **posesia celor trei stări ale Materiilor**, acestea fiind **Materie, Materie Întunecată și Antimaterie**. (vedeți imaginea de pe copertă)

În al doilea rând, ipoteza că viteza luminii reprezintă viteza maximă poate în același timp să fie parțial corectă și aplicabilă doar pentru o durata de timp limitată și pentru condiții specifice ale **materiei** (și nu doar în condiții de vacuum). Și **materia** însăși este doar o mică parte a marilor componente ale Materiilor plasmei din Univers.

Există prea multe date fizice care sunt prezente în mecanismul operării zilnice a Universului, care resping viteza luminii ca fiind viteza maximă. Aceste noi teorii vor fi discutate în Capitolul 7, intitulat “Viteza Luminii”. Un mare număr de fizicieni din lume nu acceptă o asemenea limitare a vitezei materiilor în Univers.

CAPITOLUL 2
Interacțiunea Câmpurilor Magnetice Plasmatice (pmtics)

În cadrul Materiilor, intensitatea câmpurilor magnetice crește înspre originea creării câmpurilor magnetice. Intensitatea câmpurilor magnetice reprezintă în termeni de referință, energia câmpurilor magnetice. Câmpurile magnetice, în esență, sunt create din diferența de potențial creată de poziționarea lor față de sursă, iar rata de curgere a câmpurilor magnetice dinspre sursă devine curentul de câmpuri magnetice. Astfel, cu cât poziția este mai apropiată iar rata de curgere mai mare, cu atât sunt mai puternice câmpurile. Acest principiu al creării câmpurilor magnetice și a intensității acestora, este explicat în detaliu în articolul cu numele "Crearea câmpurilor magnetice".

Prin înțelegerea modurilor și simplicității cu care sunt generate și menținute în sistemele planetare și stelare câmpurile de forță gravitaționale ale stărilor plasmatice, noi putem acum afirma că metoda creării și producerii câmpurilor de forță Magnetice și gravitaționale ale galaxiilor, stelelor, planetelor, moleculelor, atomilor și plasmei este aceiași, indiferent de mărimea fizică.

În același timp, este important să apreciem că această metodă se aplică la toate nivelele ordinii universale a creației. Altfel spus, stelele sunt făcute din câmpuri de forță magnetice plasmatice mai dense, mult mai largi și mai puternice ca ordin de mărime decât plasmele electronilor, care sunt făcute din câmpuri de forță magnetice plasmatice cu ordin de mărime mai mic.

Cu toate acestea, același principiu al formării structurale se aplică structurii Magravs a stelelor cât și structurii atomului, plasmei și electronului.

În marea stare a ordinii materiei fizice, pot fi cu ușurință observate și detectate câmpuri magnetice mai dense, mai puternice și la o scară mai mare, așa cum este câmpul magnetic al Pământului, Soarelui sau al Galaxiilor.

În aceiași măsură și în aceiași ordine a mărimii și magnitudinii, plasmele și electronii posedă, sunt făcuți din și urmează același principii ale interacțiunilor și atracției Magravs, și păstrează diferitele lor Materii și forțe, la fel cum face o stea sau o galaxie.

În timp ce, existența pmtics cu un ordin de mărime mai mic din care este făcută structura fizică a plasmei, datorită câmpurilor magnetice de intensitate foarte slabă ale acesteia, poate fi confirmată în principal prin existența fizică a plasmei însăși, a comportamentului și a proprietăților acesteia.

Prin propriile noastre teste, care au fost făcute pe durata câtorva ani, s-a evidențiat faptul că plasma posedă propriile ei forțe Magravs, care sunt făcute din interacțiunea combinațiilor de diferite forțe pmtics din structura acesteia.

În realitate, dacă plasma nu ar fi creat și nu ar fi menținut forțele Magravs interne, ea nu ar fi fost capabilă să-și păstreze particulele fundamentale, pentru ca aceasta să existe. Prin ***Teoria Keshe a Gravitației***, existența forțelor Magravs sub forma magnetosferei plasmei, confirmă existența și interacțiunea a cel puțin două câmpuri de forță magnetice plasmatice în această structură.

De altfel, dacă plasma nu ar poseda câmp Magnetic, ea ar fi alipită altor plasme din mediul acesteia, aceste medii fiind de exemplu cele ale altor plasme din nucleul atomilor grei. Dar, deoarece plasma este o entitate cu mișcare liberă, care păstrează distanța față de alte plasme din mediul ei, aceasta confirmă existența câmpurilor Magnetice cât și gravitaționale, care sunt menținute intern și emanate din plasma însăși.

Până când poate fi dovedit contrariul, putem considera că toate plasmele sunt făcute din același tip de pmtics, și aceleași Materii și din aceiași configurație structurală. Apoi, putem spune cu încredere că toate plasmele sunt făcute din Materii identice și creează forțe Magravs identice în interiorul structurii lor.

Noi considerăm neutronii, protonii și *în special* electronii ca fiind structuri plasmatice, singura diferență fiind în nivelul conținutului lor pmtics. Astfel, diferiți atomi ale diferitelor materii au diferite energii și proprietăți fizice ale pmtics față de alți atomi, pur si simplu datorită nivelului total de pmtics al plasmelor totale pe care ei le conțin.

De acum încolo, în această carte, se consideră că toți **atomii de hidrogen** au și vor fi întotdeauna în ***posesia acelorași proprietăți***, au aceiași construcție și ***sunt făcuți intern din aceleași pmtics și Materii.***

Prin urmare, în această carte se consideră de acum încolo, că ceea ce noi numim inițial plasme fundamentale, sau ceea ce este numit neutron, trebuie să fie făcut întotdeauna din aceiași compoziție și din aceleași pmtics specifice, pentru toate plasmele tuturor atomilor.

Mai mult de atât, se poate spune că toate plasmele fundamentale inițiale, creează aceleași forțe plasmatice Magravs.

Până când se dovedește contrariul, este corect să considerăm că majoritatea plasmelor au aceleași caracteristici, aceleași proprietăți, aceleași dimensiuni și aceiași măsură a densității și intensității câmpului Magravs.

Prin urmare, este corect să considerăm că *majoritatea plasmelor* din Univers sunt toate făcute din aceiași colecție de interacțiuni plasmatice.

Astfel, este corect să considerăm că pentru a avea o plasmă cu caracteristici specifice și Magravs de intensitate specifică, plasma trebuie să fie făcută din și trebuie să fie capabilă să obțină o Configurație Magnetică Specifică pentru toate plasmele fundamentale inițiale.

Din observarea mișcării plasmelor în Univers, este clar că nu toate pachetele de pmtics sunt conectate la o sursă anume. Acestea, de regulă, plutesc liber în spațiu și sunt făcute din câmpuri magnetice de diferite intensități.

Unele din aceste pmtics interacționează cu altele de *aceiași intensitate*. Aceste interacțiuni duc la crearea Magravs-ului plasmatic în spațiul acestora și față de alte pmtics ce există în mediul respectiv.

Inițial, când pmtics de intensități similare se apropie unele de altele, câmpurile ce interacționează se conectează permanent între ele și configurează un nou ciclu Magravs în raport cu alte pmtics și câmpuri magnetice din mediul respectiv.

În continuare, deoarece mai multe pmtics de intensități diferite ale câmpului sunt aduse împreună datorită intensității inițiale ale câmpurilor lor magnetice, se inițializează noile semințe pentru crearea a noi și diferite Materii. Colecția de aceste Materii diferite și câmpuri precum și interacțiunea lor duce la crearea plasmei fundamentale inițiale, într-o poziție specifică din spațiu.

Plasmele sunt întotdeauna considerate a fi făcute în același mod, prin același proces, prin compunerea pmtics de aceiași intensitate și prin același tip de interacțiune a câmpurilor din structura lor.

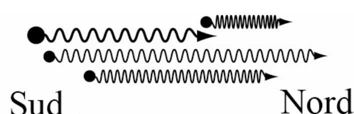
Astfel, plasmele se spune că sunt făcute din **C**âmpuri **M**agnetice **P**lasmatice **S**pecific **I**nterconectate (SEPMAF), și acestea se consideră a fi la fel pentru compoziția tuturor plasmelor în general.

CAPITOLUL 3
Particulele Fundamentale Inițiale ale plasmei

Particulele fundamentale inițiale din compunerea plasmei sunt considerate a fi ***o colecție de câmpuri magnetice plasmatice slabe*** (pe scurt: pmtics), inițial existente în interiorul galaxiilor.

Acestea sunt **reziduuri** ale diferitelor activități ale câmpurilor magnetice plasmatice ale materiilor și Materiilor, care sunt eliberate prin interacțiunea diferitelor câmpuri magnetice din procese cum ar fi fisiunea sau fuziunea din stele. Se consideră că unele din aceste câmpuri magnetice plasmatice ***slabe*** sunt *eliberate în mediu* prin descompunerea nucleară a atomilor.

Unele pmtics (Fig. 4) sunt *create continuu în mediile mai* ***dense*** prin **interacțiunea și fricțiunea** dintre două ***pmtics*** mai dense ***sau mai puternice,*** iar alte ***pmtics mai slabe*** sunt generate prin **coliziunea sau fricțiunea** *materiilor și a Materiilor* din Univers.

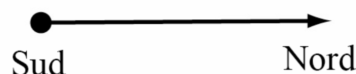

Fig. 4 - Prezentare grafică a câmpurilor magnetice plasmatice.

Notă: Figura 4 A: reprezintă o colecție de câmpuri magnetice plasmatice de diferite intensități. Figura 4 B: reprezintă o reprezentare grafică de pmtics dinamice aflate în mișcare.

Pmtics, datorită intensității lor foarte mici, se consideră că în mod normal există și se află în mișcare sub formă de **pachete**, în diferite părți ale Universului (Fig. 5). Fiecare pachet poate fi realizat dintr-un număr de diferite ordine de mărime ale intensității pmtics.

Pentru ușurința înțelegerii, în încercarea de a explica cum sunt create inițial plasmele, noi vom considera trei pachete de pmtics. Pentru scopurile noastre, fiecare pachet de câmpuri magnetice plasmatice este notat cu o literă mare. Apoi fiecare intensitate a câmpurilor de forță magnetice sub-constituente este notată cu un număr. Câmpurile de diferite intensități sunt notate cu numere diferite (Fig. 5).

Pentru simplicitatea explicării, vom considera trei pachete A, B și C formate din diferite pmtics dinamice (considerând câmpurile în mișcare în mediul acestora).

În continuare vom considera că fiecare pachet de câmpuri magnetice conține cinci seturi diferite de intensități ale câmpurilor notate (Pachetul A) ca A1, A2, A3, A4 și A5, (Pachetul B) ca B1, B2, B3, B4 și B5 și (Pachetul C) ca C1, C2, C3, C4 și respectiv C5 (Fig. 5).

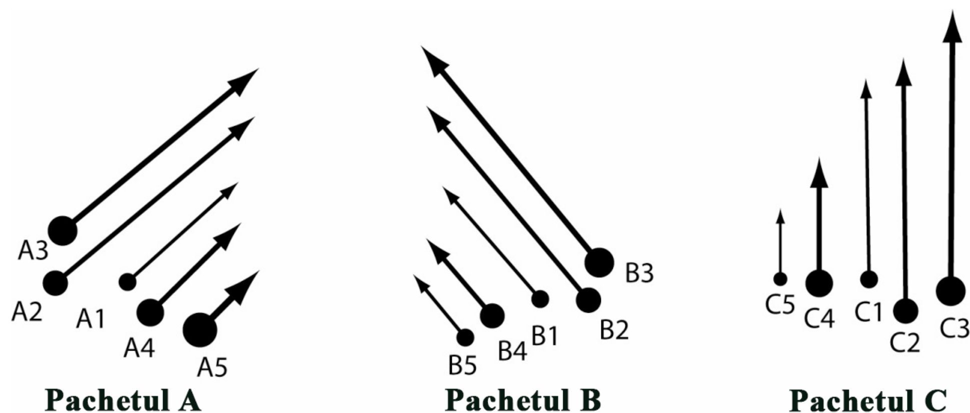

Fig. 5 - Particule inițiale fundamentale ale câmpurilor magnetice plasmatice.

Este important să ne amintim în această secțiune că atunci când vorbim despre *câmpul de forță gravitațional (Magravs),* aceasta înseamnă că vorbim despre **câmpurile gravitaționale** și **câmpurile Magnetice** ale oricărei entități aflate în posesia acestor câmpuri magnetice, care sunt generate simultan prin interacțiunea acelorași două sau mai multe câmpuri magnetice plasmatice.

Este esențial să reținem că într-un sistem nu poate exista o situație în care să existe câmpuri gravitaționale și să nu existe câmpuri Magnetice sau invers, chiar și acolo unde câmpul Magnetic este plasat la limitele zonei de influență a câmpului gravitațional.

În principiu, câmpurile gravitaționale și câmpurile Magnetice ale plasmei sunt reprezentate în aceiași regiune din diagrama noastră, iar pentru simplicitate, acestea sunt arătate cu linie punctată și această singură linie reprezintă ambele zone Magravs ale unei Materii.

1. Crearea Materiei plasmei prin interacțiunea pmtics.

Considerând inițial interacțiunile dintre pachetul A și pachetul B, și ***cel puțin câte un pmtics din fiecare pachet***, care se potrivesc ca și intensitate cu cele ***din celălalt pachet***, aceste două pmtics pot să interacționeze și să se inter-blocheze reciproc.

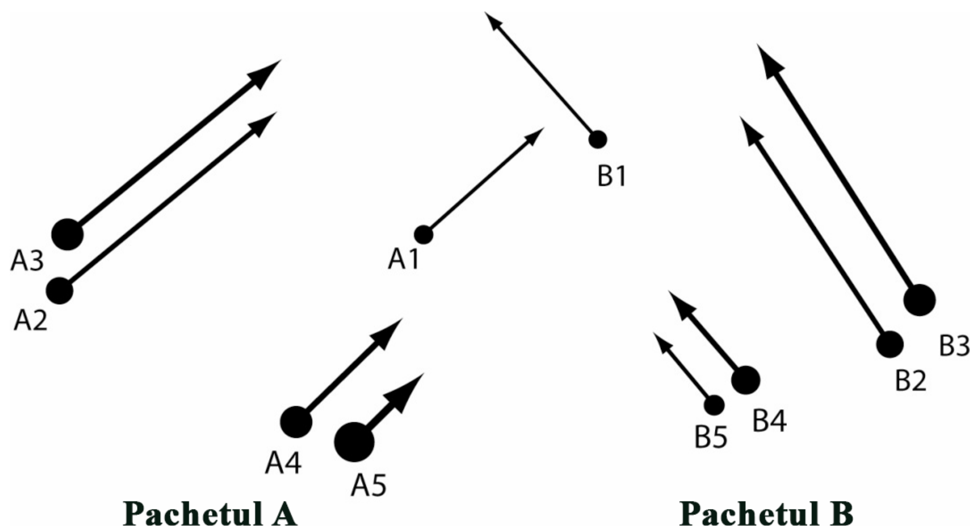

Fig. 6 - Câmpurile magnetice plasmatice dinamice A1 și B1 realizând interacțiunea inițială a două pachete.

Notă: Doar pmtics de intensități similare sau aproape similare se pot inter-bloca reciproc, în timp ce pmtics de intensități diferite sunt atrase unele de altele dar nu se pot inter-bloca în majoritatea cazurilor.

Pentru *pmtics* din pachetele A și B, care sunt similare sau egale în intensitatea câmpurilor magnetice, se află în mișcare și sunt capabile să interacționeze unele cu celelalte sau să se inter-blocheze reciproc (Fig. 6 și Fig. 7a), se consideră că Polul Nord al pmtics A1 și Polul Sud al pmtics B1 (Fig. 7b) generează ***atracția*** celor două pmtics unul spre celălalt.

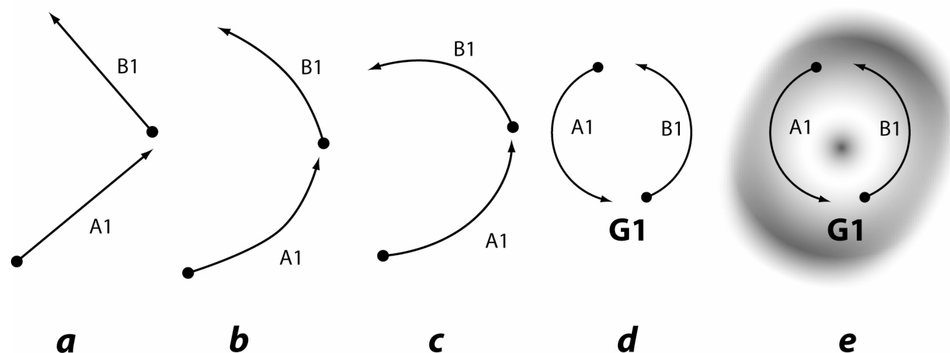

Fig. 7 - Câmpuri magnetice plasmatice în interacțiune care creează pmtics ale Materiei.

Notă: Se consideră că în Univers toate câmpurile magnetice și câmpurile magnetice plasmatice se află permanent în stare dinamică și în mișcare, deoarece câmpurile magnetice sunt în esență în permanență atrase sau în interacțiune cu alte entități magnetice. Astfel ele sunt mereu în mișcare, atrase sau respinse de la un câmp magnetic la altul. Aceasta este modalitatea prin care sunt menținute mișcările Materiilor și a câmpurilor în Univers. Acest amestec dinamic continuu de câmpuri magnetice de diferite intensități devine parte a supei locale sau universale de pmtics.

Această interacțiune și inter-blocare a acestor pmtics inițiază și creează ***primul pas*** al interacțiunilor dintre două pachete de câmpuri magnetice plasmatice A și B (Fig. 7c). Această ***inter-blocare*** duce la crearea primului *set de câmpuri magnetice plasmatice inițiale* sau *primul Magravs inițial*, ceea ce se definește ca fiind configurația inițială de pmtics necesară pentru sământa inițială a plasmei (Fig. 7d și e).

Interacțiunea a cel puțin unui câmp magnetic plasmatic din fiecare pachet inițiază forțele Magravs slabe inițiale ale unei Materii a plasmei, acesta fiind **primul pas** *pentru inter-blocarea reciprocă a două pachete* A și B de forțe pmtics.

Din acest moment este configurată pornirea și funcționarea primei forțe plasmatice Magravs, esențială pentru sământa primei Materii a plasmei (Fig. 7e). Cu alte cuvinte, se poate considera că sunt create de către aceste pachete de pmtics, primul câmp de forță gravitațional (G1 din Fig. 8B) și câmpul de forță Magnetic (M1 din Fig. 8B).

Este necesar să se ia în considerare că inter-blocarea a două câmpuri dinamice, datorită interacțiunii și atracției acestora, produce o curbare înspre interior, acestea devenind per total de formă ***sferică*** (Fig. 7e și Fig. 8A).

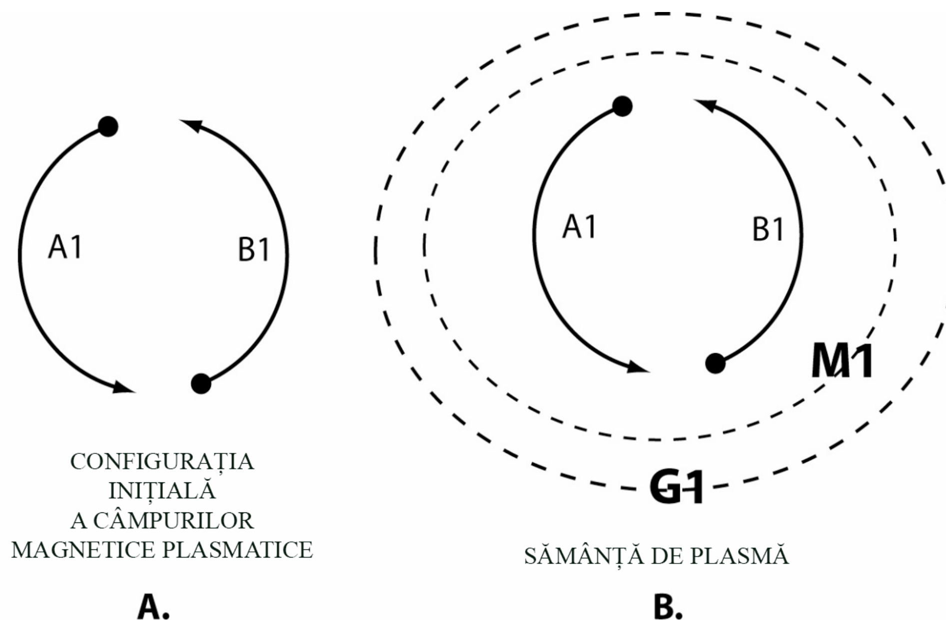

Fig. 8 - Crearea semințεi plasmei.

Pentru ușurința explicației, toate câmpurile gravitaționale plasmatice inițiale (Fig. 9 câmpul G1) și toate câmpurile Magnetice plasmatice (Fig. 9 câmpul M1) vor fi notate de acum încolo ca și câmpuri G1 (Fig. 10), sau ceea ce noi numim **câmpuri gravitaționale și Magnetice** sau **Magravs.** Vom considera acestea ca fiind sământa pmtics a componentelor **Materiei** plasmei.

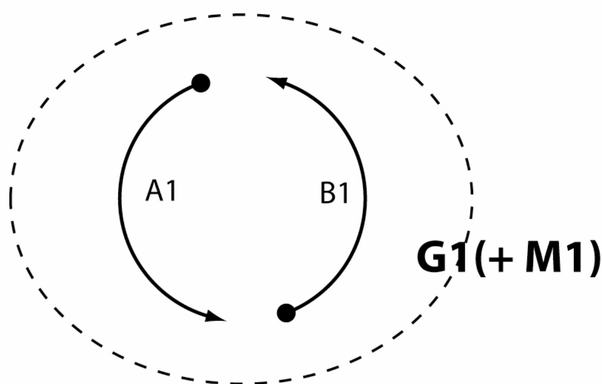

Fig. 9 - Câmpuri gravitaționale inițiale și câmpuri Magnetice (Magravs) ale componentelor Materiei plasmei.

În același timp, pmtics ***rămase*** în fiecare din pachetele A și B datorită dinamismului și Magravs-ului din vecinătatea acestei semințe, acestea vor fi ținute în apropierea semințεi G1 ca și un pachet dinamic, SET-ul P1.

Forța cumulată a Magravs-urilor semințεi Materiei va fi cunoscută ca și G1 (Fig. 10) iar pmtics rămase din Pachetele A și B ca și setul inițial a componentei Materiei a plasmei și va fi notat ca **SET P1** (Fig. 10).

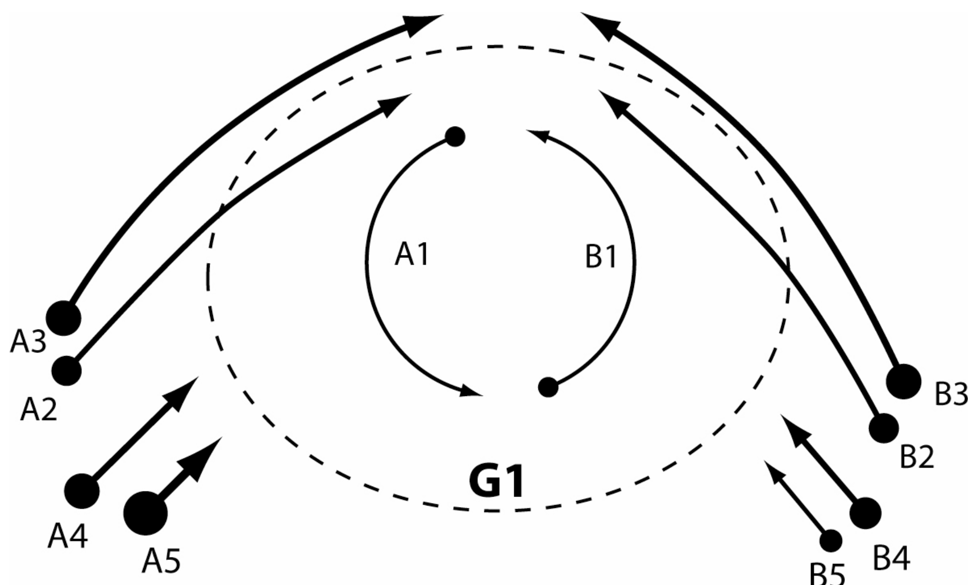

Fig. 10 - **Set P1** – pmtics inițiale ale componentelor Magravs ale Materiilor plasmei.

Notă: Trebuie reținut faptul că pmtics din G1 nu sunt produse și conectate la o sursă cum este un magnet solid, ci aceste ***forțe*** *au fost produse de câmpuri magnetice și au fost detașate din sursa lor creatoare, cu ceva timp înainte. Prin urmare de aici derivă utilizarea termenului de "plasmatic" pentru aceste câmpuri magnetice. Termenul "plasmatic" în această carte face referire la o "colecție" de câmpuri magnetice dinamice și* ***nu*** *la o stare a plasmei în utilizarea ei curentă, care se referă la o stare dinamică a protonilor.*

Cu toate acestea, câmpurile magnetice plasmatice rămase din cele două pachete A și B ***nu se potrivesc în intensitate*** și prin urmare ele nu se pot inter-bloca reciproc, *acestea fiind* pmtics A2, A3, A4, A5 și pmtics B2, B3, B4, B5.

De aceea, interacțiunea pmtics dinamice inițiale ale celor două pachete care au creat G1, posedând forțe Magravs dinamice, devin componentele **Materiei** *viitoarei plasme*.

În spațiile deschise din Univers, SET-ul P1, datorită dinamismului și mișcării acestuia, în mod natural se va intersecta cu un alt pachet de pmtics, cum este **pachetul C**.

Interacțiunea dintre câmpurile magnetice ale SET-ului P1 și pmtics pachetului C va fi diferit față de interacțiunea inițială a pachetelor A și B.

În acest set de interacțiuni dintre toate câmpurile și forța Magravs inițială a SET-ului P1 și a pachetului C, unii pași pot avea loc instant, simultan sau peste un anumit timp.

Primul pas este cel în care intensitatea unor câmpuri magnetice din pachetul C (C1, C2, C3, C4 sau C5) poate fi similară intensității anumitor câmpuri magnetice din G1 din SET-ul P1.

Adăugarea de ***noi*** *câmpuri magnetice plasmatice* nu va mări neapărat intensitatea câmpurilor din G1, ci doar le adaugă densități pmtics compacte din G1, și deci prin urmare va **crește doar masa** lui G1.

2. *Crearea Antimateriei plasmei*

Al **doilea pas** îl reprezintă interacțiunea câmpului puternic al SET-ului P1 cu câmpuri de intensitate similară din pachetul C. Datorită faptului că sunt ***mai puternice,*** acestea vor crea un set Magravs mult mai puternic, fapt ce duce la crearea unei noi zone Magravs **în apropierea** forțelor Magravs inițiale ale G1.

Datorită ***intensității*** *pmtics mai mari*, acest nou sistem Magravs notat G2 (Fig. 11) va avea o caracteristică distinctivă separată. Noul set Magravs posedă **un câmp mult mai puternic** datorită pmtics mai puternice care au inițiat crearea acestuia. Acest Magravs nou și mai puternic va ***exercita forțe asupra G1*** (Fig. 10), acesta făcând din pmtics ce compun G1 un mediu mult mai dens și un loc al componentelor Materiei (solid, lichid, gaz) plasmei.

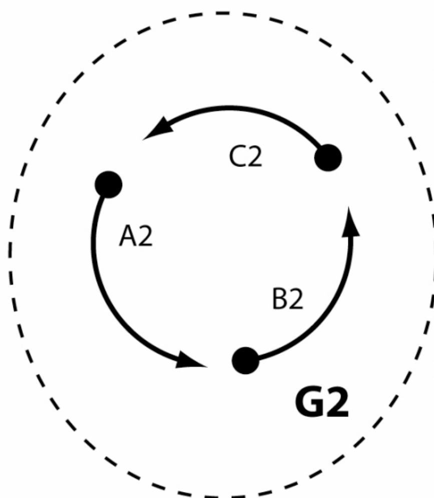

Fig. 11 – Pmtics ale celui de al doilea Magravs.

Prin urmare, noua interacțiune a câmpurilor creează o zona Magravs G2 separată și mai puternică (Fig. 13) adiacentă zonei G1 (Fig. 13) și în aceleași condiții plasmatice ale mediului ca și ale G1. Acest nou Magravs G2 (Fig. 11) este independent și inter-blocat Magravs-ului inițial al G1, dar nu va interfera cu funcționarea lui G1.

De fapt, forțele Magravs din interiorul lui G2 (Fig. 12) și din imediata lui apropiere devin sămânța unei alte Materii din același mediu.

Fig. 12 – Pmtics ale Antimateriei și Magravs-ul pmtics Antimateriei

Această nouă și puternică forță Magravs, datorită puternicelor interacțiuni plasmatice Magravs și transparenței acesteia, devine ceea ce este cunoscut ca și parte a Antimateriei plasmei (Fig. 12 G2).

Pentru claritate, noua interacțiune a câmpurilor magnetice plasmatice dintre SET-ul P1 și pachetul C și crearea forței Magravs G2 (Fig. 11), devin parte a SET-ului P2 (Fig. 13).

Acest nou set include G1 al Materiei și G2 al Antimateriei, și pmtics rămase ale celor trei pachete originale. Magravs-ul mai slab al G1 și cel mai puternic al G2 coexistă unul lângă celălalt și sunt interblocate reciproc de către cele trei pmtics din pachetul original, pe care le-au împărțit inițial (Fig. 13). Prin Magravs-ul general ale celor două Materii una față de cealaltă, aceste două Magravs-uri ale Materiilor, păstrează restul de pmtics din cele trei pachete inițiale, împreună și în jurul lor.

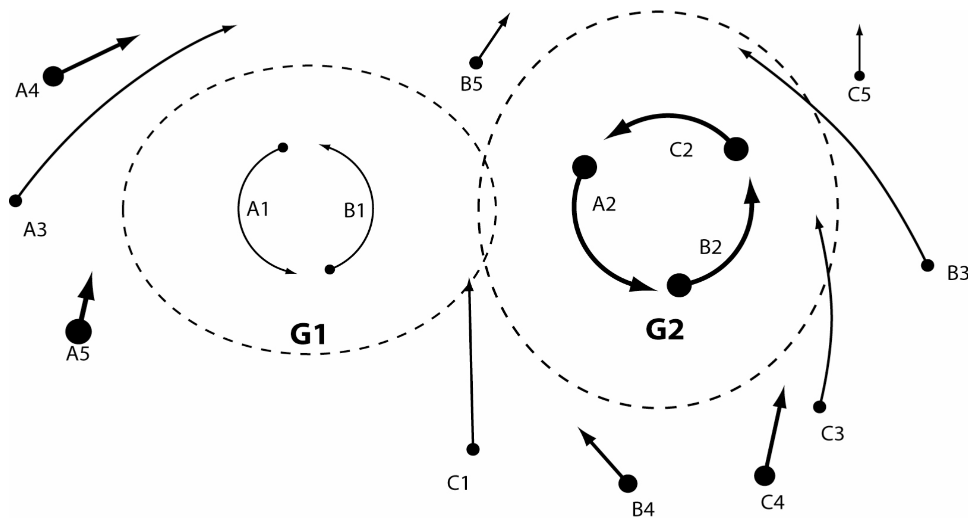

Fig. 13 – Set-ul P 2. Acest set include pmtics și Magravs-ul Materiei, Antimateriei și pmtics reziduale din cele 3 pachete inițiale.

Această interacțiune a două seturi Magravs plasmatice diferite și de intensități diferite este similară setului de forțe Magravs plasmatice care funcționează în corpurile cerești independente ale sistemelor solare, cum este cel al Pământului și Soarelui, în care Pământul poate fi considerat a fi Magravs-ul pmtics G1 iar Soarele Magravs-ul pmtics G2 ale setului.

3. Crearea Materiei Întunecate a plasmei

Al treilea pas al aceleiași interacțiuni a pachetelor pmtics A, B și C, este cel al celorlalte câmpuri reziduale ale acestor pachete. Unele din câmpurile magnetice *reziduale* vor genera un nou mediu de forță Magravs, asemănător G3 (Fig. 14). Câmpul de forță gravitațional G3 este parte al aceluiași set al aceluiași mediu plasmatic al G1 și G2.

Această nouă zonă de forță Magravs a G3 este creată prin același proces ca și celelalte două Magravs, cu diferența că intensitatea Magravs-ului exterior creat de G3 se află în stare de echilibru a intensității câmpurilor magnetice cu intensitatea generală a pmtics create de G1 și G2 și alte pmtics din mediul celor trei pachete inițiale de pmtics.

Acest G3 este independent față de câmpurile magnetice ale celorlalte două Materii ale plasmei. Aceste seturi de Magravs-uri generale sunt ***aproape egale*** sau ***în echilibru***, față de pmtics volumului global al plasmei, ale celor trei pachete inițiale și ale celor două seturi gravitaționale ale G1 și G2.

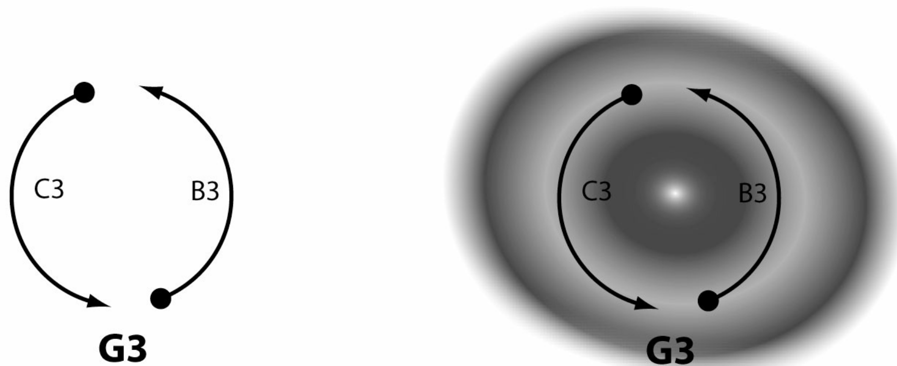

Fig. 14 – Reprezentarea schematică și pmtics Materiei Întunecate

Prin urmare, chiar dacă această regiune a plasmei posedă forțe Magravs, ea pare a fi goală de câmpuri magnetice externe, sau această regiune pare a nu avea magnetosferă. Prin interacțiunea câmpurilor Magnetice ale G3 cu câmpurile magnetice înconjurătoare și Magravs ale G1 și G2 ale aceluiași mediu, aceste câmpuri ale G3 nu reușesc să creeze o magnetosferă vizibilă și sesizabilă pentru setul G3, cu alte câmpuri magnetice din mediul lor înconjurător. Prin urmare, deoarece nu există interacțiune între Magravs-ul general echilibrat G3 cu pmtics mediului înconjurător, nu este produsă lumină vizibilă sau este produsă foarte puțină lumină detectabilă datorită interacțiunii câmpurilor magnetice ale G3 cu pmtics mediului înconjurător, astfel că acestea ar putea crea lumină care ar putea face detectabil acest nou centru gravitațional. Această lumină poate confirma existența unor alte câmpuri gravitaționale interne ale altei Materii, în această regiune a plasmei.

Cu toate că acolo va exista un câmp de forță gravitațional în această regiune a plasmei, care confirmă existența unei alte Materii, câmpul de forță gravitațională G3, datorită interacțiunii echilibrate a câmpurilor Magravs externe cu alte câmpuri din jurul acestei regiuni din care lipsesc câmpurile magnetice externe puternice pentru a crea o lumină detectabilă mult mai profundă în comparație cu magnetosferele lui G1 și G2 din interiorul plasmei, face ca regiunea din jurul lui să apară ca fiind întunecată în raport cu restul plasmei mediului (Capitolul 7).

Cu toate acestea, această regiune va conține câmpuri de forță gravitaționale, însă nu va fi la fel de vizibilă sau detectabilă ca și restul plasmei, sau va apărea ca fiind mai întunecată datorită lipsei interfeței magnetosferice puternice (Fig. 15 **SET-ul P3**).

Regiunea câmpului de forță gravitațională G3, datorită aparenței ei întunecate, devine componenta Materie Întunecată a plasmei (Capitolul 14).

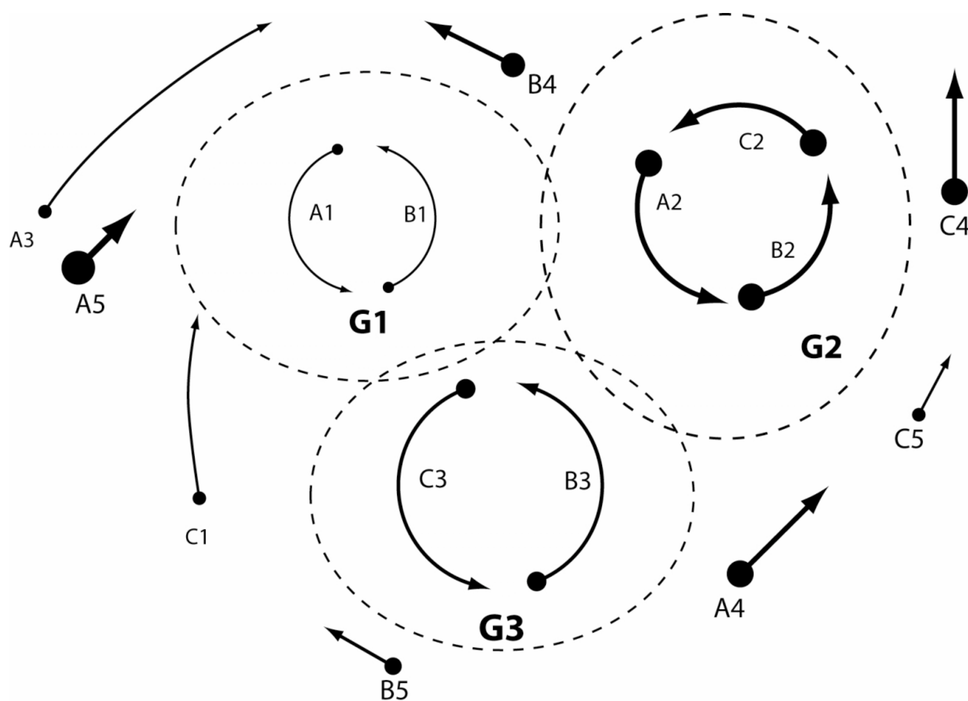

Fig. 15 - Setul P3 – câmpurile gravitaționale interactive ale Materiei, Antimateriei și Materiei Întunecate.

În articolele anterioare (36) și în capitolul Materia Întunecată, ***Teoria Keshe a creării Materiei Întunecate*** consideră și explică că “Materia care posedă ambele Magravs-uri, dar în care intensitatea Magravs generală *este în echilibru sau aproape în echilibru* cu intensitatea pmtics propriului ei mediu, în așa măsură încât aceste regiuni nu creează sau creează doar o mica zonă a luminii vizibile magnetosferice prin interacțiunea pmtics (Capitolul 7), această Materie nu poate deveni detectabilă sau vizibilă față de mediul ei înconjurător într-un anumit moment și loc, și prin urmare, magnetosfera Magravs-ului Materiei apare a fi mai întunecată în acea parte a mediului dat, iar de aici apare termenul de **Materie Întunecată**” și derivă utilizarea acestuia.

Aceste interacțiuni și principii despre cum sunt generate Materiile Întunecate au fost explicate și discutate în detaliu în articolele “Crearea Găurii Negre” (13), “Crearea Materiei Întunecate” (36), “Inelele lui Saturn” (39) precum și în diferite capitole din această carte.

Considerăm că crearea și apariția Materiilor Întunecate, a Găurilor Negre, a Petelor Întunecate de la suprafața Soarelui precum și a secțiunilor Întunecate din inelele lui Saturn se datorează toate aceluiași principiu fundamental al interacțiunii câmpurilor plasmatice Magravs de intensitate egală în mediul lor specific, la fel ca în G3 (13, 14, 17, 18, 24, 36).

Cu toate acestea, forțele Magravs ale G3 vor interacționa cu celelalte câmpuri de forță ale Materiei plasmei. Pmtics lui G3, eliberate parțial, vor alimenta plasma altor componente ale Materiilor cu energia lor în mișcare, păstrând câmpurile de forță gravitaționale ale G1 și G2 intacte, iar astfel, la modul general, se menține plasma ca un sistem integrat (Fig. 15).

4. Crearea câmpului de forță toroidal

Al patrulea pas: În continuare, în acest proces al interacțiunii celor trei pachete de pmtics originale, datorită caracteristicilor dinamice ale celorlalte Magravs-uri ale celor trei Materii, curând ***unele pmtics libere*** rămase de la formarea celor trei pachete inițiale se vor poziționa în centrul celor trei forțe Magravs ale G1, G2 și G3, devenind astfel **forța de interblocare** dintre cele trei. Pmtics libere devin o structură dinamică turbionară compactă de pmtics reziduale cu câmpuri de intensitate inegală, și se comportă ca o sferă parțială de câmpuri de forță magnetice rotitoare, fiind cunoscute ca și partea **F1** a plasmei (Fig.16).

Fig. 16 - Câmpul de forță sferic toroidal.

Aceste pmtics libere F1, ca porțiune a interacțiunii câmpurilor, datorită faptului că nu sunt capabile de a găsi câmpuri magnetice de intensitate egală cu care să se stabilească ca un fenomen de condiție Materială, vor fi lipsite de câmpurile de forță gravitaționale centrale.

Deoarece G1, G2 și G3 sunt în mișcare continuă și datorită faptului că aceste trei Materii își pierd propriile energii și momente, din cauza activităților lor dinamice pe termen lung, acestea se apropie de regiunea câmpului de forță interior a F1, ajungând în contact cu forțele pmtics acesteia. Acesta este punctul când cele trei Materii ale plasmei câștigă moment din interacțiunea și întâlnirea cu câmpurile de forță magnetice dinamice ale F1 (Fig. 17).

Această regiune a pmtics dinamice dintre cele trei Materii poate fi comparată cu un câmp de forță gol, de formă sferică toroidală (F1) (Fig. 17). Deoarece câmpurile de forță se întorc spre interior, fără câmpuri de forță gravitaționale centrale și fără pmtics de intensități egale care să genereze un câmp de forță gravitațional viabil, pentru a crea orice Magravs care să conducă la producerea oricăror tipuri de Materii.

În practică, conversia pmtics aparținând F1 în energie, permite într-o oarecare măsură menținerea echilibrului dinamic al întregii plasme.

F1 sunt considerate ca un proces și fenomen natural în domeniul plasmei și în Univers, cu un conținut de un ordin de mărime mare al diferenței intensității pmtics constituenților acesteia.

Această regiune a câmpurilor de forță magnetice dinamice sferice ale F1, în domeniul plasmei sau în spațiu, golită de câmpuri de forță gravitaționale centrale, este în mod obișnuit numită ***Gaură de Vierme***, iar funcționarea câmpurilor de forță în mișcare ale acesteia se numește efectul Găurii de Vierme.

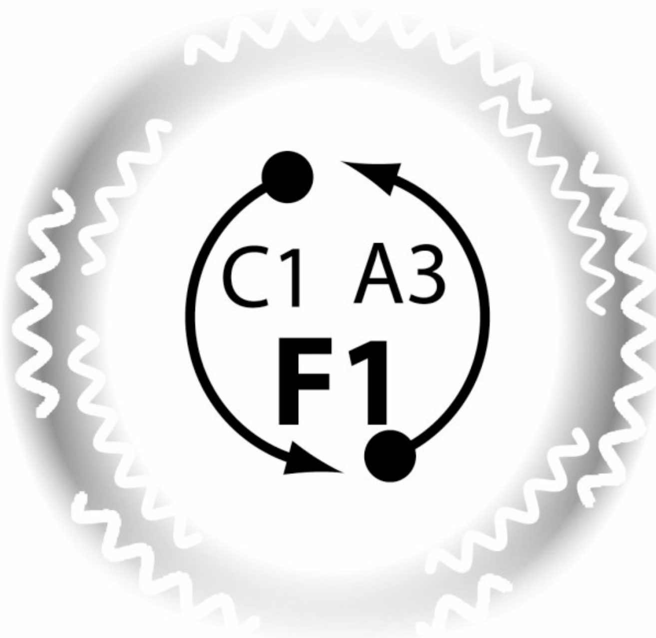

Fig. 17: Pmtics de formă sferică toroidală, realizată prin interacțiunea pmtics reziduale de diferite intensități ale celor trei pachete originale.

În trecut savanții au emis ipoteza că o asemenea Gaură de Vierme poate fi utilizată pentru călătorii spațiale cu viteze de mișcare extreme, apropiate de viteza luminii.

Noi considerăm că aceste regiuni de câmpuri magnetice dinamice pot fi utilizate pentru creșterea vitezei oricărui obiect, care ajunge în atingere cu câmpurile lor magnetice dinamice. De fapt, călătoria rapidă a unui obiect prin F1 nu va conduce în mod neapărat Materia altundeva, ci mai degrabă îi va da o călătorie turbulentă rapidă în structura plasmei.

În cazul unei găuri de vierme dintr-o galaxie, obiectul va avea o viteză rapidă, fără prea mult control al vitezei și a punctului de destinație.

Acestea sunt puncte în spațiu în care poate fi obținută accelerația mișcării pentru alte Materii ale plasmei sau materii fizice, prin utilizarea forțelor pmtics dinamice ale F1 din plasmă sau din spațiul în care aceste forțe există. Găsirea acestor puncte în spațiu este mult mai ușoară decât s-a crezut până acum (articol viitor).

5. Structura Inițială a Materiilor plasmei

Chiar dacă fiecare din aceste trei Materii sunt separate și operează independent față de alte Materii din plasmă, este posibil ca uneori anvelopa magnetosferică a fiecărei Materii să intersecteze alte magnetosfere ale Materiilor plasmei și să creeze o ***interfață*** comună în regiune pentru intervalul de timp al interacțiunii (Fig.18 – zona întunecată).

Este important să reținem că plasmele poate avea individual sau simultan câteva G3 și F1 de pmtics de diferite intensități în structurile lor pentru un anumit interval de timp, în diferite momente ale ciclului lor de viață.

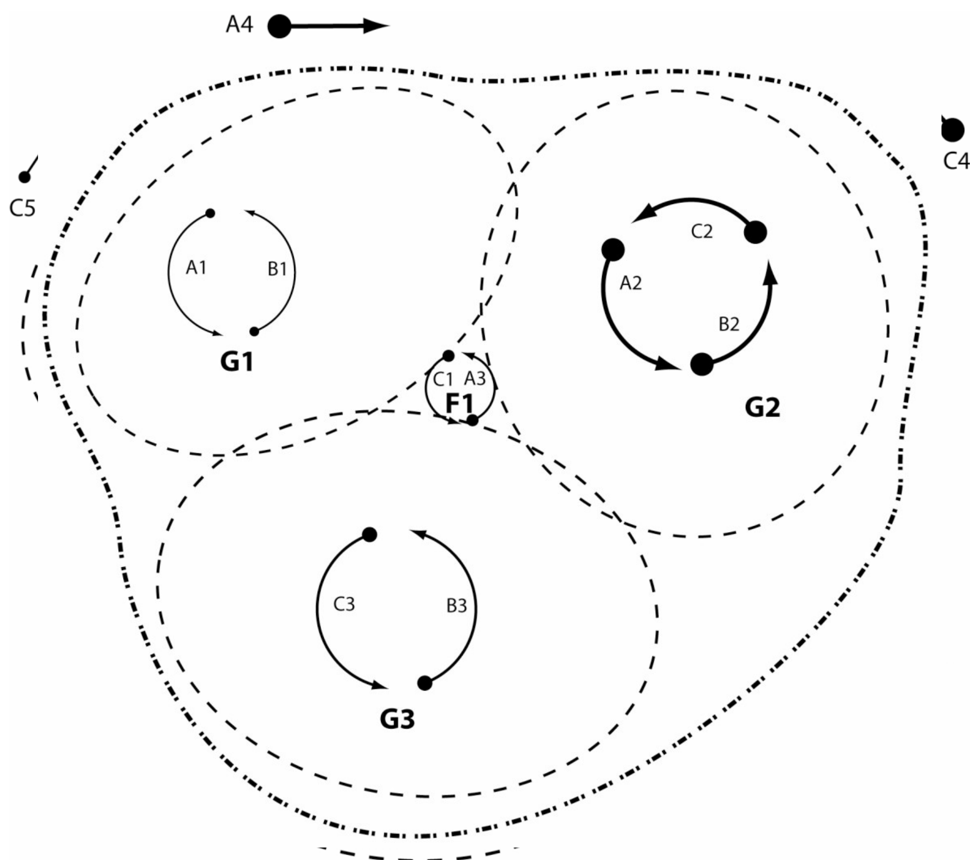

Fig. 18 - Setul de interacțiuni dintre cele trei Materii ale F1.

6. Pmtics ale zonei de tranziție

Noua interacțiune generală a celor trei Materii și ale câmpurilor tuturor pmtics celor trei pachete, luate ca o singură entitate, conduc la crearea Materiilor și Forțelor inițiale ale plasmei (Fig.19).

În acest punct, pot exista alte pmtics ale celor trei pachete originale din structura plasmei care nu se leagă sau nu sunt parte ale celor trei componente ale Materiei și a F1. Aceste pmtics reziduale libere practic plutesc în plasmă și cu timpul ele alimentează Materiile și câmpurile de forță magnetice de inter-blocare ale altor Materii ale plasmei.

Aceste pmtics libere dintre Materii reprezintă zonele de tranziție ale câmpurilor magnetice plasmatice dinamice în structura generală a plasmei, pe care noi le numim "***zone de tranziție a energiei***" (Fig. 20 – săgețile de câmp). Câmpurile magnetice din aceste spații intermediare dintre Materii sunt câmpuri care sunt partajate reciproc de către toate Materiile din plasmă, atunci când intensitatea câmpurilor magnetice ajunge la nivelul lor; aceste pmtics reziduale sunt mai mult considerate ca fiind un amestec de raze magnetice decât ca fiind pmtics.

Ele există în plasmă ca și zone de interfațare sau intermediare între două sau mai multe Materii ale plasmei simultan.

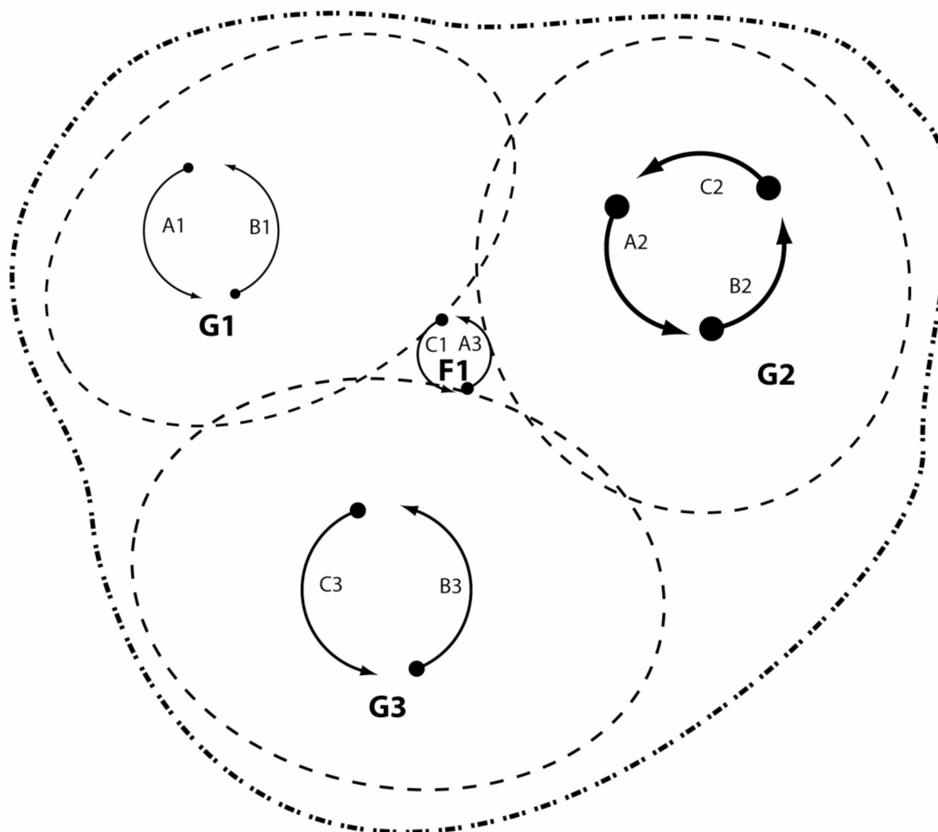

Fig. 19 - Materiile inițiale și forțele anvelopei plasmei.

Dacă sunt luate în considerare toate câmpurile magnetice plasmatice ale celor trei pachete originale, se consideră că setul complet al G1, G2 și G3 pierd pmtics în zonele de tranziție și F1, și astfel creează propriile câmpuri Magnetice și gravitaționale generale independente și **integrate**, pentru a păstra integrarea tuturor pmtics celor trei pachete A, B și C, formând împreună ~~ca~~ o entitate. Această nouă entitate devine cunoscută ca "Plasmă Fundamentală Inițială".

7. Plasma Fundamentală Inițială

Eu numesc acest concept dinamic **Modelul Keshe al "*Ordinii Universale a Creării Materiilor*"**.

Noi considerăm Plasma Fundamentală Inițială a fi similară **construcției Neutronului** (Fig. 20).

Figura 21 este o reprezentare conceptuală a tuturor câmpurilor magnetice plasmatice ale plasmei, ale "**Ordinii Universale a Creării Materiilor**". Acest model reprezintă structura pmtics **Plasmei Fundamentale Inițiale**, în care G1 este Magravs-ul Materiei, G2 este Magravs-ul Antimateriei iar G3 este Magravs-ul Materiei Întunecate.

Se consideră că Plasmele Fundamentale Inițiale au întotdeauna un mediu de câmpuri magnetice echilibrate intern, așa cum se poate observa în plasma din sistemele solare.

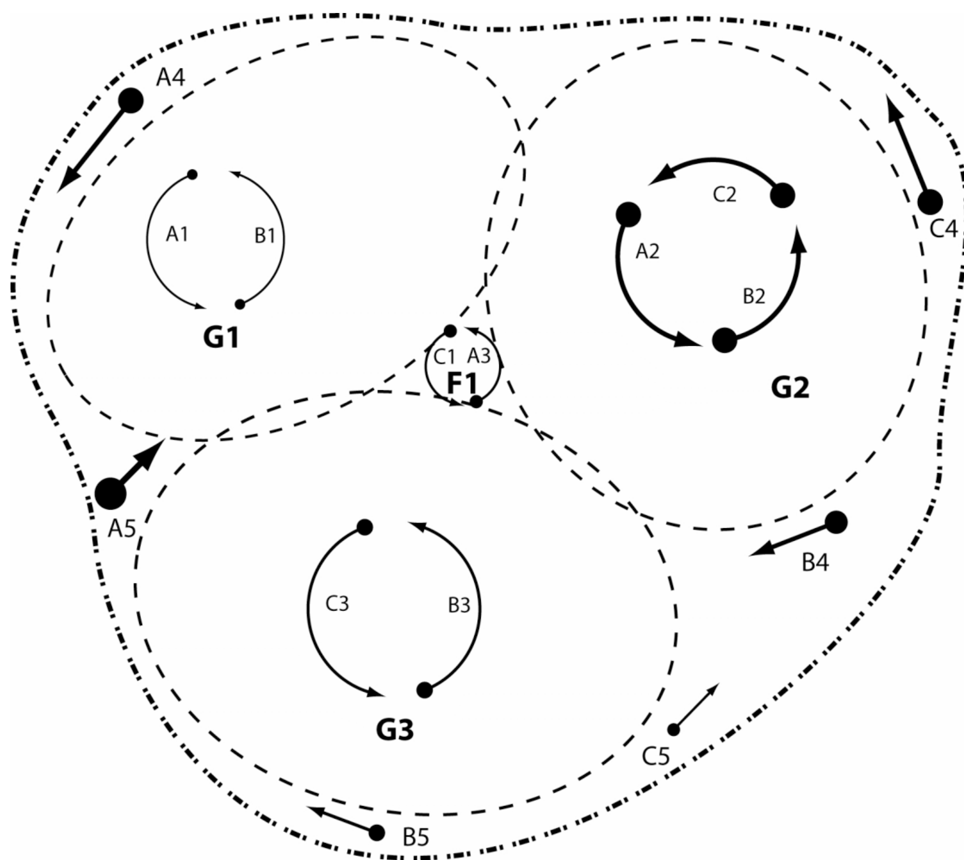

Fig. 20 - Modelul Keshe al plasmei fundamentale inițiale.

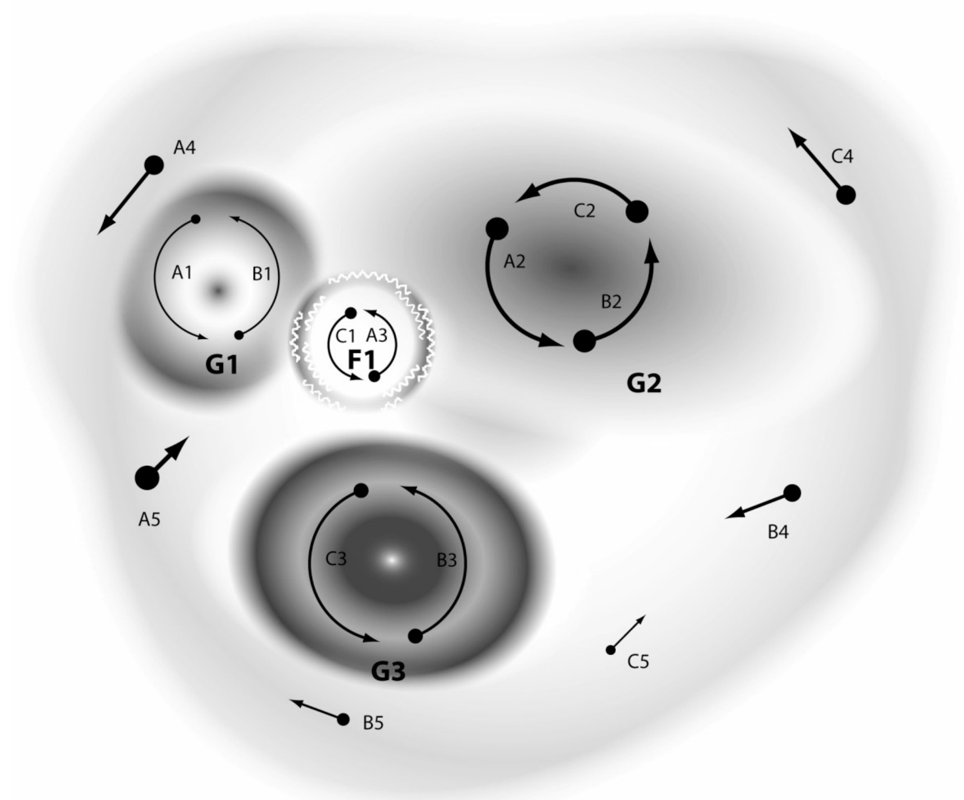

Fig. 21 - Modelul Keshe al pmtics Materiilor plasmei.

În același timp plasma fundamentală inițială menține un Magravs general și extern, creat de către Materii și toate pmtics care se află în limitele plasmei. Deoarece câmpurile magnetice interne ale neutronului sunt echilibrate, acestea conțin câmpuri Magravs în raport cu mediul lor extern. Datorită existenței Magravs-ului componentelor interne, plasma fundamentală inițială menține o magnetosferă independentă în raport cu mediul înconjurător al acesteia.

Când se abordează protonul sau neutronul ca fiind plasme trebuie avute în vedere toate componentele plasmei, și anume, ale *Materiei* (ceea ce se consideră ca fiind partea materială a nucleului atomului), ale *Antimateriei*, ale *Materiei Întunecate*, ale *câmpurilor magnetice toroidale sferice* și ale *câmpurilor magnetice de tranziție*. Acestea formează împreună ***componentele unei singure plasme*** și trebuie considerate ca fiind un singur pachet, o singură entitate.

Nu poate exista o condiție plasmatică, în care toate cele trei Materii să nu participe la existența plasmei.

8. Descompunerea plasmei fundamentale inițiale

La un moment dat în ciclul de viață al plasmei fundamentale inițiale, când câmpurile magnetice plasmatice partajate ale zonelor de tranziție sau pmtics uneia din Materiile plasmei sunt parțial consumate iar echilibrul Magravs dintre/din câmpurile Materiei sunt perturbate, forțele de legătură Magravs fiind dezechilibrate, atunci plasma fundamentală inițială se dezintegrează în propriile ei substructuri, de noi Magravs-uri echilibrate ale acelorași Materii, pentru ca plasma fundamentală inițială să-și găsească o nouă combinație echilibrată, între propriile ei Materii și câmpuri, în propriul lor mediu.

Acest proces de divizare a plasmei fundamentale inițiale, de a-și găsi noi și mai mici plasme echilibrate pentru Magravs-urile Materiilor și echilibrul câmpurilor, eu numesc acest proces **descompunerea plasmei fundamentale inițiale.**

Descompunerea plasmei fundamentale inițiale, mereu conduce la crearea a cel puțin două noi plasme de câmpuri magnetice plasmatice inițiale, mai mici și echilibrate, cu aceiași configurație, din care o plasmă posedă mai multe Materii și este mai mare, iar cealaltă plasmă posedă mai puține Materii și pmtics din plasma fundamentală inițială, și este implicit mai mică. Prin urmare, cele două noi plasme și conținutul acestora trebuie să păstreze structura generală echilibrată a plasmei fundamentale inițiale. Aceasta se întâmplă astfel încât ambele plasme pot supraviețui în interiorul propriului lor mediu, ca o singură entitate.

Rezultatul **descompunerii plasmei fundamentale inițiale** în două noi componente, se consideră că este procesul de creare a noului ***proton*** și ***electron*** al unui atom. Această nouă entitate de pmtics echilibrate, sau așa numitul atom, trebuie să aibă el însuși forțe Magravs generale echilibrate în interiorul lui, pentru ca atomul să păstreze integritatea plasmei fundamentale inițiale originale.

Descompunerea plasmei fundamentale inițiale conduce la divizarea simultană a conținutului acesteia într-un proton și un electron (Fig. 46 digramele 1 la 8). Prin urmare, în același timp cu repoziționarea și reechilibrarea noilor componente ale plasmei pe durata acestui proces de descompunere are loc eliberarea unor pmtics reziduale sau câmpuri magnetice de care nu au nevoie cele două noi entități în procesul lor de poziționare Magravs (Capitolul 18).

Eliberarea câmpurilor nedorite pentru a echilibra interacțiunea dintre cele două noi plasme conduce la eliberarea de pachete de câmpuri magnetice ca și raze diferite sau energii ale plasmei fundamentale inițiale. Această eliberare poate fi sub orice formă, ca un amestec de raze, pmtics, pachete de energie sonoră și așa mai departe.

Eu consider acest ***proces al descompunerii*** plasmei fundamentale inițiale, a conținutului ei de trei Materii și câmpuri ca fiind un principiu fundamental universal **nou**, care la o scară mai mare se cheamă descompunerea nucleară a atomilor.

În știința actuală savanții consideră că particulele elementare sunt quarci și așa mai departe, dar acum noi știm că ***quarcii*** *înșiși sunt* ***construiți din câmpuri magnetice și din interacțiunea lor***. ***Adunarea*** câmpurilor magnetice într-un grup, sub formă de câmpuri magnetice plasmatice dinamice, precum și interacțiunea acestora cu alte câmpuri magnetice plasmatice dinamice conduce la crearea Materiei (lor). Masa unui "quarc" este produsă prin interacțiunea acestor câmpuri magnetice plasmatice, prin principiul creării gravitației, așa cum s-a explicat în Capitolul 1.

În al doilea rând, ceea ce în prezent se cheamă spin-ul quarcilor, acum noi înțelegem că aceasta este o mișcare dinamică naturală ale Materiilor create în mediul plasmei, prin interacțiune și poziționare Magravs ale Materiilor dinamice ale plasmei.

În al treilea rând, ceea ce se consideră de către știința actuală ca fiind *culorile quarcilor* sunt în realitate conținuturi diferite, ale interacțiunilor câmpurilor magnetice plasmatice de diferite intensități, care conduc la crearea câmpurilor gravitaționale și Magnetice, cu efectul lor de interacțiune generală în raport cu pmtics mediului acestora, care conduc la crearea magnetosferei fiecărei Materii a plasmei, acestea fiind magnetosferele Materiei, Materiei Întunecate și Antimateriei, în mediul magnetic al plasmei sau al neutronului, protonului sau a electronului.
Aceasta înseamnă că quarcul nu poate fi considerat ca o "particulă elementară" deoarece el are subcomponente și este făcut el însuși din câmpuri magnetice.

Astfel, ***eu consider noua "particulă elementară" ca având la origine "câmpuri magnetice"***, care explică de ce se pot vedea tot felul de efecte, cum sunt quarcii, bosonii și mișcarea de spin a Materiilor dinamice ale plasmei, și așa mai departe. Acestea toate pot fi acum explicate simplu ca datorându-se interacțiunii câmpurilor magnetice de diferite intensități, care creează structura Materiilor plasmei și a altor câmpuri magnetice, care intră în structura plasmei.

Chiar și la o scară mai mare, acest model al descompunerii plasmei fundamentale inițiale este ceea ce cosmologii văd în galaxii ca fiind colapsul stelelor (o stea este și poate fi considerată ca fiind plasmă fundamentală inițială) și reapariția ei ca noi componente mai mici ale stelei sau a sistemelor solare.

Prin același principiu, eliberarea energiilor stelei, pentru a-și găsi noul echilibru, prin descompunerea stelei, întotdeauna conduce la eliberarea unor vaste cantități de materii nedorite, Materii și energii, și crearea de subcomponente folosind chiar forțele Magravs ale stelei.

Această descompunere a plasmei fundamentale inițiale este discutată în detaliu în Capitolul 15.

CAPITOLUL 4
Materiile plasmei și stările ei de tranziție

Există dovezi concludente care arată că plasma posedă energie, menține un comportament magnetic specific și chiar poate cu adevărat genera propriile ei câmpuri de forță Magnetice și gravitaționale.

Cercetări efectuate de un număr de institute din întreaga lume indică faptul că plasma Materiei este însoțită de un al doilea constituent numit Antimaterie. Unele institute (6, 7, 8) afirmă că ele au separat și au reușit să stocheze Antimateria.

În alte secțiuni ale științei savanții se referă la ceea ce se cheamă Materie Întunecată și fac observații asupra materiilor virtuale.

Lumea științifică a eșuat să considere crearea celor trei stări ale Materiilor (Materie, Antimaterie și Materie Întunecată) ca fiind parte componentă a unui singur proces în lanțul procesului progresiv inițial al creării celor trei Materii, ca și conținutul unei singure plasme în Univers.

Acest eșec a avut loc datorită neînțelegerii faptului că componentele plasmelor, Materia, Antimateria și Materia Întunecată, sunt toate create simultan și ca o entitate magnetică plasmatică dinamică integrată.

Este fundamental să se înțeleagă faptul că una din aceste Materii nu poate exista fără celelalte, în structura generală a plasmei. Apoi, prin acest proces, devine ușor de înțeles funcționarea Materiilor, a materiei și a câmpurilor, plasmelor, atomilor, moleculelor, a sistemelor solare și a galaxiilor.

Acum se poate translata această nouă înțelegere a modului cum sunt create și funcționează plasmele la modul cum sunt create marile obiecte cerești și cum operează împreună acestea în mediul lor. Cu alte cuvinte, noi translatăm cunoașterea funcționării electronului în jurul nucleului la funcționarea planetelor în jurul stelelor.

Pentru a înțelege relația și construcția plasmei cu mai mare claritate, fiecare efort din această carte a fost făcut pentru a explica pas cu pas mecanismul prin care **Materiile** plasmelor sunt considerate a fi conectate și *par* a trece **de la o stare a Materiei la o alta**, prin medii diferite, fără reducerea sau creșterea în intensitate a câmpurilor lor magnetice plasmatice.

În lumea materială acest proces este asemănător schimbării între stările de agregare ale materiilor, de la solid la lichid, de la lichid la gaz și invers.

În lumea materială ***starea materiei*** este dependentă de **forța** *câmpurilor magnetice*, iar ***starea Materiei*** este dependentă de **intensitatea** *câmpurilor magnetice*.

Fenomenul de trecere de la o stare a Materiei la o alta reprezintă un fenomen normal în cadrul proceselor dinamice ale pmtics din Univers (Fig. 21).

Toate componentele Materiilor plasmei sau orice Materie sau materii din Univers sunt conectate între ele prin interacțiunea pmtics ale acestora și a intensității acestor pmtics, care reprezintă constituenții și creatorii Magravs-ului acestora.

Astfel, deoarece fiecare Materie câștigă sau pierde unele din propriile ei pmtics, o componentă a Materiei plasmei va deveni sau poate deveni componenta unei alte Materii a unei alte plasme sau câmp, la "un punct dat în mișcarea pmtics" (timp) și la un punct dat în spațiul acesteia.

De exemplu, Materiile plasmei se pot inter-schimba de la o Materie la alta datorită mișcării pmtics dinamice ale acestora sau ceea ce se cheamă schimbarea nivelelor energetice în raport cu intensitatea pmtics a unui mediu dat.

Toate Materiile pot apărea ca diferite Materii prin schimbarea intensității pmtics a mediului. De exemplu, aceiași plasmă sau Materie la trecerea prin altă regiune cu pmtics de intensitate diferită. Acesta este procesul numit *transmutație*, dar în acest caz transmutația este făcută de condiția mediului și nu de schimbarea intensității pmtics a Materiei interne.

Materia poate apărea ca Materie diferită, de exemplu Materia Întunecată poate apărea ca Materie prin *simpla intrare într-o nouă condiție a pmtics ale mediului*. Astfel Materia Întunecată apare brusc ca și materie virtuală.

De exemplu, **Materia Întunecată** dintr-un mediu cu o anumită intensitate a câmpurilor magnetice plasmatice, prin intrarea într-o configurație nouă mai puternică sau mai slabă a intensității pmtics, instantaneu devine **Materie vizibilă** în raport cu noul mediu în care a intrat (Materie Întunecată la materie Virtuală). Eu numesc aceasta ***faza de transmutație a Materiei(lor)***, deci aceasta reprezintă dezvăluirea sau apariția unei noi stări a Materiei, din aceiași veche Materie, dar cu altă înfățișare.

În al doilea rând, Materiile își pot schimba starea și comportamentul de la o Materie la alta, de exemplu de la Materia Întunecată la Antimaterie, în mod simplu, prin ***câștigul sau pierderea*** unei părți din intensitatea câmpurilor magnetice plasmatice către o altă Materie(ii) sau pmtics, în raport cu mediul dat al acestora.

Dacă Magravs-ul de intensitatea Antimateriei atinge un mediu cu intensitatea pmtics, în care intensitatea Magravs generală devine egală și în echilibru cu nivelul de intensitate a pmtics a noului mediu, atunci Antimateria poate deveni și se comportă ca Materie Întunecată în raport cu noul mediu dat al acesteia (Fig. 22).

Pe de altă parte, după cum intensitatea pmtics componentelor ~~de~~ Antimateriei se reduce sau după cum Antimateriile interacționează cu alte Antimaterii de intensitatea Magravs diferită, aceste Antimaterii pierd suficient din intensitatea lor Magravs astfel încât una sau ambele Antimaterii ajung la un nou echilibru al intensității câmpurilor magnetice plasmatice. Aceste echilibre pot fi în Magravs-ul lor intern sau extern, apoi intensitatea Magravs-ului Antimateriei poate ajunge la un nivel prin care noua intensitatea a fostei Antimaterii ajunge să fie de nivelul intensității pmtics a Materiei, sau se schimbă la nivelul de intensitatea a câmpului Materiei Întunecate, în raport cu aceiași condiție a mediului.

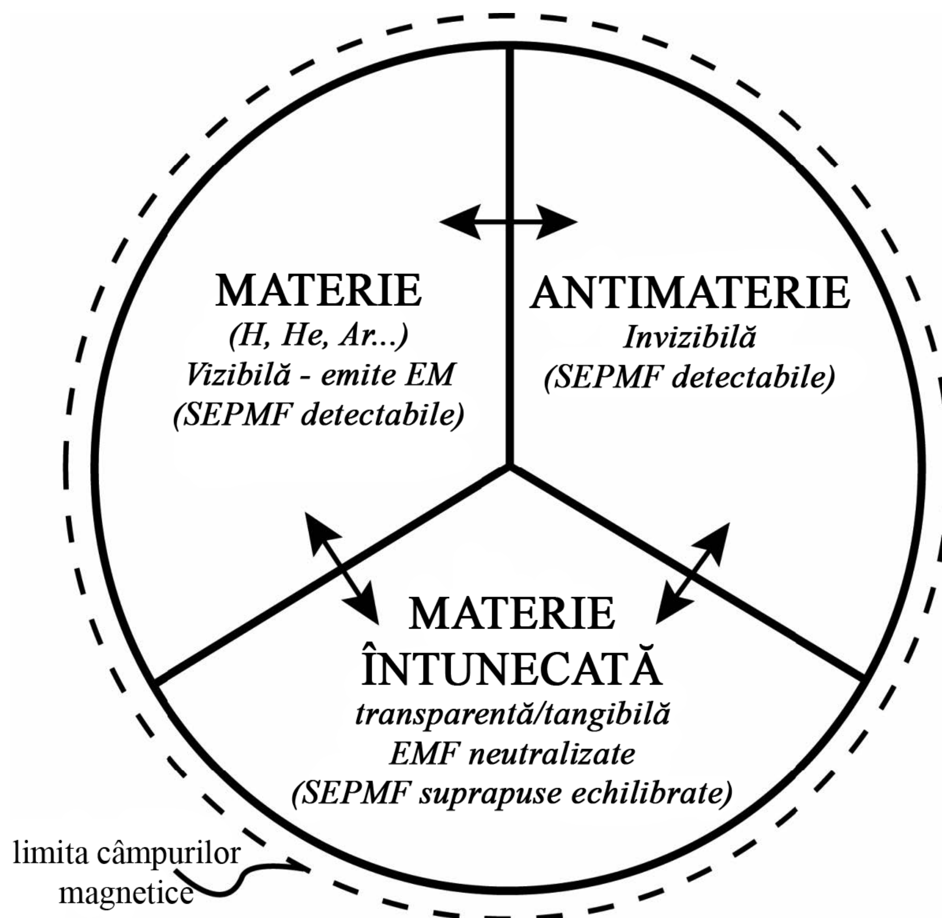

Fig. 22 - Model schematic a relației de interacțiune dintre diferitele stări ale Materiilor.

Aceasta este ceea ce noi numim ***Teoria Keshe și principiul tranziției Materiilor***, adică "***tranziția de la Materie la Antimaterie sau la Materia Întunecată și invers, și tranziția Materiei Întunecate la Antimaterie și invers, reprezintă o condiție normală a tranziției Materiilor***" (Fig. 22 și Fig. 23). Aceste figuri arată într-un mod simplu și nou, conexiunile prin care și cum sunt obținute interschimbările între stările Materiilor din Univers.

Principiul Keshe al tranziției Materiei afirmă că, "intensitatea câmpurilor magnetice ale mediului în care Materiile operează, ***dictează*** ce Materie apare sau cum se prezintă ea în acel mediu specific" sau pe de altă parte "când o Materie câștigă sau pierde suficient din intensitatea câmpurilor magnetice plasmatice astfel încât starea, caracteristicile sau comportamentul Materiei devin al unei alte Materii ale stării de plasmă, din același mediu dat".

Prin urmare, Materiile se pot schimba de la o Materie la alta, prin creșterea sau descreșterea intensității pmtics a acestora, sau ele pot apărea ca Materii diferite atunci când intră în medii și condiții cu intensitatea plasmatică diferită.

Adică, Materia poate ajunge să aibă caracteristica unei Materii Întunecate într-un mediu cu intensitatea a pmtics specifică, iar în aceiași măsură, Antimateria poate pierde suficient din propriile pmtics pentru a deveni Materie, și așa mai departe. Tranzițiile schematice ale stărilor Materiilor sunt arătate în figura 22 și figura 23 a ***Modelului Keshe de Tranziție a Materiilor.***

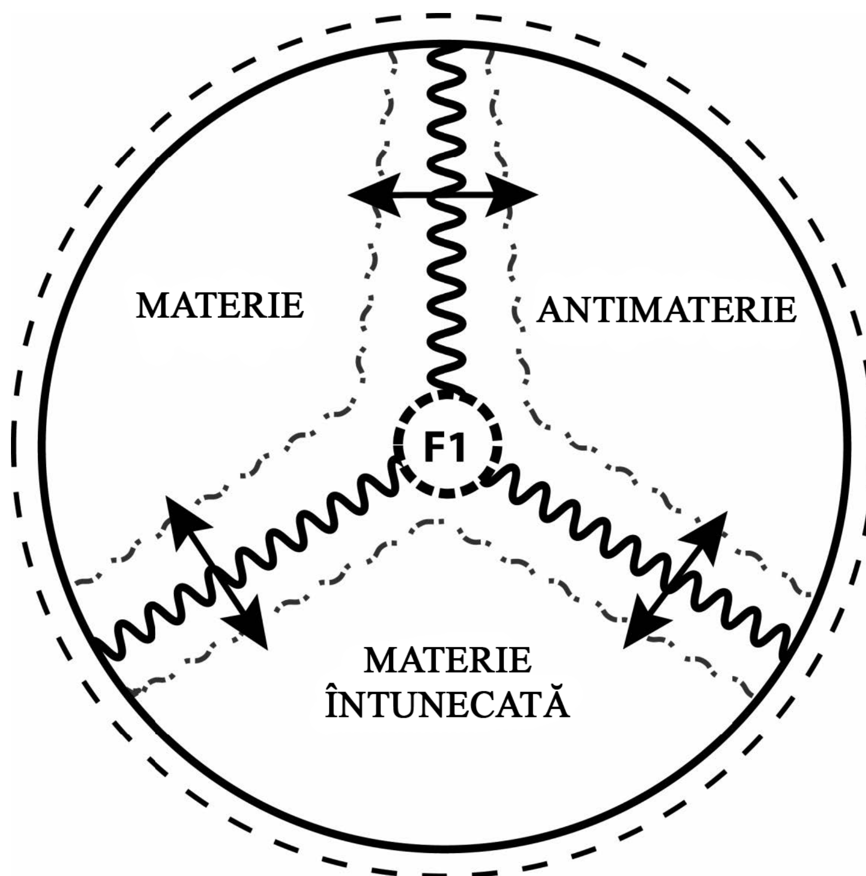

Fig. 23 - Modelul Universal Keshe al tranziției plasmei a câmpurilor magnetice plasmatice și a Materiilor.

Prin utilizarea unor reactoare simple pentru diluția pmtics a plasmei, care au fost dezvoltate de Fundația Keshe prin sectorul de dezvoltare a Tehnologiei Keshe, principiul de tranziție a Materiilor a fost testat și rezultatele s-au dovedit a fi în acord cu considerațiile teoretice.

În aceste reactoare nucleare, Materiilor li se poate permite să treacă de la o stare a Materiei la alta, iar apoi li se permite întoarcerea în starea lor originală de Materie. Această nouă metodă a tranziției Materiilor aduce un nou mod și o nouă tehnologie de realizare a tuturor materialelor necesare omului pentru mișcare, energie, crearea de noi materii, etc.

De exemplu, efectele și proprietățile tranziției Materiilor (Fig. 23) pot fi astfel utilizate încât Materia fizică să nu aibă o limită magnetosferică, așa cum face Materia Întunecată într-un mediu dat, astfel încât Materia se comportă ca având caracteristicile Materiei Întunecate. În aceste medii, Materia va deveni gri semitransparentă, sau miezul central se comportă ca și cum devine invizibil în raport cu mediul înconjurător, fără nici o schimbare în proprietatea Materiei fizice sau în intensitatea câmpului gravitațional al acesteia sau a poziției în spațiu.

Deoarece Materia cu această proprietate nu prezintă nici o condiție magnetosferică în raport cu mediul ei înconjurător, datorită lipsei sau a interacțiunii reduse între pmtics a Materiei și mediul acesteia, materia se poate acum comporta ca și Materie Întunecată și se poate mișca fără fricțiune și liber în același mediu.

Utilizând această stare a efectului Materiei Întunecate în jurul unei nave terestre sau spațiale, această condiție îi va da navei mișcare fără frecare și viteze mai mari, precum și probabil invizibilitate în același mediu (Capitolul 13).

Tehnologia tranziției Materiilor a fost testată de-a lungul timpului de Fundația Keshe și chiar au fost proiectate, dezvoltate, construite și utilizate câteva sisteme pentru a atinge formarea câmpurilor magnetice plasmatice originale, pentru a dovedi corectitudinea acestor principii, și într-adevăr efectul tranziției materiilor s-a dovedit a fi corect.

Implicațiile și aplicațiile utilizării tranziției stărilor Materiilor sunt atât de imense și profunde, încât trebuie să se știe, de exemplu, unde va ajunge Materia și în ce stare va apărea în raport cu mediul acesteia.

Adică, trebuie să se știe de exemplu, la tranziția de la Materie la Antimaterie, unde anume va ajunge Materia în câmpurile puternice ale Antimateriei. Invers, când se trece de la Materia Întunecată la o zonă cu condiție Materială, trebuie să se știe în ce stare a materiei (gaz, solid sau lichid) va ajunge aceasta.

Prin operarea și controlul acestor reactoare trebuie să se știe unde va ajunge starea materială și condiția magnetică a sistemului. Aceasta poate fi în interiorul oceanelor sau în mijlocul Materiei solide, sau în mijlocul deșertului. Fără a fi pregătit corespunzător pentru operarea sistemului cu acești parametri, care pot facilita un asemenea comportament și caracteristică a tranziției, utilizarea tranziției Materiei poate avea consecințe nefaste nu doar pentru sistemul care o produce, dar și pentru ocupanții unei posibile nave care utilizează acest tip de transport în adâncurile Universului.

Prin înțelegerea principiilor creării Materiilor fundamentale inițiale din plasma fundamentală inițială, prin interacțiunea particulelor fundamentale inițiale, se poate răspunde la multe întrebări fără răspuns din lumea științei.

De exemplu, în Univers cantitatea totală de câmpuri magnetice plasmatice și energiile asociate sunt considerate a fi ***constante***. Prin urmare, în ***total***, nici o materie, Materie sau câmp magnetic nu va fi vreodată pierdut sau câștigat în Univers. Pmtics de diferite intensități își încep existența la un anumit nivel de intensitate, apoi ele se unesc pentru a deveni mai puternice, sau pierd din intensitatea câmpurilor lor prin diviziune și coliziune, pentru a deveni mai slabe în intensitate. Cu toate acestea, pmtics cu diferitele lor intensități ale câmpurilor, nu pot fi niciodată distruse sau pierdute.

Prin urmare, pmtics interacționează, se divid și se cuplează pentru a produce diferite Materii și condiții cum sunt forțele, mișcarea, căldura, și se compactează pentru a crea materie, pentru a deveni vizibile ochilor creaturilor, conform cu poziția lor, și așa mai departe.

Pmtics, în interacțiunea lor cu altele asemănătoare, se pot mișca de la o stare a Materiei la alta, doar în funcție de condițiile care predomină la un anumit moment dat și la un anumit punct în spațiu. Astfel, Materia poate trece de la Materie Întunecată la Antimaterie și invers, Materiile la Materii Întunecate și invers, și așa mai departe.

Prin urmare, teoria cum că Universul va rămâne la un moment dat fără materie și energie, iar apoi nu va mai fi nimic, așa cum a fost promovată de unii savanți recent, nu este altceva decât o aberație.

Prin același principiu, noi numim **pmtics în mișcare** ca **energie a** pmtics. Aceste pmtics în mișcare pot elibera și pot duce la crearea acelorași Materii din care au fost ele create și pot avea aceiași capacitate. Adică, de exemplu, energia Materiei Întunecate se poate schimba în energie a Materiei sau parte a materiei, și același lucru se aplică și altor stări ale Materiilor.

Prin înțelegerea principiilor "**ordinii universale a creării Materiilor**" se poate utiliza tranziția stărilor Materiilor și materiilor, pentru a beneficia pe deplin de Materiile și materiile universale și de energiile lor.

Prin interacțiunea permanentă a tuturor pmtics dinamice de diferite nivele de intensitate nu va exista nici un sfârșit al Universului, deoarece Universul se mișcă prin interacțiunea pmtics de diferite intensități. Acestea vor duce la o mișcare eternă a forțelor pmtics universale și la crearea de noi Materii, materii, forțe și noi condiții pentru ca acestea să coopereze în Univers. Astfel, nu a existat niciodată vreun Big Bang și nu va exista niciodată vreun scenariu apocaliptic pentru Univers ca un întreg, Universul se va afla permanent într-un echilibru al ordinii universale generale a pmtics.

Pmtics a Materiilor vor ***tranzita*** de la o stare a **Materiei** (Materie, Materie Întunecată și Antimaterie) la altă stare a **Materiei**. Suplimentar, de la o stare a **materiei** (solid, lichid, gaz) la altă stare a **materiei**.

Aceste schimbări vor depinde de proprietățile și forțele stărilor plasmatice Magravs, și de intensitatea acestora unele față de celelalte. Similar, pmtics de intensitatea câmpurilor Materiei vor tranzita la pmtics de intensitate diferită a Materiei, în aceste ***procese de tranziție***, plasma eliberând pmtics dinamice ca **energie**.

Mărimea reală a Universului nu se va schimba niciodată; adică Universul nu se poate extinde într-un spațiu, dacă spațiul în care acesta să se extindă nu a existat de la început. Din punctul nostru de vedere, noi observăm doar o mică parte a întregului, de aceea observăm acea parte extinzându-se. Expansiunea observată este relativă la poziția observatorului în raport cu o poziție dată din Univers, de exemplu ceea ce va fi o observație a schimbării spre roșu a cuiva aflat la capătul Universului, va fi o schimbare spre albastru pentru un observator aflat pe direcție opusă mișcării aceleiași entități. În articolul numit "Crearea câmpurilor magnetice" s-a explicat că ***schimbarea spre albastru a luminii*** apare atunci când ***pmtics se comprimă***, iar ***schimbarea spre roșu*** apare atunci când ***pmtics se extind*** sau ***când se deschid***.

În lumea reală a ordinii universale a creației nu există loc pentru principiul singularității, cu excepția cazului în care considerăm un pmtics atât de mare încât cuprinde întregul Univers, ca un întreg. Apoi plasma originală singulară s-a dezintegrat gradual în câmpuri mai mici de intensitate mai mică, a căror interacțiuni a dus la crearea a ceea ce s-a văzut și este în prezent, în scurta viață a omului pe Pământ. Atunci o asemenea plasmă singulară, care ar fi cuprins întregul Univers, a trebuit să se dezintegreze gradual în câmpuri de intensitate mai mică, a căror interacțiuni au condus la crearea tuturor evenimentelor, Materiilor și materiilor din Univers.

Principiul tranziției stării Materiilor va fi discutat complet în dezvăluiri viitoare.

CAPITOLUL 5
Definirea Energiei prin pmtics

Componentele inițiale și construcția plasmei se datorează existenței câmpurilor magnetice plasmatice dinamice inițiale.

Pentru ca un câmp magnetic să poată fi detectat sau existența lui să fie confirmată, pmtics trebuie să *părăsească limitele marginilor anvelopei acestuia*, aceasta fiind limita Magravs-ului Materiei sau plasmei.

Este important să reținem faptul că pmtics nu posedă sau nu manifestă un câmp de forță până când ele nu se află în mișcare.

Energia deținută de o plasma poate fi definită ca "totalitatea câmpurilor de forță magnetice plasmatice ale tuturor Materiilor constituente *și a câmpurilor în mișcare*, în raport cu poziția originală a plasmei în direcție sferică 360 de grade".

Acesta este un aspect important, deoarece până acum savanții au măsurat și calculat energia componentei Materiale a Materiilor plasmei. În calcularea energiei totale a unei plasme *trebuie să se calculeze energia* ***tuturor Materiilor*** (Materie, Antimaterie și Materie Întunecată) și a altor componente ale plasmei dinamice.

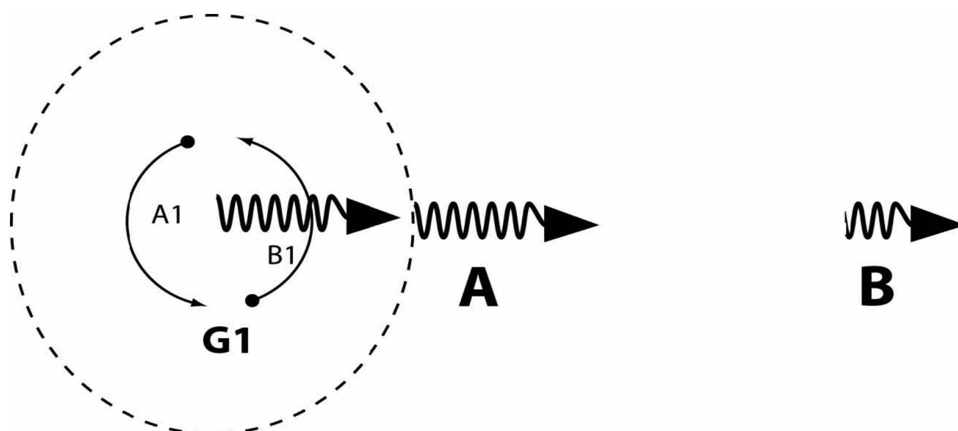
Atunci când câmpul magnetic a depășit limitele plasmei Materiilor, existența acestuia și conținutul de pmtics de intensitatea egală cu a pmtics eliberate ale Materiilor, pot fi confirmate ca și energie. Aceasta se arată în Fig. 24, câmpurile magnetice ale Materiilor.

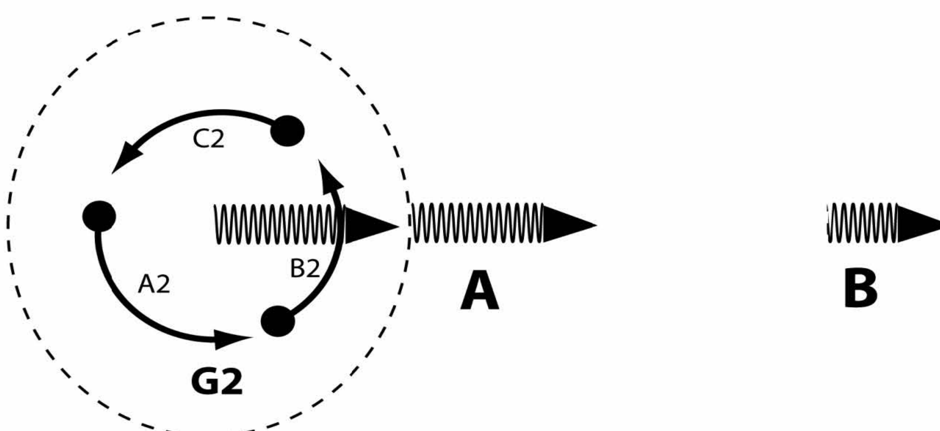
Constituenții pmtics a Materiilor individuale ale plasmei nu pot fi considerați ca energii în raport cu alte Materii, cât timp se află în interiorul limitei forțelor Magravs ale plasmei. Aceştia se prezintă ca și câmpuri magnetice în interiorul Materiilor, în partea stângă a imaginii (Fig. 24) dar sunt *doar forțe* (acestea fiind asemănătoare câmpului de forță Magnetic sau câmpului de forță gravitațional) în raport cu alte Materii și pmtics.

Când câmpul părăsește mediul Materiei sau plasma, acesta este momentul în care el își poate elibera pmtics către alte plasme din zone sau combinații de zone de interacțiune a câmpurilor. Acestea sunt prezentate ca și câmpuri de forță A la limita plasmei în Fig. 24.

Deoarece câmpurile magnetice plasmatice se mișcă mai departe față de limita plasmei originale (câmpul B din Fig. 24), câmpurile magnetice plasmatice își utilizează propria energie pentru a depăși alte Magravs-uri din mediu. Prin urmare, deoarece câmpurile magnetice plasmatice se mișcă și mai departe față de plasma mamă, vor avea mai puțină energie de transfer către alte plasme atunci când ajung în contact cu pmtics ale acestora.

Astfel, energia se transferă de la o Materie la altă Materie printr-o singură intensitate a pmtics, iar numărul de pmtics avute la punctul de contact cu cealaltă Materie este dependent de poziția și distanța dintre punctul de plecare și cel de sosire.

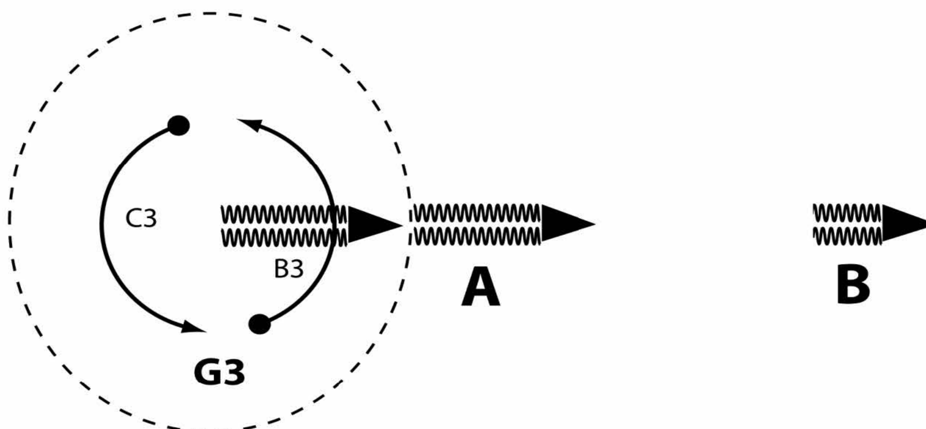

Fig. 24: Prezentare schematică a relației dintre pmtics și energie în raport cu Materiile lor.

Energia totală eliberată de Materie sau plasmă reprezintă totalitatea forțelor pmtics pe care le poate elibera și transfera plasma, ca și totalitatea pmtics ce pot fi absorbite de toate componentele celorlalte plasme din mediul acesteia.

Adică aceiași proporție de câmpuri magnetice de forță ale Materiei, Antimateriei și Materiei Întunecate și alte câmpuri ale plasmei sunt eliberate, și aceiași proporție a tuturor câmpurilor energetice este transferată la toți recipientele plasmatice, ai Materiilor și pmtics.

Energia totală a Materiei se spune că reprezintă numărul total de pmtics pe care Materia le poate elibera prin desfacerea tuturor componentelor **câmpurilor magnetice fundamentale inițiale**, sau ceea ce este cunoscut ca și "**particule fundamentale inițiale**", din care plasma și Materiile plasmei sunt făcute, la momentul formării lor.

Așadar, energiile eliberate de plasma sau energia totală deținută de plasma reprezintă de fapt colecția totală de câmpuri magnetice fundamentale inițiale ale tuturor componentelor constituente ale plasmei, care se desprind de Materiile sau plasmele lor și se află în mișcare în direcția în care vor întâlni alte componente pmtics.

Pmtics absorbite de unele plasme pot fi doar o parte din totalul pmtics aflate în mișcare sau energii care au fost eliberate de plasma fundamentală inițială și nu sunt neapărat considerate a fi energiile totale pe care o plasmă le-a posedat sau le-a eliberat.

Despre energiile eliberate de plasmă se spune că reprezintă **"pmtics fundamentale inițiale totale eliberate de către toate componentele acelei plasme" care depășesc limitele ei Magravs.**

Atomii multi-plasmă eliberează mai multe câmpuri magnetice plasmatice datorită sumei totale a câmpurilor magnetice plasmatice eliberate de către toate plasmele lor participante (protoni plus neutroni și electroni).

Principiile creării forțelor Magravs ne revelează faptul că "**energia**" poate fi definită simplu astfel: "pmtics odată eliberate din plasmă sau Materii, dincolo de frontiera cu caracteristică dinamică Magravs, pot ***exercita sau trece o parte din ele la o altă plasmă***, pentru ca noua Materie sau plasmă să-și mențină existența și/sau să-și mențină constantă intensitatea nominală a câmpurilor magnetice și/sau să-și mărească densitatea magnetică la aceiași intensitate a pmtics la nivelul lor de bază, în mediul lor dat" (Fig. 24).

1. Măsura unei mase

Una din întrebările fundamentale nerezolvate din lumea fizicii este următoarea: cum este creată masa Materiilor sau a materiilor și cum poate fi aceasta calculată.

Prin ***Teoria Keshe a Masei***, crearea și măsurarea masei unei entități poate fi definită astfel:

"Rezultatul interacțiunii a cel puțin două raze magnetice, câmpuri magnetice sau câmpuri magnetice plasmatice, conduce la crearea a două tipuri de câmpuri de forță, câmpuri de forță ***de tragere*** numite *câmpuri de forță gravitaționale* și câmpuri de forță ***de împingere*** numite *câmpuri de forță Magnetice*. Interacțiunea câmpurilor de forță Magnetice și gravitaționale între ele duce la crearea unui **echilibru** a intensității câmpurilor magnetice între cele două câmpuri de forță, în care măsura diferenței de câmpuri magnetice ale interacțiunii acestor două câmpuri de forță, gravitațional și Magnetic, reprezintă măsura Masei entității pe care cele două câmpuri magnetice originale au creat-o ".

Rezultatul interacțiunii câmpurilor echilibrate îl reprezintă crearea masei Materiei, a componentelor plasmei (Fig. 25) sau masa materiei (solid, lichid sau gaz).

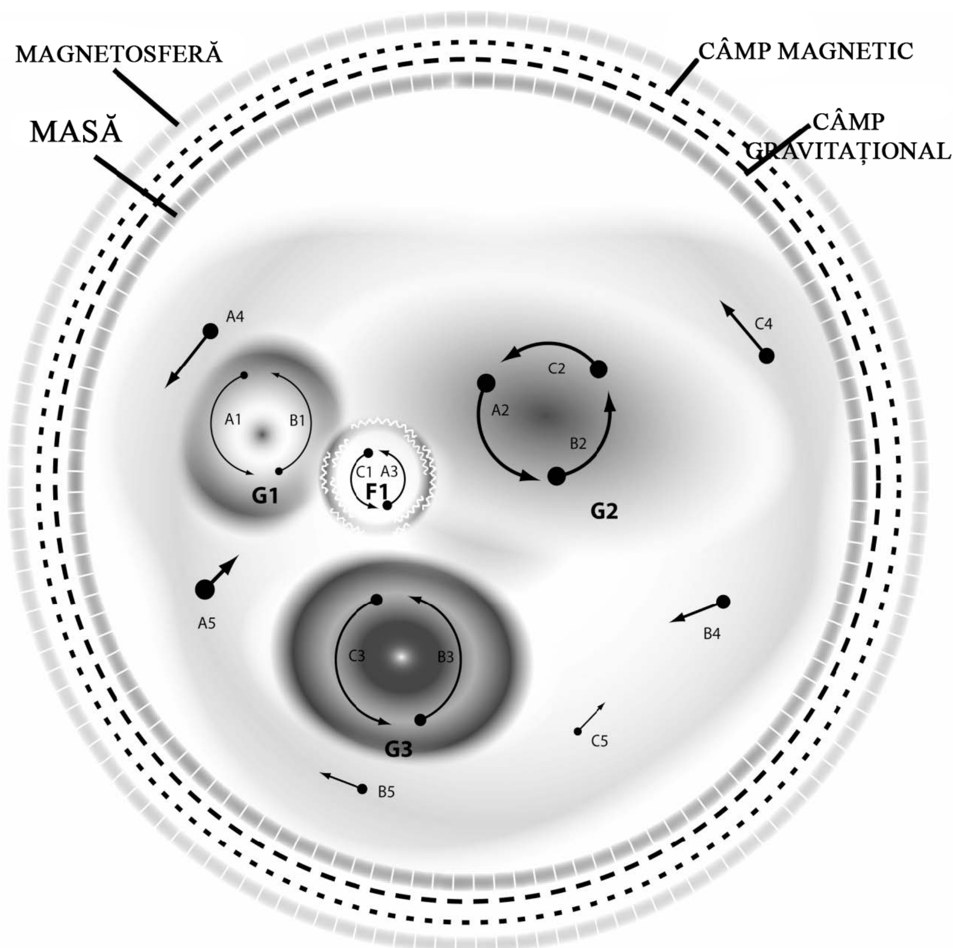

Fig. 25: Masa

Astfel, ***Legea Keshe de măsurare a masei*** oricărei entități, fie aceasta Materie, plasmă, atom, materie, planetă, stea, etc., afirmă că:

Masa oricărei entități =

Totalul câmpurilor de forță gravitaționale ale entității

\- (minus)

Totalul câmpurilor de forță Magnetice ale entității

Prin această definiție și înțelegere devine clar că câmpurile de forță gravitaționale sunt mereu predominante și mai puternice, deoarece toate entitățile posedă masă, altfel masa lor ar fi negativă.

Astfel ***masa*** *reprezintă măsura* ***diferenței rămasă după interacțiunea a două sau mai multe câmpuri magnetice*** și **NU** măsura intensității **de dinaintea interacțiunii**.

Măsura câmpurilor magnetice *de dinaintea interacțiunii* reprezintă "forțele" propriilor câmpuri, iar *după interacțiunea* câmpurilor magnetice, rezultatul echilibrului între câmpurile gravitaționale și Magnetice care sunt generate, devine masă în raport cu poziția fixă a Magravs-ului central.

Crearea Magravs este întotdeauna însoțită de crearea Magnetosferei și a masei entității în Univers și toate aceste patru forțe sunt create instantaneu și simultan.

Altfel spus, "**cele patru forțe Fundamentale Inițiale**" ale existenței unei entități sunt: ***câmpurile Magnetice***, ***câmpurile Gravitaționale***, ***câmpul Magnetosferei*** și ***câmpul Masei*** și *toate sunt rezultatul interacțiunii și interblocării a două sau mai multe câmpuri magnetice care se potrivesc în intensitate* sau câmpuri magnetice plasmatice, indiferent de mărimea entității, fie aceasta Materie, materie, un atom sau o stea.

Acesta este motivul pentru care masa oricărui obiect care este creat de oricare două câmpuri magnetice este *independentă de orice forțe și factori externi*, cum sunt câmpurile de forță gravitaționale ale altor obiecte sau entități. În momentul în care două raze magnetice sau câmpuri magnetice se inter-blochează pentru a genera primele câmpuri Gravitaționale ca o entitate, în acel moment mărimea Magravs a celor două câmpuri de forțe implicate în câmpurile originale nu sunt câmpuri individuale, dar ele devin o *entitate independentă* în raport cu câmpurile de forță ale mediului acestora. Acesta este motivul pentru care Masa oricărei entități, cum sunt Materiile, *este constantă, independentă și indiferentă față de forțele Magravs ale mediului* în care entitatea există și operează.

Acesta este motivul pentru care Masa unei nave spațiale a viitorului, sau Masa planetelor cum este Pământul, sunt independente față de condițiile mediului acesteia. Adică, **intensitatea** interacțiunii a două câmpuri magnetice **originale** și mărimea câmpurilor pe care le produc și care a creat Magravs-ul (și nu alți factori) *decid cât de multă masă va transporta interacțiunea celor două câmpuri*.

Acesta este motivul pentru care Omul va fi capabil să construiască nave care pot transporta orice greutate prin utilizarea reactoarelor nucleare de putere Magravs Grapos, deoarece încărcătura utilă a acestor sisteme și puterea Magravs pe care aceste sisteme o generează creează forțe Magravs independente față de mediu, *atât timp cât limita magnetosferei Grapos poate acoperi limita fizică a acestor nave*. Figura 25 explică acest concept în totalitate. De aceea cele două câmpuri magnetice trebuie să fie egale în intensitate înainte ca ele să poată crea cele patru câmpuri de forțe inițiale.

Dacă două câmpuri magnetice inegale în intensitate interacționează, cele două creează gravitaționalul, Magneticul, magnetosfera și Masa, iar câmpul cu cea mai slabă intensitate este cel care dictează nivelul maxim al intensității a celor patru câmpuri pe care Materia le poate avea. Cele mai puternice resturi ale câmpurilor magnetice a acestor tipuri de câmpuri magnetice inegale în intensitate se întâlnesc, iar crearea materiilor devine ***coada* de câmp magnetic a entității**, iar această coadă este cauza creării efectului de înfășurare a acestor tipuri de mase.

Dacă cele două tipuri de câmpuri magnetice de intensitate inegală ***nu pot*** crea o masă, aceiași interacțiune duce la crearea înfășurării celor două câmpuri și la ceea ce se cunoaște a fi ***înfășurarea câmpurilor magnetice***, acest efect este parțial cauza rotației zonei de câmpuri toroidale F1 în plasme, și contrapartea ei mai mare, rotația Găurii de vierme, deoarece aceste regiuni din Univers sunt create din interblocările și interacțiunile câmpurilor magnetice de intensități dezechilibrate, fie în plasmă sau în Univers. Prin cunoașterea intensității a două raze magnetice, câmpuri magnetice, câmpuri magnetice plasmatice și așa mai departe, care urmează să interacționeze și să creeze câmpurile inițiale Magnetice și gravitaționale ale unei entități, se poate spune care va fi mărimea masei entității pe care o vor crea.

Einstein a legat masa materiei de energie prin ecuația generală a relativității.

Așa cum s-a explicat mai sus, masa unui atom sau a plasmei însăși este făcută dintr-o colecție de pmtics dense și din interacțiunea acestora.

Astfel, plasmele inițiale fundamentale întotdeauna au aceiași masă indiferent de Magravs-ul mediului acestora.

În aceiași măsură, Atomii acelorași elemente sunt mereu făcuți din același număr de subcomponente ale câmpurilor magnetice plasmatice inițiale, din neutroni, protoni și electroni.

Atomii acelorași elemente mereu au aceiași **tragere** a câmpurilor gravitaționale magnetice plasmatice și aceiași **împingere** a câmpurilor Magnetice, față de toate componentele lor interne, indiferent de Magravs-ul plasmatic al mediului în care atomii se pot afla. Aceasta devine masa totală a unui atom, deoarece masa este expresia măsurii interacțiunii totale a pmtics închise în interiorul câmpurilor plasmei.

Considerând ecuația generală a relativității: $E = m \times c^2$

Energia pentru masa Materiilor unei plasme va fi: $E = m(M) \times c^2$

Adică "pmtics totale eliberate de către Materia plasmei aflate în mișcare (odată ce au părăsit limitele plasmei) (Energie) este egală cu balanța totală după interacțiunea pmtics de intensitatea componentelor Materiei plasmei (Masa) din care plasma este făcută, multiplicată cu pătratul vitezei maxime cu care pmtics pot călători în mediul materiei (viteza luminii)".

Considerăm că pmtics de diferite intensități pot călători distanțe diferite față de punctul lor de eliberare, cu ***viteze diferite*** în medii *diferite ale Materiilor*, Materiei *și* materiei.

Atunci este corect să afirmăm că pmtics a Materiei, odată ce au părăsit Magravs-ul Materiei plasmei vor călători cu o vitează diferită decât cea a câmpurilor magnetice plasmatice ale Antimateriei aceleiași plasme, sau pmtics a Materiei Întunecate a aceleiași plasme, în mediul materiei.

Antimateria are și este făcută din pmtics de diferite intensități, în virtutea faptului că a fost creată inițial din câmpuri mai puternice, iar viteza ei va fi diferită și mai mare decât ce a pmtics ale componentelor Materiei aceleiași plasme în același mediu.

Conform aceluiași principiu, câmpul mai rapid al Antimateriei transportă energie sau energii mult mai puternice decât pmtics mai încete ale Materiei aceleiași plasme.

Alternativ, în schimb, deoarece Antimateria posedă mai multă putere sau energie decât Materia, atunci pentru același volum al Antimateriei ca Materie a plasmei, pmtics a Antimateriei trebuie să se miște mai repede decât pmtics a Materiei, în mediul materiei.

Acceleratorul de la Laboratorul Național Fermi – sau Fermilab din USA (6, 7) – consideră că o mică parte de Antimaterie, odată eliberată din Materia plasmei, poate furniza mai multă energie decât părțile Materiei aceleiași plasme. Ei consideră și lucrează pe principiul că pot arde Antimateria pentru a-i elibera energia, astfel ca atunci când Antimateria atinge starea energetică a materiei, ei să poată recolta surplusul energetic.

Prin ***principiul Keshe al conservării energiei***, principiul universal fundamental al conservării urmează calea conform căreia Materiile se convertesc la materii prin **forțele și pmtics ale lor dinamice**, sau cea la care se face referire ca **energia câmpurilor de forță magnetice ale Materiei**, **deoarece aceste energii sunt transferate la pmtics a materiei.**

De la ceea ce eu numesc "***Principiul fundamental universal al conversiei***" urmează că "pmtics a Materiilor, cum sunt cele ale Antimateriei care încetinesc prin interacțiunea cu alte câmpuri magnetice, astfel încât energia lor poate fi absorbită și convertită la nivelul de intensitate al pmtics a Materiilor, acestea devin utilizabile în mediul materiei și apar ca materie (solid, lichid, gaz)".

Conform aceluiași principiu, materia poate fi convertită la Antimaterie prin aceiași metodă dar în sens invers. Aceste procese nu sunt prea mult diferite pentru ambele moduri de conversie.

Doar starea intensității pmtics și efectele mediului, care domină la un moment dat și la o anumită poziție de mișcare (timp), vor dicta în ce stare a pmtics dinamice și în care stare a Materiilor, acestea se vor manifesta ca materie, și ce materie va apărea la vedere prin uneltele de detecție, într-un anumit punct în Univers. Aceasta dictează dacă pmtics vor apărea în starea materiei ca solid, lichid sau gaz, sau se vor manifesta ele însele în una din stările Materiilor, ca Materie, Materie Întunecată, sau Antimaterie.

CAPITOLUL 6
Ecuația balanței energetice totale a plasmei

Ecuația balanței energetice sau ecuația generală a relativității ($E = mc^2$) dă relația dintre partea tangibilă a Materiei plasmei și energia ei constituentă.

Masa unui atom sau colecția de plasme ale componentelor lui, ele însele sunt alcătuite dintr-o colecție de densități ale intensității pmtics ale diferitelor Materii și a interacțiunii acestora, unele în raport cu celelalte, în cadrul plasmelor fundamentale inițiale ale fiecăreia.

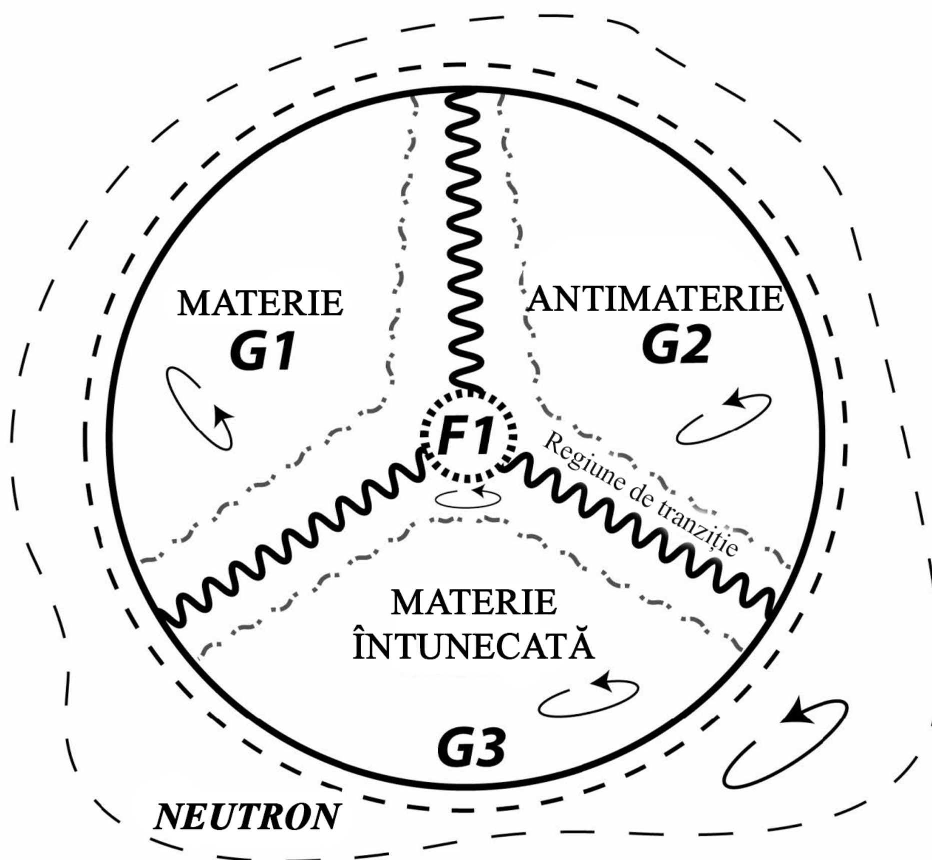

Fig. 26: Schema câmpurilor tuturor componentelor și a plasmei fundamentale inițiale.

În cazul plasmei, ecuația generală a relativității poate fi scrisă în termenii ei reali, a componentelor ei constituente și al interacțiunilor și efectelor acestora. Astfel, această ecuație, așa cum s-a spus, poate fi definită în raport cu componentele Materiei plasmei, în forma prezentată în continuare:

“Totalul pmtics eliberate de Materia plasmei aflată în mișcare (odată ce au părăsit limitele plasmei) (Energie), este egală cu balanța totală a acestora după interacțiunea pmtics de puterea componentelor Materiei plasmei (Masa) din care plasma este făcută, multiplicată cu pătratul vitezei maxime cu care pmtics pot să călătorească *în mediul* ***materiei*** (viteza luminii)”.

Cunoscând noua compoziție a plasmei, ***energia totală a plasmei*** trebuie să ~~fie~~ (reprezinte) ***suma tuturor maselor ale tuturor Materiilor*** și nu doar a componentei Materiei acesteia.

Prin urmare:

K (energia totală a plasmei) = [energia Materiei + energia Antimateriei + energia Materiei Întunecate + energia câmpului de forță toroidal sferic + energia de legătură dintre alte părți din zona de tranziție a plasmei].

K = [E(Materiei) + E(Antimaterie) + E(Materie Întunecată) + Ecf(pmtics ale sferei toroidale centrale) + Etr(pmtics din zonele de tranziție)].

Ecuația generală a relativității pentru toate componentele plasmei poate fi scrisă sub următoarea formă:

K = EM + EAm + EDm + Ecf + Etr

Sau:

K = [(componentele totale ale pmtics a **Materiei**) x (pătratul **vitezei** pmtics în **mediul Materiei** sau viteza luminii) + (componentele totale ale pmtics a **Antimateriei**) x (pătratul **vitezei** pmtics a Antimateriei în **mediul Antimateriei**) + (componentele totale ale pmtics a **Materiei Întunecate**) x (pătratul **vitezei** pmtics a Materiei Întunecate în **mediul Materiei Întunecate**) + componentele totale ale pmtics a câmpului de forță toroidal sferic + componentele totale ale pmtics a legăturilor dintre cele patru pârți din zonele de tranziție ale plasmei].

$$K=M(M) \times c^2(M) + M(Am) \times c^2(Am) + M(Dm) \times c^2(Dm) + E(cf) + E(tr)$$

Notă: M mare indică aici o masă a Materiei.

Când de exemplu, este măsurat un măr utilizând uneltele și metodele actuale, valoarea obținută este doar pentru masa sau greutatea părții Materiei a tuturor plasmelor atomilor întregului măr.

Ca o reprezentare, o plasmă inițială a unui atom din întreaga construcție a unui **măr**, cu ale lui Materii, Antimaterii, Materii Întunecate și alte pmtics, este arătată în partea dreaptă a imaginii din Figura 28. *Mărul tangibil **ca și materie*** reprezintă totalitatea pmtics a Materiei unui măr, și este arătat în partea stângă a imaginii din Figura 28.

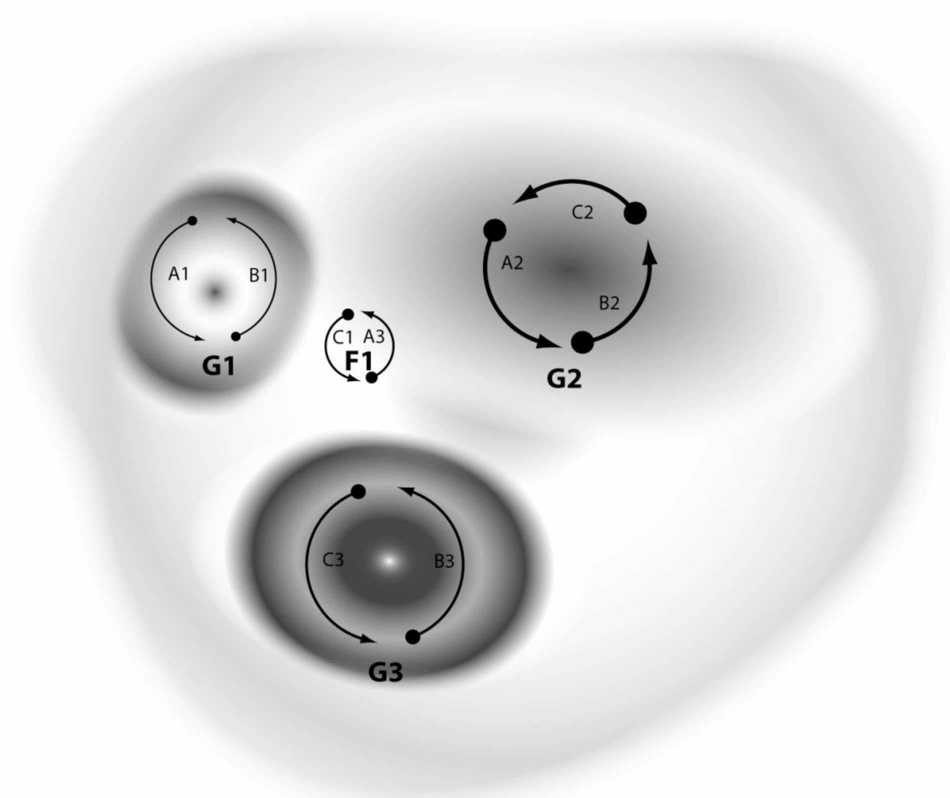

Fig. 27: Pmtics ale tuturor componentelor și ale plasmei fundamentale inițiale.

Greutatea totală sau masa plasmei trebuie să fie greutatea totală și masa totală ale tuturor pmtics și ale tuturor plasmelor Materiilor plasmei fundamentale inițiale.

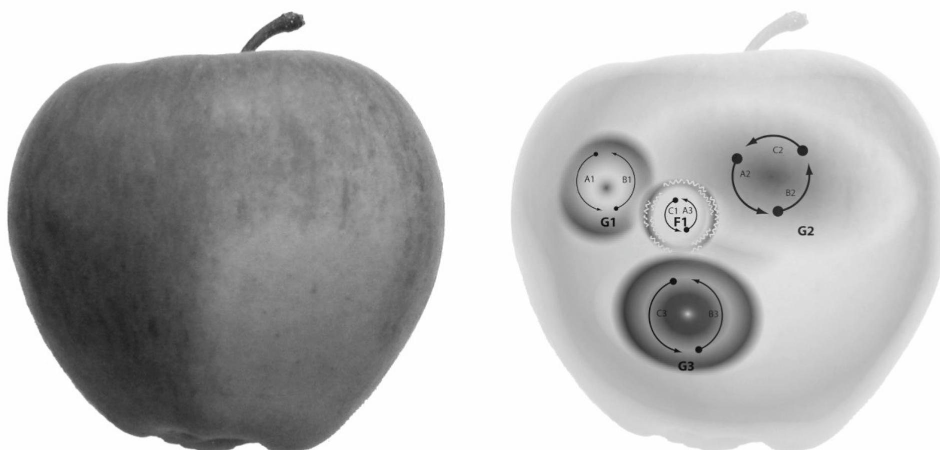

Fig. 28: Mărul lui Newton are diferite tipuri de pmtics și Materii.

Notă: Când Materia este parte a plasmei, aceasta este indicată ca ***Materie*** *(G1 din Fig. 26, Fig. 27 și Fig. 28) și când aceiași este considerată ca materie tangibilă, ea este indicată ca* ***materie*** *(Mărul din Fig. 28), a unui atom sau a unui obiect.*

În aceiași măsură, dacă se poate separa Antimateria plasmei de ceilalți constituenți ai Materiei și ai Materiei Întunecate a plasmei, Antimateria se poate închide într-un container separat așa cum au susținut cei de la Fermilab. Întrebarea este: care este masa Materiilor echilibrate rămase, (sau a Materiei, a Materiei Întunecate și ale pmtics reziduale) ale plasmei? Prin legile fizicii nu se poate obține ceva (Materie/Energie) din nimic. Nu se poate avea masa componentei Antimaterială a plasmei atunci când masa acesteia nu este calculată în masa generală a plasmei, sau masa rămasă a Materiei și a Materiei Întunecate a aceleiași plasme, masa generală a plasmei trebuind să fie mai mică decât înainte de a fi luată Antimateria din ea.

Pe de altă parte, întrebarea este dacă metodele prezente de măsurare a greutății și a masei plasmei, măsoară ***masa totală a tuturor*** *Materiilor* plasmei? Alternativ, cineva trebuie să descompună numărul prezent al masei și greutății fiecărei Materii până la sub-greutăți și sub-mase ale Materiei (G1 din Fig. 26 și Fig. 27), Antimateriei (G2 din Fig. 26 și Fig. 27) și ale Materiei Întunecate (G3 din Fig. 26 și Fig. 27) a plasmei. Mai departe, Magravs-ul Materiilor plasmei în conjuncție cu propriul ei Magrav și alte pmtics din plasmă, creează propriile lor câmpuri de forță gravitaționale și Magnetice suplimentare, propria lor masă suplimentară, ca și masele individuale ale Materiilor plasmei. Astfel, masa totală a plasmei trebuie să fie mai mare decât masa totală a Materiilor individuale ale plasmei.

Deoarece Fermilab a separat componentele Antimateriei plasmei, atunci întrebare care li se poate adresa este: ~~dacă~~ masa materiei plasmei pe care o au încă păstrează aceiași masă ca înainte, fără Antimaterie în ea? Deci, care este masa sau greutatea Antimateriei care a fost separată?

Aceasta se aplică de asemenea componentelor Materiei Întunecate ale plasmei fundamentale inițiale.

Așa cum s-a spus înainte, greutatea totală sau masa totală a plasmei este și trebuie să fie greutatea totală și masa totală a tuturor componentelor Materiilor plasmei. Aceasta include masele sau energiile câmpurilor de forță magnetice ale F1 și câmpurile reziduale ale plasmei fundamentale inițiale.

Astfel, există *o eroare fundamentală* în metodele și tehnologiile prezente de măsurare a greutății și a masei sistemelor plasmatice ca un întreg.

Din această cauză, se pot vedea brusc rezultate stranii date de componenta Antimateriei plasmei de aceiași masă sau greutate în mediul materiei.

Dacă totalul pmtics dinamice ale plasmei fundamentale inițiale ar fi fost măsurate corect de la începuturi, atunci nu ar fi existat o asemenea ambiguitate și mister, răsărite din sursele de energie ascunsă numită Antimaterie, sau din puterea Materiei Întunecate a plasmei.

Cert este faptul că Antimateria și Materia Întunecată posedă forțe plasmatice Magravs și din această cauză ele sunt numite **Materii**, deoarece ele posedă masă și energie.

Prin urmare, dacă există un câmp de forță gravitațional a componentelor Antimateriei sau a Materiei Întunecate a plasmei, atunci aceste Antimaterii și Materii Întunecate trebuie să aibă masă și trebuie să aibă greutate, în raport cu alte Materii din plasmă și în raport cu pmtics a mediului lor, în care se află plasma, la un moment dat. De aceea este necesară măsurarea ambelor, a masei și a greutății plasmei, ca un întreg, ca o entitate, cât și ca sumă a tuturor maselor individuale ale fiecărei Materii.

Apoi, ca și în cazul fenomenului măsurării masei și greutății atomice a unui atom în știința de astăzi, **există necesitatea unei noi scări de măsurători**, și noi unelte de măsurare să fie descoperite și dezvoltate, pentru măsurarea corectă a tuturor pmtics a Materiilor și câmpurilor constituente ale plasmei fundamentale inițiale.

Prin această nouă metodă de măsurare a greutății totale vor fi rezolvate ambiguitățile din fizica plasmei și din fizica nucleară actuală.

Adică, atunci când se face o măsurare a masei greutății plasmei, în acel moment se ia masa sau greutatea Materiei, Antimateriei, a Materiei Întunecate și a celorlalte componente ale plasmei, la anumită poziție și dinamică din viața plasmelor, separat pentru toate componentele plasmei, și trebuie făcută și o altă măsurare pentru plasma colectivă ca un întreg.

Motivul pentru specificarea poziției și dinamicii plasmei se datorează faptului că plasma, având componente cu caracteristici dinamice, plasma luată ca un întreg este de asemenea un sistem dinamic care în mod continuu câștigă sau pierde pmtics de la sau înspre pmtics a mediului înconjurător. Prin urmare, pmtics totale ale plasmei, în diferite cadre de mișcare (timp), vor fi diferite, de la un punct la altul, într-un spațiu dat.

În măsurătorile viitoare trebuie să fie clare toate măsurătorile componentelor Materiei Întunecate, Materiei și Antimateriei, cât și a tuturor câmpurilor magnetice componente, cum este cel al F1 sau probabil a câtorva configurații F1 în orice pmtics date ale plasmei fundamentale inițiale. Prin urmare, există o cerință pentru valori corecte ale masei, greutății și energiei plasmei fundamentale inițiale, deoarece asemenea date sunt necesare pentru cercetări și dezvoltări aprofundate ale diferitelor tipuri de aplicații asupra sistemelor de poziționare Magravs, utilizând componentele Materiilor plasmei, cum este Matmags, pentru viitoare călătorii spațiale.

Un alt punct care trebuie considerat îl constituie Materiile mediului în care greutatea sau masa plasmei este transportată, adică dacă este transportată în mediu cu pmtics de puterea câmpurilor plasmatice ale Materiei, Antimateriei sau Materiei Întunecate.

Similar, trebuie considerată puterea câmpurilor magnetice plasmatice în care măsurătorile sunt efectuate. Adică în ce putere a câmpurilor Materiei, Antimateriei sau Materiei Întunecate sau respectiv a energiilor pmtics sunt efectuate măsurătorile.

Aceasta este adevărata natură a complexității relațiilor dintre masă, greutate, energie și interacțiunea acestora în lumea Materiilor. Acestea nu pot fi atât de ușor simplificate cu o ecuație a relativității, cu trei simple notații, dacă în viitor savanții vor să obțină metoda universală de producere a energiei și a mișcării.

Călătorii spațiali ai viitorului vor ajunge la adevărata înțelegere a faptului că o mică eroare în măsurarea tuturor componentelor materiilor și a Materiilor, a puterii câmpurilor magnetice plasmatice ale mediului și așa mai departe, îi pot ateriza în medii stranii și ciudate, la care nu se așteptau sau care nu erau planificate. Aceste mici erori îi pot duce în noi condiții și poziții în galaxii, care pot fi drăguțe pentru cauze experimentale, dar nu neapărat bune pentru sănătate sau viața pasagerilor acestor nave ale viitorului, care utilizează *sistemele de poziționare Magravs* ale Materiilor (Capitolul 22 și 23).

Este posibil ca datorită unor erori de calcul, o parte a sistemelor navelor viitorului, sau chiar reactoarele navei, care creează condițiile pentru mișcare sau energie, să experimenteze condiții diferite ale Materiei decât restul navei sau reactoarelor. Așa de exemplu, același sistem poate ateriza la limita dintre două medii cu pmtics diferite în putere, sau în condiții plasmatice diferite decât a fost original planificat, datorită erorilor de calcul ale puterii Magravs a Materiei Întunecate.

O comparație fizică a două stări ale Materiilor poate fi, de exemplu, dacă considerăm un cub de zahăr, jumătate scufundat în lichid fierbinte cum este ceaiul, astfel jumătate de zahăr este în soluția de lichid fierbinte iar celălalt capăt al cubului fiind între degetele celui ce-l scufundă, în stare solidă.

Prin urmare, apare întrebarea, cum sau dacă se pot pune componentele originale ale cubului de zahăr împreună, pentru a-l aduce înapoi la prima stare de cub solid, în starea și forma lui originală solidă.

Rearanjarea Materiilor prin înțelegerea balanței energiei Materiilor va reprezenta soluția pentru aceste tipuri de greșeli.

Această neînțelegere și potențialele capcane ale tehnologiei spațiale a viitorului, vor apărea din erorile de calcul ale sarcinii materiilor cum este Matmags, iar controlul în reactoarele navei a stării tranzițiilor Materiilor va fi interesantă.

Cu toate acestea, călătoriile și aventurile spațiale ale viitorului, prin erorile de calcul ale balanței energetice și a sarcinii greșite Matmags a Materiei, nu va fi fără probleme și supărări, așa cum a fost experimentat în scurta viață a explorărilor spațiale actuale, pentru oamenii care au îndrăznit să testeze limitele explorărilor spațiale.

Cine îndrăznește, din călătorii spațiali ai viitorului, va reuși să aibă gustul plăcerii lucrurilor nevăzute din Univers! Speranța noastră este ca ei să iasă din aceste călătorii mult mai înțelepți, dar nu neapărat mai puțin îndrăzneți ca înainte.

CAPITOLUL 7
Crearea și viteza luminii

Unul din modurile posibile prin care este creată lumina în Univers este interacțiunea pmtics a plasmelor. Viteza luminii nu este considerată a fi ultima viteză a Materiilor. Vom discuta cum interacțiunea pmtics a sistemelor de zbor care utilizează reactoare de poziționare Magravs va duce la crearea luminii în jurul unui asemenea sistem, în condițiile atmosferice cum sunt cele de pe Pământ.

Prin înțelegerea structurii de bază a plasmelor fundamentale inițiale, judecata conform căreia viteza luminii reprezintă viteza maximă de mișcare a oricărei Materii devine discutabilă.

Fenomenul prin care viteza luminii reprezintă viteza maximă de mișcare a oricărei Materii sau materii este o presupunere care are o eroare clară în conceptul acesteia și nu poate fi corectă pentru toate stările Materiilor din Univers.

În magneții pe bază de fier ai stării solide a materiei, câmpurile magnetice curg într-o singură direcție, ies pe la Polul Nord și se întorc pe la Polul Sud.

Întrebarea care trebuie pusă este: care este ***viteza de curgere*** a câmpurilor de forță magnetice de la un pol la celălalt, în starea solidă a materiei?

Pentru ușurința înțelegerii, să considerăm două pachete de câmpuri magnetice plasmatice dinamice, A și B (Fig. 29), pe o traiectorie de coliziune între ele.

Pachetul A și pachetul B pot fi considerate a fi de câmpuri magnetice plasmatice ale plasmelor, sistemelor solare sau ale galaxiilor. O altă ipoteză este aceea că intensitatea pmtics a celor două pachete nu este egală. Aceste două seturi de pmtics se presupune că sunt un amestec de pmtics ale câmpurilor gravitaționale și Magnetice ale Materiilor sau obiectelor din fiecare pachet.

Să considerăm trei ipostaze a, b și c, mișcarea cele două pachete A și B într-un spațiu dat și intensitatea pmtics a mediului zonei D în raport cu fiecare.

a) Pachetul A și pachetul B sunt în mișcare în spațiu, îndreptându-se unul spre celălalt și aceste două câmpuri sunt configurate să se ciocnească unul cu celălalt (Fig. 29)

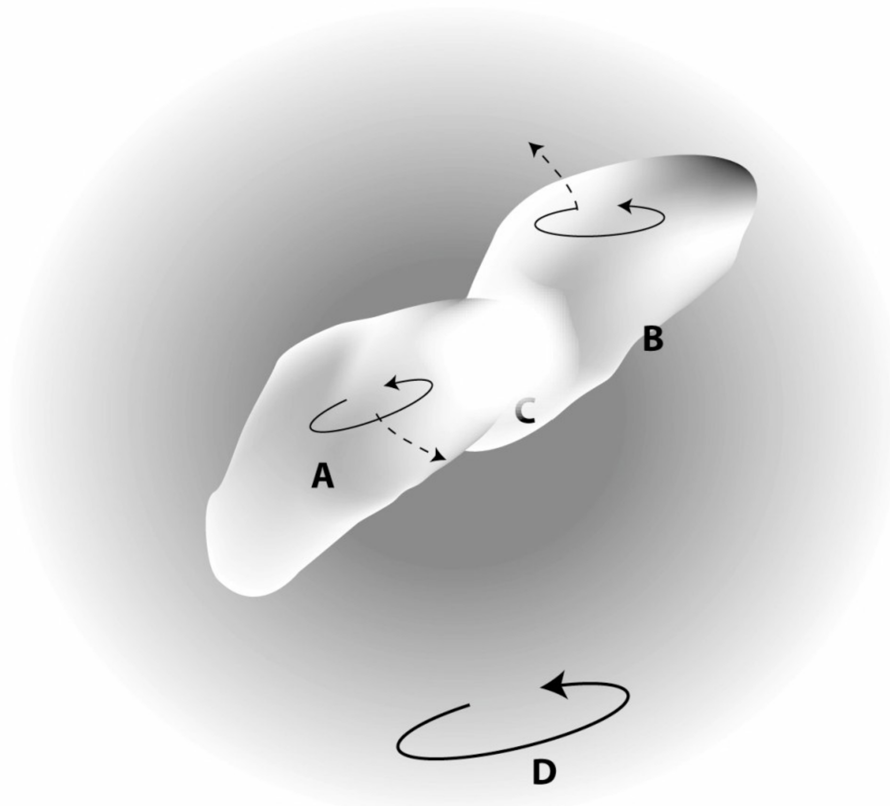

Fig. 29: Două pachete de pmtics inegale în coliziune.

b. În continuare, în procesul lor de mișcare, cele două pachete de pmtics se ciocnesc între ele (Fig. 30).

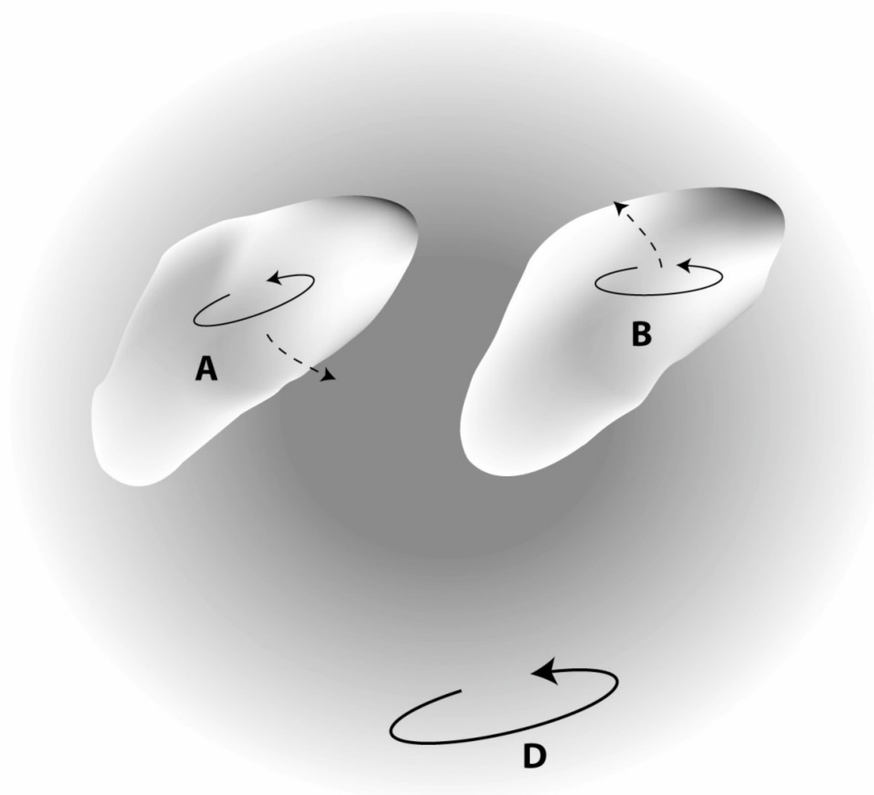

Fig. 30: Două pachete de pmtics inegale se ciocnesc și eliberează pmtics
de ordin inferior sub formă de lumină (C).

c. În continuare, în procesul de interacțiune a celor două pmtics originale ale A și B, cele două câmpuri se separă (Fig. 31) și merg mai departe, cu unele din câmpurile lor fiind eliberate pe durata coliziunii.

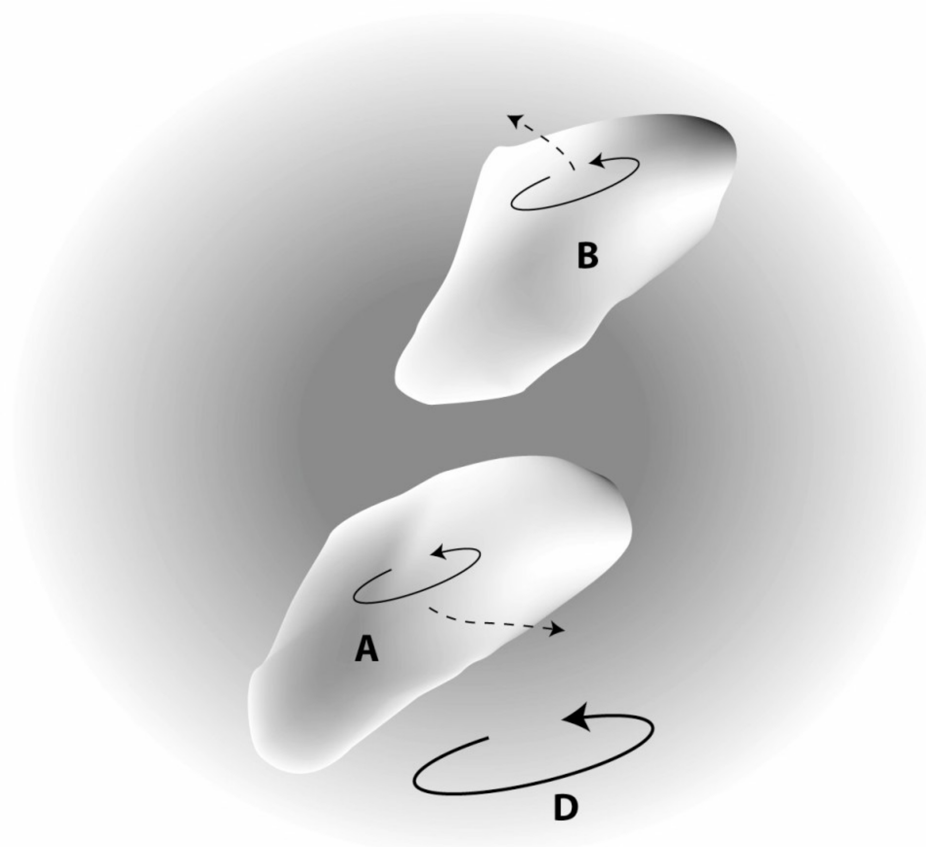

Fig. 31: Două pachete de pmtics inegale,
îndepărtându-se una față de cealaltă după coliziune.

Considerând punctul "b" al impactului și coliziunii, așa cum este în Figura 30, deoarece nu există materie fizică în aceste zone, doar forțele pmtics se pot ciocni și interacționa.

Coliziunea celor două câmpuri magnetice plasmatice, datorită frecării dintre ele, va conduce la separarea și producerea de fragmente de pmtics, din care unele vor fi câmpuri magnetice de intensitate mai mică decât a pmtics a celor două pachete originale.

În cazul materiei fizice, este normal ca atunci când două materii se ciocnesc, ele să încetinească iar unele părți ale materiei lor să se desprindă și să fie eliberate ca și fragmente.

Prin coliziunea și interacțiunea acestor două pachete de pmtics între ele precum și datorită frecării dintre ele, acestea duc la separarea și fragmentarea unora dintre pmtics din cele două pachete. Coliziunea dintre cele două seturi de câmpuri magnetice face ca unele pmtics să încetinească. În cazul coliziunii pmtics, aceste fragmente încetinite ale celor două pachete originale de pmtics sunt lente și posedă o intensitate mai mică decât a celor două pachete de pmtics originale, care au fost implicate în coliziune.

Putem presupune că vitezele de mişcare a celor două plasme originale trebuie să fie mult mai mare decât a fragmentelor care au fost create de coliziunea şi interacţiunea celor două pachete de câmpuri de forţă magnetice.

Cu alte cuvinte, când două pmtics se ciocnesc între ele, rezultatul îl reprezintă fragmente de pmtics încetinite, ca şi reziduuri ale acestei coliziuni. Aceste fragmente încetinite de câmpuri magnetice plasmatice ale coliziunii dintre două câmpuri magnetice plasmatice mai puternice, sunt încetinite suficient pentru a ne apărea vizibile nouă şi să fie în spectrul magnetic al luminii din spectrul de intensitate a câmpurilor magnetice ale materiei din zona detectabilă a materiei.

Cu toate acestea, se poate spune că atunci când cele două pmtics ale A şi B se ciocnesc, rezultatul îl reprezintă fragmente de pmtics reziduale ale coliziunii, din care cele încetinite, create datorită frecării şi coliziunii, conduc la crearea de pmtics de intensitate mai mică, în domeniul luminii vizibile (Fig. 30 zona câmpului C). Acest domeniu vizibil al lungimii de undă magnetice este parte a ordinii universale generale a câmpurilor din spectrul lungimilor de undă magnetice.

În Univers, când două sau mai multe raze magnetice plasmatice, câmpuri, plasme sau Magravs-uri se ciocnesc între ele, unele din fragmentele pmtics reziduale produse prin coliziune vor fi încetinite la nivele de intensitate a câmpurilor magnetice sau a razelor magnetice, astfel că intensitatea acestor raze magnetice sau câmpuri magnetice ajung în domeniul spectrului de intensitate a câmpurilor magnetice specifice luminii vizibile. Cu alte cuvinte, rezultatul interacţiunii a două sau mai multe raze magnetice, câmpuri magnetice sau plasme de câmpuri Magnetice şi gravitaţionale (Magravs) îl reprezintă producerea luminii.

Aceasta fiind considerată ca "una din primele metode prin care lumina vizibilă este create în Univers, ca fiind reziduuri încetinite de fragmente de pmtics de intensitate redusă a câmpurilor magnetice, eliberate de coliziunea între ele a două sau mai multe pmtics ale Magravs-urilor plasmelor".

Viteza fragmentelor pmtics care au fost încetinite datorită coliziunii a două plasme nu pot fi mai rapide decât a celor două plasme originale care le-au produs.

Astfel, ***viteza luminii*** rezultă din interacţiunea prin coliziune a două câmpuri mai rapide, deoarece un fragment şi un câmp încetinit nu pot avea o viteză mai mare şi pmtics de intensitate mai mare decât a câmpurilor care au cauzat crearea lor, prin coliziune.

De exemplu, prin încetinirea celor două pmtics mai rapide ale Pământului şi Soarelui, care nu sunt vizibile, după coliziunea şi încetinirea lor, ele creează câmpuri magnetice plasmatice de intensitate mai mică şi câmpuri magnetice de viteză mai mică, în domeniul vitezelor pmtics vizibile ale luminii.

Este corect să acceptăm că "pmtics, prin coliziunea lor, trebuie să încetinească suficient ca să ajungă în domeniul lungimilor de undă încete ale spectrului lungimilor de undă ale pmtics specifice luminii vizibile".

Este evident că un fragment încetinit nu poate fi mai rapid decât câmpurile care au cauzat crearea lui. Prin urmare, "viteza luminii nu este și nu poate fi viteza maxima de mișcare", când ea însăși este creată prin interacțiunea câmpurilor magnetice plasmatice mai puternice sau mai rapide.

În ordinea universală a vitezelor de mișcare, eu consider "viteza luminii a fi undeva la capătul de jos al spectrului generale universale a vitezelor câmpurilor magnetice".

Astfel, viteza luminii este doar cea mai mare viteză pentru mijloacele de detecție a oamenilor și nu neapărat pentru alte nivele ale ordinii universale a mișcării.

Se poate spune că viteza luminii este "viteza maximă care poate fi obținută de pmtics specifice componentelor Materiei plasmei".

Un alt punct fundamental de înțeles este acela că "viteza de mișcare a luminii este **diferită** într-un mediu al Materiei decât cea dintr-un mediu al Antimateriei și chiar decât cea din mediul Materiei Întunecate".

Similar, este corect să spunem că "lumina creată prin interacțiunea pmtics a plasmei Antimateriei și a pmtics a plasmei Materiei Întunecate are viteze **diferite** față de lumina creată prin interacțiunea pmtics a plasmei Materiei". Aceste viteze mai mari ale câmpurilor magnetice decât pmtics a spectrului luminii nu sunt detectabile de sistemele actuale ale tehnologiilor de vârf ale științei. Efectul și intensitatea acestora a fost văzută și observată în reactoarele care au fost construite în anii trecuți și au fost testate pentru zbor și deplasare.

Să considerăm coliziunea a două pmtics cum sunt cele ale Pământului și Soarelui, în care pmtics gravitaționale și Magnetice ale Pământului (Fig. 32 câmpul B) sunt create prin interacțiunea câmpurilor magnetice ale Materiilor în miezurile interioare ale Pământului (Capitolul 1), iar pmtics gravitaționale și magnetice ale Soarelui (Fig. 32 câmpul A) sunt create de către materii în miezurile stelei. (În acest caz nu considerăm pmtics a Materiei care sunt eliberate prin interacțiunea pmtics a materiilor de la suprafața Soarelui).

Un exemplu de creare a luminii prin interacțiunea pmtics:

Deoarece pmtics a Magravs-ului produse și eliberate de Soare, ating limitele pmtics a Magravs-ului Pământului, aceste două pmtics ale Magravs-urilor se ciocnesc între ele la marginile atmosferei superioare a Pământului.

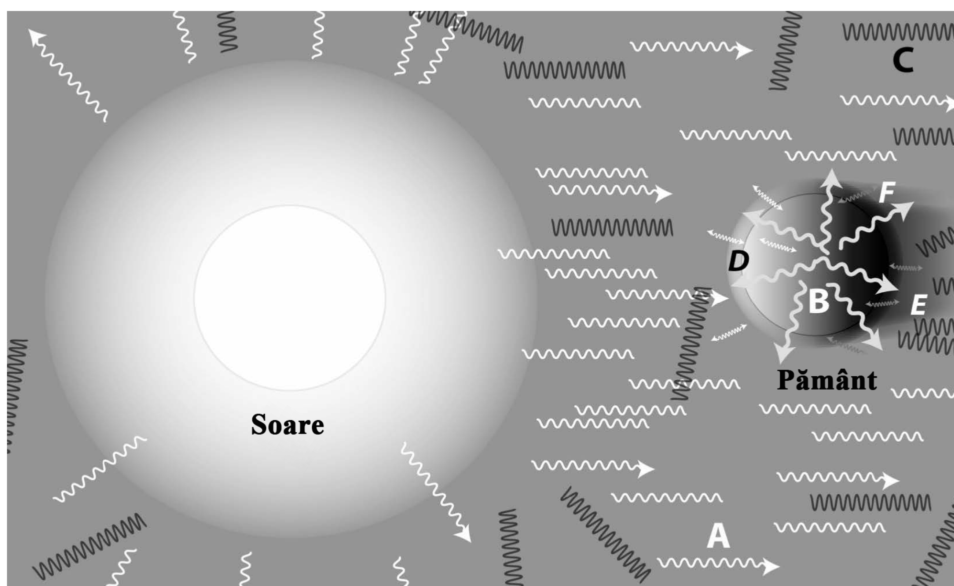

Fig. 32: Interacțiunea a trei tipuri diferite de intensități ale pmtics (A, B, C) și cele trei reziduuri de fragmente pmtics rezultate (D, E, și F).

Aceste interacțiuni duc la crearea interfeței pmtics, sau a **magnetosferei** planetei. Această magnetosferă a Pământului este în același timp parțial produsă de interacțiunea cu alte pmtics înconjurătoare ale Materiilor și cu alte câmpuri magnetice plasmatice (Fig. 32 câmpul C) din sistemul solar, cât și cu pmtics a Soarelui.

Conform principiilor interacțiunii pmtics ale plasmei, interacțiunea pmtics a Magravs-ului Soarelui cu pmtics a Magravs-ului Pământului duc la crearea de noi ***raze reziduale mai lente și pmtics de intensitate specifică spectrului luminii*** (Fig. 32 câmpul D), unde efectul general al acestor fragmente de pmtics de lumină generată duce la crearea *luminii de zi* pe Pământ, doar în sectorul de interfațare a Pământului cu pmtics de la Soare.

Lumina de noapte este generată în sectorul planetei care este opus pmtics a Magravs-ului Soarelui, prin interacțiunea cu pmtics mai slabe ale Energiei Întunecate a spațiului din jurul ei, datorită intensității câmpurilor magnetice plasmatice mai slabe al acestor pmtics ale energiilor Întunecate din spațiu (Fig. 32 câmpul C) și de asemenea a intensității constante a pmtics ale Pământului (Fig. 32 câmpul B). În acest sector sunt create și eliberate **pmtics reziduale de intensitate mai slabă** (Fig. 32 câmpurile E și F) și de aici rezultă apariția cerului întunecat sau a *luminii de noapte.*

Astfel, interacțiunea *acelorași pmtics* de intensitatea Magravs a Pământului (Fig. 32 câmpul B) cu câmpurile magnetice plasmatice *mai intense* ale Soarelui (Fig. 32 câmpul A) duc la crearea și eliberarea de fragmente reziduale de pmtics mult mai intense în spectrul luminii (Fig. 32 câmpul D), așa numita **lumina de zi**. Similar, interacțiunea *acelorași pmtics* ale Magravs-ului planetei (Fig. 32 câmpul B) cu *pmtics mai slabe* ale energiei Întunecate (Fig. 32 câmpul C) din spațiu, departe de câmpurile magnetice plasmatice ale Soarelui, duce la crearea fragmentelor reziduale de pmtics de intensitate mai slabă, adică a luminii mai slabe sau lumina întunecată a nopții, la crearea luminii de noapte, a luminii plasmatice întunecate și transparente (Fig. 32 câmpul E și F).

Cu cât intensitatea pmtics a Magravs-ului Pământului stabilesc un echilibru ~~mult~~ mai puternic cu intensitatea câmpurilor magnetice plasmatice ale mediului acestuia, cu atât va apărea mai întunecată acea parte a atmosferei (Acest principiu este descris în Capitolele 12 și 13).

Prin același principiu al interacțiunii și coliziunii materiilor solide ale prafului cosmic și pmtics a Pământului, sunt create luminile nordului de diferite culori. În acest caz, lumina creată se datorează coliziunii pmtics a materiei cu pmtics a Magravs-ului Pământului.

Nu este corect să se considere că viteza luminii este viteza ultimă de mișcare pentru oricare pmtics ale mediilor Materiilor existente în Univers. Similar, este de înțeles că pmtics pot fuziona și că intensitatea acestor pmtics poate crește și prin urmare ele își pot mări viteza. (Articolul: Crearea câmpurilor magnetice).

În principiu, viteza luminii nu se poate atinge doar prin reducerea intensității pmtics de ordin mai înalt, ci ea poate fi atinsă și prin adăugarea sau adeziunea pmtics cu intensități de un ordin mai jos. În aceiași măsură, pmtics a luminii pot fi integrate cu pmtics noi și mai rapide din interacțiunile acestora, pentru a le crește intensitatea și accelera viteza lor de mișcare.

Intensitatea și viteza pmtics sunt dependente de mediu și prin urmare nu există limite în ordinele de mărime mai joase sau mai înalte ale acestora. În general, cât timp câmpurile magnetice plasmatice pot interacționa, ele pot mări sau reduce viteza acestor pmtics.

Limitarea vitezei de mișcare la lungimea de undă magnetică plasmatică a luminii reprezintă restricția pe care omul a forțat-o asupra lui însuși, pur și simplu datorită lipsei lui de înțelegere a adevăratei construcții a Materiilor Universului.

Actuala limitare a vitezei de mișcare la cea a luminii este foarte mult similară cu ipocrizia secolelor anterioare și cu lipsa cunoașterii Omului, cu credința că Pământul a fost plat și că este plasat în centrul Universului.

Pmtics devin lumină vizibilă ochiului uman pur și simplu datorită faptului că ochii umani sunt adaptați datorită intensității pmtics din lanțul proteic molecular, ca ei să fie capabili să interacționeze și să se recunoască. Acest domeniu al lungimii de undă magnetică plasmatică este tradusă de creierul uman a fi lumină vizibilă, ca oamenii să fie capabili să vadă și să funcționeze. Acest domeniu vizibil al lungimii de undă magnetică este parte a ordinii universale de mărime a intensității lungimii de undă a câmpurilor magnetice plasmatice și nu reprezintă neapărat viteza lui maximă.

Astfel, "dacă intensitatea pmtics din proteina omului ar fi avut un lanț diferit, adică dacă lanțul proteic nu ar fi avut hidrogen, oxigen, carbon și azot în compoziția lui, omul ar fi avut pmtics de intensitate generală diferită în proteinele acestuia, iar Universul i-ar fi fost vizibil omului într-un domeniu diferit al spectrului lungimilor de undă a intensității câmpurilor magnetice plasmatice".

Acest fenomen al intensității pmtics din lanțul proteic al creației este explicat mult mai detaliat în cartea care va fi publicată, intitulată "Ordinea Universală a Existenței (9)".

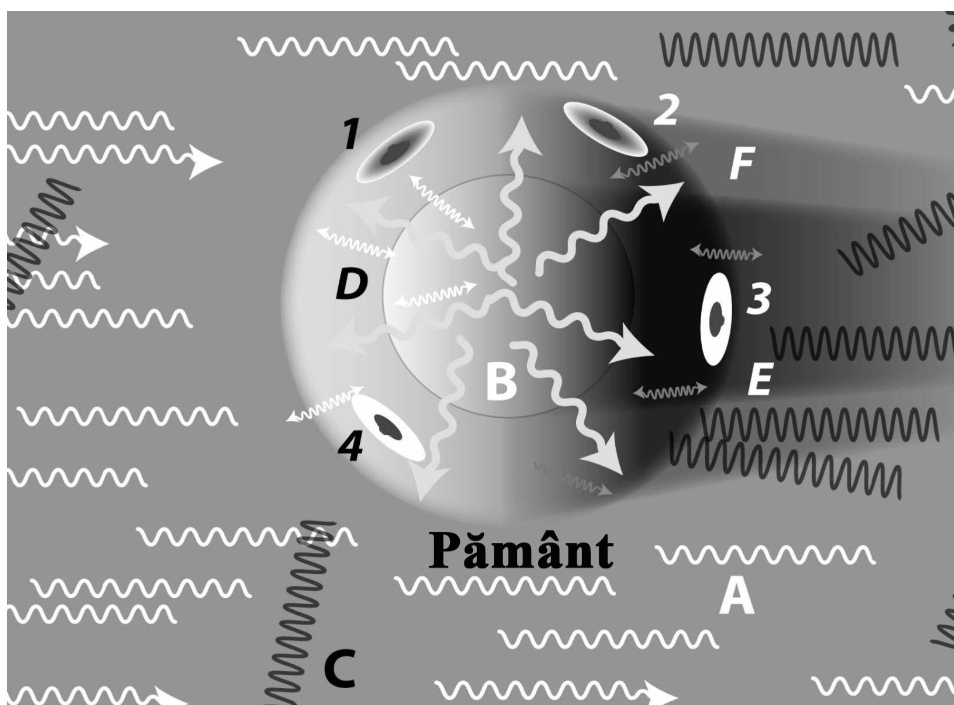

Fig. 33: Vizualizarea sistemelor de poziționare Magravs (1, 2, 3 și 4) în atmosfera Pământului.

Mai departe în această carte vom vorbi despre noi sisteme nucleare, care au fost dezvoltate pentru a fi utilizate la crearea și controlul pmtics de intensitate Magravs pentru producerea deplasării. Noi am denumit aceste sisteme "***S****isteme de* ***Po****ziționare* ***Gra****vitațională* (GRAPOS)". Din teste și din ceea ce am văzut și observat în anii trecuți în sprijinul creării și controlului pmtics, pot fi discutate următoarele aspecte despre interacțiunea pmtics a Magravs-ului Grapos cu pmtics a Magravs-ului Pământului.

Utilizând reactoare cu poziționare Magravs, prin interacțiunea Magravs-ului generat de aceste reactoare cu Magravs-ul Pământului, prin fenomenul natural de creare și interacțiune a pmtics, aceste interacțiuni între Magravs-ul reactorului Grapos și cel al Pământului, duc întotdeauna la crearea luminii în jurul acestor sisteme în mediul atmosferei planetei.

Navele care utilizează **Grapos pentru zbor și deplasare**, în trecerea lor prin pmtics a Magravs-ului mediilor cum este cel al atmosferei Pământului, **aceste sisteme generează fragmente de pmtics ca și raze de lumină** care apar ca ***lumini strălucitoare*** **mișcătoare pe cer** (Fig. 33 discurile 3 și 4).

Efectele interacțiunii celor *patru Grapos diferite și a pmtics ale acestora, de intensități diferite* precum și a luminilor pe care le produc în jurul acestor sisteme, datorită intensității Magravs-ului acestora în raport cu pmtics a Pământului, sunt demonstrate în Figura 33 discurile 1, 2, 3 și 4.

Strălucirea acestor lumini pe cer se datorează intensității pmtics a Magravs-ului Grapos în raport cu intensitatea pmtics plasmatice ale mediului Magravs-ului Pământului. Aceste *lumini sunt dependente de intensitatea medie a pmtics*. Luminile din jurul acestor nave sunt produse prin aceleași principii și sunt similare modului în care lumina este creată de stele.

Un alt exemplu al poziționării reactoarelor Magravs care va fi utilizat în sistemele de nave ale viitorului este crearea unei intensități Magravs echilibrate în raport cu intensitatea pmtics atmosferice ale Pământului, așa încât nu va exista o mare diferență a intensității câmpurilor și prin urmare nu va exista aproape nici o interacțiune între pmtics a sistemului și Pământ. Astfel, nu se creează deloc sau se creează foarte puțină lumină în jurul acestor sisteme, așa cum este arătat în figura 33, cu lumina discurilor 1 și 2. Deci sistemul sau nava spațială aflată într-o anumită poziție și timp în condiția atmosferică a Pământului poate deveni transparent întunecată ~~translucid~~ în raport cu intensitatea pmtics a Pământului. Aceasta dă impresia că sistemul a dispărut de pe cer, de fapt sistemul și-a creat propriile pmtics de intensitatea echilibrată a condiției luminii întunecate în mediul acestuia, în raport cu intensitatea Magravs a mediului, în timp ce sistemul își poate păstra poziția în atmosferă. Fiind capabile să regleze intensitatea câmpurilor Magnetic și gravitațional ale reactoarelor Grapos, aceste nave își pot schimba apariția vizuală în atmosfera Pământului, de la întunecat la strălucitor sau la lumina diminuată și așa mai departe. Patru intensități Magravs diferite ale Grapos sunt arătate în figura 33 și figura 55, la discurile 1, 2, 3 și 4.

Omul poate și va călători în viitor, cu viteze de câteva ori mai mari decât ale vitezei luminii. Aceasta va fi la propria lui alegere și limitată de avansul lui tehnologic și de limitele înțelegerii propriei lui existențe tangibile.

Viteza de mișcare, datorită interacțiunii sau atracției gravitaționale a planetelor și stelelor de destinație, prin atragerea înspre ele a navelor echipate cu Grapos, este dincolo de abilitatea tehnologică prezentă și de înțelegerea științei actuale, dar în timp aceasta va fi la fel de ușor gestionabilă cum sunt zborurile atmosferice zilnice de astăzi. Aceste nave pot călători de câteva ori mai rapid decât viteza luminii.

Un alt scenariu al coliziunii pmtics din jurul Pământului poate fi atunci când cele două câmpuri Magravs ale Pământului și ale Soarelui se întâlnesc, iar interacțiunea lor generală poate duce la crearea de pmtics mai rapide decât viteza luminii. Aceasta din nou este rezultatul amestecului a două pmtics de la două corpuri cerești.

Teoretic aceasta nu este posibil în jurul Pământului, deoarece cele mai multe din câmpurile Pământului se deplasează spre în afară, intersectându-se cu pmtics de la Soare și aceste câmpuri vor fi transportate departe și înafara atmosferei Pământului, și nu în interior. Prin urmare, orice amestec a două pmtics ale Soarelui și ale Pământului trebuie să aibă loc în interior, astfel ca atmosfera Pământului să genereze lumina de zi.

Acest fenomen al adăugirii a două câmpuri pentru a crea lumină, în cazul vitezei mari ale câmpurilor magnetice plasmatice ale Soarelui și ale Pământului, nu este o posibilitate obișnuită, sau ea este foarte mică.

Prin teoria pmtics, în cazul structurii unui atom, pmtics a Magravs-ului Materiilor constituente ale electronului interacționează cu pmtics a Magravs-ului protonului. Aceasta creează lumina difuză din jurul câmpurilor electronului aflat în mișcare, ceea ce face mai ușoară detectarea dimensională a prezenței electronului decât a nucleului. Această lumină difuză fiind similară și creată prin același principiu al interacțiunii pmtics a Magravs-ului Soarelui și ale Pământului, așa cum a fost explicat anterior.

Considerând interacțiunea pmtics a materiilor de la suprafața Soarelui, lumina care poate fi observată de la suprafața stelelor se datorează în principal interacțiunii pmtics a câmpului gravitațional și Magnetic din centrul stelei cu Magravs-ul plasmelor de la suprafața stelei, interacțiunea acestor două câmpuri duce la eliberarea de pmtics în spectrul vizibil al luminii. Intensitatea luminii stelelor se datorează în principiu intensității câmpurilor gravitaționale și Magnetice generate în centrul stelei, deoarece pmtics a plasmei hidrogenului de la suprafața Soarelui sunt considerate a fi constante.

Noi considerăm pmtics recepționate de către câmpurile Pământului comparativ cu pmtics de la materiile de la suprafața Soarelui a fi mai mici și reprezentând doar o fracțiune din intensitatea pmtics eliberate din centrul stelei și care ating planeta Pământ. Singura dată când pmtics a materiilor de la suprafața Soarelui au un efect asupra interacțiunii cu câmpurile gravitaționale și Magnetice ale Pământului este atunci când există un val al activității eruptive a straturilor superioare a materiilor de la suprafața Soarelui. Aceste erupții cauzează eliberarea de mari cantități de materie fizică plasmatică în sistemul solar.

CAPITOLUL 8
Fenomenul Luminii Întunecate

În capitolul anterior am explicat că *lumina vizibilă* este create prin interacțiunea dintre Magravs-uri iar *lumina* creată apare datorită diferenței de intensitate ale Magravs-urilor. Opus acesteia este interacțiunea Magravs-urilor de intensitate echilibrată sau Magravs-urilor slabe, care duce la crearea unui anumit tip de lumină nocturnă - lumină întunecată de pe timpul nopții.

S-a ajuns la momentul în care în fizică se poate introduce ca parte a științei fizicii **fenomenul luminii Întunecate**, datorită acestor condiții ale pmtics a Magravs-urilor de intensitate echilibrată ce trebuie să fie considerate individual.

"Acest **fenomen al luminii Întunecate**, cu intensitatea luminii Întunecate, se poate spune că a fost creat și se datorează atingerii punctului de echilibru sau a valorilor apropiate în intensitate a pmtics, care poate fi atins prin interacțiunea a două sau mai multe forțe ale pmtics, într-un mediu dat". Intensitatea întunecimii este dependentă de echilibrul în intensitate a pmtics (Fig. 36 zona C).

Nivelul măsurării acestei întunecimi nu este dependent de intensitatea câmpului, ci *este dependent de echilibrul intensității câmpurilor magnetice plasmatice, a unor pmtics față de celelalte.* Adică, pmtics care interacționează pot avea orice intensitate magnetică, dar în toate cazurile când două intensități ale pmtics sunt ***aproape egale***, atunci predomină fenomenul întunecimii ale acelorași intensități întunecate și apare același tip de fenomen al luminii întunecate, independent de intensitatea pmtics originale implicate.

Dacă acest fenomen este complet înțeles, așa cum omul a dezvoltat dispozitive de vedere pe timp de noapte, se poate produce echipament cu care se pot vedea câmpurile magnetice plasmatice de intensitate echilibrată ale luminii Întunecate în raport cu diferite intensități ale pmtics. Atunci Universul va fi plin de noi obiecte care nu au fost niciodată văzute în condițiile intensității luminii materiei.

În ce lume minunată se va afla cineva sau ce va putea vedea prin aceste dispozitive!

Iar Vizionarilor le-ar făcea plăcere și ar aprecia să privească printr-un asemenea dispozitiv.

<u>CAPITOLUL 9</u>
Relația dintre Gravitație și Lumină

Prin principiile teoriei câmpului magnetic plasmatic, deoarece câmpurile gravitaționale sunt făcute din interacțiunea pmtics, iar lumina fiind ea însăși făcută din pmtics, este inevitabil că entitățile făcute la fel vor interacționa între ele.

Din capitolele anterioare reiese clar faptul că lumina este făcută dintr-un ordin de mărime mic al intensității pmtics din întregul spectru al intensității pmtics din Univers. Lumina în esență este ea însăși pmtics dinamice aflate în mișcare, iar pe baza acestei definiții **lumina este energie**. Alternativ, se poate spune că lumina posedă energie.

Noi considerăm că lumina este realizată din pmtics de intensitate mică din spectrul general al intensității pmtics din Univers.

În același timp, așa cum s-a explicat, "Gravitația și câmpurile gravitaționale (Capitolul 1) sunt realizate din interacțiunea a cel puțin *două pmtics **similare*** sau a cel puțin *două raze magnetice **similare***".

Este de înțeles că orice câmpuri gravitaționale de forță, luate ca o entitate, în esență sunt făcute din interacțiuni ale pmtics. Astfel, gravitația poate influenţa orice entitate care se află în posesie de pmtics, sau entități realizate din pmtics, așa cum este lumina. Lumina și Magravs-ul (cunoscute ca și câmpuri gravitaționale) sunt ambele realizate din aceleași entități magnetice, și este normal ca ele să aibă interacțiuni și atracții în raport cu pozițiile lor.

Fundamental, **nu este corect** să spunem că **lumina este dependentă de gravitație**.

Dar este corect să spunem că, "atracția și interacțiunea acestor **raze de lumină**, în raport cu și de la o altă colecție de câmpuri magnetice plasmatice, așa cum sunt **câmpurile gravitaționale (Magravs), sunt dependente de poziție**".

În fizica clasică s-a spus despre comportamentul luminii că este dependent de gravitație. Prin noua înțelegere a creării Magravs-ului aceasta nu mai poate fi corect, deoarece lumina și gravitația sunt făcute din aceleași câmpuri magnetice de intensități diferite. Astfel ele pot avea suficient de apropiate vitezele de deplasare în mediul câmpurilor magnetice de intensitatea materiei.

În cazul razelor de lumină, atunci când razele vin în vecinătatea sau în poziția din spațiu în care se află în interiorul unui câmp, sau în apropierea sau în zona de agățare a unei colecții de câmpuri Magnetice sau gravitaționale (Magravs), aceste două entități de câmpuri magnetice interacționează.

Astfel, lumina nu este dependentă de gravitație, ci de fapt atracția luminii este dependentă de pmtics a oricărei zone din Magravs.

Astfel, cu cât este mai puternic Magravs-ul unui obiect, cu atât este mai puternică atracția.

Urmând noile principii ale interacțiunii câmpurilor magnetice, pmtics mai puternice ale Magravs-ului Materiei, Antimateriei sau Materiei Întunecate își vor exercita forțele câmpului lor gravitațional și magnetic asupra câmpului magnetic de intensitate mai mică al razelor de lumină. Prin urmare, pmtics mai puternice ale materiilor grele și pmtics mai puternice ale stelelor, ale Antimateriei și Materiei Întunecate, atrag câmpurile magnetice mai slabe al luminii înspre ele însele.

În acest fel lumina vizibilă se va deplasa mai încet, deoarece va fi atrasă către forța gravitațională a acestor Magravs-uri puternice, cum sunt stelele și zone ale Antimateriei, unde va interacționa cu forțele pmtics ale acestora.

Lumina are o viteză diferită în Antimaterie, Materie și Materia Întunecată, datorită intensității câmpurilor magnetice ale acestora. Acest fenomen este foarte asemănător în mediul materiei, unde viteza este mai redusă într-un lichid decât în aer.

Diferența dintre mediul materiei, cel al Antimateriei și cel al Materiei Întunecate constă foarte mult în aceea că ~~în~~ prima este dependentă de densitate și de compactitatea pmtics, iar ultima este dependentă de intensitatea pmtics.

Astfel, lumina, datorită principiului construcției acesteia din pmtics, va fi atrasă și se va deplasa mai încet în alte stări ale Materiilor și în apropierea Magravs-urilor mari și cu intensitate plasmatică mare ale obiectelor cum sunt stelele, datorită principiului interacțiunilor câmpurilor magnetice sau al atracției gravitaționale a câmpurilor magnetice mai slabe ale luminii de către câmpurile magnetice mai puternice.

În fizică, despre acest fenomen se spune că reprezintă curbarea luminii când aceasta trece pe lângă o planetă sau o stea, care se află în posesia forțelor câmpului gravitațional. Principiul curbării luminii, sau efectul lentilei gravitaționale din vecinătatea stelelor se datorează pur și simplu interacțiunii pmtics a luminii cu forțele plasmatice ale Magravs-ului stelei.

Este important de observat că în poziția din spațiu unde câmpurile Magnetice ale stelei sunt mai puternice decât intensitatea celor gravitaționale în raport cu orice rază de lumină, raza de lumină, așa cum este capabilă să se curbeze spre interior, datorită atracției gravitaționale, ea poate să fie reflectată spre exterior, datorită forțelor Magnetice.

Datorită aceluiași principiu, acum se poate înțelege de ce în câmpuri gravitaționale puternice, cum sunt zonele găurilor negre, chiar și lumina apare a fi absorbită în ele. Aceasta se datorează faptului că intensitatea Magravs din centrul găurii negre din aceste zone este atât de puternică, încât datorită intensității câmpurilor magnetice, ele gravitează câmpurile magnetice ale luminii spre interior, sau ceea ce se cheamă în termeni comuni “absorb” lumina. Această atracție este simplu o tragere gravitațională a Magravs-ului de intensitate mare a Materiilor și a materiilor din centrul găurii negre, în raport cu câmpurile magnetice mult mai slabe ale luminii.

Cu siguranță, ***gravitația și intensitatea câmpurilor acesteia nu este dependentă de deformare***, sau gravitația nu este cauzată și nu este creată de deformarea materiei în planul timpului și al spațiului, așa cum s-a discutat în unele domenii ale fizicii actuale.

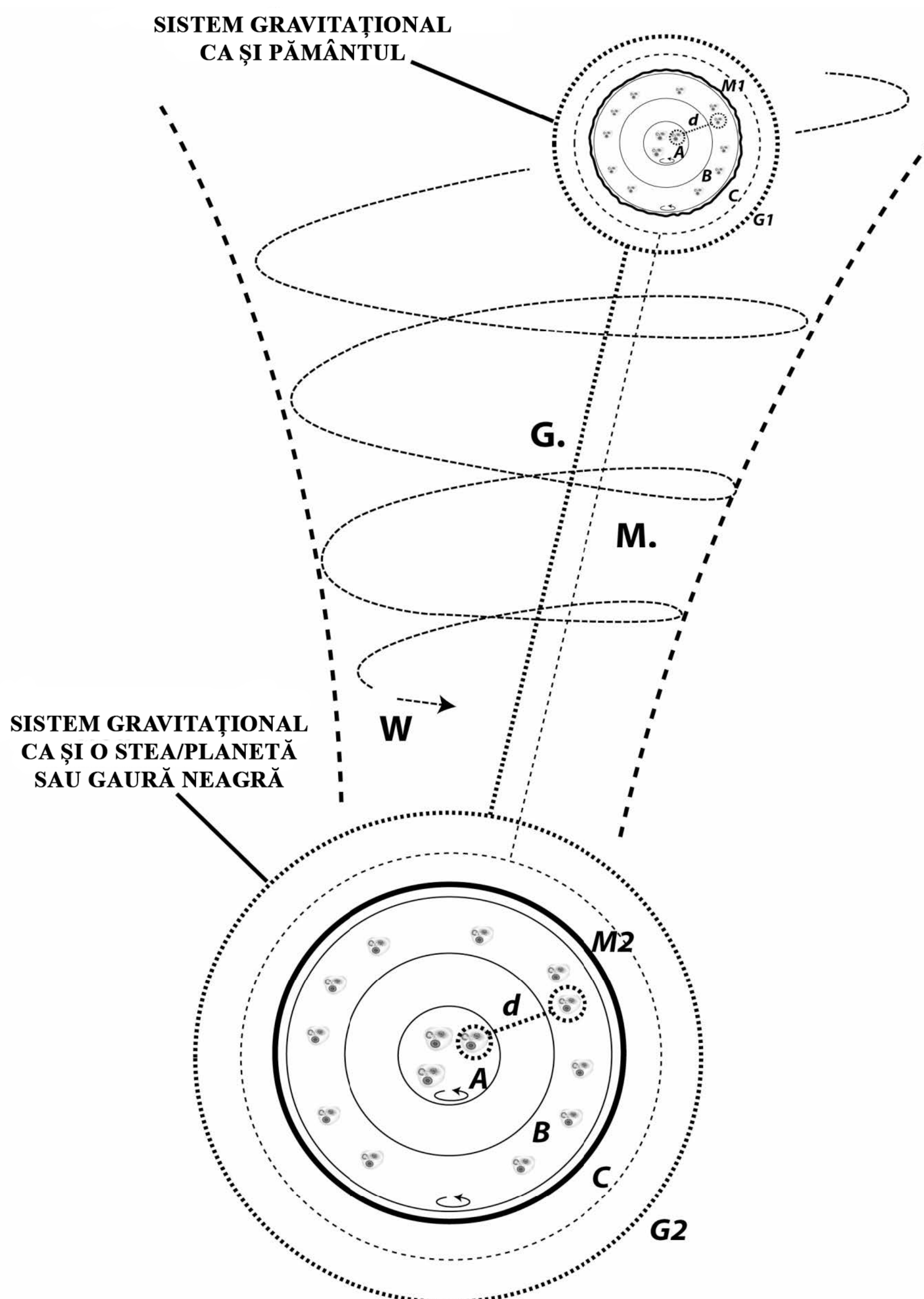

Fig. 34: Traiectoria deviată a sistemului cu Magravs slab înspre sistemul cu Magravs mai puternic.

Notă: În mod categoric, deformarea nu crează câmpuri gravitaționale, dar arată calea de mișcare a unui câmp gravitațional în jos sau înspre un alt câmp gravitațional.

Astfel, un câmp gravitațional slab poate fi atras înspre un alt câmp gravitațional mai puternic G2 (Fig. 34), astfel încât direcția de mișcare a câmpurilor gravitaționale mai slabe G1, spre cele mai puternice ar putea fi deformată (Fig. 34 calea W) într-un anumit plan al timpului. Acesta este efectul de deformare a unui *câmp gravitațional **mai slab*** în raport cu un *câmp gravitațional **mai puternic*** și aceasta este calea deformată a atracției.

Prin urmare, deformarea materiei nu reprezintă cauza creării gravitației în materia unui obiect cu un câmp gravitațional mai slab, ci de fapt deformarea este doar o indicație a căii de atracție și de mișcare a câmpurilor gravitaționale mai slabe înspre câmpurile gravitaționale mai puternice.

Materiile celeste care au Magravs, prin pmtics ale lor interne și prin interacțiunea și atracția lor și prin nimic altceva, pot genera majoritatea propriilor câmpuri gravitaționale în Univers. În același timp, mișcarea a două obiecte care au câmpuri gravitaționale proprii, poate configura și porni diferite câmpuri gravitaționale ale unui obiect în raport cu altul. Adică, când două stele din Univers intră în zona de agățare reciprocă, anvelopa de agățare creează propria ei atracție gravitațională, separată de atracția gravitațională internă a stelelor. Aceasta este interacțiunea a două Magravs-uri cu pmtics originale, depășite de către cel mai mare din afara lor. Interacțiunea celor două stele, în încercarea de a-și găsi poziția, creează prima dată efectul de vârtej și apoi efectul de deformare a traiectoriei câmpurilor gravitaționale mai slabe ale stelei către câmpul gravitațional cu pmtics mai puternice.

Mișcarea externă a materiei nu creează neapărat câmpuri gravitaționale în interiorul unui obiect, dar calea și viteza de mișcare a materiei indică intensitatea de atracție a unui câmp înspre altul și direcția căii de atracție.

Nu există planuri de referință pentru deformare, deoarece punctul original de referință a interacțiunii a două câmpuri magnetice plasmatice, unul față de celălalt, provine de acolo de unde *ele au venit prima dată în contact* și pornesc prima interacțiune a câmpurilor; acesta devenind planul/punctul de referință pentru calea de atracție a unui câmp gravitațional înspre altul (Fig. 34).

De fapt, teoria că deformarea creează gravitația este la fel de departe de realitate, ca și faptul că gravitația este dependentă de timp.

Poate este corect să se spună "în timp, odată ce două Magravs-uri vin în contact între ele și stau inter-blocate, cele două câmpuri se pot uni într-unul singur, acest timp al unirii este atunci dependent de intensitatea pmtics a Magravs-urilor".

Așa cum s-a explicat, Materia este una din cele trei părți ale Materiilor plasmei. Astfel, aceiași interacțiune dintre cele trei atracții gravitaționale ale celor trei Materii din structura Materiei (vedeți Capitolele 18 și 19) creează deformarea și mișcarea Materiilor în interiorul plasmei, una față de cealaltă.

De fapt, orice entitate magnetică și din pmtics, pe tot timpul existenței ei, gravitează sau va avea gravitația înspre una sau o altă rază magnetică, pmtics sau Magravs, din regiunea acesteia și se deformează înspre un punct sau altul din spațiu, în orice cadru de timp dat. Adică, ***nu există regiuni în spațiu în Univers, care sunt fără raze magnetice sau pmtics*** și fără interacțiunea și atracția lor gravitațională în raport cu un câmp sau un Magravs sau altul.

Cu toate acestea, există câmpuri magnetice de intensități diferite, care într-o formă sau alta, sunt gravitate spre una sau alte regiuni de câmpuri magnetice din Univers, în raport cu apropierea sau distanța față de o rază sau un pmtics.

Se poate spune că “gravitația în raport cu timpul este dependentă de poziția în spațiu și de intensitatea pmtics a oricăror două entități, și astfel în timp, de exemplu lumina, fiind în esență câmp magnetic la origine, va fi afectată sau atrasă spre un alt câmp magnetic sau colecție de câmpuri și astfel aceste câmpuri magnetice pot deja avea gravitație unele față de celelalte.”

Astfel, razele de lumină dintr-un punct dat din spațiu vor veni în contact cu alte câmpuri magnetice, care vor gravita unele înspre celelalte, pentru a se uni, iar această unire va lua un anumit timp.

Astfel, razele de lumină și alte pmtics au un efect direct asupra ratei de atracție a unui câmp spre celălalt. Astfel, viteza de atracție este dependentă de intensitatea pmtics”.

În termenii fizicii reale, lumina însăși poate fi sau deveni o jumătate a unui set de câmpuri gravitaționale, deci nu doar că lumina este atrasă înspre un alt sistem Magravs, dar de asemenea în acest proces, lumina însăși devine parte a unui al doilea câmp magnetic al unui set gravitațional în raport cu primul câmp gravitațional. Aceste pmtics ale luminii devin parte a câmpului magnetic plasmatic, ca un nou set al interacțiunii câmpului luminii și a primului câmp gravitațional, iar acesta însuși devine asemănător unui alt sistem Magravs.

Un alt punct important de luat în considerație este timpul cât îi trebuie luminii să atingă sau să fie atrasă într-un/de un câmp gravitațional, o zonă sau de o regiune. Această interacțiune și atracție este dependentă de intensitatea câmpurilor magnetice ale razei de lumină și de intensitatea câmpului gravitațional.

Cu alte cuvinte, câmpurile magnetice gravitaționale puternice ***atrag*** razele mai rapid către ele decât câmpurile magnetice gravitaționale mai slabe.

Astfel, *timpul cât îi trebuie unei raze de lumină să fie atrasă în zona câmpului gravitațional este dependent de intensitatea câmpului gravitațional și nu este dependent de timp*, deoarece intensitatea pmtics a luminii materiei este considerată a fi constantă pentru toate stările Materiilor.

În acest caz, pentru Materii diferite (Materie, Antimaterie și Materie Întunecată) din Univers ar trebui să existe diferite *cadre de referință* a duratei sau timpului, deoarece lumina creată în mediul materiei va avea viteză diferită în regiunile cu pmtics de intensitate mai mare ale mediilor spectrului de câmpuri magnetice ale Materiei Întunecate și ale Antimateriei, în timp ce lumina creată de interacțiunea pmtics ale Antimateriei și ale Materiei Întunecate are viteze foarte diferite față de cea a luminii create de interacțiunea pmtics ale Materiei. În al doilea rând, viteza luminii de la Materia Întunecată și Antimaterie este mult mai rapidă decât viteza luminii stării Materiei sau a acelei de la nivelul de intensitate a pmtics a stării materiale.

1. Unele observații despre lumină

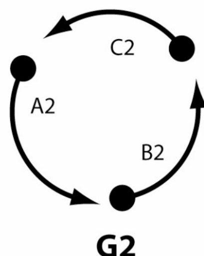
1. Frecvența undei de lumină este creată pe aceiași bază și datorită acelorași principii prin care se schimbă polaritatea în stele, de exemplu, schimbarea de polaritate a Soarelui la 11 ani și jumătate (12, 18).

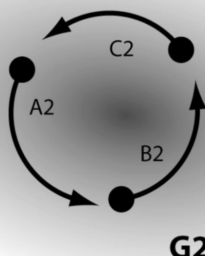
2. Prin același principiu, alterarea din punctele extreme, cunoscute ca punctele de maxim și minim al întoarcerii undelor, sunt dependente de echilibrul poziționării Magravs și nu așa cum a fost considerat anterior, datorită câmpului electromagnetic, deoarece electronii înșiși sunt făcuți din câmpuri magnetice plasmatice.

3. Pmtics sunt raze, deoarece ele intră sau vin în contact cu un atom sau un obiect, astfel ele pot muta sau crea mișcare în atomii sau electronii materiei sau Materiei sau a particulelor lor fundamentale inițiale penetrate, deoarece componentele materiei sau ale Materiilor sunt de asemenea create din pmtics. Astfel, când un pmtics vine în contact cu un alt pmtics, aceste pmtics interacționează și se ciocnesc unele cu altele, iar rezultatul va fi tranziția pmtics de la o entitate la alta.

4. Tranziția pmtics are loc când plasmele Materiilor vin în contact cu plasma fundamentală inițială a Materiei, iar ele își transferă intensitatea câmpurilor magnetice plasmatice de la una la alta. Practic, acest transfer are direcția de curgere de la câmpurile cu intensitate mai mare spre cele cu intensitate mai mică.

CAPITOLUL 10
Antimateria

În lumea științifică, Antimateria a fost considerată și s-a spus că este cea mai mare sursă de energie pentru viitorul energiei, a spațiului și a tehnologiei generatoare de mișcare.

În structura plasmei fundamentale inițiale, eu consider că "Antimateria este *componenta principală* a întregii structuri a plasmei și este transportatoarea celor *mai mari cantități și mai puternice* pmtics dinamice din plasmă, Antimateria eliberând maximul și cele mai mari cantități de pmtics, în întreg spectrul de energii ale pmtics din plasmă".

Pentru a înțelege care este rolul Antimateriei în construcția generală a plasmei, noi putem să ne uităm la o scară mai mare a acelorași tipuri de entități și la efectul acestora în Univers. În Univers, condițiile plasmatice de dimensiune mare se spune că sunt cele ale stelelor, sau ale Sorilor din sistemele solare.

Partea de **Antimaterie** a plasmei este aceiași ca și Steaua unui sistem solar, fiind ***păstrătoarea principalei cantități și calități*** și este posesoarea celor ***mai puternice pmtics*** ale tuturor Materiilor plasmei fundamentale inițiale.

Eu consider că Antimateria este **sursa de energie și punctul gravitațional central al plasmei** ca un întreg. Antimateria este de fapt Steaua plasmei, astfel ea este ca și Soarele pentru sistemul solar. De fapt, nu există nimic "anti" la această componentă a Materiei plasmei în Univers.

Acesta este motivul pentru care, fiind capabilă să le elibereze din sub-componentele Materiei și ale Materiei Întunecate ale plasmei, Antimateria pare a fi o asemenea fantastică nouă sursă de energie.

Deoarece Antimateria a fost făcută inițial din câmpuri magnetice de intensitate mai mare la crearea plasmei, prin urmare ea păstrează sursa fundamentală reală și este furnizorul pmtics ale tuturor materiilor din plasmă. Se poate spune că pmtics eliberate de către Antimaterie reprezintă platforma pentru schimbarea a aproape orice este creat în lumea materiei.

Adică, “Antimateria este sursa în care pmtics sunt poziționate pentru a porni schimbarea de la nivelul de intensitate mai puternic al pmtics ale componentelor plasmei, și de a transfera multe din pmtics de intensitatea Materiilor înspre materii”.

Pmtics ale Antimateriei care sunt transferate în cea mai mare parte, de la o plasmă la alta, sunt cele ce creează transferul energiei de la o moleculă la alta sau de la o celulă la alta.

Noi am utilizat efectele intensității acestor pmtics ale Antimateriei în trecutul recent în reactoarele noastre, interacțiunea pmtics ale Antimateriei a fost utilizată pentru a crea forțele Magravs necesare pentru poziționarea Magravs a acestor sisteme în raport cu alte Magravs-uri plasmatice ale altor obiecte, acesta fiind asemănător Magravs-ului Pământului.

Prin teste s-a dovedit că prezența **Antimateriei** și a câmpurilor magnetice plasmatice puternice pe care aceasta le furnizează pentru crearea Magravs-ului în reactoare, reprezintă motivul principal pentru care noi am reușit să ridicăm și să mișcăm mase mari prin principiul poziționării gravitaționale.

În reactoarele de test Grapos, care au fost dezvoltate și testate pentru zbor și mișcare, operativitatea pmtics de intensitatea Antimateriei s-a dovedit a fi conformă cu teoria noastră, prin care dacă pmtics ale Materiei ar fi fost utilizate în aceste reactoare, Magravs-ul creat de către pmtics ale acestei Materii nu ar fi fost suficient de puternice pentru a realiza mișcarea sau ridicarea sistemului.

Lumea științifică utilizează acceleratoare (6, 7 și 8) pentru a proiecta plasma într-un perete de materie, pentru ca plasma să se deschidă și să elibereze sub-componentele ei de Antimaterie.

În tehnologia prezentă, savanții încearcă să înțeleagă cum să adune și să recolteze puterea acestei Materii. Este oricum crucial să se înțeleagă că, “**nu se poate arde Antimateria ca și combustibil** așa cum se consideră de lumea științifică actuală din acest domeniu și așa cum consideră și Fermilab (6, 7)”.

Cu toate acestea, există o cale mai ușoară și mai blândă de a se obține această separare, aceasta realizându-se prin diluarea plasmei (Capitolul 21), metodă prin care foarte ușor se eliberează Antimateria din plasmă.

Odată ce lumea științifică are o înțelegere completă a cum se separă această Antimaterie din plasma ce o conține, atunci ei vor înțelege că nu este necesară arderea acestei Materii ca și combustibil pentru a crea mișcare și energie. Dar, ei trebuie să **învețe să utilizeze efectele interacțiunii pmtics constituente ale acestei Antimaterii**, în colaborare cu alte pmtics ale Antimateriei altor plasme sau pmtics ale Materiei pentru a obține zborul, mișcarea și pentru crearea energiei, așa cum s-a făcut în ordinea universală a mișcării și creării energiei de miliarde de ani.

CAPITOLUL 11
Energia Antimateriei

Antimateria este cunoscută ca fiind o sursă de mari cantități de **pmtics puternice**. Câmpurile puternice ale Antimateriei sunt considerate a fi surse majore de energie furnizată în mediul lor prin intermediul pmtics, de la Materie la Materie și de la Materie la materie. *Pmtics **puternice,*** aflându-se *în mișcare* în mediul lor, odată eliberate de către Antimaterie, ele devin și se numesc **energia Antimateriei**.

Aceste pmtics prin esența originii și intensității lor, ele sunt și devin *surse de câmpuri energetice **puternice*** și rezervoare de energie în mediul lor. Unele pmtics din Antimaterie sunt utilizate pentru menținerea integrității Materiei și a plasmei însăși.

În același timp, unele pmtics ale Antimateriei își reduc intensitatea în mod egal, iar aceste schimbări și reduceri în intensitate ale unora din pmtics de intensitatea constituenților pmtics generali ai Antimateriei, acestor pmtics li se permite să scape câmpurilor gravitaționale ale pmtics ale Magravs-ului Antimateriei.

Aceste pmtics eliberate din Antimaterie devin pmtics aflate în mișcare ale Antimateriei (energii), datorită intensității câmpurilor lor magnetice plasmatice. Aceste pmtics pot călători *mult mai departe* față de Materii și plasme, pentru a-și transfera energia altor pmtics din mediul lor.

Datorită faptului că Antimateria însăși este inițial făcută din pmtics mai puternice, Antimateria va permite deplasarea pmtics cu un spectru de intensitate a câmpurilor magnetice mai mare. Astfel, Antimateria eliberează un întreg spectru al intensității pmtics. Din această cauză ele sunt mult mai puternice și acoperă un spectru mai larg al nivelului energiilor în timp ce acestea încetinesc.

În esență, **Antimateria** însăși pornește dintr-o combinație de interacțiuni ale pmtics mai puternice, și prin urmare poate pierde mai multe din câmpurile ei încetinite și poate atrage mai multe datorită Magravs-ului mai puternic al acesteia. În același timp, ea acoperă un domeniu mai mare deoarece pmtics ale acesteia se pot împrăștia mai departe.

De fapt, energiile care sunt eliberate de Antimaterie sunt mai puternice decât alte câmpuri de energie din jurul lor datorită faptului că ele își încep viața de la o bază pmtics de intensitate mai mare, din mediul acestora.

CAPITOLUL 12
Energia Întunecată

Sunt discutate principiile creării energiei Întunecate ca rezultat al interacțiunilor normale ale pmtics, asemănările cu forța și energia Întunecată, care sunt create în jurul Găurilor negre și sunt în principiu de aceiași origine.

În mediile dinamice ale Universului, schimbările apar datorită diferiților factori condiționali cum sunt mișcarea, compresia, turbulența, temperatura și așa mai departe, care pot individual sau colectiv duce la concentrarea sau mișcarea pmtics (energie). Aceste schimbări în condițiile de mediu pot duce la manifestarea Materiilor cum sunt Materia, Antimateria și Materia Întunecată, a atomilor, a stelelor și galaxiilor și așa mai departe. Aceasta este baza comună fundamentală pentru crearea energiei Întunecate și crearea Materiilor Întunecate (36) și a oricărui obiect întunecat cum sunt Materiile Întunecate, apariția regulată a petelor negre pe suprafața Soarelui și a stelelor (12, 13, 14), apariția petelor Întunecate în galaxii - cunoscute ca și găuri Negre (13), Inelele Întunecate din jurul lui Saturn (17) și așa mai departe. Crearea acestor condiții și materii pot fi toate explicate prin interacțiunea pmtics normale dinamice din Univers.

Conform teoriei pmtics, energia Întunecată reprezintă ***colecția de forțe ale pmtics de intensitate echilibrată și egală aflate în mișcare***, în raport cu intensitatea pmtics ale mediului acestora, aceasta având loc în orice mediu dat, în adâncul spațiului din Univers sau în centrul unui atom și așa mai departe.

Universul întotdeauna posedă pmtics de intensitate echilibrată în balanța lui energetică totală, prin urmare Universul posedă multe medii care au pmtics echilibrate în intensitate și de aici existența vastelor spații din Univers în care energiile sunt în mișcare, dar datorită intensității echilibrate a câmpurilor magnetice ale acestor regiuni din Univers, nu se produce lumină prin interacțiunea diferitelor câmpuri magnetice pentru a confirma mișcarea pmtics în acele regiuni.

Este important de observat că în Univers doar diferența de intensitate între câmpurile magnetice este cauza creării luminii vizibile din punctul de vedere al observatorului uman. Acolo unde există echilibru în mediu, nici o lumină nu se produce prin interacțiunea câmpurilor magnetice. Aceasta nu înseamnă că acolo nu există câmpuri magnetice sau pmtics în mișcare (energii) și că nimic nu este prezent în acea regiune din Univers. De fapt întunecimea mediului dinamic al Universului confirmă existența echilibrului intensității câmpurilor magnetice. Întunecimea Universului confirmă existența și mișcarea câmpurilor magnetice de intensitate echilibrată și egalizată și nu lipsa existenței câmpurilor magnetice în mișcare (energie).

Noi am definit Energia ca: "**forțe ale pmtics aflate în mișcare**". Prin urmare energia Întunecată are aceiași definiție și în acest caz, acestea sunt **intensități egalizate sau aproape egalizate ale forțelor pmtics în raport cu forțele pmtics aflate în mișcare ale mediului acestora.**

Universul întotdeauna posedă pmtics de intensitate echilibrată în balanța lui energetică totală, prin urmare el posedă mai multe medii care au pmtics de intensități echilibrate și de aici întunecimea Universului.

1. Pași în crearea Energiei Întunecate

Pentru a explica fenomenul creării energiei Întunecate cu mai multe detalii, să considerăm două zone din mediu cu pmtics de intensități egale, A și B din Figura 35. Aceste două zone de câmpuri pot fi, de exemplu, pmtics de la două galaxii aflate în mișcare în Univers sau două pmtics din interiorul unei plasme.

Înainte de interacțiunea celor două zone de câmpuri, pmtics ale fiecărei zone interacționează cu mediile lor respective, ceea ce creează propriile lor frontiere ale intensității câmpurilor lor, prin frontierele magnetosferei acestora, în raport cu pmtics ale mediului acestora (Zona A cu zona D și zona B cu zona D).

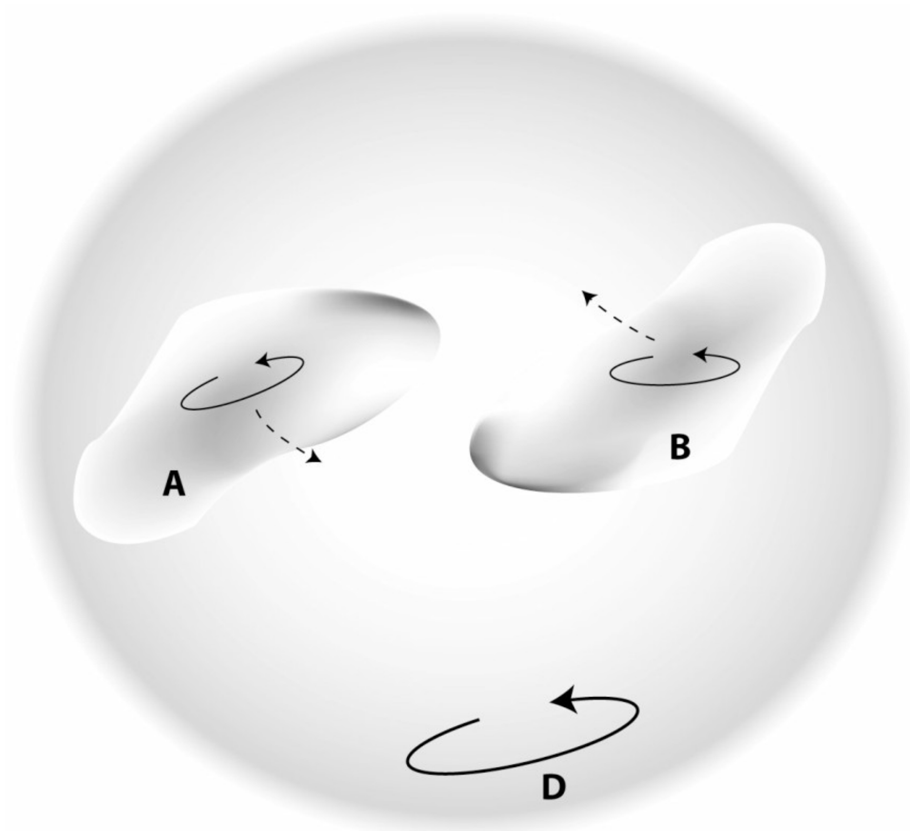

Fig. 35: Două entități cu pmtics de intensități egale aflate pe o traiectorie de coliziune între ele.

Să presupunem că: a) Câmpurile magnetice universale sunt mereu în mișcare de rotație așa cum este D (Fig. 35), și b) Pmtics ale celor două A și B sunt în mișcare pe direcțiile arătate. Datorită mișcării acestora și forțelor mediului, cele două zone ajung să fie parțial în contact și să interacționeze între ele (Fig. 36).

Deoarece segmente pmtics ale zonelor A și B se ciocnesc (Fig. 36) și deoarece pmtics ale lor sunt similare în intensitate, atunci nu există diferențe de intensitate a câmpului pentru ca cele două pmtics să creeze condiții magnetosferice (14) sau foarte puține pmtics reziduale sau fragmente de pmtics, care să fie produse din interacțiunea acestor două zone de pmtics. Astfel, prin interacțiunea acestor două câmpuri și datorită echilibrului intensității pmtics ale acestora, această **zonă C** de interacțiune a câmpurilor nu duce la crearea fragmentelor de pmtics în spectrul câmpurilor magnetice ale luminii, care să ducă la crearea pmtics ale luminii (Capitolul 7), pentru a face această regiune luminoasă și pentru a arăta existența și apariția coliziunii dintre cele două zone cu intensități egale ale câmpurilor magnetice.

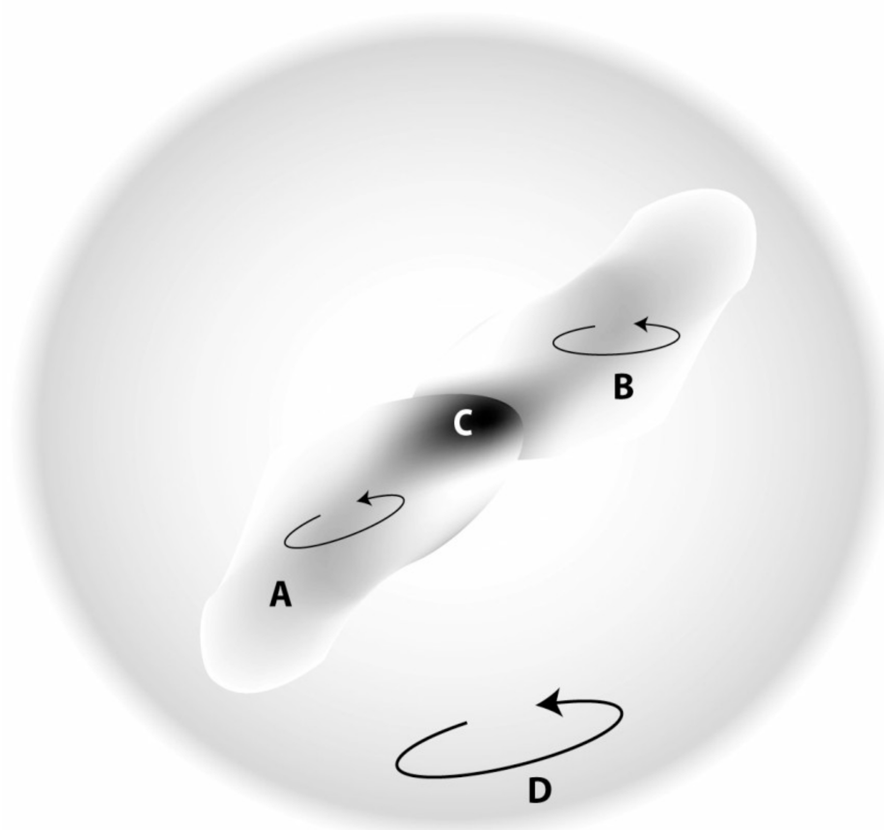

Fig. 36: Două entități cu pmtics de intensitate egală aflate pe o traiectorie de coliziune între ele și care creează o zonă temporară de energie Întunecată (zona C) datorită interacțiunii acestora.

Astfel, în raport cu mediul înconjurător, coliziunea celor două pmtics aflate în mișcare precum și lipsa producerii de fragmente de pmtics în lățimea de bandă a luminii în această secțiune de coliziune a pmtics, aceasta creează o aparență crepusculară sau de zonă întunecată (Fig. 36 zona C) comparată cu condițiile magnetosferice originale ale celor două zone în raport cu și în comparație cu pmtics înconjurătoare acestora.

În regiunea C din Figura 36, datorită egalității intensității pmtics și creării de foarte puține fragmente reziduale de pmtics, această zonă are o aparență întunecată în comparație cu restul regiunii, pe care cineva o poate observa împreună cu restul celor două zone A și B din regiunea generală a mediului D. Cu toate acestea, energia pmtics aflate în mișcare ale celor două zone de pmtics A și B există și poate fi măsurată, deoarece pmtics ale zonelor A și B sunt în mișcare, aceasta confirmând existența energiei în zona întunecată C, când de fapt nu există surse pentru un asemenea câmp energetic pentru a justifica existența lor în această zonă cu aparență întunecată.

Astfel, în cazul zonelor cu energie Întunecată din Univers, în cele mai multe cazuri, cineva va trebui să privească mai degrabă la imaginea de ansamblu a interacțiunilor dintre pachete și zonă, decât la zona locală în care pare a fi întunecimea sau energiile întunecate, și unde sunt prezente pmtics aflate în mișcare sub formă de câmpuri energetice.

Mai departe, deoarece cele două zone de câmpuri A și B sunt entități dinamice și ele sunt presate de forțele din zona mai mare D, zona întunecată C din Figura 36 dispare, deoarece cele două zone A și B se îndepărtează una față de cealaltă.

Astfel, interacțiunea și crearea zonei C din Figura 36 este o **fază temporară**, deoarece cele două zone de câmpuri se separă și continuă pe propriul lor drum, iar zona de energie Întunecată C din Figura 36 dispare, ca și cum niciodată nu a fost o zonă de energie Întunecată în acea parte a zonei D a întregului (Fig. 37 câmpurile A și B).

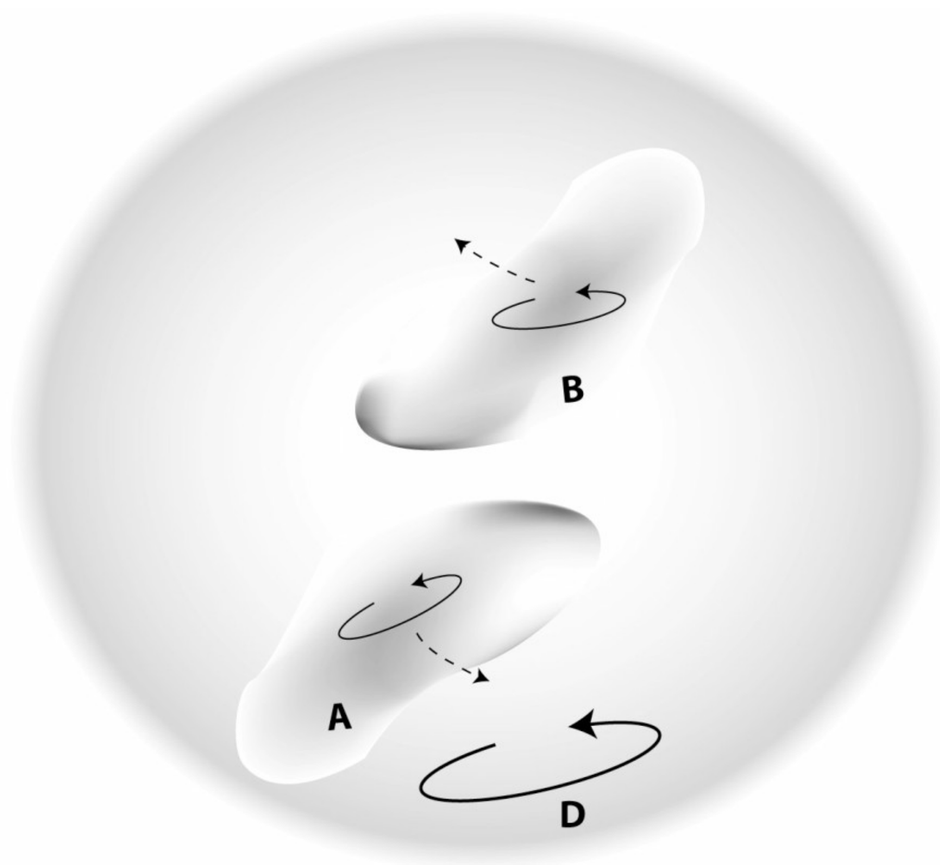

Fig. 37: Două entități cu pmtics de intensități egală îndepărtându-se una față de cealaltă după coliziune.

Prin urmare, zonele de energie Întunecată din Univers nu sunt neapărat un loc unde nu există Materii sau câmpuri magnetice, ci însăși întunecimea confirmă existența pmtics de intensitate egală aflate în mișcare în raport cu intensitatea majorității pmtics din acel mediu dat, iar pmtics din aceste zone sunt la egalitate și într-un echilibru al intensității unele cu celelalte într-un anumit punct și o anumită fereastră dată de mișcare a câmpurilor în interiorul Universului, numită timp.

În același timp, aceste regiuni de energie Întunecată din spațiu sunt condiții temporare la un anumit timp dat și la o anumită poziție specifică față de un punct de observație dat.

Pe de altă parte, dacă cineva se află în interiorul unei asemenea zone, nu înseamnă neapărat că acela se află într-o zonă de energie Întunecată. În unele cazuri ale câmpurilor gravitaționale dinamice ale materiilor solide din centrul acestor zone energetice, datorită interacțiunii dintre Magravs-urile Materiilor de la nivelul intensității translucide Întunecate, cineva din interiorul acestor zone de energie Întunecată poate avea zone luminoase ca și cum ar fi lângă o stea.

Este evident că cea mai mare parte din Univers apare întunecată, chiar dacă pmtics întotdeauna există în aceste zone din Univers, și sunt componente esențiale ale structurii acestuia. Acesta de la sine înseamnă că Universul este în echilibru și într-o egalitate a intensității pmtics ce-l compun.

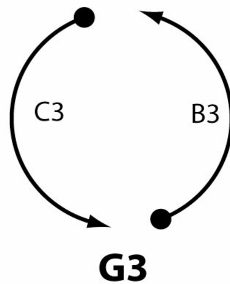
Materiile Întunecate nu posedă pmtics de aceiași intensitate și prin urmare energiile Întunecate nu sunt toate de aceiași intensitate magnetică sau Magravs, în raport cu alte intensități ale pmtics ale mediului.

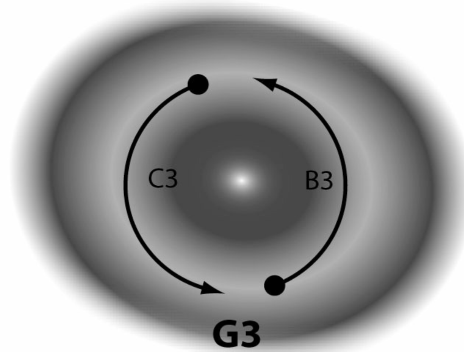
În aceiași măsură, Energiile Întunecate din Univers nu posedă toate pmtics de aceiași intensitate, deoarece intensitatea lor este dependentă de intensitatea pmtics în raport cu intensitatea pmtics ale mediului în care acestea apar.

În cazul Materiilor Întunecate ca surse de energii Întunecate, aceste energii Întunecate sunt produse prin interacțiunea inițială a pmtics din centrul Materiei și de aici rezultă că energia pe care ele o produc sub formă generală de câmpuri Magnetice înspre exterior și câmpuri gravitaționale înspre interior, este întotdeauna egală cu cea a celorlalte pmtics din mediul lor dat. Această egalitate a intensității pmtics dă Materiei o aparență **întunecată** sau un aspect mai întunecat în raport cu aspectul general al mediului dat.

Unele din energiile Întunecate au o sursă Magravs în centrul acestora din Univers. Astfel, aceste tipuri de energii Întunecate sunt parte a sursei de Materie Întunecată, care sunt parte a mediului magnetosferic general al pmtics ale Materiei Întunecate. Aceste surse de energii Întunecate reprezintă Magravs-ul unei materii, care în raport cu mediul acesteia dintr-o anumită poziție în spațiu și datorită echilibrului dintre pmtics ale Materiei și cele ale mediului, creează zona de energie Întunecată din acel punct de observație specific, deoarece acea zonă dată de interacțiune a pmtics apare mai întunecată decât restul mediului care o înconjoară.

CAPITOLUL 13
Materia Întunecată

Conform ***Teoriei Keshe a pmtics ale Materiei Întunecate*** *"pentru ca o entitate să fie considerată Materie, entitatea trebuie să posede ambele forțe pmtics ale Magravs, deoarece nu doar că Materia își poate menține câmpurile gravitațional și Magnetic, dar în același timp Materia poate menține o zonă a intensității câmpurilor de forță magnetică ale pmtics egalizate ale magnetosferei precum și o masă a câmpurilor magnetice, pentru că Materia se bazează pe pmtics constitutive pentru a putea exista, cu diferența că în cazul Materiei Întunecate magnetosfera este creată prin interacțiunea* ***generală*** *a câmpurilor de forță gravitaționale și Magnetice ale Materiei și pmtics ale mediului, care se află într-un echilibru al intensităților, iar prin interacțiunea pmtics ale magnetosferei Magravs a Materiei Întunecate cu câmpurile de forță pmtics ale mediului, nu se creează fragmente reziduale de pmtics care se află la nivelul spectrului de intensitate a câmpurilor magnetice specifice luminii, care să facă această Materie vizibilă sau detectabilă. De aici derivă termenul de Materie Întunecată (Fig. 38 G3) (36).*

În același timp forțele Magravs create de aceiași Materie Întunecată creează o zonă de câmpuri de forță magnetosferice în jurul Materiei centrale, care dau impresia unei surse de energie care vine de la spațiul întunecat dintr-un mediu dat, fără a fi vizibilă o sursă materială; de aici provine utilizarea termenului de **Energie Întunecată** (Fig. 38 C)".

Despre Materie se spune că este "întunecată, deoarece efectele acesteia pot fi văzute sau simțite, dar nu sunt observabile vederii sau sunt nedetectabile prin sistemele de detecție care caută semnale luminoase ca și mijloc de confirmare a existenței Materiei" (36).

Materia Întunecată poate fi definită altfel, adică: "Materia Întunecată (Fig. 38 Materia G3 câmpul C) este Materia care, prin interacțiunea intensității pmtics inițiale interne, creează efectele Magravs-ului plasmatic extern ca și efect al câmpului magnetosferic, pentru ca Materia să poată exista. Cu toate acestea, datorită intensității generale egalizate a Magravs-ului care este creat de Materie ca și magnetosferă a acesteia, fiind într-un raport de egalitate cu intensitatea pmtics ale mediului ei dat, interacțiunea celor două câmpuri magnetice nu creează fragmente pmtics în spectrul luminii și astfel Materia nu poate crea lumină magnetosferică detectabilă.

Adică, interacțiunea dintre două câmpuri magnetice plasmatice, unul al Materiei Întunecate și celălalt al mediului, nu creează un efect **magnetosferic vizibil sau detectabil**, care ar fi necesar pentru a confirma prezența Materiei în acel mediu dat și într-o poziție dată, la un anumit moment de timp.

Efectul energiilor Magravs ale Materiilor Întunecate poate confirma existența acesteia, deoarece Materia *apare* ca fiind Întunecată sau Materie Întunecată semitransparentă, în raport cu mediul ei dat, într-o anumită poziție și timp.

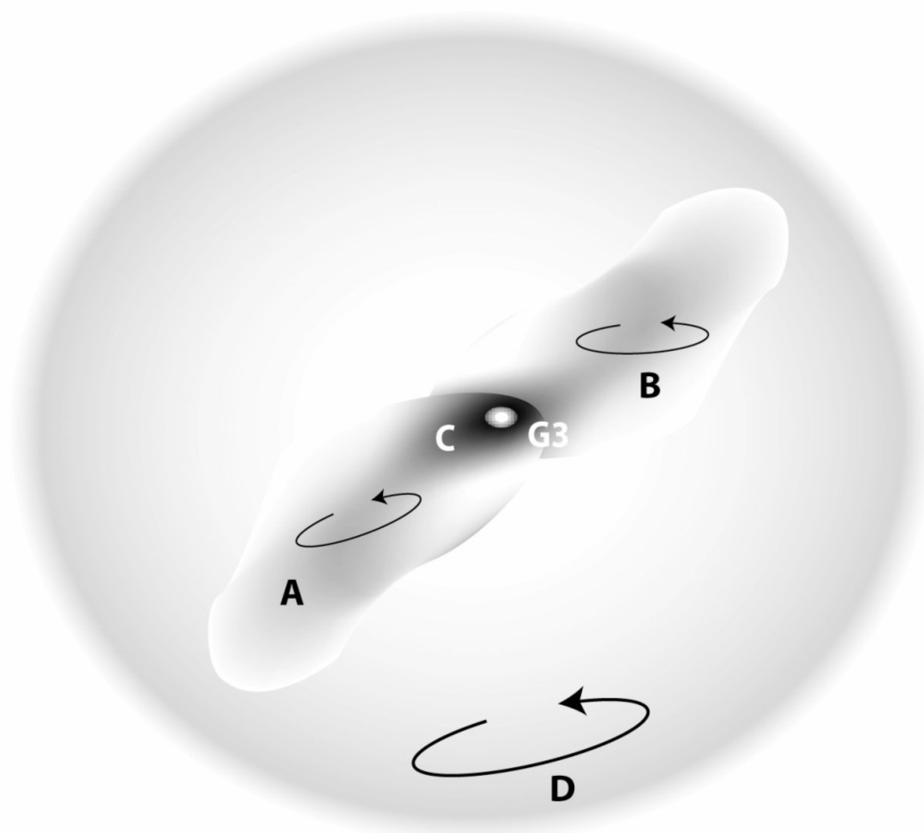

Fig. 38: Materie Întunecată (G3), energie Întunecată (C)

Materiile Întunecate sunt făcute din câmpuri magnetice plasmatice mai puternice sau mai slabe decât ale componentelor plasmatice ale Materiei și Antimateriei.

Materiile Întunecate sunt Materii care apar ca zone din Univers aflate sub influența forțelor Magravs cu o magnetosferă externă slabă sau deloc detectabilă în raport cu mediul acestora, într-un anumit punct dat și **la un anumit moment de timp**, deoarece confirmarea existenței Materiei Întunecate este dependentă de intensitatea pmtics ale mediului și de poziție.

Dacă cineva poate crea principiile fundamentale ale Materiei Întunecate prin utilizarea Grapos, prin producerea de pmtics de intensitatea egalizată în jurul sistemului, atunci poate călători prin Univers sub protecția câmpului Magnetic al pmtics și mai mult sau mai puțin fără nici o frecare sau rezistență pe direcția de mișcare a sistemului, aceasta permițându-i sistemului să obțină viteze cu mult dincolo de cunoașterea prezentă a Omului din industria aeronautică și spațială (36).

Aceleași efecte ale creării de pmtics egalizate în raport cu mediul pot fi utilizate la crearea de sisteme fără elemente în mișcare; asemenea sisteme devin invizibile vederii normale în orice punct în condițiile atmosferice sau în adâncul spațiului.

Entități mai mari pe scară dimensională de tipul Materiilor Întunecate sunt găurile negre din galaxii, unde se observă o zonă de câmpuri gravitaționale puternice și nu poate fi văzută nici o sursă fizică, tangibilă pentru forțele de atracție mari și puternice din acea regiune a galaxiei. Aceste zone, sunt practic și în principal în centrul galaxiilor sau la marginea zonelor de turbulență a galaxiilor, deoarece acolo există mai multe Materii, materii, câmpuri magnetice și câmpuri magnetice plasmatice în mișcare. Egalizarea totală a acestor câmpuri în raport cu mediul acestora le dă acestor regiuni impresia de a avea aparența **întunecimii**.

Aceste zone întunecate cu atracții gravitaționale puternice sunt evenimente generale temporare în marele ciclu al vieții, a marii imagini a mișcării pmtics și Materiilor galaxiilor (12, 13).

Apariția bruscă a Materiei Întunecate ca și Materie datorită schimbării forței câmpurilor mediului poate fi analoagă cu a avea o haină udă care arată ca fiind uscată. Totuși, prin răsucirea și stoarcerea hainei, de nicăieri, încep să curgă picături de apă din haină. Apariția picăturilor de apă nu înseamnă că apa nu a fost în haină, ci de fapt înseamnă că nu au existat condițiile care să forțeze apa să se manifeste ea însăși în haină.

Materia Întunecată poate deveni vizibilă când Materiile din jurul mediului își schimbă intensitatea pmtics. Pe de altă parte, Materia Întunecată poate deveni Materie vizibilă când există o schimbare în intensitatea pmtics interne ale Materiei Întunecate, în timp ce schimbarea de intensitate a magnetosferei Materiei Întunecate schimbă intensitatea pmtics a magnetosferei în raport cu intensitatea pmtics ale mediului acesteia, iar Materia devine vizibilă. De aceea Materiile Întunecate sunt dependente de intensitatea pmtics a mediului. Apariția Materiilor Întunecate, datorită schimbării intensității acestor pmtics sau a intensității pmtics a mediului au fost văzute în Univers de către savanți și ei le numesc materii Virtuale sau particule Virtuale (Capitolul 14).

1. Petele Întunecate de pe Soare și Găurile Negre

Petele Întunecate de la suprafața Soarelui, aceste efecte sunt normal văzute la suprafața dinamică a stelelor atunci când un mare număr de pmtics similare aflate în mișcare interacționează unele cu altele și de aici apar multe posibilități de a avea regiuni cu pmtics de intensitate egalizată, deoarece cele mai multe materii au aceiași structură ca și plasmele hidrogenului.

Motivul principal pentru creșterea nivelului de zone întunecate și pete întunecate la suprafața Soarelui, la fiecare aproape unsprezece ani, se datorează schimbării de polaritate a Magravs-ului creat de câmpurile magnetice din centrul Soarelui. Această creștere apare pur și simplu din cauza unui singur factor, acesta fiind datorită faptului că crearea petelor întunecate de pe Soare se datorează în principal interacțiunii pmtics ale materiilor de la suprafața stelei cu pmtics ale Magravs-ului din centrul stelei.

La vremea schimbării de polaritate a stelei, există multe șanse de interacțiune între două pmtics, care sunt făcute din componentele acelorași materii (Hidrogen). Astfel, există mai multe șanse de a atinge condiția de echilibru a intensității Magnetice dintre intensitatea pmtics ale materiilor de la suprafața și intensitatea câmpurilor Magravs interne create în centrul stelei. În aceste puncte de egalizare a intensității pmtics nu sunt create sau sunt create foarte puține fragmente de pmtics de intensitate specifică spectrului luminii, de aici numărul crescut al petelor întunecate de la suprafața Soarelui pe durata schimbării de polaritate a stelei (12, 13).

Astfel, petele întunecate de pe Soare sunt rezultate naturale ale interacțiunii pmtics de intensități egale ale Magravs-ului general creat de centrul Soarelui în raport cu intensitatea pmtics ale plasmelor materiilor de la suprafața Soarelui. Astfel, deoarece sunt produse mai multe zone cu pmtics egalizate, un mare număr de zone întunecate pot fi observate la suprafața Soarelui.

Întunecimea găurilor Negre din galaxii și câmpurile de energie Întunecată pe care acestea le produc în mediul lor se datorează aceluiași proces (12, 13). Similar, toate energiile Întunecate nu sunt neapărat necesar conectate la Magravs-ul central al Materiilor Întunecate.

Materia Întunecată și Energiile Întunecate apar și se comportă ca regiuni întunecate, în raport cu intensitatea câmpurilor magnetice a unui mediu dat, la un anumit punct din spațiu și timp și condiții specifice față de punctul de observație. Prin același principiu, Materia Întunecată și energia Întunecată vor fi Materii sau materii vizibile sau tangibile într-un mediu cu intensitate diferită a pmtics și chiar și față de un alt punct de observație.

Prin urmare, stările Materiilor (Materia, Antimateria și Materia Întunecată), precum și apariția și detecția energiilor acestora sunt total dependente de pmtics ale mediului.

Adică, "ceea ce este ***Materie și energie*** *într-un mediu dat cu intensitatea câmpurilor magnetice plasmatice specifică* poate deveni ***Materie Întunecată*** *sau* ***Energie Întunecată*** *într-un alt mediu cu intensitate a pmtics diferită*, din punct de observație uman".

În Univers, Materiile și energiile Materiei sau Materiile Întunecate, energiile Întunecate, Antimateria și energiile Antimateriei **se schimbă de la o stare a Materiei la o alta**, sau de la **o stare a energiei Materiei la o alta**, datorită *intensității câmpurilor gravitaționale și Magnetice respective* și ale intensității pmtics ale mediului acestora, atunci când aceste Materii și energii trec *prin ele*.

În Universul micro și macro, **Materiile și energiile *apar* brusc din nimic și *dispar* brusc în nimic**. Acestea apariții sunt toate dependente de intensitatea pmtics ale mediului respectiv, la trecerea Materiei sau energiilor printr-un câmp dat la un anumit moment de timp, prin mediul lor apropiat.

Universul este considerat de către noi a fi plin cu Materii Întunecate și Energii Întunecate. În general, se poate spune că unde nu există pmtics mai lente sau mai rapide, sau diferențe în intensitatea pmtics care interacționează sau ale altor pmtics de aceiași intensitatea sau de intensitatea diferită cu care se ciocnesc, prin aceste regiuni de pmtics cu intensități egalizate, nu există câmpuri neegalizate care să creeze frecare sau să aibă o interfață sau să aibă pmtics reziduale între pmtics ale mediului și cele aflate în mișcare.

Aceste regiuni din Univers apar ca fiind lipsite de *Materie*, sau de Materie Întunecată sau de existența energiei Întunecate în raport cu un anumit punct și poziție din Univers. Aceasta înseamnă că regiunile întunecate din Univers sunt egalizate ca intensitatea a pmtics și *nu lipsite de pmtics*. De aici, deoarece Universul este egalizat ca intensitate magnetică, Universul în general, apare întunecat și gol, chiar dacă Universul nu are nici o regiune fără câmpuri magnetice.

Prin aceste tipuri de întunecimi se poate vedea și pot fi transparente în energiile pmtics ale lor; eu numesc aceste zone "***zone cu energie Întunecată semitransparentă***".

Această stare semitransparentă a poziției dintr-un mediu dat este o stare în care există întunecime totală dar în același timp există interacțiuni ale pmtics care permit suficientă lumină, în raport cu vederea și detecția cuiva care să confirme lipsa luminii. Acesta este motivul pentru care cineva poate vedea sau detecta alte Materii sau materii prin această lumină Întunecată Semitransparentă universală.

Această lumină din Univers se datorează interacțiunii între pmtics foarte slabe aflate în mișcare (energii) în supa de pmtics constituentă universală. De fapt, aceste regiuni întunecate ale mediului lor sunt locurile unde pmtics sunt egalizate.

Așa cum a fost discutat în capitolul anterior, pentru setul de pmtics egalizate ale proteinei ochiului uman, aceste câmpuri reziduale ale interacțiunii a două pmtics, datorită egalizării intensității pmtics ale acestora, apar ca Materie Întunecată și sunt ca și zone de energie Întunecată în spațiu. Dacă omenii ar poseda un alt lanț chimic proteic de pmtics, ceea ce reprezintă Materii Întunecate și energii Întunecate pentru mijloacele de detecție actuale, prin vederea cu diferite unele de viziune, atunci aceste zone vor fi văzute ca regiuni cu lumină vizibilă din Univers și pot fi în culori diferite, de exemplu în spectrul de culori al Antimateriei sau chiar în spectrul de culori a Materiei Întunecate din Univers. Prin utilizarea unor asemenea unelte, importanța utilizării și funcționarea energiei Întunecate (Fig. 36) și a Materiei Întunecate (Fig. 38) va fi curând înțeleasă de oamenii cu o anumită viziune, pentru a vedea adevărata întunecime. În spectrul de culori al Antimateriei, culorile sunt dependente de intensitatea câmpurilor magnetice și aceste culori nu sunt observate de ochiul uman bazat pe pmtics ale proteinei materiei. Același lucru se aplică spectrului culorii Materiei Întunecate.

În ordinea universală a conținutului Materiilor și energiilor nu este departe de adevăr să spunem că starea de Materie Întunecată este asemănătoare gazelor din starea materiei, iar Materiile Întunecate și energiile Întunecate nu se auto-conțin.

Adică, "Ca și gazele din starea materiei, Materia Întunecată umple tot mediul și spațiul care i se dă, deoarece ea nu creează nici o interfață magnetosferică limitativă rezistentă în raport cu intensitatea forțelor pmtics ale mediului acesteia.

Limitele Materiilor Întunecate și ale energiilor Întunecate sunt dictate de limitele ocupate de către regiunile cu pmtics mai puternice sau mai slabe din jurul lor, în punctul lor dat din Univers".

Forțele energiilor Întunecate pot fi confirmate doar prin interacțiunea lor cu alte câmpuri magnetice plasmatice aflate în mișcare, în raport cu propriul câmp al mișcării energiilor Întunecate.

Adică luminile întunecate generate de Materiile Întunecate și Energiile Întunecate acoperă complet spațiul lor dat, acesta fiind spațiul dintre diferitele Materii din structura atomilor sau din sistemul solar sau chiar din galaxii, iar eu numesc ***acest principiu al creării luminii întunecate*** din diferența de intensitatea a pmtics necesare pentru crearea luminii, **principiul magnitudinii pmtics**.

Este foarte corect să presupunem că un atom al Materiei Întunecate și a energiilor Întunecate ale acesteia pot fi și/sau sunt suficiente pentru a-și întinde pmtics ca să acopere în întregime un sistem solar sau partea lui mai mare - galaxiile sau spațiile mai mici din pmtics ale Materiilor unui atom tangibil.

<u>CAPITOLUL 14</u>
Particule Virtuale (Materii Virtuale)

Existența particulelor virtuale, *care apar de nicăieri* și care au în esență caracteristicile particulelor reale, a fost descrisă în secțiunea Materiei Întunecate din această carte. Metoda prin care aceste particule apar în mediul lor este exact la fel cum Materiile Întunecate există și apar în mediul lor, după schimbarea intensității magnetosferei sau a Magravs-ului lor general, sau datorită schimbărilor în intensitatea pmtics a mediului.

De fapt, particulele virtuale sunt atomi individuali, plasme, sau orice Materii cu comportament de Materii Întunecate (Capitolul 13 și referința 12), care atunci când ele vin într-un nou mediu de intensități pmtics *care este **diferit** față de mediul cu intensitatea pmtics a câmpurilor gravitațional și Magnetice aflate în condiție de egalitate avută anterior*, atunci aceste particule generează o nouă magnetosferă în raport cu noua condiție de intensitate pmtics a mediului, iar astfel ele creează lumină datorită interacțiunii plasmelor lor (Capitolul 7); astfel acestea apar *ca **noi materii sau Materii virtuale***.

Nu este nimic nou despre particulele virtuale; acestea sunt ca și plasmele slăbite sau ca un singur atom în supa universală a câmpurilor gravitaționale și Magnetice.

Astfel, într-un mod simplu, conform ***Teoriei Keshe a creării Materiilor***, particulele virtuale sunt Materii și se comportă ca și Materiile Întunecate. Ele sunt create din interacțiunea a cel puțin două pmtics, care duc la crearea Magravs-ului Materiei; prin urmare, ceea ce savanții numesc particule virtuale, acestea sunt în realitate Materii, care datorită schimbării intensității câmpurilor magnetice ale mediului acestora, ele ***brusc apar ca materie(i)*** pentru un timp foarte scurt, până când ele pierd din intensitatea pmtics sau se schimbă intensitatea pmtics a mediului acestora, sau ies din nivelul de intensitate pmtics a mediului, când par să dispară.

Particulele virtuale posedă o magnetosferă iar lumina pe care ele o creează în noul lor mediu se datorează interacțiunii pmtics ale magnetosferei acestora cu pmtics ale acestui nou mediu, care le face vizibile în acel punct din spațiu si la momentul de timp dat.

Notă: Când particulele (virtuale), materiile sau materiile se mișcă înspre observator datorită ***compactării pmtics*** ale acestora, ele creează schimbarea în culoarea albastră a lungimii de undă a spectrului magnetic (Capitolul 7). Dacă particulele virtuale se mișcă dinspre observator, datorită ***decompactării pmtics*** ale mediului, ele creează schimbarea la culoarea roșie a lungimii de undă a spectrului magnetic. (Aceasta este descrisă în articolul: Crearea câmpului Magnetic).

Particulele virtuale sunt practic nano atomi individuali sau plasme sau sub-Materii ale plasmelor.

1. *Efectul Casimir*

În fizica prezentă, particulele virtuale au legătură cu efectul Casimir. Înainte de toate, efectul Casimir și aparenta energie a fotonului în configurația care-l confirmă, această configurație este mereu considerată a fi într-o **condiție de vacuum** între două plăci conductoare, unde fotonii dintre cele două plăci sunt observați iar sarcinile electrice sunt măsurate.

De fapt, nu este important ce nivel al condiției de vacuum se poate atinge în condițiile de test din laborator, deşi un număr de pmtics, materii, plasme (electroni şi protoni) și atomi pot fi lăsați în spațiul dintre cele două plăci, care se află sub observație.

Deoarece materiile sunt făcute din plasme ale interacțiunilor câmpurilor magnetice ale Materiilor, când spațiul dintre plăci este eliberat și golit de cei mai mulți atomi și Materii, în acest moment materiile și Materiile rămase între cele două plăci sunt mult mai libere să se miște în noile condiții de mediu create. De aici rezultă că este natural ca aceşti atomi reziduali, plasme de electroni, protoni, să se poată mișca în spațiul gol și să se ciocnească cu pereții materiei celor două plăci, și datorită interacțiunii lor sunt eliberate fragmente de pmtics, care sunt în domeniul de intensitate pmtics al fotonilor.

Deci, golind spațiul dintre plăci se creează o nouă condiție a câmpurilor de forță magnetice plasmatice ambientale care permit o mişcare mai liberă a Materiilor şi atomilor rămaşi între cele două plăci, când de fapt marginea magnetosferei unui atom poate ocupa sau se poate extinde pe întreaga distanță dintre cele două plăci.

Măsurarea efectului Casimir este o bună unealtă pentru măsurarea numărului de atomi și/sau de Materii care sunt rămase în spațiul dintre cele două plăci, la un anumit nivel de vacuum.

Noi am făcut experimente în reactoare de diluție a plasmei pe care le-am dezvoltat și am văzut efectele Casimir. În aceste teste, noi am văzut tensiuni și curenți mari, dar niciodată nu am văzut fotoni. Ceea ce indică că aceste tensiuni pot fi doar de la sursa Antimaterială dintre plăci, deoarece materia nu poate produce aceste nivele de tensiune și curent.

Într-un număr de teste, noi am creat un spațiu de 30mm între plăci, iar rezultatele au prezentat o indicație clară că testul efectului Casimir este bun pentru a afla aproximativ numărul de Materii dintre plăci, precum și tipurile de Materii care sunt rămase între plăci, deoarece **Materia și materia** creează *nivele diferite de sarcină* față de componentele **Antimateriei** plasmei.

Noi am creat medii de 10 (-9, -10, -11 și -12) bari în testele noastre, iar în testele peste 10 (-8) bari nu au existat o mare diferență în tensiunea și curentul măsurate pe ambele terminale ale plăcilor. Aceasta indică faptul că nu face o mare diferență cât de puternic este vacuum-ul dintre cele două plăci, tot vor fi prezente unele componente ale Materiilor sau ale materiilor în acel spațiu, care se pot mișca cu mai multă libertate decât înainte. Acest mic număr de materii sau Materii dintre plăci poate transfera energie prin mișcarea liberă a plasmelor lor aflate în coliziune cu plasmele materiilor pereților și pot să ducă la eliberarea de fragmente pmtics în domeniul de intensitate al câmpurilor magnetice din spectrul luminii sau a unui foton.

2. Forțele Van der Waals

În legătură cu efectul Van der Waals, acest **efect de respingere și atracție** este acum foarte clar și ușor de explicat, deoarece plasmele conțin toate Materiile (Materie, Antimaterie și Materie Întunecată) și aceste Materii sunt toate făcute din interacțiunea câmpurilor magnetice plasmatice, care duc la crearea Magravs-ului acestora, astfel că fiecare Materie *este ca o **entitate independentă*** în structura unei plasme, în același timp plasma posedând propriile ei câmpuri de forță gravitaționale și Magnetice.

În aceiași măsură, atomul, ca un sistem independent, posedă propriul lui Magravs în raport cu alți atomi din molecule. La fel, moleculele au propriul lor Magravs în raport cu celelalte molecule.

Prin urmare, ceea ce a fost considerat ca forțe de respingere și atracție Van der Waals ale moleculelor, acestea sunt simple câmpuri de forță Gravitaționale și Magnetice sau forțe Magravs ale unei molecule în raport cu oricare alte molecule.

Forța Van der Waals este de fapt atracția (efect gravitațional) și respingerea (efect Magnetic) ale moleculelor individuale, în raport cu oricare altă entitate (atom, moleculă) din jurul lor.

CAPITOLUL 15
Interacțiunea dintre Materii

Diferitele Materii în mediul lor interacționează și creează diferite condiții și stări ale Materiilor care sunt similare stărilor materiei, așa cum se pot amesteca lichidele cu solidele și gazele cu lichidele în stare materială, la fel se poate face cu diferitele stări ale Materiilor, cum ar fi să se permită pmtics ale Materiei să interacționeze cu Antimateria și mai departe Antimateria cu Materia Întunecată. În cazul Materiilor, ele sunt toate dependente de intensitatea pmtics iar aceste tipuri de amestecuri ale stărilor Materiilor permit dezvoltarea unor efecte mult mai profunde. Acest tip de amestecuri dintre stările Materiilor va deschide o nouă lume a științei enciclopediei cunoașterii umane, ***Mateorologia*** *(cunoașterea Materiilor).*

Procesul prin care Materiile sunt create și funcționează unele în raport cu celelalte în construcția plasmei a fost explicat în capitolele anterioare. Aceste Materii posedă individual propriile lor proprietăți și creează propriul lor efecte în raport cu mediul lor, atât individual cât și în conjuncție unele cu celelalte.

Ceea ce este important să înțelegeți este: Ce se întâmplă când aceste Materii interacționează sau ajung să se ciocnească unele cu altele în interiorul plasmei sau ale mediului acestora?

Care este rezultatul amestecului câmpurilor magnetice plasmatice de intensități specifice diferitelor Materii, unele cu altele?

Să considerăm unele variațiuni dintre interacțiunile diferitelor Materii.

1. Interacțiunea Materiei cu Antimateria

Materia este compusă din Magravs-uri de intensitate mai slabă decât ale Antimateriei. În acest caz, Materia mereu este atrasă înspre Antimaterie.

În cazul câmpurilor magnetice plasmatice ale Materiei ***care se ciocnesc*** cu câmpurile magnetice plasmatice ale Antimateriei, componentele Materiilor **vor fi *absorbite* în** pmtics mai puternice și mai mari ca și ordin de mărime ale Antimateriei.

Ce poate fi observat din acest impact este eliberarea unor câmpuri magnetice plasmatice reziduale ca și pmtics, cum sunt eliberarea unor lumini sau raze sau reziduuri magnetice. Conținutul câmpurilor magnetice plasmatice dinamice ale Materiei sau energia acesteia *este absorbită în mediul Antimateriei* și este amestecată în interiorul câmpurilor magnetice structurale de intensitate specifică acesteia. În acest moment nu vor mai exista prea multe semne ale Materiilor existente anterior.

Multe din razele eliberate în această interacțiune se datorează cel mai mult contopirii celor două Magravs-uri ale celor două Materii, mai degrabă decât ciocnirea pmtics de la suprafața Antimateriei. Aceasta este asemănător unei picături de apă care cade într-o cupă de ceai, în acest caz, picătura de apă devine parte a lichidului de ceai mai mare.

Majoritatea savanților care lucrează în acest domeniu tind să creadă că atunci când Materia și Antimateria se ciocnesc, datorită egalizării sarcinii lor după impact, conținutul celor două Materii ***dispare în nimic***, cu excepția unor reziduuri eliberate ca și energie, raze gama sau fotoni. Atunci, în opinia lor nu mai rămâne nimic, deoarece sarcinile celor două Materii se anulează reciproc. Acest concept este împotriva oricăror legi naturale ale existenței. Nu poate exista o poziție de anihilare totală a ambelor Materii astfel încât să nu rămână nimic în urma coliziunii celor două Materii aflate în posesie de Magravs-uri. Acest nimic al celor două Materii, rezultat în urma coliziunii Materiei și Antimateriei, este o propunere pripită și incorectă.

De fapt, Materia și așa numita Antimaterie, prin ordinul de mărime al intensității pmtics ale acestora în lumea materiei, este ca și cum Pământul s-ar lovi de Soare și apoi se afirmă că după această coliziune nu ar fi rămas nimic din Soare și din Pământ, cu excepția unor fragmente de plasmă de la suprafața Soarelui, expulzate în urma ciocnirii. Aceasta este o încercare ilogică de a da o explicație științifică pentru un asemenea eveniment fizic și real.

Materiile Pământului vor cauza o mică împroșcare la suprafața Soarelui. Această împroșcare eliberează apoi unele plasme și raze gama sau fotoni de la suprafața Soarelui. Apoi componentele câmpului magnetic plasmatic ale Pământului devin parte a câmpurilor magnetice ale plasmei Soarelui. Acesta este exact același incident ca atunci când Materia se ciocnește cu pmtics ale Antimateriei.

Conform acestui principiu din fizică, cel al conservării energiei, ***nimic în Univers nu se pierde sau nu poate dispărea***. Se schimbă doar intensitatea câmpurilor lor magnetice și soliditatea acestora de la o formă și nivel la un altul.

Astfel, coliziunea Materiei cu Antimateria creează nimic altceva decât Antimaterie, cu un conținut mai mare de diferite intensități ale câmpurilor magnetice plasmatice ale componentelor materiei în interiorul acesteia. Prin urmare, rezultatul acestei coliziuni este în principal o reegalizare a Antimateriei.

2. Interacțiunea Materiei cu Materia Întunecată

Aceasta urmează același principiu ca în stările anterioare ale Materiei și Antimateriei. Conținutul Materiei devine apoi Materie constituentă a centrului Gravitațional a Materiei Întunecate, cu diferența că în acest caz Materia nu va trebui să depășească nici o magnetosferă a Materiei Întunecate.

Această interacțiune va fi aceiași cu ce se vede în dimensiunea materială a Universului, unde de exemplu Stelele și materiile cosmice dispar într-o gaură Neagră din Univers.

În unele cazuri, acest proces poate perturba echilibrul general al intensității Magravs a Materiei Întunecate în raport cu intensitatea câmpurilor magnetice plasmatice înconjurătoare. Această schimbare poate induce producerea de condiții magnetosferice cu câmpuri magnetice de intensități ușor mai puternice sau mai slabe ale Materiei Întunecate în raport cu câmpurile mediului înconjurător.

În aceste cazuri rare, datorită schimbării și dezechilibrării intensității câmpurilor magnetice dintre noul conținut și noua intensitate Magravs a Materiei Întunecate, această nouă intensitate plasmatică Magravs mai slabă sau mai puternică, permite crearea unui nou câmp magnetosferic al Materiei Întunecate în raport cu intensitatea pmtics a mediului acesteia. Apoi, ceea ce a fost Materie Întunecată într-un anumit mediu poate în același mediu dat, cu o nouă și diferită intensitate a câmpurilor magnetice plasmatice, să creeze și să posede o nouă zonă magnetosferică în raport cu aceiași intensitate a pmtics a mediului și atunci Materia Întunecată poate deveni ca o Materie care este mai vizibilă.

Acest incident a fost înregistrat de către cosmologi de câteva ori, când, *de nicăieri,* apar Materii în spațiile Întunecate ale Universului.

De fapt, chiar și schimbarea în densitate a câmpurilor magnetice plasmatice din Univers poate dezechilibra intensitatea pmtics a mediului Materiei Întunecate și face Materia vizibilă.

Acest dezechilibru magnetic al mediului creează o condiție de echilibru diferită în jurul pmtics a Materiei Întunecate și apoi de nicăieri apar stele în Întunecimea Universului.

3. Interacțiunea Antimateriei cu Materia Întunecată

În acest caz al interacțiunii Materiei Întunecate cu Antimateria există cu siguranță câteva scenarii posibile.

Scenariul 1

Acest caz este cel mai probabil și este considerat a fi normalitatea. Această interacțiune este o coliziune a giganților Materiilor plasmelor.

Să presupunem că acest scenariu al interacțiunii are loc în mediul unei plasme fundamentale inițiale.

Considerând construcția pmtics de intensitatea Materiei Întunecate și a Antimateriei, când aceste două Materii ale plasmei se ciocnesc, rezultatul este producerea normală și eliberarea unor noi medii de câmpuri magnetice plasmatice echilibrate. În acest caz, se consideră că fiecare din componentele Materiilor plasmelor își păstrează intensitatea pmtics.

Datorită enormelor cantități de câmpuri magnetice plasmatice ***amestecate ale Antimateriei și Materiei Întunecate*** (notată ca **Materie A-I**), este inițial creată o nouă plasmă uriașă, imensă și instabilă. Această nouă plasmă trebuie să atingă stabilitatea peste întreaga entitate plasmatică pentru ca să supraviețuiască. Astfel, noul câmp magnetic plasmatic imens trebuie să-și găsească un nou echilibru Magnetic și gravitațional în el însăși.

Pentru ca noua plasmă uriașă să atingă noua condiție de echilibru, noua plasmă trebuie și întotdeauna eliberează câmpurile magnetice plasmatice în exces în mediul înconjurător. Noile câmpuri magnetice plasmatice eliberate trebuie să fie echilibrate ele însele de asemenea, pentru a putea exista și sta în interiorul câmpurilor gravitaționale ale Materiei A-I.

Aceste noi câmpuri magnetice plasmatice excedentare eliberate în apropierea Materiei A-I vor conține câmpuri magnetice plasmatice de diferite intensități din nivelul de intensități pmtics ale Materiei, aparținând Antimateriei, Materiei Întunecate și a altora nou apărute câmpuri magnetice plasmatice mai slabe. Aceste *câmpuri mai slabe* aparțin în principal fragmentelor slabe rămase în urma coliziunii celor două uriașe Materii. Aceste pachete mici nou eliberate de câmpuri magnetice plasmatice slabe, datorită apropierii față de sursa lor de origine, acestea normal se unesc și devin *o nouă plasmă, o versiune în miniatură a plasmei fundamentale inițiale originale din interiorul Materiei A-I.*

În același timp, nou creata mini-plasmă trebuie să-și păstreze încă propriul echilibru și echilibrul tuturor pmtics ale Materiilor originale și să stea în interiorul Magravs-ului uriașului amestec al Materiei A-I. Această mini-plasmă creează propriul ei Magravs și apoi ea trebuie să aibă o poziționare Magravs în raport cu plasma ei fundamentală inițială originală. Astfel, noua mini-plasmă este forțată să ia o nouă poziție și o nouă poziționare gravitațională în raport cu vecinul ei mai mare al A-I, iar acesta este momentul când este forțată afară din mediul plasmatic al Materiei A-I, dar în zona de prindere a Magravs-ului Materiei A-I; prin urmare această mini plasmă încearcă să stea pe orbita sursei ei și să devină **satelitul plasmatic fundamental inițial** al Materiei originale A-I.

Mai departe în același proces, amestecul Materiei A-I are în ea constituenții câmpurilor magnetice plasmatice de intensități neegale și nepotrivite ale Materiei Întunecate și ale Antimateriei, iar la un moment dat câmpurile magnetice plasmatice ale celor două Materii se separă, iar echilibrul se întoarce la o nouă plasmă centrală. De această dată plasma centrală, datorită acestei interacțiuni, se găsește ea însăși cu o nouă plasmă rotitoare mai mică, orbitând în jurul ei.

Ar trebui observat că pmtics de diferite intensități ***niciodată nu se amestecă*** între ele, oricum ele pot fi ***influențate*** unele de celelalte.

Coliziunea Materiei Întunecate și a Antimateriei precum și crearea unui nou satelit mini-plasmatic Magravs care se rotește în jurul plasmei centrale, reprezintă ***crearea electronului*** din interacțiunea și colapsarea acestor două Materii ale plasmei fundamentale inițiale. Interacțiunea Antimateriei și a Materiei Întunecate ale plasmei Fundamentale Inițiale duce la crearea unei noi plasme centrale și a satelitului mini-plasmatic al acesteia, toate acestea ducând la crearea **Atomului Fundamental Inițial** (atomul de hidrogen). Aceasta este ceea ce eu numesc descompunere fundamentală inițială a plasmei fundamentale inițiale, sau descompunerea unui neutron.

Coliziunea Materiei Întunecate și a Antimateriei are loc în mod normal datorită dezechilibrului sau unor deviații în intensitatea câmpurilor magnetice plasmatice a unei Materii sau altora din interiorul structurii plasmei însăși.

Scenariul 2

Acest scenariu se întâmplă în mod normal când F1 se prăbușește cu totul, permițând celor două Materii uriașe ale plasmei, Antimateria și Materia Întunecată, să se ciocnească între ele.

În acest caz există două posibilități, care rămân deschise câmpurilor magnetice plasmatice ale noii Materii A-I.

A. **Prima posibilitate este aceea că câmpurile magnetice plasmatice ale Materiei Întunecate se suprapun peste câmpurile magnetice plasmatice ale Antimateriei.**

Rezultatul acestui proces va fi o zonă plasmatică de mărime gigantică de Materie și energie Întunecată.

Această nouă Materie gigantică, datorită interacțiunii și amestecului celor două seturi de câmpuri magnetice plasmatice precum și datorită Magravs-ului celor două Materii separate, va avea o mare putere de atracție gravitațională, fără a prezenta o demarcare clară a zonei magnetosferice în raport cu interacțiunea cu câmpurile magnetice plasmatice ale mediului exterior, așa cum se întâmpla înainte.

Aceasta va fi o regiune uriașă care va avea un efect masiv de atracție, dar miezul acesteia nu poate fi văzut din cauza lipsei interacțiunii magnetosferei cu pmtics ale mediului. Prin urmare, această regiune cu o enormă putere de atracție gravitațională nu are o interacțiune echilibrată a câmpurilor Magnetice sau un Magravs de intensitate echilibrată în raport cu intensitatea pmtics înconjurătoare. Această Materie apare ca și inexistentă, sau apare a fi mai Întunecată decât mediul ei înconjurător. În jurul acestei zone poate fi detectată o enormă atracție gravitațională, dar cauza întregii atracții și de unde provine atracția gravitațională nu este clar și evident; această întunecime se datorează pur și simplu intensității echilibrate a câmpurilor magnetice ale magnetosferei acestei Materii Întunecate, iar datorită faptului că sunt prea asemănătoare în intensitate în raport cu intensitatea pmtics a mediului înconjurător, ele nu sunt capabile să genereze lumină magnetosferică.

Astfel, această zonă este și arată ca o mașină de mâncat uriașă, care are foarte multă energie și atracție gravitațională, dar nici o sursă vizibilă care să indice prezența energiei Întunecate și a Materiei Întunecate, așa cum a fost explicat anterior (36). La această condiție se face normal referire sub forma de ***Efect de Gaură Neagră*** (13).

De fapt, singura cale prin care se poate spune că Antimateria este cascadată de Materia Întunecată este prin observarea din afara structurii a apariției tiparului magnetosferic al interacțiunilor Magravs-ului Materiilor întregii structuri.

În aceste cazuri de cascadare, intensitatea pmtics în momentul separării dintre intensitatea Magravs-ului Antimateriei și intensitatea Magravs-ului Materiei Întunecate, straturile interne nu se pot amesteca datorită diferenței de intensitate a câmpurilor lor magnetice, și această interacțiune dintre pmtics cu intensități diferite din această interfață magnetică, creează ***o zonă de interfațare a pmtics interne***. Această zonă de interfațare a pmtics creează o zonă cu intensitate diferită a câmpurilor gravitațional și Magnetic, în afara mediului înconjurător al magnetosferei Materiei Întunecate, iar poziționarea acestei zone în regiunile exterioare ale Magnetosferei Materiilor Întunecate se face în poziție și este aliniată cu poziția fizică a interfeței pmtics din infrastructura din centrul Materialului cascadat.

Această zonă internă de câmpuri magnetice plasmatice de interfațare poate crea zone circulare în jurul limitelor exterioare al magnetosferei Materiei Întunecate. Aceste inele au diferite culori sau intensități luminoase în jurul întregii limite exterioare a Materiei Întunecate în raport cu pmtics ale mediului acestora. Grosimea și lățimea unui asemenea inel este egală cu grosimea componentelor încastrate în Antimaterie.

Observarea fizică a acestor efecte ale pmtics de interfațare poate fi văzută în planetele gazoase care au miez central inițial solid și în care diferite zone pmtics de interfațare ale diferitelor straturi ale Materiei sunt create intern datorită intensității pmtics interne, deoarece fiecare interfață este văzută ca un inel în magnetosfera extinsă a uriașelor planete gazoase.

Aceste tipuri de inele magnetosferice sunt practic văzute în jurul planetelor gazoase cu un miez central material inițial solid încastrat, deoarece un număr de diferite straturi ale acelorași sau diferite gaze sunt suprapuse unele peste altele pe durata vieții planetei. Materia solidă, datorită temperaturilor păturilor de gaze, ajunge să fie în stare fluidă și să creeze propriile forțe plasmatice Magravs. Magravs-ul materiilor miezului interacționează cu Magravs-ul gazelor din diferite straturi, și/sau gaz-la-gaz a diferitelor straturi. La interfața fiecărui strat de materii sunt generate Magravs-uri de diferite intensități și astfel poate fi observată regiunea și poziția acestor Magravs-uri cu pmtics de intensitate echilibrată sub forma unui inel în raport cu acea interfață specifică, în jurul exteriorului mediului magnetosferic al acestor planete din sistemele lor solare. În acest mod sunt create inelele lui Saturn și ale lui Jupiter (17, 18). De fapt dacă s-ar putea număra toate inelele întunecate ale lui Saturn, s-ar putea spune câte straturi de gaze are planeta în structura ei internă. Asta este asemănător cu numărarea inelelor unui arbore tăiat pentru a-i stabili vârsta.

Cum sunt create aceste inele și cum stratificarea diferitelor straturi de gaze a fost obținută de planeta Saturn, a fost explicat în totalitate în articolul din referința 17 și 18.

Aceste inele de gaze multistrat pot fi practic văzute de asemenea în jurul unor stele, dar acestea sunt ascunse de lumina intensă de la suprafața stelei.

A.1 Folosirea miezului multi-solid și a inelelor în reactorul de poziționare Magravs

Când acest principiu este utilizat în reactoarele Grapos, acesta dă sistemului și navei un ecran magnetic multistrat impenetrabil pentru protecția față de praful cosmic sau în tehnologia de apărare, pentru ecranarea maximă față de asteroizii care vin în calea navelor de mare viteză (17, 18, 29, 33). Aceste tipuri de inele multiple magnetice pot fi utilizate în jurul navei pentru scufundarea în adâncul ***mediilor lichide*** (29, 33). Nava care utilizează aceste sisteme devine izolată la lichide și independentă față de temperatură și de poziționarea câmpurilor gravitațional și Magnetic.

B) A doua posibilitate privind această interacțiune este aceea că câmpurile magnetice plasmatice ale Materiei Întunecate se mișcă spre regiunea centrală a câmpurilor magnetice plasmatice ale Antimateriei.

În acest caz, câmpurile magnetice plasmatice ale Materiei Întunecate sunt cascadate de câmpurile magnetice plasmatice ale Antimateriei.

Să consideram că acest scenariu se întâmplă în mediul plasmei fundamentale inițiale și între componentele Materiei Întunecate și ale Antimateriei. În acest caz, din nou, este creată plasma uriașă dublu stratificată a Antimateriei și a Materiei Întunecate, iar noua plasmă va aspira componentele Materiei și electronul sau alte pmtics din jurul ei, ca și înainte.

Cu toate acestea, această interacțiune dă impresia unei expansiuni bruște a Antimateriei ca o Materie strălucitoare. Adică zona magnetosferică a Antimateriei devine zona magnetosferică totală a plasmei centrale. Astfel, această nouă combinație de interacțiuni va avea o nouă intensitate plasmatică Magravs a celor trei Materii. Acestea fiind conținutul de câmpuri magnetice plasmatice de intensitate specifică Materiei, Materiei Întunecate și ale Antimateriei.

Toate aceste Materii, ca și în scenariul anterior, sunt cascadate de către pmtics ale Antimateriei. Pmtics de intensitatea cea mai slabă ale Materiei vor fi în centru, suprapuse cu câmpurile magnetice plasmatice ale Materiei Întunecate. Apoi aceste două Materii sunt suprapuse la exterior de pmtics de intensitate specifică Antimateriei.

Noua combinație uriașă a celor trei Materii la acest stadiu reprezintă o super plasmă ca și mărime și aceasta este o condiție temporară care se numește stare de Novă a celor trei straturi ale plasmei pe care Antimateria de surclasează.

Câmpurile magnetice plasmatice puternice ale Antimateriei sunt la *exterior* și creează o cantitate enormă de lumină comparativ cu atunci când era o stare de echilibru a plasmei fundamentale inițiale. Această expansiune bruscă a Antimateriei, datorită umflării celorlalte Materii din interiorul cascadării, dau impresia unei expansiuni bruște a plasmei strălucitoare, sau ceea ce se cheamă ***o condiție de Novă***.

Uneori în interiorul stelelor, datorită interacțiunii câmpurilor magnetice plasmatice dinamice interne a plasmelor, și datorită proceselor naturale de interacțiune, cum sunt cele de fuziune sau de fisiune sau descompunere nucleară, precum și generarea de câmpuri slabe în centrul acestor obiecte, condițiile pmtics de intensitatea Materiilor și a Materiilor Întunecate sunt generate și păstrate în centrul stelei.

Această generare *internă* de noi materii va cauza expansiunea și umflarea volumului stelei inițiale pentru scurt timp. Mai departe, deoarece conținutul noii plasme de Materii cascadate poate împinge marginile acesteia dincolo de limitele atracției gravitaționale interne centrale a celor trei diferite Materii, se poate produce explozia stelei.

Această explozie duce la eliberarea totală câmpurilor magnetice plasmatice ale tuturor Materiilor și pmtics din interiorul cascadării. Prin urmare, aceste Materii și câmpuri magnetice plasmatice pot genera noi condiții și medii de interacțiune. De acum înainte, se demarează din nou întregul ciclu al creației particulelor fundamentale, apoi a Materiilor fundamentale inițiale, a plasmelor, atomilor și materiilor.

Acesta este de fapt ciclul normal ale procesului de interacțiune și atracție a câmpurilor magnetice plasmatice în mediul acestora. Nu există nimic mai mult și nimic mai puțin pentru acest ciclu natural de regurgitare a câmpurilor magnetice plasmatice de diferite intensități și condiții, pe care acestea le creează pentru ele însele și efectele pe care ele le creează pentru a-și securiza existența.

Adică, în cazul plasmei, aceasta înseamnă eliberarea unor particule, care sunt absorbite de alte structuri atomice plasmatice din jurul plasmei.

În cazul unei stele, aceasta explodează, iar plasma constituentă după dezintegrare devine parte a supei galactice, iar conținutul stelei este absorbit în ea, pentru generarea de noi stele. La fel este și în cazul galaxiilor, al universurilor și așa mai departe.

Există posibilitatea unui alt scenariu pentru aceleași noi materiale cascadate, și aceasta este:

Odată Nova creată și acesteia nu îi este permis să se extindă de către câmpul de forță extern din mediul acesteia dincolo de intensitatea combinată a Magravs-urilor interne, acesta este momentul în care, câmpurile gravitaționale *interne* ale interacțiunii celor trei Materii încep să se inter blocheze și să creeze o forță Magravs generală în raport cu mediul exterior acestuia.

Această nouă forță plasmatică Magravs, care este creată datorită interacțiunii câmpurilor magnetice plasmatice ale celor trei straturi și trei pmtics de intensități diferite ale celor trei Materii (Materie, Materie Întunecată și Antimaterie), în combinație unele cu altele [Acesta este un principiu similar sistemelor de trei straturi interne pentru crearea câmpurilor de forță gravitaționale ale planetei Pământ, așa cum este explicat în Capitolul 1 (12, 18)], odată ce aceste noi câmpuri de forță gravitaționale sunt create și menținute și devin operaționale, atunci pur și simplu datorită magnitudinii intensității straturilor gravitaționale care interacționează și a distanței pe care acestea o acoperă, Materiile cascadate vor începe să atragă strâns lângă ele cele trei câmpuri magnetice plasmatice ale celor trei Materii. Aceasta cauzează retragerea materiilor Novei și de aici apare contracția Novei. Volumul Novei se reduce, ca răspuns la cele trei straturi de interacțiune nou create a Magravs-urilor.

Astfel, cu timpul toate cele trei Materii se așază la noile lor poziții, iar această nouă plasmă va fi o Materie condensată a tuturor tipurilor. Fiecare strat de Materie, din cauza intensității câmpurilor magnetice plasmatice, se va menține pe poziția lor în construcția plasmei cascadate. Odată noile materii așezate în noile lor poziții față de condiția uriașei Nova anterioare, această nouă stare plasmatică ale celor trei Materii, va fi o fracțiune din mărimea Novei. Cu toate acestea, mărimea acesteia nu va fi egală cu mărimea totală a colecției celor trei Materii anterioare și cu mărimea plasmei fundamentale inițiale, ci intensitatea generală a câmpurilor gravitaționale interne va fi uriașă comparată cu cea anterioară, când era în totalitate plasmă inițială fundamentală.

În acest stadiu conținutul stratului exterior este încă plasmă activă cu luminile strălucitoare ale Antimateriei, dar datorită noii atracției gravitaționale interne puternice ale Materiilor, chiar și lumina care este creată prin interacțiunea câmpurilor magnetice plasmatice în zonele exterioare ale Antimateriei, interacționează cu câmpul intern puternic ale materialelor cascadate și converg înspre interior (Capitolul 9). Aceasta dă impresia că plasma Stelei este inactivă sau moartă, dar de fapt sistemele niciodată nu au fost atât de puternice și active intern așa ca acum, în întreaga sa existență chiar și ca o plasmă sau ca o Stea.

4. *Interacțiunea plasmei cu plasma*

Un alt scenariu posibil al interacțiunii colecției de Materii ca și plasmă care se află în coliziune cu o altă colecție de Materii ca și plasmă.

5. *Interacțiunea electronului*

i) De exemplu, există o posibilitate ca plasma unui electron să fuzioneze în plasma nucleului central a protonului acestuia.

"Eu am numit această interacțiune și fuzionarea electronului cu protonul acestuia, ***principiul fuziunii inter-atomice*** (37). Eu consider această metodă a fi una simplă și mult mai practică pentru a obține fuziune pentru producerea de energie, decât calea urmată de lumea științifică în tehnologia reactoarelor de fuziune, în încercarea de a fuziona două plasme mari ale protonului, fără vreun succes tangibil până acum, după aproape cinzeci de ani de cercetare și dezvoltare pentru a obține un ciclu de fuziune durabil pentru a produce energie folosibilă pentru uz pe piața internă. Aceste sisteme fiind ca cele de la Jet Project (Tokamak) din UK, iar viitorul proiect ITER (Tokamak) fiind construit în Sudul Franței la un cost de peste zece miliarde de dolari US, cu scopul final de a produce doar pentru câteva milisecunde de energie într-un timp de 10 ani.

Procesul de fuziune inter-atomică este arătat pas cu pas în figura 39.

Inițial prin utilizarea reactoarelor plasmatice (Capitolul 23, Fig. 57), prin alimentarea acestor reactoare cu atomi de hidrogen (Capitolul 21, Fig. 54), se permite structurii atomice magnetice să se dilueze și să se deschidă în supa plasmatică a reactorului (Fig. 39 diagrama 1) în subcomponentele ei, electron și proton. În acest moment intensitatea câmpurilor magnetice ale supei reactorului sunt aduse la nivelele care acum se potrivesc cu pmtics gravitaționale și Magnetice generale ale plasmei protonilor. Acesta este nivelul intensității câmpurilor magnetice ale legăturilor plasmatice care se cheamă bariera de sarcină Coulomb a plasmei. În acest moment, Materiile electronului sunt mai libere și pot fi ușor poziționate Magravs, pentru a se alătura componentelor protonului.

Aceasta este metoda naturală de fuziune și forma ei generală, unde nu este necesar câmpuri de forță magnetice uriașe pentru a obține ceea ce se întâmplă natural în Univers pentru a fuziona electronul unui atom cu protonul acestuia. Același proces de fuziune din tehnologia reactoarelor de diluția plasmatică poate fi utilizat pentru fuzionare Materiilor, plasmelor sau chiar a atomilor.

Această fuziune inter-atomică este realizată în mediul câmpurilor magnetice a forțelor ***moi*** ale câmpurilor magnetice plasmatice, și în același timp în câmpuri de forță magnetice de intensitate similară cu cea a mediului atomului, a celor două plasme similare a protonului și electronului aceluiași atom, când de fapt câmpurile magnetice ale miezurilor exterioare ale reactorului realizează o treabă similară cu cea făcută de inelele magnetice ale sistemelor Tokamak care furnizează anvelopa de câmpuri magnetice. La fel ca și în reactoarele de diluție a plasmei, în același timp câmpurile gravitaționale și Magnetice necesare pentru fuziune sunt furnizate de funcționarea câmpurilor din cele două miezuri ale reactorului de interacțiune a câmpurilor între ele.

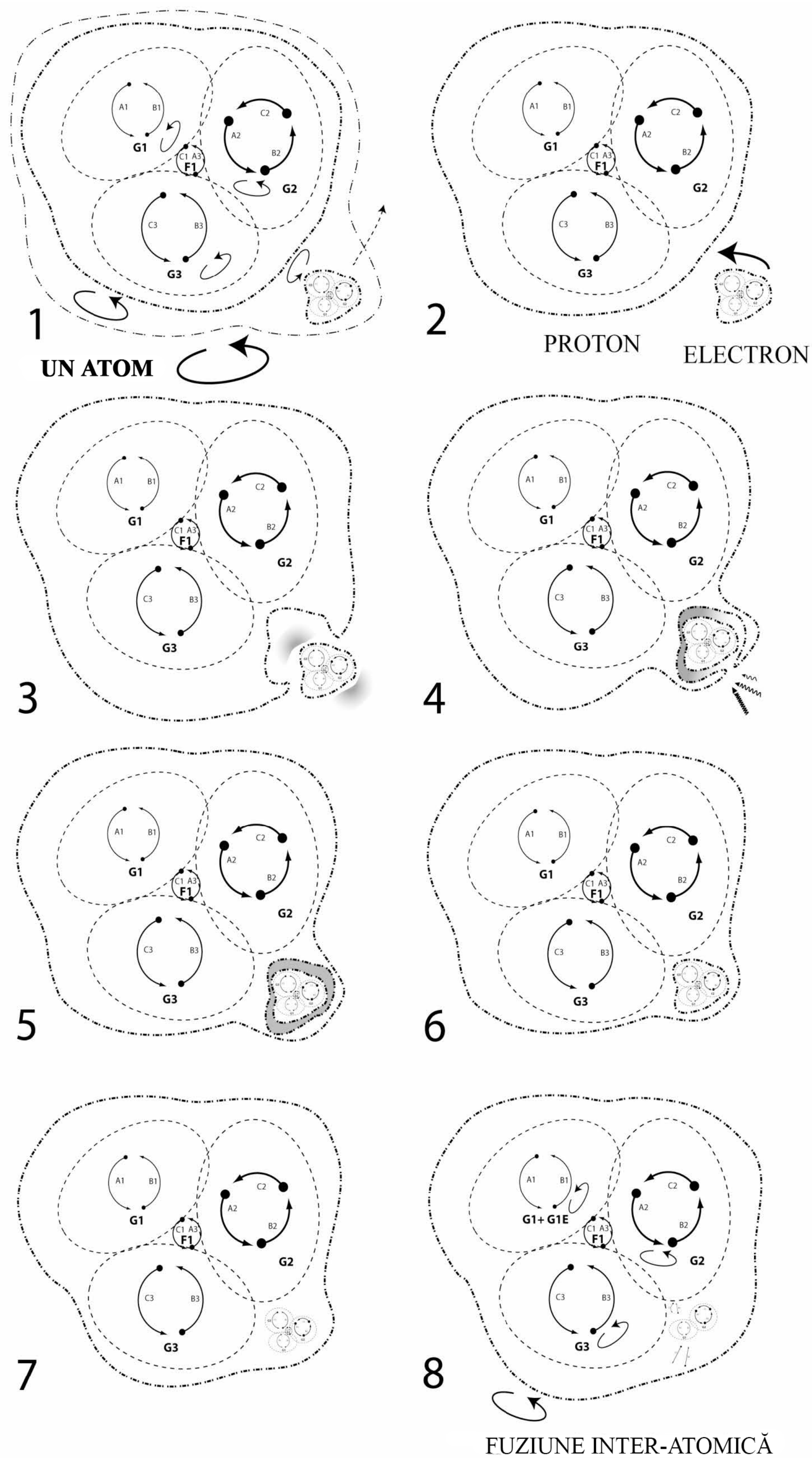

Fig. 39: Procesul schematic al fuziunii inter-atomice.

Dacă savanții utilizează această metodă de creare a câmpurilor de forță gravitaționale și Magnetice în reactoarele Tokamak prezente, pentru a înlocui inelele de bobine electrice, ei vor obține fuziunea în condiții reale universale, fuziunea în interiorul forțelor câmpurilor gravitaționale naturale ale mediului necesare pentru acomodarea fuzionării oricărei plasme, la o fracțiune din costurile prezente și într-un timp foarte scurt.

Cu aceste câmpuri magnetice moi în reactoarele de diluție a plasmei, se poate obține mult mai rapid fuziune decât prin utilizarea inelelor cu inducție de curent pentru forțarea apariției câmpurilor magnetice. Aceste tipuri de câmpuri magnetice din reactoarele de diluție a plasmei sunt similare cu intensitatea câmpurilor magnetice ale plasmelor și atomilor, și de aici ele pot fi manipulate mult mai ușor, decât încercarea de forțare a plasmei a doi protoni.

Prin comparație, adică să facă *o omletă*, este mai ușor să se amestece omogen conținutul a două ouă nefierte așa cum se întâmplă în reactoarele de diluție a plasmei, în timp ce în încercarea de a face aceiași omletă de această dată prin fierberea conținutului celor două ouă prima dată și transformarea în două ouă tari fierte, așa cum au încercat savanții de la Tokamak să facă în ultimii cincizeci de ani, pentru a realiza fuziunea în reactoare prin aglomerarea puternică a conținutului plasmelor (prin compactarea plasmei cu ajutorul câmpurilor magnetice plasmatice într-o entitate mică, tare și densă) și apoi încercând să fuzioneze cele două bile tari împreună. De aceea calea prezentă a tehnologiei Tokamak în încercarea de a obține fuziune, este un vis dulce care niciodată nu va deveni realitate.

În această tehnologie de fuziune inter-atomică, plasma mai mică și mai slabă a electronului, care se află deja în structura unui atom, fuzionează în componentele Materiilor protonului, ale plasmei lui centrale (Fig. 40). Aceasta este o metodă mult mai reală și practică de fuziune decât tehnologia de fuziune prezentă, în încercarea de a fuziona două mari plasme ale protonilor de hidrogen, și crearea de căldură de negestionat, de câteva miliarde de grade. Uneltele și materialele pentru a controla și recolta energia unor asemenea uriașe temperaturi, pe termen lung în micile reactoare Tokamak, nu există în galaxiile cunoscute din Univers.

În aceste procese tehnologice de diluție a plasmei, când plasma electronului este poziționată gravitațional, sau încurajată să amestece conținutul acesteia cu conținutul plasmei protonului, deoarece cele două plasme se apropie una de cealaltă, interacțiunea a două câmpuri magnetice plasmatice ale celor două plasme va produce câteva scenarii, al căror efecte pot fi recoltate pentru producere de diferite nivele energetice sau producerea de noi materiale și în multe alte scopuri.

Pe scurt două cazuri sunt discutate aici:

a) Dacă intensitatea pmtics ale acestor reactoare de diluție a plasmei este setată la un nivel, pentru a fi imediat sub cea a echilibrului total al intensității pmtics (bariera Coulomb) ale plasmei protonului, în acest caz, deoarece cele două plasme se apropie una de cealaltă, stadiile inițiale ale procesului de fuziune pornește, iar acest proces începe și va fi acompaniat cu emisie de lumină și căldură ca în figura 39 – diagramele de 1 la 5. Această lumină sau căldură de la aceste procese poate fi utilizată de exemplu pentru starea prezentă a tehnologiei generatoarelor de putere cu turbină. Temperatura de interacțiune a sistemelor poate fi stabilită la temperatura optimă și eficientă a turbinei.

De aici, se pot opera acestor reactoare în aceiași configurație așa cum este făcut în generatoarele de putere cu reactoare de fisiune, pentru a genera aburi care să rotească turbinele. Cu diferența că această tehnologie a reactoarelor de diluție nu lasă și nu produce reziduuri toxice, iar căldura poate fi generată la orice nivel, în funcție de cererile sistemului.

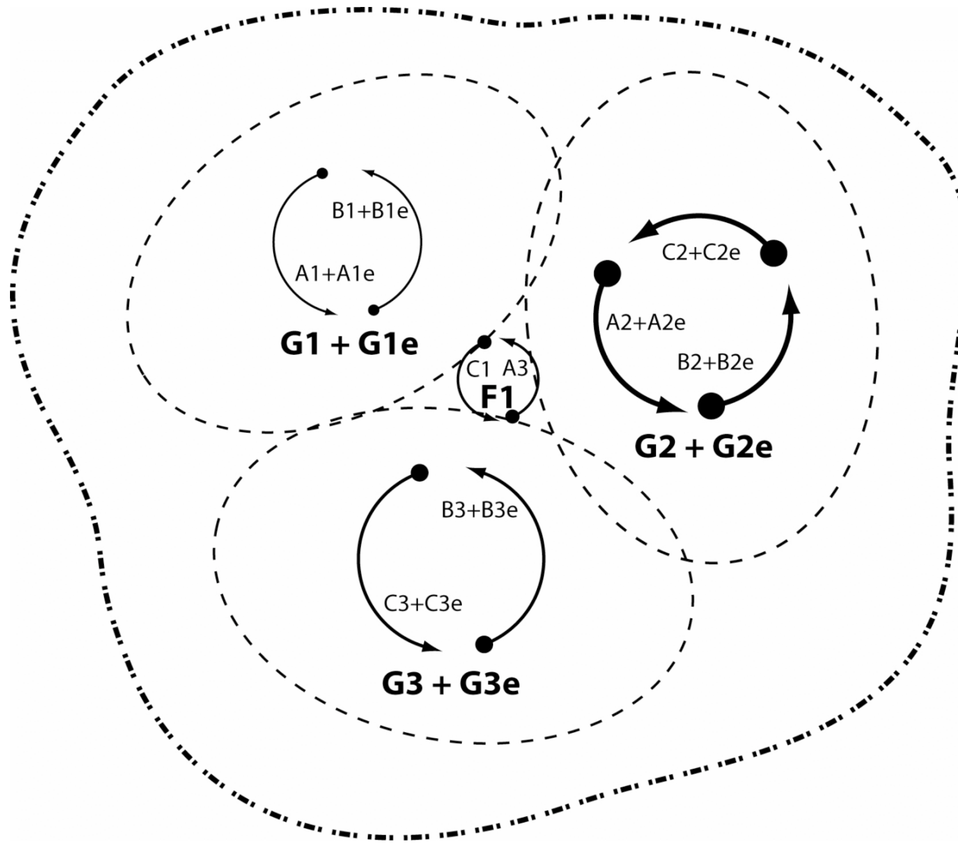

Fig. 40: Diagrama schematică ale fuziunii plasmelor protonului și electronului.

În aceste reactoare pot fi create și controlate Magravs-uri de intensitate similară plasmei barierei Coulomb. În reactoarele de diluție câmpurile magnetice create în supa plasmatică vor crea și menține intensitatea pmtics, care pot fi similare intensității câmpurilor magnetice barieră ale plasmei protonului. Puterea pmtics din reactor va decide intensitatea pmtics în comparație cu intensitatea Magravs-ului plasmei protonului. Deoarece intensitatea pmtics a reactorului atinge mult din nivelul de intensitate a Magravs-ului plasmei, atunci acolo există *o **mică rezistență și frecare** între plasmele protonului și a electronului,* când sunt aduse împreună pentru a fuziona. Astfel, cum intensitatea câmpurilor magnetice ale plasmei pot fi atinse prin funcționarea reactorului, aceasta permite o frecare redusă și prin urmare *mai puțină căldură* produsă de interacțiunea și gravitația celor două plasme a protonului și a electronului când fuzionează. Fiind capabilă să controleze intensitatea pmtics a supei plasmatice a Materiilor reactorului de diluție a plasmei, se poate dicta cantitatea și rata căldurii eliberate din interacțiunea celor două plasme, astfel se poate controla căldura rezultantă a reactorului, dacă producerea de căldură este obiectivul principal al utilizării unui asemenea sistem.

În general, fiind capabil să controleze ***intensitatea barierei Coulomb*** în raport cu mediul dat al reactorului, se poate **varia** intensitatea acestor câmpuri magnetice ale barierei din supa Materiilor din reactoarele de diluție a plasmei.

Prin urmare nu este necesară fuziunea plasmei protonului cu plasma electronului, și prin aducerea lor aproape pentru a crea frecare adecvată, atunci când bariera Coulomb este la intensitatea corectă între cele două plasme, reactorul poate genera căldură controlată, sau orice alte raze care sunt necesare pentru funcționarea sistemului.

Prin urmare, prin *aducerea intensității câmpurilor magnetice ale reactorului la nivelul barierei Coulomb*, se poate aduce la echilibru schimbarea intensității barierei magnetice din amestecul general al reactorului la orice nivel, sau la nivelele câmpurilor magnetice ale barierei Coulomb.

Diferența dintre cele două, dintre **reactor** și **intensitatea câmpurilor magnetice plasmatice**, va decide ***temperatura de ieșire a reactorului***, atunci când plasma electronului este gravitată spre plasma protonului pentru a fuziona. Rezultatul aducerii celor două plasme una în apropierea celeilalte și interacțiunea Magravs-ului lor, duce la frecare între cele două plasme și eliberarea de pmtics sub formă de căldură. Temperatura căldurii degajate de această încercare de fuziune este direct controlată de intensitatea pmtics din reactor, în raport cu nivelul de variație față de nivelul intensității pmtics a barierei Coulomb.

Un exemplu al acestei călduri controlate a interacțiunii pmtics în lumea naturală, apare atunci când pmtics ale luminii solare din condiția atmosferică vin în atingere cu pmtics a celulelor corpului uman. Deoarece pmtics ale proteinelor celulei sunt mereu constante, prin varierea intensității luminii solare directe, căldura eliberată din interacțiunea acestor două pmtics, oamenii simt creșterea intensității pmtics ca și căldură de diferite grade. Cu cât sunt mai puternice pmtics ale luminii solare, cu atât este produsă căldură mai mare din interacțiunea celor două pmtics și cu atât se simte mai cald. Asta este ca și plimbarea din umbră la soare.

Fenomenul de încălzire de pe durata bolilor, se întâmplă datorită interacțiunii pmtics ale unei bacterii cu pmtics ale proteinei din sânge, deoarece o celulă de sânge vine în contact cu pmtics-urile mai puternice al bacteriei, nivelul de interacțiune a pmtics suplimentare din structura infecției la ***interacțiunea*** cu celula de sânge, se manifestă ea însăși ca și căldură sau creștere a temperaturii corpului (aceasta este explicat în detaliu în articolul: Ordinea universala a creației, care va fi publicată ca o carte), interacțiunea și posibila ***fuzionare*** a celor două pmtics, ale bacteriei și a celulei corpului, duca la eliberarea de căldură, numită temperatură de "infecție". Acesta fiind motivul pentru care aceleași pmtics ale bacteriei nu pot avea nici un efect asupra unor corpuri umane și aceiași infecție poate crea temperaturi mari de 41ºC. Motivul fiind că celulele celui cu temperatură mare au o intensitate mai mică a pmtics și astfel interacțiunea celor două infecții și a pmtics ale Magravs-ului corpului creează o mai mare eliberare de fragmente pmtics ca și căldură. Când temperatura atinge un nivel la care Magnetosfera proteinei umane atinge punctul de diluție atunci celula este destructurată.

b) Când este necesară producerea neutronului din atomul de hidrogen, pentru producerea de atomi mai grei, se poate urma procesul de la stadiul 1 la stadiul 8 din Fig. 39. În acest proces intensitatea pmtics a reactorului este stabilită a fi apropiată de intensitatea Magravs de legătură a limitei protonului plasmei, astfel că plasma electronului practic se topește în structura Materiei protonului și în pmtics care se potrivesc din ambele plasme ale protonului și electronului.

Aceste plasme și pmtics ale lor au fost toate de aceiași origine; acesta este amestecul pentru a produce plasma fundamentală inițială de tipul noului neutron. Acesta este procesul de descompunere a plasmei fundamentale inițiale inversat, prin utilizarea acelorași componente originale pmtics ale Materiilor tuturor celor trei materii ale plasmei. Un asemenea neutron poate fi adăugat la construcția structurii atomilor ușori, pentru a crea **spațiile** necesare poziționării Magravs a protonului nucleului, pentru a face loc unui proton suplimentar și a electronului ce-l acompaniază, pentru producerea de atomi grei, de exemplu pentru producția carbonului, oxigenului și azotului, pentru a realiza alimentației proteice de bază pentru călătoriile în adâncul spațiului. Alternativ, se pot produce atomi ai oricărei materii din atomii de hidrogen inițiali, prin utilizarea aceleiași metode a acumulării progresive de protoni și neutroni în fuziunea din reactoarele de diluție a plasmei.

ii) O altă condiție este atunci când plasma unui electron este atrasă de plasma unui proton, ***dar nu este absorbit*** în pmtics ale acestuia, datorită puterii frecării Materiilor acestora din zonele de contact ale celor două plasme.

Așa cum s-a explicat în capitolele anterioare, electronul este el însuși o condiție plasmatică și o colecție de pmtics dinamice ale Materiilor. Prin metoda construcției lui și a mișcării în jurul nucleului, acest electron este mereu în proximitatea unui alt electron de construcție similară sau este în proximitatea unor plasme mai mari cum este cea a neutronilor sau a protonilor din nucleul atomului lui.

Mişcarea *electronului* în jurul protonului este creată datorită construcției Materiilor lui interne (Capitolul 19). Similar, s-a explicat că interacțiunea a două pmtics datorită frecării lor, duce la eliberarea de fragmente de pmtics de intensitate mai mică decât a pmtics sau razelor din spectrul câmpului electromagnetic al luminii.

Acum este foarte simplu de înțeles cum lumina este eliberată datorită factorilor externi, când electronul unui atom este forțat să vină suficient de aproape de un alt electron sau de componentele plasmatice ale nucleului acestuia sau a nucleului unui alt atom. Astfel, interacțiunea celor două Magravs-uri plasmatice a electronului și a protonului duce la eliberarea de fragmente pmtics de magnitudine mică a căror intensitate este în spectrul electromagnetic al luminii (s-a explicat că atunci când două plasme interacționează și se ciocnesc, fragmentele pmtics ale coliziunii acestora întotdeauna eliberează pmtics în lungimea de bandă a luminii) (Capitolul 7).

Această interacțiune și coliziune a pmtics ale celor două plasme nu înseamnă amestecul lor, ci prin apropierea lor cele două pmtics se ating și ricoșează datorită dinamismului lor.

De aici, deoarece electronul a pierdut unele din pmtics datorită interacțiunii și coliziunii cu pmtics ale protonului, acum aflându-se în posesia unui Magravs de diferite intensități, electronul acceptă o nouă poziționare Magravs (Capitolul 19) în raport cu plasma protonului acestuia.

Această interacțiune a celor două plasme, creează apropierea sau distanțarea electronului față de punctul central Magravs al sistemului, sau ceea ce se cheamă că electronul și-a găsit o nouă poziție a *nivelului energetic de bază* după eliberarea unora din energiile lui ca și lumină, acesta reprezintă atunci o nouă poziționare Magravs a electronului în raport cu intensitatea forțelor Magravs ale protonului, care este acceptată de ambele plasme Magravs din structura atomilor după coliziunea dintre cele două pmtics ale plasmei electronului și a protonului sau a altor plasme din vecinătatea lor.

Astfel, atunci când plasmele interacționează, așa cum este cazul plasmei electronului și a protonului, aceasta duce la crearea luminii în majoritatea cazurilor.

CAPITOLUL 16
Diferența fundamentală dintre Inerție și Gravitație

Despre inerție se spune că se datorează în totalitate interacțiunii pmtics ale Materiilor unui obiect solid fără miezurile centrale dinamice care pot crea câmpuri de forță gravitaționale și Magnetice.

Inerția, conform noii înțelegeri a structurii plasmei, poate fi simplu definită ca "pmtics și câmpurile gravitaționale datorate Materiei din componentele materiei (solid, lichid, gaz) plasmei (Fig. 41 legătura F)".

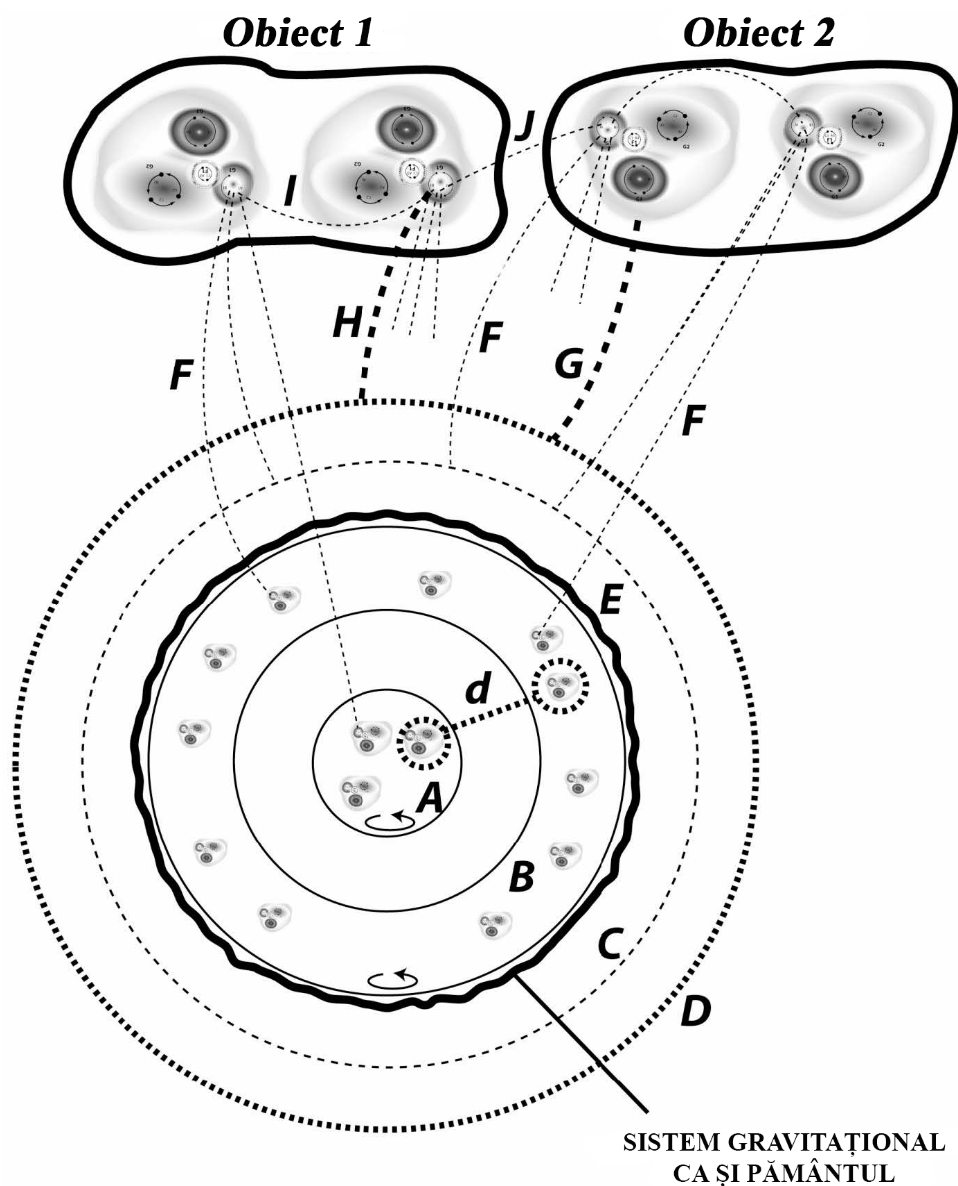

Fig. 41: Interacțiunea și conexiunea dintre inerția pmtics ale Materiei unei entități (I și J) în raport cu o altă entitate, și interacțiunea acestora (F și H) cu câmpul magnetic (C) și câmpul gravitațional (D) ale sistemelor respective.

Gravitația este definită simplu ca "pmtics ale Magravs create de către toate componentele Materiilor (Materie, Antimaterie și Materie Întunecată) plasmei (Fig. 41 legătura D și G, și Fig. 42 legătura G)".

Inerția se spune că se datorează *colecției totale pmtics* ale Materiilor constituente ale atomilor și moleculelor unui obiect, interacționând și atrăgându-se unele pe altele și ale oricăror alte Materii sau materii sau Magravs-uri.

Principiul inerției se aplică Materiilor Întunecate și Antimateriilor, cât și componentelor Materiei plasmei din Univers.

Deoarece fiecare atom este construit din și posedă pmtics de intensitate specifică, acest câmpuri, în interacțiunea dintre ele din orice stare a materiei (solid, lichid şi gaz), creează propriul lor Magravs prin adăugarea câmpurilor magnetice generale ale tuturor atomilor structurii oricărei materii. Structura materiei poate fi făcută din molecule sau un asteroid sau orice obiect fizic, care este lipsit de atracție gravitațională dar se află în posesia atracției pmtics ale Magravs-ului componentei Materiale a plasmei, datorită construcției componentelor ei material, neutron, protoni și electroni. Aceste pmtics, fiind interblocate unele cu celelalte, nu pot crea o atracție gravitațională și Magnetică dinamică sau interacțiuni între pmtics constituente ale Materiilor unui obiect. Cu toate acestea, ele creează gravitație între componentele Materiale ale Materiilor plasmei obiectului.

Cu alte cuvinte, ele au sau creează gravitație în raport cu componentele Materie-Materie ale plasmei, iar această atracție singulară a Materiei sau gravitație a Materiei totale a plasmei se numește **Inerție**.

Deoarece **Gravitația** se datorează intensității generale a pmtics dinamice ale tuturor Materiilor unui obiect, care se află în posesia a cel puțin două **seturi** de pmtics dinamice în raport cu alte pmtics, interacțiunea dintre două seturi de pmtics dinamice duce la crearea câmpului de forță gravitațional și simultan a câmpului de forță Magnetic pentru câmpurile magnetice plasmatice, sau pentru razele de câmpuri magnetice, sau pentru toate Materiile unui obiect, aceasta fiind o planetă sau o stea sau altele.

În cazul obiectelor mari cu configurații de miezuri multiple așa cum este cazul Pământului, forțele pmtics multiple ale obiectelor cu miezuri multiple dinamice sunt mari unele față de celelalte. Prin urmare pmtics generale dinamice ale Materiilor lor pot interacționa, creând câmpuri mult mai active care pot fi puse în joc. Acestea fiind câmpurile magnetice mai puternice ale componentelor constituente ale plasmei, Materia, Antimateria și Materia Întunecată, zona F1 și toate celelalte câmpuri din zonele de tranziție pentru a interacționa între ele în plasmă.

Adică, **Materiile libere** colective ale plasmei creează forțe gravitaționale sau o atracție mai puternică decât atunci când aceleași Materii independente sunt comprimate și nu pot fi libere într-o condiție dinamică în materie (solid, lichid, gaz).

Câmpurile de forță gravitaționale, datorită mișcării lor libere și a intensității interacțiunii Materiilor lor cu altele asemenea, se pot întinde și ajunge departe în mediu.

Câmpurile de forță gravitaționale sunt întotdeauna mai puternice și se întind mai mult în mediul lor dat decât inerția contrapărții Materiilor individuale, deoarece câmpurile de forță gravitaționale ale planetelor sau stelelor sunt create în principal din toate componentele pmtics ale Materiilor plasmei (Fig. 42), mai degrabă decât din câmpurile magnetice plasmatice colective ale tipurilor individuale ale componentelor Materiilor plasmei sau ale materiei.

Atracția totală a planetelor și stelelor este o combinație de câmpuri gravitaționale și atracție gravitațională a tuturor constituenților Materiilor și materiilor. Aceste atracții compuse sunt create datorită materialelor plasmatice dinamice ale Materiilor lor constituente, în miezul interior al acestor obiecte în raport unele cu celelalte, plus interacțiunea pmtics ale materiilor lor.

Prin teste s-a dovedit că intensitatea forțelor Magravs ale unui obiect dinamic este independentă de temperatura și presiunea miezurilor lor. Noi nu considerăm aceasta a fi la fel pentru inerția materiei (solid, lichid și gaz).

În același timp, Magravs-ul unui obiect dinamic poate varia odată cu intensitatea pmtics ale Materiilor lui constituente. Inerția materiei solide este întotdeauna constantă în raport cu aceiași poziție inițială dată.

Se consideră că Materiile în general, posedă forțe Magravs datorită construcției dinamice a pmtics ale acestora.

La fel cum Universul are câmpuri de forță inerțiale în raport cu componentele Materiei plasmei, la fel există o ***inerție a Antimateriei*** în raport cu componentele Antimateriei plasmei și o ***inerție a Materiei Întunecate*** în raport cu componentele Materiei Întunecate ale plasmei sau ale Universului (Fig. 41). De fapt, o colecție de Antimaterie și de Materie Întunecată poate poseda inerție similar cu condiționarea mediului acestora de către Materia fizică. Prin urmare, același proces al materiei separă inerția Materiei Întunecate și a Antimateriei de asemenea.

În aceiași măsură, trebuie să se înțeleagă că există sisteme Magravs ale Materiei la fel cum sunt sisteme Magravs ale Antimateriei și Materiei Întunecate în Univers. Prin înțelegerea acestei clarificări, în sistemele de atracție a Materiilor, pot fi construite reactoare care sunt dependente de inerție și nu de gravitație.

Este important de reținut faptul că câmpurile gravitaționale ale planetelor și stelelor sunt toate create de componentele Materiilor plasmei. Aceasta înseamnă că, câmpurile gravitaționale afectează toate Materiile plasmei (Fig. 42), iar inerția anumitor Materii afectează doar acea componentă particulară a Materiei plasmei. În același timp, este clar că pot fi produse reactoare de câmp gravitațional, într-o așa formă încât câmpurile lor gravitaționale *pot atrage doar anumite Materii*.

Aceste sisteme vor fi ca și sistemele laser, cu avantajul că laserul va putea lucra ***și invers***, adică sistemul poate trimite raze de o anumită intensitate a pmtics cât și atrage sau gravita aceleași raze și colecții de pmtics spre sistem de asemenea.

Aceste sisteme pot sau vor avea configurații gravitaționale de pmtics multi-molecule sau simple, care pot fi atrase sau respinse doar de o anumită intensitate a pmtics, spre sau din mediul acestora.

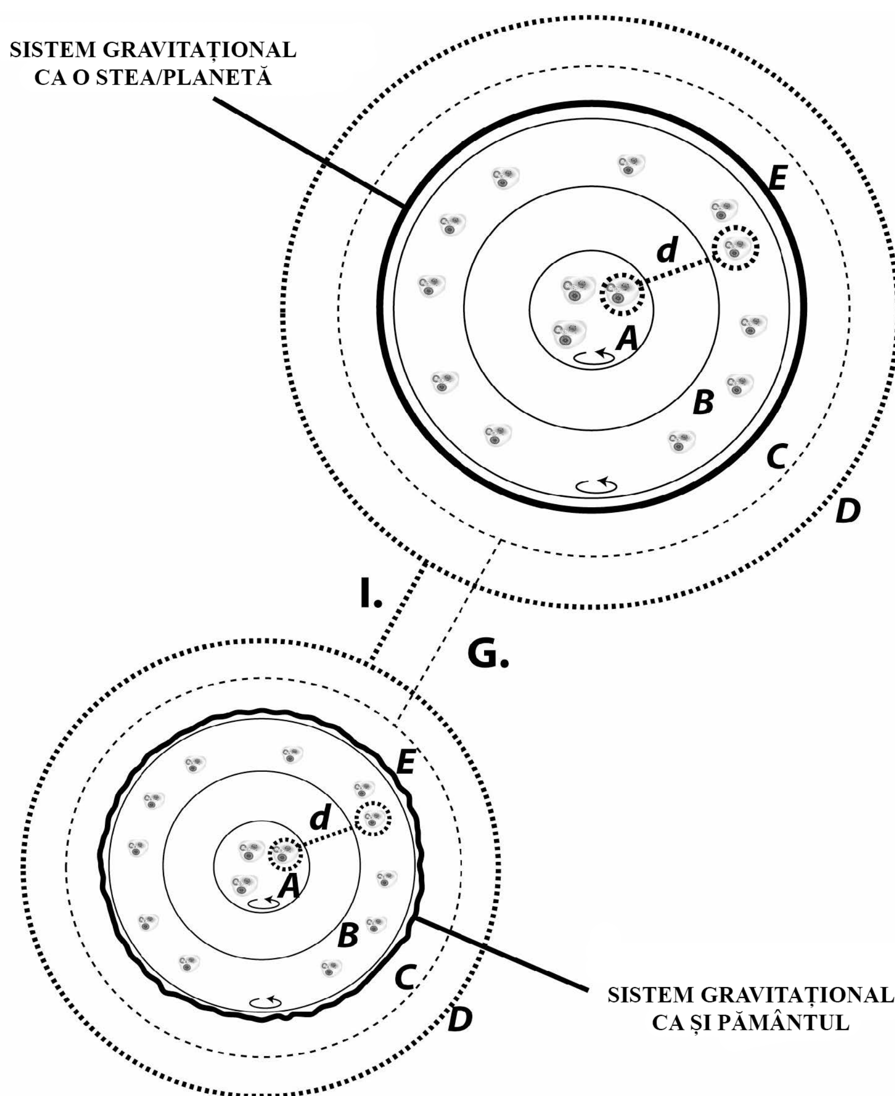

Fig. 42: Interacțiunea dintre pmtics ale câmpurilor Magnetice (I)
și câmpurile gravitaționale (G) a două sisteme Magravs.

Notă: De fapt termenul utilizat ca și "gravitație" trebuie explicat ca și câmp de forțe gravitaționale și Magnetice, deoarece când un obiect este atras de câmpul gravitațional al unei materii, cum este Pământul, în același timp este respins de câmpul de forță Magnetic al obiectului, de asemenea. Astfel, când vorbim despre gravitație este corect să vorbim despre câmpurile gravitaționale și Magnetice generale (Magravs).

Aceste configurații simple sau multiple gravitaționale sau sisteme inerțiale (Fig. 41 și Fig. 42) pot fi utilizate pentru *extragerea* specifică a anumitor Materii, materii sau materiale din supa universală de Materii sau materii.

Asemenea sisteme, vor schimba sistemul de gândire industrial actual, care susține că atracția magnetică *este limitată doar la obiectele metalice de ferită*. Omul are acum posibilitatea să facă sisteme *care pot atrage **orice materie*** prin dezvoltarea acestor sisteme.

Aceste sisteme pot fi utilizate, odată stabilite nivelele de intensitate pmtics ale câmpului gravitațional, pentru a extrage doar CO2 din aer, sau o anumită otravă din apă, sau metale rare din Pământ și spațiu și așa mai departe. (31).

Aceste sisteme de reactoare pot fi utilizate pentru producerea de proteine pentru consumul uman și așa mai departe, în călătoriile spațiale viitoare (32. 34 și 38). Producerea de proteine materiale, prin amestecul și diluția plasmei gravitaționale, a fost testată și diferite materii au fost colectate în câteva teste în vara lui 2008. În aceste teste, proteinele produse și extrase din miezul reactoarelor, au cauzat distrugeri sistemelor auxiliare din configurația reactorului. Aceste straturi de proteine au fost vizibile fizic și tangibile.

Prin utilizarea sistemelor mono-Magravs (38), pot fi extrase noi materii din alte medii, cum sunt nano-materialele de toate felurile. Aceste sisteme pot fi utilizate pentru producerea de materii specifice, materii cum sunt uraniul, hidrogenul și așa mai departe, din plasma Universului atunci când ele sunt necesare.

Astfel, prin înțelegerea principiului sistemelor mono sau multi-gravitaționale și inerțiale, pot fi dezvoltate reactoare care sunt gravitaționale doar pentru un obiect, o materie sau o Materie. Prin înțelegerea interacțiunii principiilor gravitaționale și magnetice plasmatice, au fost construite reactoare care prezintă Magnetism sau gravitație pentru plastic, într-o anumită măsură, iar prin resetarea configurației devin magnetice pentru carbon și așa mai departe. Astfel, pot fi dezvoltate sisteme mono-gravitaționale și inerțiale care au o atracție sau respingere specifică pentru o Materie, materie sau orice Materii ale plasmei, prin configurarea intensității pmtics cu care operează.

Pe de altă parte, tehnologia de respingere a acelorași Grapos poate fi utilizată pentru trimiterea de Materie Întunecată și/sau energia pmtics ale acesteia ca și energie Întunecată a aceleiași plasme de o anumită intensitate a pmtics, în adâncul spațiului pentru aplicații specifice.

Aceste tipuri de reactoare tip lasere gravitaționale pot fi utilizate de exemplu în sistemele de comunicație, unde pachetele de informație, utilizând pmtics de o singură intensitate a Materiei Întunecate și a energiei Întunecate, pot fi trimise prin acest sistem astfel ca informația poate fi împachetată într-o anvelopă de Materie Întunecată și trimisă fără rezistență sau pierdere de energie, pentru a călători cu viteze dincolo de viteza luminii spre destinația ei oriunde în cosmos. Viteza de comunicare prin sistemele mono-Magravs este o viteză cu câteva ordine de mărime mai mare decât a sistemelor de comunicație actuale, cu tehnologii de microunde și prin sateliți. Aceste viteze de transfer a informației vor fi ca ordine de mărime mai rapide decât viteza luminii.

Aceste sisteme de *l***ASERE Gr***avitaționale*, care pot fi numite “**Grasers**”, pot fi utilizate de exemplu pentru evitarea coliziunii frontale și distrugerii navelor de către un asteroid aflat în calea mișcării navelor în adâncul spațiului (33) sau în condiții atmosferice. Tehnologia prezentă a rachetelor, datorită dezvoltării acestor reactoare este depășită, deoarece odată trasă pentru a proteja nava în spațiu, de exemplu față de asteroizi, atunci când racheta va ajunge la punctul de destinație al coliziunii dintre navă și asteroid, va fi la ani de zile după ce nava a trecut de acel punct.

Aceste sisteme mono-gravitaționale sau mono-inerțiale îi vor aduce Omului înțelegerea că vremea construirii mașinilor de război a ajuns la final.

Deoarece Omul va ajunge să înțeleagă cât de curând că utilizarea acestor sisteme mono-gravitaționale sau inerțiale împotriva celorlalți ca și unelte de război, va însemna și va avea doar un singur rezultat, și acesta este eliminarea rasei umane de pe fața Pământului. Omul războiului va ajunge să accepte pace datorită acestei tehnologii, nu din plăcere și din frica propriei sale morți.

Utilizarea și capacitatea utilizării acestei cunoașteri și a eficacității letale a acestor *sisteme mono-Magravs* este cauza menținerii păcii în Univers. Nici o șansă nu-i va fi dată Omului de a schimba liniștea păcii universale prin utilizarea acestei tehnologii.

Omul, prin puterea letală a acestor sisteme mono-Magravs, va învăța o lecție dureroasă și de neiertat, dacă vreodată va încerca să utilizeze această tehnologie și cunoaștere pentru a continua cu comportamentul lui agresiv, așa cum a făcut în acest habitat de secole, pe propria lui planetă. Atunci aceasta va fi venirea sfârșitului termenului de Om în Univers.

Este clar că orice obiect celest cum sunt planetele, stelele și galaxiile, sunt toate create prin atracția și interacțiunea acestor Materii și materii și a câmpurilor lor magnetice plasmatice constituente. Aceste interacțiuni și colecții de Materii și materii, în raport cu intensitatea câmpurilor magnetice plasmatice, pe care obiectele mari le posedă prin ordinul lor de mărime, decid care va fi partea lor în mediul acestora. Adică, Magravs-ul plasmatic creat de către câmpurile magnetice plasmatice ale Materiilor din miezul interior al stelelor, va decide în principiu asupra mărimii și întinderii domeniului câmpului acesteia în mediul ei. Apoi aceste intensități Magravs și echilibrul lor dictează ce materii sau Materii vor fi atrase în atom, moleculă, planetă sau sistem solar.

Acest principiu al intensității câmpului de forță magnetic plasmatic mono-gravitațional reprezintă principalul motiv din Univers pentru care anumite planete rețin doar un element în structura lor. De exemplu, acesta este unul din motivele pentru care planeta Saturn este făcută în principal din heliu în straturile exterioare, ca și principala materie constituentă (17), motivul fiind faptul că Magravs-ul inițial al interacțiunii pmtics a Materiilor și materiilor din miezurile interne ale planetei a fost configurat să fie egal cu intensitatea câmpurilor magnetice plasmatice ale materiilor heliului, în acea parte a sistemului solar, în viața timpurie a planetei.

Această intensitate a câmpului de poziționare mono-Magravs a planetei Saturn este unul din motivele pentru care această planetă, cu câmpurile ei de forță gravitaționale puternice, nu atrage și nu absoarbe un mare număr de asteroizi din centurile de asteroizi. Un alt motiv este faptul că sistemele mono-Magravs posedă câmpuri Magnetice foarte puternice, acesta fiind unul din motivele pentru care această planetă poate păstra materiile asteroizilor sub control.

Alternativ, anumite galaxii au mai mult dintr-o materie cum este hidrogenul, decât altele care au azot și așa mai departe. Astfel, pmtics ale forțelor Magravs și amestecul acestora cu inerția unei planete dictează ce materii sunt extrase din partea lor de mediu, cum este sistemul solar sau galaxiile.

Astfel, reactoarele de poziționare Magravs nu sunt folosite doar pentru crearea mișcării și pentru protecție, dar ele vor fi unealta principală pentru curățarea mediilor, colectarea Materiilor preferate, a materiilor, etc.

CAPITOLUL 17
Dezintegrarea Nucleară și Plasmatică

Principiul dezintegrării nucleare a unui atom este în general considerat a fi pe "aceleași principii și metode cum a fost explicată anterior dezintegrarea plasmei fundamentale inițiale într-un proton și un electron (Fig. 43)".

Pentru ca plasma fundamentală inițială să atingă condiția de bază privind conținutul de câmpuri magnetice plasmatice, plasma se divide ea însăși în două structuri similare noi și exacte, cu diferite cantități de masă din aceleași câmpuri magnetice plasmatice constituente ale Materiilor, pentru crearea unui proton și a unui electron și eliberarea pmtics nedorite ca și pmtics reziduale sau ca și raze (gama sau raze x, etc) (Fig. 42). Eu numesc acest proces al dezintegrării neutronului ***"Dezintegrarea plasmei fundamentale inițiale".***

Prin procesul eliberării cantității exacte de câmpuri magnetice plasmatice din **neutron**, necesară creării unui **proton**, a unui **electron** și pentru **eliberarea de energie sau alte raze** din câmpurile magnetice plasmatice fundamentale inițiale, se confirmă că *toate particulele plasmatice fundamentale inițiale întotdeauna au câmpuri magnetice plasmatice similare și cu aceiași structură configurațională.* Aceasta fiind o altă dovadă că plasmele fundamentale inițiale din ***ordinea universală a Materiei*** sunt întotdeauna făcute prin și de către aceiași procedură și criteriu a intensității Câmpurilor Magnetice Plasmatice Specific Interconectate (SEPMAF), așa cum a fost anterior explicat.

Acest principiu al dezintegrării nucleare a plasmelor fundamentale inițiale multiple ale unui atom este considerat a fi singurul, datorită reechilibrării intensității generale a componentelor plasmatice Magravs ale Materiilor plasmelor unui atom, ***pentru a menține un echilibru general al forțelor Magravs ale tuturor plasmelor participante*** la construcția unui atom. Acestea sunt câmpurile magnetice plasmatice ale neutronilor, protonilor, electronilor și ale Materiilor lor constituente, ale câmpurilor magnetice plasmatice ale Materiei, Antimateriei și Materiei Întunecate ale acestora, precum și ale forțelor magnetice plasmatice ale fiecărei plasme.

Pentru ca plasmele unui atom să stea împreună și să-și păstreze structura constituentă a câmpurilor magnetice plasmatice, unele din aceste *câmpuri magnetice plasmatice în mișcare* (energie) sunt ***transferate*** *la alte plasme*, iar despre aceste câmpuri magnetice plasmatice se spune că sunt consumate. În același timp, o parte a câmpurilor plasmelor particulelor fundamentale inițiale sunt utilizate pentru întreținerea integrității poziționării nucleului și a dinamismului acestuia, pentru că o parte a energiei de legătură este consumată pentru păstrarea plasmelor fundamentale împreună. Deoarece în acest ciclu al consumului de pmtics se atinge momentul când au fost folosite suficiente pmtics, atunci Magravs-ul plasmatic fundamental inițial al plasmelor nu-și mai poate păstra pozițiile gravitaționale inițiale unele față de celelalte. Plasmele care fac parte din neutronii sau protonii participanți din centrul nucleului unui atom se repoziționează ele însele în interiorul nucleului, pentru ca nucleul să-și găsească *o nouă poziționare echilibrată* Magravs în raport cu celelalte plasme.

În acest moment al repoziționării magnetice a plasmei nucleelor grele, nucleul atomilor grei se împarte în exact aceiași configurație de două sau mai multe câmpuri Magnetice noi și configurații plasmatice echilibrat poziționate gravitațional (Fig. 43) ale plasmei neutronilor, protonilor și electronilor și prin urmare se împarte în doi noi atomi. Acest model al divizării regulate a atomilor grei în doi sau mai mulți atomi ușori este cunoscută ca ***fisiune controlată*** a atomilor.

Deoarece plasmele fundamentale inițiale au fost toate făcute din aceleași particule fundamentale inițiale și au aceiași intensitate și interacțiune a câmpurilor magnetice plasmatice, prin dezintegrarea atomilor cu nuclee dense, ele se divid în doi sau mai mulți atomi mai puțin denși și în configurații Magravs care necesită noi echilibre ale plasmelor colective ale noilor atomi.

Astfel sunt împărțiți întotdeauna atomii în exact același ordin redus al numărului de neutroni, protoni și electroni în noul nucleu, pentru ca să poată fi păstrat echilibrul general al noilor pmtics ale celor două noi structuri atomice.

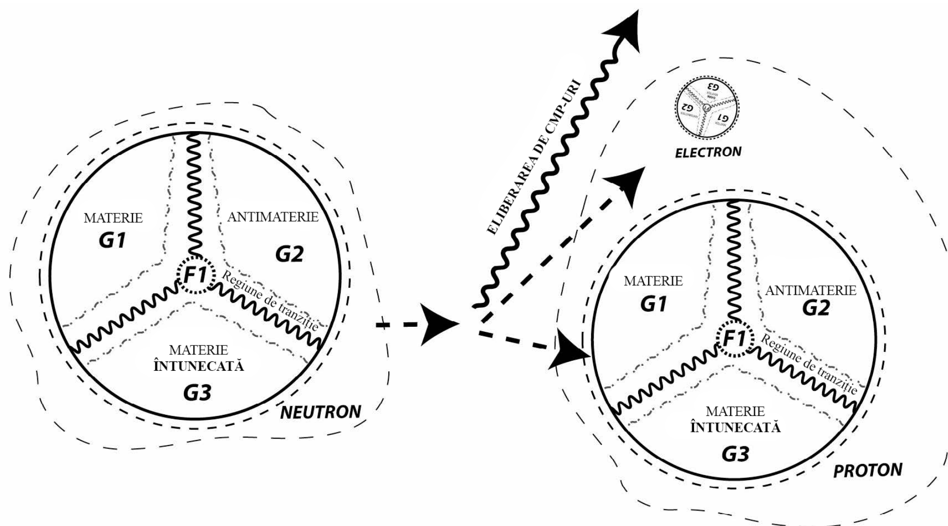

Fig. 43: Schema dezintegrării pmtics și a Materiilor Plasmei Fundamentale Inițiale (NEUTRON), "dezintegrarea plasmei fundamentale inițiale"

În principiu, la dezintegrarea generală a tuturor atomilor mai grei decât Hidrogenul, implicați în pmtics colective ale unei anumite materii, pmtics colective ale materiilor reziduale sunt întotdeauna constante și de aceiași structură finală a noilor atomi mai ușori.

Numărul general al plasmelor implicate în structura unei materii date se spune că este constant, pur și simplu datorită faptului că rata generală a interacțiunilor și a dezintegrării câmpurilor magnetice plasmatice, sunt considerate a avea loc la o rată constantă. Prin urmare, fenomenul durează aproximativ același timp pentru ca plasmele să atingă un punct de utilizare a unei cantități date de câmpuri magnetice plasmatice dinamice (energie), înainte ca ele să se reorganizeze singure la o nouă condiție de echilibru. Această reorganizare sau reechilibrare ale câmpurilor magnetice plasmatice ale componentelor nucleului conduce la principiul fundamental al dezintegrării nucleare a unui atom.

Această reorganizare a noilor câmpuri magnetice plasmatice echilibrate în masa materiilor este în multe feluri dependentă de toți atomii participanți la structura totală a masei materiei. Aceasta indiferent de numărul de atomi din materie și de starea solidă, lichidă sau gazoasă a acesteia.

Dezintegrarea nucleară din unele plasme poate fi activată și poate apărea datorită schimbărilor interne în mediul extern al plasmei fundamentale inițiale. Aceste schimbări se pot datora ***schimbărilor*** în echilibrul extern al forței câmpurilor magnetice sau al intensității câmpului celorlalte plasme fundamentale inițiale, sau a câmpurilor magnetice plasmatice înconjurătoare, adiacente sau apropiate de plasma fundamentală inițială.

Din acest motiv diferiți atomi ai unei materii date se dezintegrează la diferite rate, în funcție de poziția lor în structura generală a materiei tangibile. Adică ***dezintegrarea atomilor este dependentă de intensitatea pmtics ale mediului***. Iar mediul poate fi din aceiași materie ca și construcția atomilor sau poate fi cel de la interfața dintre materie și de exemplu, materiile aerului. Fiecare mediu forțează diferite rate de utilizare a pmtics interne ale diferitelor materii din nucleul unui atom. Acesta fiind motivul pentru care diferite rate de dezintegrare a atomilor în materii este considerat a fi principiul **înjumătățirii-vieții**. Înjumătățirea vieții este și poate fi dependentă de intensitatea pmtics ale mediului.

Puncte interesante de luat în considerare:

Reorganizarea are loc în aceiași poziție și în același număr care a inițiat cursul dezintegrării în restul masei?

Dezintegrarea unui atom într-o masă are loc mai repede în pozițiile interioare ale masei, sau la marginile acesteia?

CAPITOLUL 18
Neutron-Proton, Electron-Atom

Prin noua înțelegere a metodei prin care particulele fundamentale inițiale și interacțiunea câmpurilor lor magnetice plasmatice duc la crearea Materiilor fundamentale inițiale (Materia, Materia Întunecată și Antimateria), care duc la crearea plasmelor fundamentale inițiale sau Neutroni, degenerarea ulterioară a plasmelor fundamentale inițiale prin dezintegrare, duce mai departe la crearea protonilor și neutronilor unui atom, iar interacțiunile și conglomerările acestora duc la crearea moleculelor și a materiilor (solid, lichid și gaz).

Fundamental, ***interacțiunea*** *particulelor fundamentale inițiale* duce la crearea diferitelor stări ale Materiilor și la crearea plasmelor fundamentale inițiale, aceste plasme fiind considerate a se afla într-o ***stare de echilibru magnetic plasmatic total*** (Fig.44 și Fig.45).

Plasmele Fundamentale Inițiale au caracteristici de **neutroni**. Neutronii (Fig. 44 și Fig. 45), prin construcția lor, sunt considerați ca fiind medii de câmpuri magnetice plasmatice dinamice **echilibrate**.

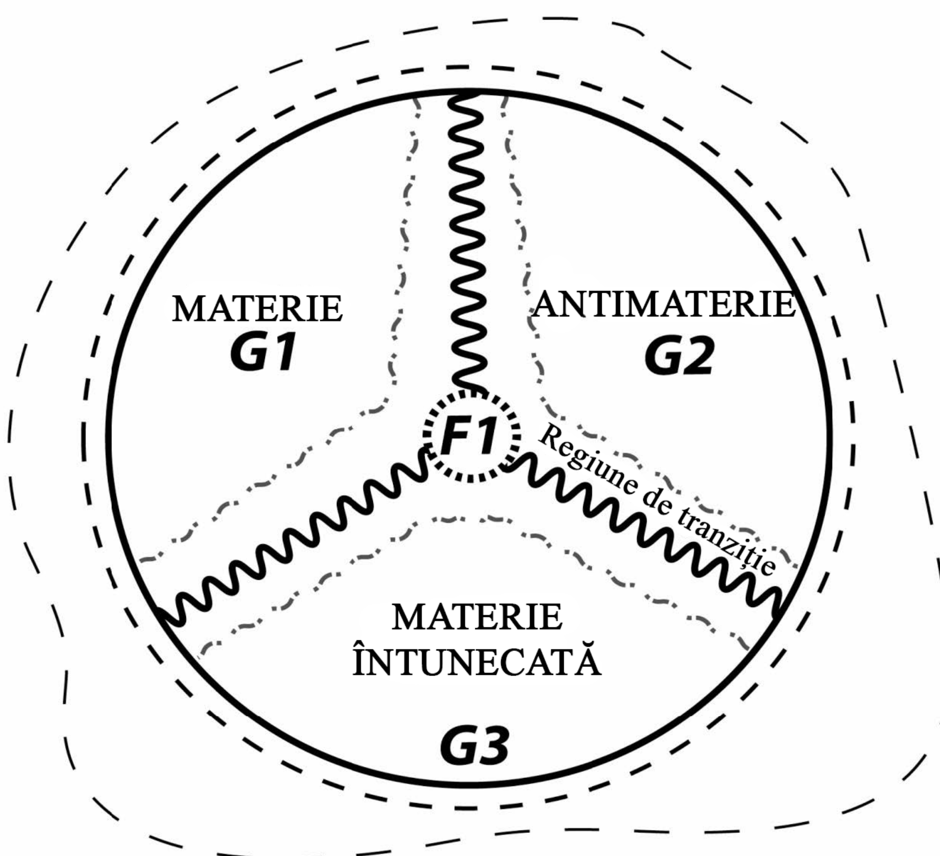

Fig. 44: Prezentare schematică a Magravs-ului general a Materiilor și câmpurilor Neutronului.

Neutronii, datorită ***conținutului mare* al celor trei Materii și a F1**, creează o ***atracție gravitațională puternică*** între Materiile plasmei, prin urmare Magravs-ul general al plasmelor fundamentale inițiale este considerat că are mai multă masă decât suma maselor protonilor și electronilor luați individual, de la aceiași plasmă după dezintegrarea acesteia.

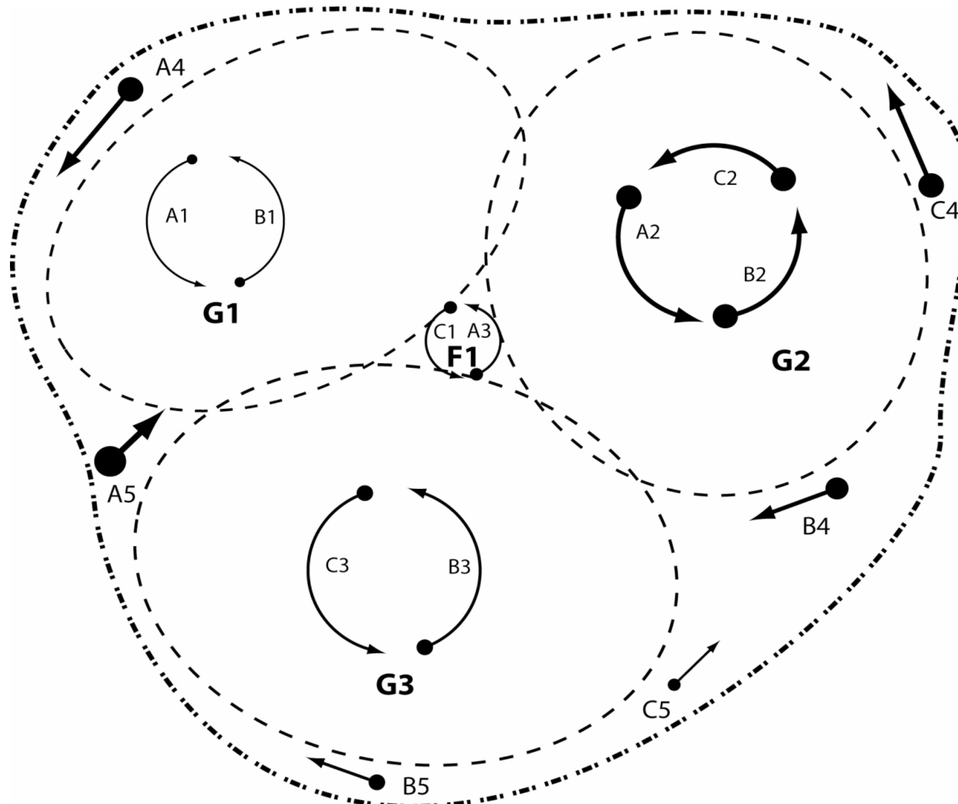

Fig. 45: Prezentare schematică a Materiilor unui Neutron.

Pentru ca ***plasma fundamentală inițială*** să-și găsească condiția finală de echilibru a intensității câmpurilor de forță magnetice plasmatice, datorită diferitelor efecte, plasma fundamentală inițială își ***reduce*** *echilibrul propriilor câmpuri magnetice plasmatice* la **nivelul-minim** al nivelului masei câmpurilor magnetice (Fig. 46 diagrama 7) pentru a supraviețui, prin urmare plasma fundamentală inițială se dezintegrează sau se descompune în nivelele și câmpurile sub-Materiilor.

1. Dezintegrarea neutronului

Acest proces a fost explicat succint în capitolele anterioare, iar acum analizăm acest proces mult mai detaliat.

Eliberarea și divizarea componentelor plasmei fundamentale inițiale duce la eliberarea simultană a două medii plasmatice de câmpuri magnetice plasmatice echilibrate independente, dar în același timp interconectate (Fig. 46 diagrama 8). Din aceste două plasme de câmpuri magnetice plasmatice una va reține mai mult din masa plasmei fundamentale inițiale și va fi cea mai mare din cele două câmpuri magnetice plasmatice (Fig. 46 diagrama 7). A doua plasmă va conține mai puține pmtics ale plasmei fundamentale inițiale, iar masa ei va fi mai mică (Fig. 46 diagrama 6). *Cea mai mare din cele două plasme* ***va sta în centru*** datorită masei și intensității acesteia și va deveni ***protonul*** atomului. Noile câmpuri magnetice plasmatice mai mici eliberate se poate spune că se manifestă ele însele ca un ***electron*** (Fig. 46 diagrama 8) a aceluiași atom.

ÎNCEPUTUL DEZINTEGRĂRII UNEI PLASME FUNDAMENTALE INIȚIALE.

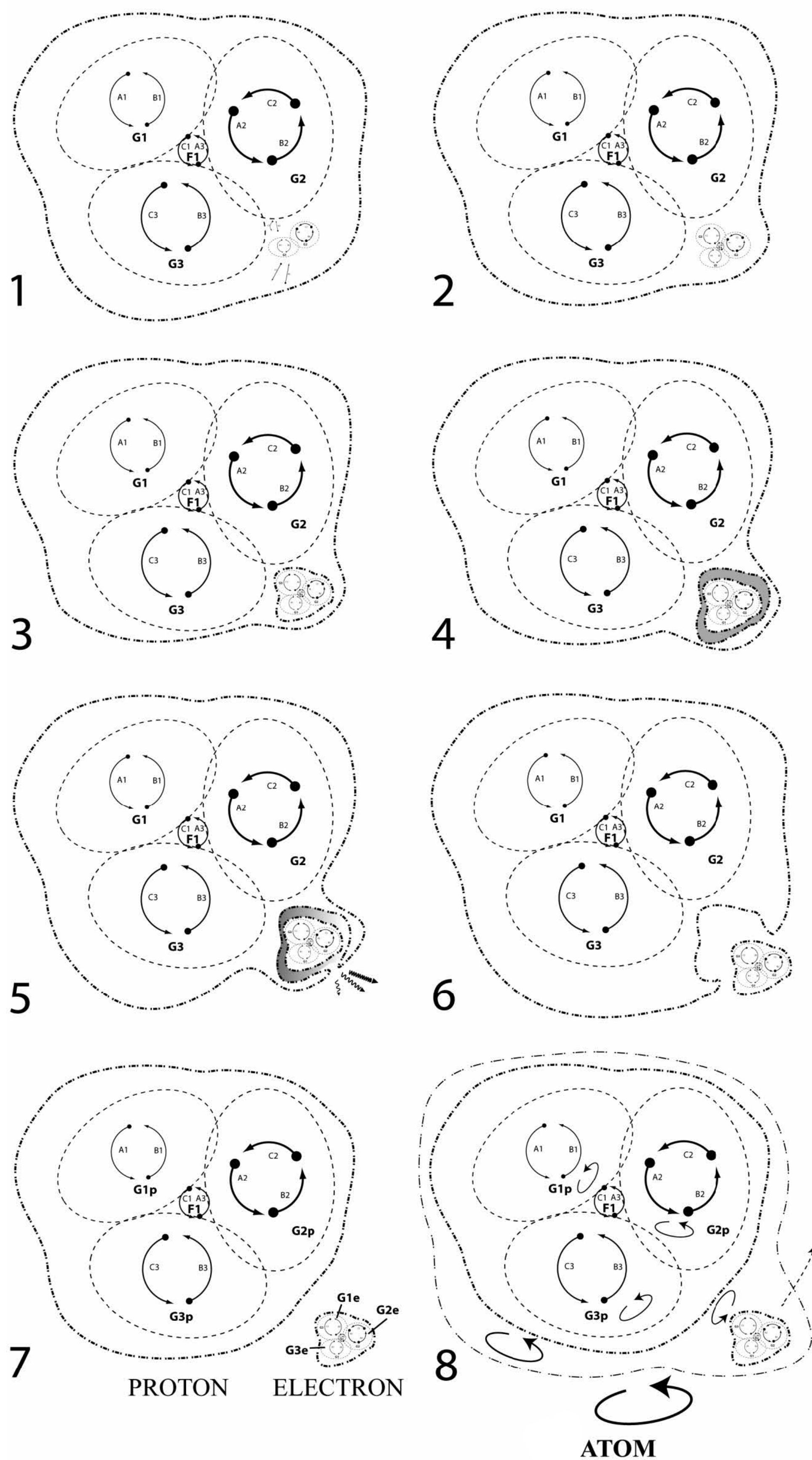

Fig. 46: Cei opt pași ai ciclului de dezintegrare a Neutronului
într-un proton și un electron, sau într-un atom.

Se consideră că ***pmtics ale componentelor Antimateriei neutronului*** **pornesc procesul de dezintegrare** a acestuia. Deoarece Antimateria este principala și cea mai puternică dintre Materiile plasmei fundamentale inițiale (Fig. 46 diagrama 1), prin comparație Antimateria este steaua dintr-un sistem solar. Apoi pmtics ale Materiei Întunecate care sunt parte a plasmei neutronului se dezintegrează simultan deoarece echilibrul total al forțelor Magravs ale plasmei sunt perturbate (Fig. 47 diagrama 1). Acest proces este continuat până la punctul în care, datorită ciclului de separare a celor două pmtics ale Antimateriei și Materiei Întunecate, acestea duc la dezintegrarea părții Materiale a plasmei (Fig. 46 diagrama 4), deoarece plasma încearcă să-și păstreze stabilitatea generală și echilibrul.

În acest moment, fragmentele de pmtics ale Antimateriei, Materiei Întunecate și Materiei, precum și alte pmtics din interiorul plasmei, prin dinamismul mediului intern al plasmei, sunt aduse unele în apropierea celorlalte, iar apoi se unesc pentru a produce o **mini-plasmă** independentă în interiorul structurii plasmei inițiale.

Această nouă mini-plasmă inclusă în structura generală a plasmei fundamentale inițiale devine structura plasmei fundamentale inițiale a **electronului** atomului.

Plasma unui electron este formată intern și are stabilită propria ei zonă Magravs echilibrată și prin urmare are propria ei magnetosferă (Fig. 46 diagrama 5 și 6). În acest stadiu, Magravs-ul plasmei electronului încearcă să-și găsească și să atingă propria lui poziționare echilibrată Magravs în raport cu pmtics ale Magravs-ului și Materiilor rămase din plasma fundamentală inițială. În acest moment, deoarece cele două plasme încearcă să-și găsească poziționarea Magravs una în raport cu cealaltă, plasma electronului este împinsă înspre în afară față de limitele mediului plasmei fundamentale inițiale (Fig. 46 diagrama 7).

În acest poziție, în care cele două plasme își găsesc poziționarea echilibrată Magravs, aceasta devine **distanța** *dintre proton și electron*, sau nivelul energetic de bază al electronului în raport cu protonul plasmei. Din acest moment este atins pasul final al realizării unui atom, cu conținutul unui proton și al unui electron (Fig. 46 diagrama 8).

Prin urmare, noile câmpuri echilibrate ale plasmei fundamentale inițiale originale devin acum componentele celor două noi plasme de câmpuri magnetice plasmatice echilibrate ale protonului și electronului unui atom (Fig. 48).

Din acest punct înainte, mișcarea și rotația electronului în jurul protonului este configurată să continue conform cu ceea ce va fi descris în Capitolul 19.

Similitudinile dintre construcția plasmei protonului și plasmei electronului ca și constituenți ai Materiilor este evidentă, deoarece ambele și-au pornit împreună viața cvasi-independentă din aceiași plasmă fundamentală inițială mamă (Fig. 47).

Deoarece plasma fundamentală inițială de dezintegrează în două plasme echilibrate (Fig. 46 diagrama 1 la 8), aceasta garantează echilibrul total al integrității configurației complete a Magravs-ului plasmei fundamentale inițiale originale.

Astfel, dezintegrarea și descompunerea plasmei fundamentale inițiale în proton și electron (Fig. 48), numită ***dezintegrarea fundamentală inițială***, este un proces natural de dezintegrare așa cum este ***dezintegrarea nucleară*** ale structurilor atomilor grei în atomi ușori. Deoarece plasma folosește unele din pmtics proprii pentru păstrarea poziției, pentru mișcare și pentru limitele magnetosferei, ea are nevoie să fragmenteze micile structuri atomice care-i pot garanta structura generală a câmpului gravitațional și magnetic, de aici termenul de "*dezintegrare a atomului*". Acest divizare a neutronului, în substructurile unui proton și a unui electron, are loc pentru garantarea supraviețuirii generale a ceea ce a fost obținut înainte, la crearea plasmei fundamentale inițiale (Fig. 48).

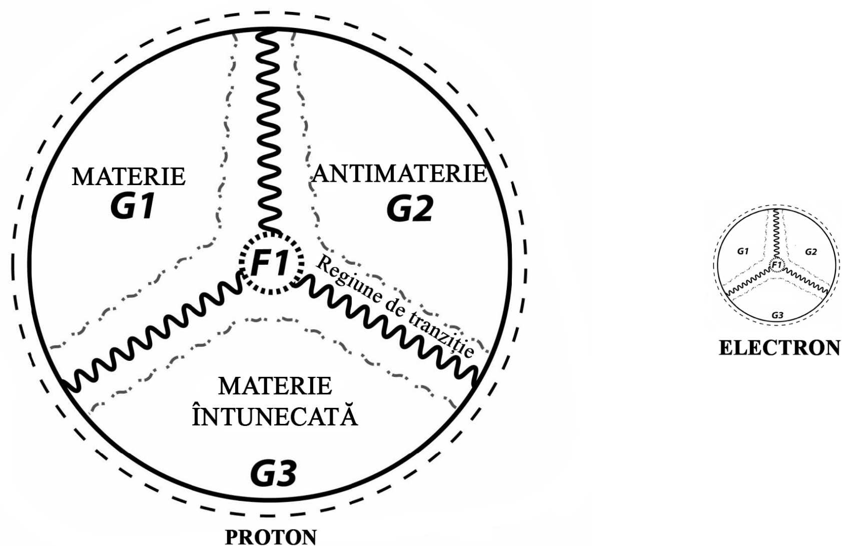

Fig. 47: Similitudinile schematice dintre construcția unui proton și a unui electron (componente ale Materiilor)

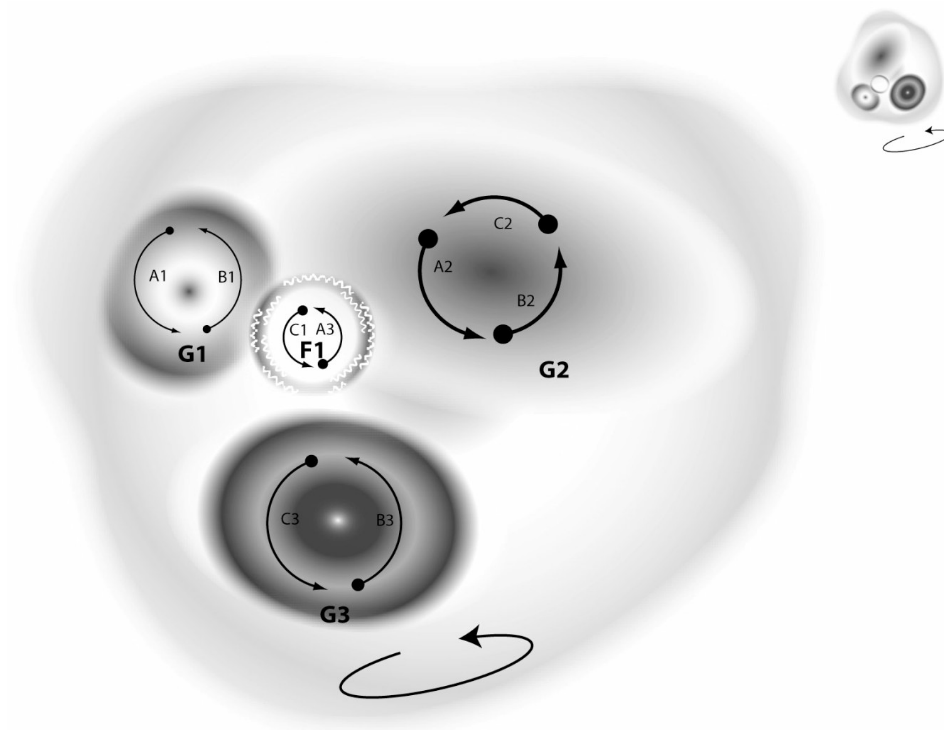

Fig. 48: Prezentarea pmtics ale Atomului Fundamental Inițial (hidrogen)

Această metodă a Dezintegrării Plasmei Fundamentale Inițiale în proton și electron este motivul pentru care în structurile atomice numărul de electroni și de protoni au fost întotdeauna văzuți ***în perechi***, deoarece nu există nici o cale alternativă în natură pentru crearea protonului și electronului în Univers; în general, totuși electroni individuali pot fi produși din pmtics în reactoarele de diluție a plasmei.

În construcția elementelor cu număr atomic mai mare (Fig. 49), pentru echilibrul total al ambelor Magravs-uri ale nucleului și ale electronilor acestuia, acești atomi grei trebuie să aibă mai mult componente ale plasmei echilibrate a neutronului.

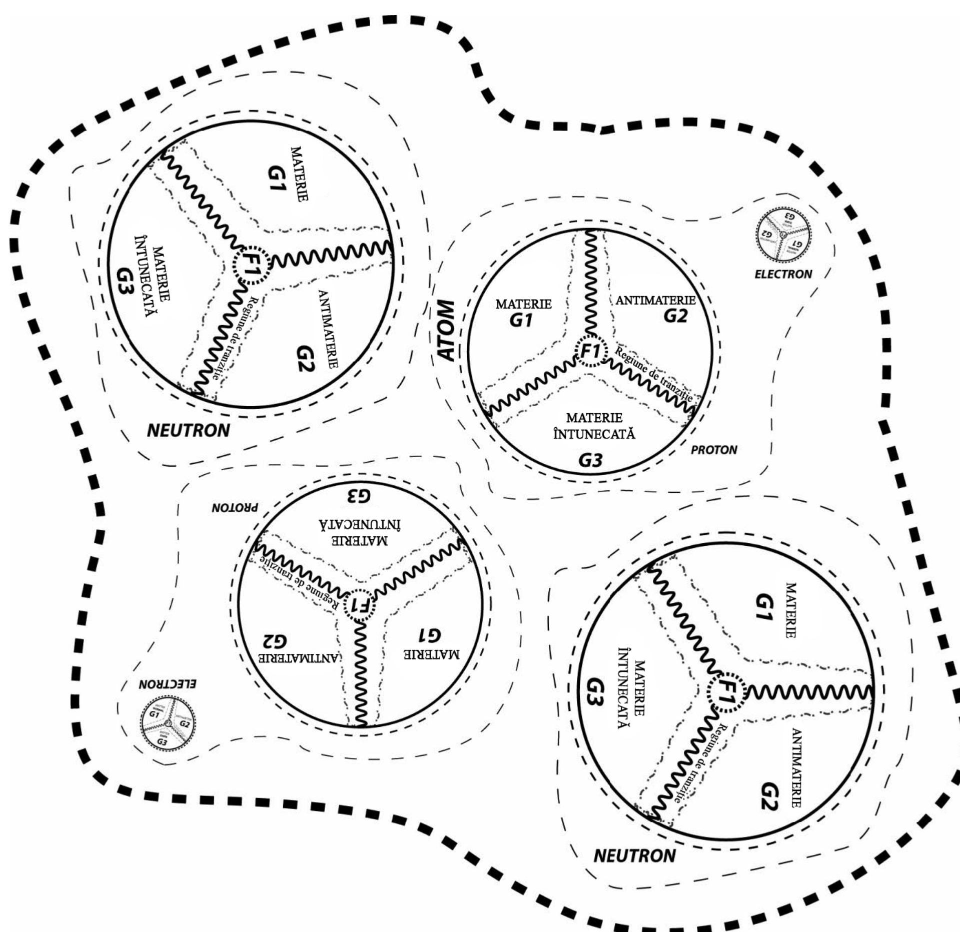

Fig. 49: Schema pmtics ale unui atom complex (cum este Heliul).

Notă: Prin această configurație simplă (Fig. 49) se poate înțelege de ce devin posibile anumite legături chimice și structuri ale unor atomi și molecule ale anumitor interacțiuni combinate de protoni într-un mediu dat.

De fapt, neutronul, datorită plasmei magnetice echilibrate sau neutralității și în același timp posedând propria lui magnetosferă Magravs, devine distanța și spațiul necesar poziționării Magravs a protonilor, unul în raport cu celălalt, cât și egalizatorul sau echilibratorul câmpurilor magnetice, în construcția nucleelor atomilor cu mai mult de un proton (Fig. 49).

În elementele grele, datorită densității acestora, dacă nu ar fi existat atât de mulți protoni pentru a crea spațierea magnetică necesară poziționării echilibrate Magravs, sau ceea ce noi numim **distanțe**, atunci datorită atracției gravitaționale a protonilor, o parte din nucleu cel mai probabil s-ar fi blocat, aceasta datorită interblocării Magravs-ului protonilor din nucleul atomului. În majoritatea cazurilor, această ***blocare*** ar fi dus cel mai probabil la explozia nucleului, datorită *respingerii* câmpurilor sau a câmpurilor Magnetice ale Magravs-ului din construcția nucleului datorită apropierii prea mari între ele. Pe de altă parte fără existența neutronilor ca distanțiere, nucleul nu ar fi putut constitui o configurație stabilă poziționată gravitațional.

O configurație cu o structură complexă a plasmei fundamentale inițiale, cum este un atom de Heliu și poziționarea neutronilor, protonilor și electronilor acestuia, este arătată în Figura 49. Aceasta arată câmpurile Magnetice și gravitaționale generale generate de interacțiunea acestor părți individuale, în raport cu Materiile dinamice și câmpurile pe care fiecare le produce intern, și în limitele lor externe generale de interacțiunea Magravs-ului plasmatic al atomului.

Printr-o observație atentă a echilibrului Magravs a protonului și electronului, este clar acum cum pot fi create *diferite* ***orbite ale electronilor*** *atomilor grei*. Adică, deoarece numărul protonilor crește, limita Magravs-ului tuturor protonilor din centrul nucleului crește, astfel permițând și potrivind următoare orbite pentru mișcarea și poziționarea Magravs a următoarelor straturi orbitale de electroni. Trebuie să ne aducem aminte că protonii sun entități dinamice, astfel nu mai mult de un anumit număr se poate roti în zona compactă a unui nucleu. Deci deoarece numărul de protoni și electronii lor echivalenți sunt adăugați la nucleu, *mai mult spațiu este necesar* pentru mișcarea *liberă* a acestor protoni. Prin urmare singura cale prin care poate fi creată o zonă neutră care să fie în echilibru din punct de vedere gravitațional și Magnetic, este să se adauge mai mulți neutroni echilibrați pentru a crea un mediu pentru mișcarea liberă a protonilor și pentru poziționarea Magravs a acestora.

Astfel, odată cu creșterea numărului protonilor, crește și volumul nucleului pentru a păstra toți protonii în mișcare și prin urmare sunt necesari un număr mai mare de neutroni. Acesta este motivul pentru care se pot vedea un mare număr de neutroni în nucleul atomilor grei. Cu cât sunt mai mulți neutroni și protoni în centru, cu atât este *mai mare limita magnetosferei nucleului*. De aici apare găzduirea mai multor electroni în *locații îndepărtate* față de centrul nucleului. Pmtics generale ale câmpului magnetic și gravitațional a acestor electroni, protoni și neutroni trebuie să fie permanent în echilibru.

Este fundamentală înțelegerea faptului că "sarcina negativă a oricăror câmpuri magnetice se datorează intensității câmpului Gravitațional a acestora sau atracției, iar sarcina pozitivă a câmpurilor se datorează intensității câmpurilor magnetice sau respingerii", Magravs-ului Materiei, așa cum este în cazul unei planete.

În cazul curgerii sarcinii și câmpului electric trebuie să se înțeleagă că **sarcina pozitivă** reprezintă curgerea câmpului Magnetic, iar **sarcina negativă** reprezintă atracția gravitațională a curgerii câmpurilor gravitaționale ale Magravs-ului plasmei și a conținutului de Materie a acesteia. Astfel se explică într-un fel ***Rezistența*** și respectiv ***Impedanța*** materiilor din secțiunea electrică a fizicii. Impedanța reprezintă măsura atracției gravitaționale a curgerii pmtics în raport cu atomii materiei, iar rezistența reprezintă măsura respingerii magnetice a curgerii pmtics în raport cu atomii materiei.

CAPITOLUL 19
Mișcarea Electronului în jurul Protonului

Rotația constantă a electronului în jurul nucleului unui atom indică faptul că electronul și nucleul unui atom mențin constant echilibrul general al forțelor Magravs dintre ele precum și poziționarea lor Magravs a unuia față de celălalt.

În structura plasmei fundamentale inițiale (neutronul) și prin Materiile ei dinamice (Materie, Antimaterie și Materie Întunecată) și în același timp cu toate Materiile plasmei aflându-se în posesia propriilor lor forțe Magravs plasmatice dinamice interne și independente, ele toate exercită nivele variate și dinamice de Magravs-uri asupra diferiților constituenți ai Materiilor interne ale plasmei, aceste câmpuri de forță întinzându-se individual și colectiv dincolo de limitele nucleului plasmei.

Efectul total al acestor forțe dinamice din nucleul plasmei (proton) (Fig. 50) vor afecta *calea* de *rotație* a electronului ce orbitează în jurul nucleului.

Similar, însuși *plasma* ***electronului*** (Fig. 50) *este făcută din aceleași* ***trei structuri de câmpuri magnetice plasmatice dinamice*** *ale Materiilor ca cele ale protonului din nucleu.*

Efectul acestor Magravs-uri plasmatice **dinamice** de diferite materii din centrul plasmei (**proton**) unui atom asupra Magravs-ului plasmatic **dinamic** al diferitelor Materii a plasmei **electronului** acesteia, precum și efectul lor colectiv a fiecărei plasme asupra celeilalte, reprezintă motivul pentru care electronul nu are o cale de mișcare în jurul nucleului constantă și bine definită.

Adică, plasma electronului este ea însăși în posesia propriilor ei forțe Magravs ale Materiilor individuale (Materie, Antimaterie și Materie Întunecată), cât și a forțelor Magravs plasmatice colective ale tuturor Materiilor electronului și același lucru se aplică Materiilor și plasmei protonului.

Deoarece Magravs-ul diferitelor materii ale electronului trec ca diferite componente ale Materiei protonului, fiecare din forțele Magravs ale Materiilor din interiorul protonului și a electronului interacționează între ele, plus poziționarea Magravs generală a electronilor și protonilor în raport cu acea Materie particulară din proton și electron. Acest tip de interacțiuni și repoziționări Magravs dintre cele două Materii implicate a fiecărei plasme se vor repeta încontinuu, cât timp ambii protonul și electronul sunt entități dinamice independente. Deoarece poziționarea Magravs permanentă dintre cele două entități dinamice duce la schimbarea permanentă în poziție a celui cu masa mai ușoară (electronul) dintre cele două entități, în jurul protonului are această mișcare de repoziționare permanentă devine o poziționare “nesigură” sau o mișcare aleatorie a electronului în jurul protonului.

Aceasta dă electronului din acea configurație dată de interacțiuni ale Magravs-urilor *atracția* ***înspre*** *sau respingerea* ***dinspre*** nucleu. Apoi, imediat electronul caută să-și găsească noua poziționare echilibrată Magravs generală față de proton.

Apoi, datorită dinamismului Magravs-urilor plasmatice ale protonului și electronului, câmpurile altor Materii din cele două plasme intră în joc, și se întâlnesc reciproc, iar Magravs-ul acestor două noi materii și Magravs-ul general trebuie să interacționeze din nou.

Prin urmare, noua Materie a plasmei Magravs-ului electronului trebuie să găsească o nouă poziționare Magravs în raport cu noua Materie a Magravs-ului protonului și a Magravs-ului general a celor două plasme.

În continuare, deoarece atât protonul și electronul sunt dinamice, electronul trebuie să-și găsească *o nouă poziționare Magravs* în raport cu aceste noi Materii din interacțiunea fiecărei entități, iar această schimbare a Materiilor care se confruntă reciproc are loc în mod continuu, deoarece diferite Materii și Magravs-uri ale ambelor componente precum și structura generală a fiecărui atom ajung să-și exercite forțele una asupra celeilalte, iar distanța echilibrată generală dintre electron și proton trebuie menținută, deoarece de fiecare dată noi Materii din fiecare entitate ajung să se confrunte reciproc. Noi numim acesta ***principiul poziționării Magravs*** (sau poziționare Magravs).

Rezultatul acestei schimbări continue a poziționării Magravs a Materiilor electronului în raport cu Materiile protonului și a Magravs-ului lor general cauzează și creează mișcarea electronului în jurul nucleului.

Comportamentul și interacțiunea poziționării Magravs permanent schimbătoare a Magravs-ului protonului și electronului, unul față de celălalt, duce la crearea unei căi aleatorii, niciodată aceiași, și reprezintă cauza mișcării electronului în jurul protonului.

Deoarece electronul se rotește în jurul protonului, poziția și distanța lui în raport cu schimbările protonului sunt conforme cu poziția și echilibrul general al forțelor de atracție gravitaționale și a forțelor de respingere magnetice ale celor trei componente ale Materiilor acestuia și respectiv a plasmelor lor, în raport cu poziția tuturor Magravs-uri ale celor trei Materii ale protonului și a Magravs-ului general al protonului.

Totuși deoarece Materiile din proton și electron sunt ambele dinamice, rotația electronului în jurul nucleului se schimbă prin principiul poziționării Magravs a Magravs-urilor echilibrate. Aceasta duce la mișcarea perpetuă a electronului în jurul protonului unui atom (Fig. 50).

Deoarece intensitatea generală a Magravs-urilor ambelor componente ale atomului sunt la fel, aceasta conduc la o distanță minimă și maximă care poate fi atinsă de intensitatea câmpului electronului, în poziția lui față de proton. Aceasta explică de ce un electron pare a se mișca aleatoriu în jurul punctului central, cu o distanță dată minimă și maximă față de protonul central. Acest minim și maxim trebuie cunoscut ca și amplitudine (minim și maxim) a distanței electronului față de proton.

De fapt, deoarece componentele dinamice ale Magravs-urilor Materiilor electronului interacționează cu Magravs-urile dinamice combinate ale protonului, electronul care este mai puțin dens din punct de vedere magnetic față de proton, încearcă să-și găsească poziția, în raport cu toate componentele câmpurilor magnetice plasmatice mai dense ale protonului.

Această continuă schimbare în poziționarea Magravs a electronului, în raport cu protonul, duce la mișcarea de rotație continuă a electronului în jurul protonului (Fig. 50).

De fapt, se poate concluziona că "protonul și electronul sunt făcuți din Magravs-urile celor câteva Materii diferite, prin simpla observare a căii de mișcare aleatorii a electronului în jurul protonului".

În principiu se poate spune că intensitatea câmpurilor magnetice a oricăror câmpuri magnetice sau Materii este ***dependentă de poziția*** celor două părți ale câmpurilor, una față de cealaltă, din care a fost eliberat câmpul. Aceasta este principiul cum sunt determinate și create intensitățile câmpurilor magnetice.

De exemplu, din interacțiunea Magravs-ului Materiei Întunecate din plasma electronului cu Magravs-ul Antimateriei din plasma protonului și cu Magravs-urile generale ale plasmelor electronului și protonului, se decide poziția și distanța Materiei Întunecate a electronului față de proton.

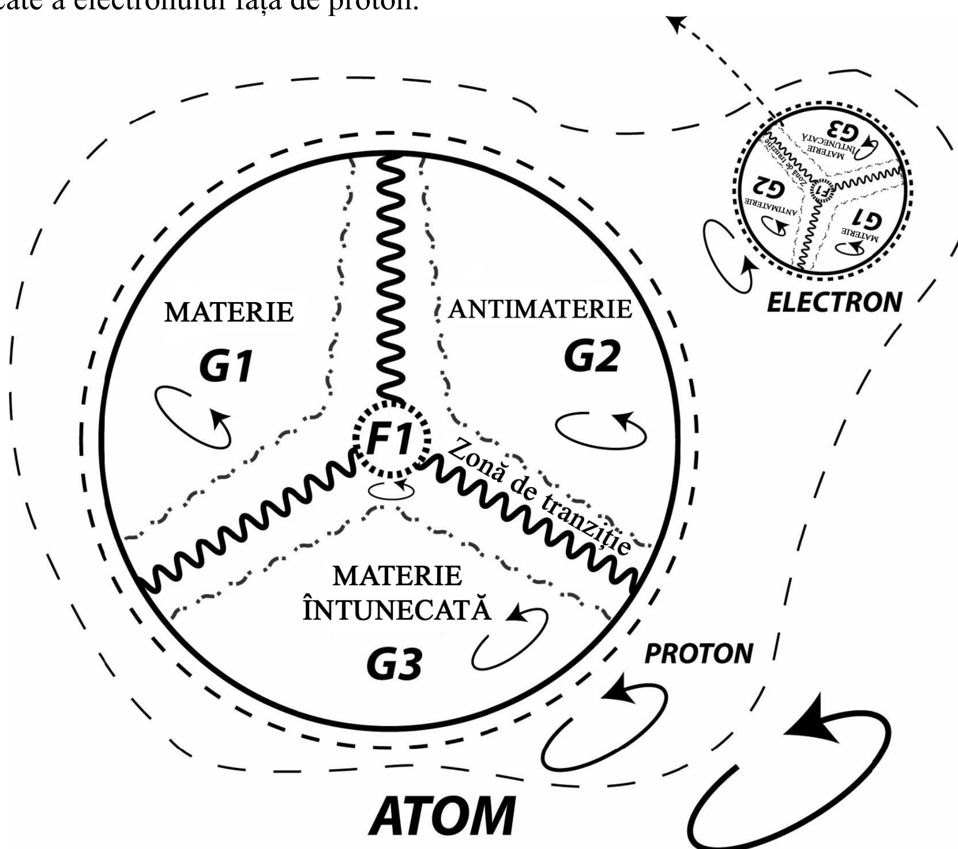

Fig. 50: Schema pmtics dinamice ale Materiilor și câmpurile protonului și electronului, interacțiunea Materiilor lor individuale, a plasmei și Magravs-urilor lor generale, ducând la poziționarea Magravs și mișcarea electronului în raport cu nucleul.

1. Principiul Universal al Poziționării Magravs

Efectul componentelor amestecate ale intensităților câmpurilor Magnetice și gravitaționale ale protonului și electronului schimbă traseul electronului atunci când el se apropie de fiecare Materie a protonului. În nucleele compozite intensitatea generală a câmpurilor magnetice a tuturor protonilor nucleului dictează distanța electronului față de nucleu.

*Toate mişcările obiectelor şi câmpurilor în Univers se datorează poziţionării Magravs **generale** ale unor pmtics a unui obiect sau rază, unele faţă de celelalte.*

Eu numesc această dictare a poziţiei unei entităţi în raport cu altă entitate, datorită distanţei de poziţionare Magravs a acestora, "**principiul poziţionării universale Magravs**" pentru mişcare în Univers.

Această poziţionare Magravs a Materiei are loc în constrângerea impusă de Materii, care posedă propriile lor pmtics amestecate, de intensitatea câmpurilor Materiilor.

2. Metoda universală de mişcare

În principiu, "**poziţionarea Magravs dinamică continuă** a unei singure raze dinamice sau Materii multiple a plasmelor multi-nucleu ale unui obiect, în raport cu o altă plasmă singulară sau multi-nucleu a Materiilor unui alt obiect, **ducând la şi/sau poate duce la şi/sau cauza mişcarea** Materiilor şi a materiilor în Univers, unele în raport cu celelalte".

Eu numesc această metodă a **schimbării continue în poziţionarea Magravs** a unei entităţi în raport cu o alta şi care cauzează mişcare în una din cele două entităţi, "**metoda Universală de mişcare**".

Mişcările atomilor şi interacţiunea componentelor acestora, a moleculelor, sistemelor solare şi a galaxiilor din Univers, sunt toate bazate pe ***aceiaşi** metodă universal simplă de mişcare*.

Magravs-urile plasmatice dinamice ale Materiilor din structura constituentă a unei entităţi dictează poziţia, direcţia şi calea de mişcare a unui obiect în raport cu un alt Magravs plasmatic dinamic al Materiilor din structura constituentă a entităţii. Mişcarea componentelor atomilor, mişcarea planetelor sistemelor solare şi a conţinutului fizic al galaxiilor în Univers, sunt toate bazate pe acest principiu.

Metoda universală de mişcare a oricăror două obiecte care se gravitează reciproc, este bazată pe interacţiunea intensităţii Magravs-urilor plasmatice dinamice şi atracţia tuturor componentelor compozite ale Materiilor şi forţelor din obiect, ***indiferent** de mărimea fizica* a sistemului. Toate obiectele universale gravitaţionale urmează acelaşi principiu de mişcare al unui electron în jurul protonului, la fel cum este şi pentru mişcarea Materiilor în plasmele fundamentale iniţiale.

Este corect să se spună că "**mişcarea în Univers** este totală şi exclusiv creată şi se datorează **poziţionării Magravs** de intensitate specifică razelor, câmpurilor, materiilor, Materiilor, electronului planetei, stelelor şi galaxiilor, **unele faţă de altele**".

Astfel, de acum încolo este clar că **nu mai este necesară arderea combustibilului** pentru a se crea mişcare, ci **utilizarea Matmags**. Totuşi, trebuie create doar intensităţile Magravs corecte în orice sistem pentru a obţine poziţionare dinamică Magravs în raport cu alt obiect, aceasta fiind o planetă, o stea, un sistem solar sau o galaxie, pentru ca sistemul să se afle în mişcare.

Această metodă de utilizare a interacțiunilor plasmatice Magravs pentru crearea de forțe Magravs în interiorul unui sistem care duce la mișcarea unui obiect în raport cu altul datorită poziționării Magravs, trebuie să fie cunoscută ca “**metoda de poziționare Magravs și principiul universal al mișcării gravitaționale**”.

Astfel, principiul de mișcare prin poziționare Magravs reprezintă viitorul în crearea mișcării pe uscat, apă, aer și în industria spațială.

Prin această metodă a poziționării Magravs nu mai este necesară arderea combustibililor în motoare pentru a mișca mașina sau utilizarea sistemelor de propulsie cu combustibil lichid pentru a face rachetele să zboare în spațiu.

Când vorbim despre poziționare Magravs sau gravitațională, aceasta înseamnă că vorbim despre efectul cumulat al câmpurilor gravitațional și Magnetic al unui sistem în raport cu un alt obiect sau plasmă, cu Magravs-ul planetelor sau stelelor.

Este important să ne amintim că în ordinea universală a mișcării, ***câmpul plasmatic gravitațional și câmpurile plasmatice Magnetice***, sunt *integrate*, astfel ele coexistă simultan și nu pot exista și opera unul fără celălalt.

În Univers există și **poziționarea Magravs a Antimateriilor** unele în raport cu altele și a câmpurilor magnetice plasmatice ale acestora. Mai departe, există de asemenea și **poziționarea Magravs a Materiilor Întunecate** unele în raport cu altele și a câmpurilor magnetice plasmatice ale acestora.

Modul în care sistemele Magravs ale viitorului vor fi configurate și vor opera va dicta cu ce intensitate a câmpurilor gravitaționale și în ce dimensiune vor călători navele viitorului.

În sistemele create de om care utilizează câmpurile magnetice ale Materiilor, care prin interacțiunea lor reciprocă creează Magravs-ul necesar poziționării, *prin simpla creare a Magravs-ului* ***în interiorul reactorului***, aceste sisteme vor crea mișcarea sistemului reactorului în raport cu suprafața planetei, prin încercarea de a găsi noua poziție de echilibru a Magravs-ului în raport cu Magravs-ul atmosferei planetei.

Crearea de mișcare prin *poziționarea* Magravs poate fi utilizată într-o navă aeriană echipată cu reactoare gravitaționale în raport cu Pământul sau cu o navă spațială în raport cu o planetă, sistem solar sau galaxie.

Metodele bazate pe principiul Grapos pentru a obține mișcare reprezintă viitorul în crearea mișcării în spațiu, în conformitate și în paralel cu modul în care Universul funcționează de milioane de ani în existența lui dinamică.

CAPITOLUL 20
Moleculele

Anterior a fost explicat procesul creării plasmei și a modul în care Magravs-urile plasmatice interacționează pentru a aduce echilibru în Magravs-ul plasmatic general precum și efectul reciproc al acestora, care duce la noi interacțiuni echilibrate în diferiți atomi și între subcomponentelor acestora. Acest echilibru și poziționarea Magravs-urilor plasmatice dintre diferiți atomi ale diferitelor Materii arată cum Materiile finale, plasmele și atomii pot fi aduși împreună, ducând la formarea moleculelor.

Adică, pentru crearea unei molecule este necesar ca plasmele protonilor și neutronilor oricărui nucleu al unui atom precum și atomii de diferite mărimi să aibă o poziționare echilibrată totală a forțelor câmpurilor plasmatice gravitaționale și Magnetice într-un mediu dat, astfel încât acești atomi își pot menține structura lor totală, pentru ca moleculele să poată fi create.

În acest fel, pe baza aceluiași principiu o moleculă sau o celulă poate fi creată doar acolo unde poziționarea câmpurilor Magnetice și gravitaționale este în echilibru cu toate câmpurile magnetice plasmatice ale atomilor participanți (Fig. 51).

În același timp, întreaga structură plasmatică Magravs a moleculelor trebuie să-și găsească echilibrul plasmatic Magravs în raport cu Magravs-ul mediului înconjurător al acestora, pentru ca moleculele să fie capabile să existe ca o entitate într-un mediu dat. Aceasta explică de ce anumiți atomi și molecule, în anumite configurații, nu pot exista într-un anumit mediu, în timp ce sunt dominanți în alte medii, așa cum sunt planetele sau galaxiile, și de ce diferite condiții și forțe ale pmtics se pot aplica aceleiași Materii, iar Materia se manifestă ea însăși ca o materie în stare solidă, lichidă și gazoasă.

De asemenea, același aspect poate explica de ce proteinele cu anumite caracteristici sunt create sau menținute de anumite celule, într-o anumită parte a corpului uman și nu în alte părți ale acestuia (9).

De fapt, dacă aceleași condiții ale câmpurilor magnetice plasmatice sunt sau pot fi menținute în orice parte a Universului, se pot reproduce exact toate Materiile cunoscute Omului, oriunde în Univers.

Adică, atunci când se poate crea un mediu echilibrat, a tuturor Magravs-urilor atomilor participanți la construcția unei molecule, se poate reproduce și menține orice moleculă. Prin urmare, aceasta explică de ce forțele de **atragere** și **respingere** Van der Waals, mai degrabă pot fi cunoscute ca și câmpuri de forță **gravitaționale** și **Magnetice** care operează între diferite molecule, indiferent de structura lor de legătură cu alte molecule sau atomi.

În reactoarele Magravs industriale ale viitorului se vor putea produce cât de mulți atomi sunt necesari, prin absorbția plasmei din spațiu sau din mediu, pentru orice aplicație și scop, cum ar fi producerea de molecule de hidrogen, carbon, azot, oxigen, pentru producerea de proteine alimentare, aer, apă și așa mai departe, prin simpla reproducere a Magravs-urilor moleculelor preferate precum și permiterea interacțiunii și poziționării acestora.

În viitor, prin furnizarea unui tabel cu intensitățile Magravs, forțele câmpurilor magnetice dominante, temperatura și presiunea plasmei, atomilor și moleculelor, se vor putea produce și menține orice atom și moleculă oriunde în Univers.

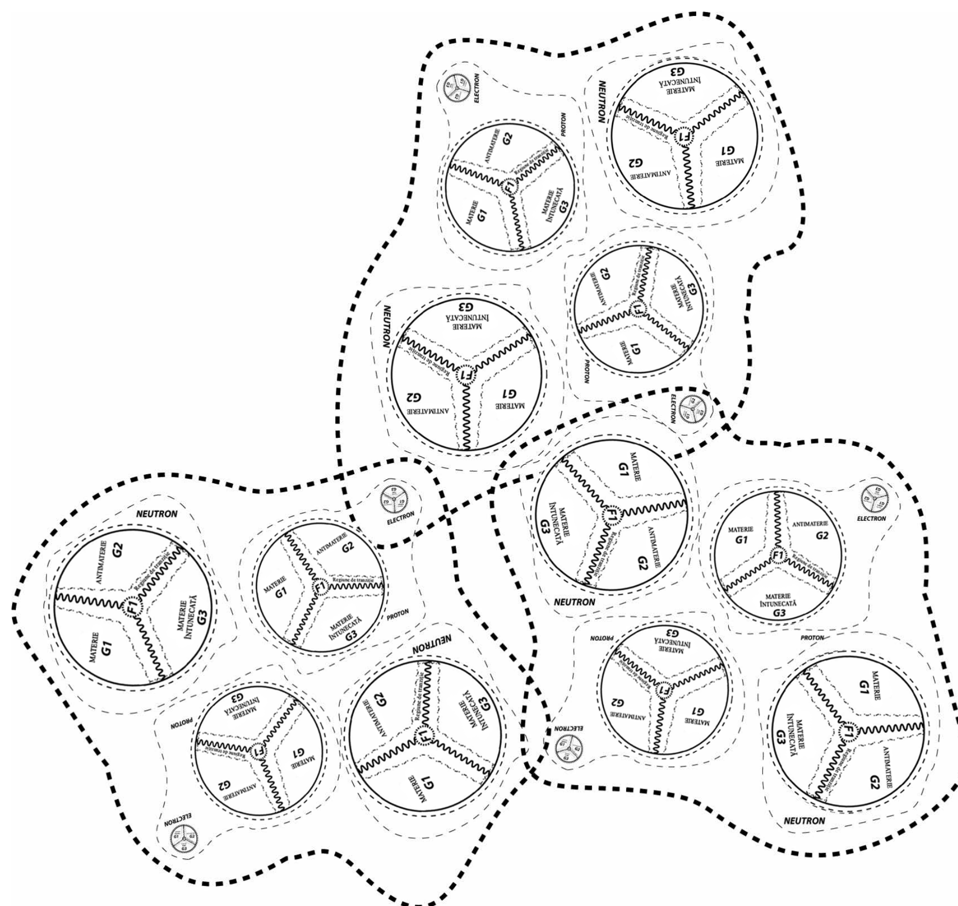

Fig. 51: Schema poziționării (Magravs) gravitaționale a pmtics ale atomilor pentru a forma o moleculă.

CAPITOLUL 21
Tehnologia de Diluare a Plasmei

Tehnologia de Diluare a Plasmei reprezintă noua abordare pentru utilizarea unei noi cunoașteri câștigate pentru crearea și controlul plasmei și a sub-Materiilor constituente ale Materiilor și a particulelor elementare fundamentale ale acestora.

Noua înțelegere și perspectivă în construcția și structura plasmei și a Materiilor și câmpurilor magnetice constituente a acesteia deschide noi oportunități pentru crearea de energie și mișcare, producerea de noi materiale pentru uz medical și multe alte aplicații.

Tehnologia de diluare a plasmei permite componentelor Materiilor plasmei să fie diluate într-o supă de Materii și pmtics ale acesteia, realizate exact din propria structură compozită a plasmei.

Prin ***reactoarele nucleare*** special proiectate sunt create condițiile în structura reactorului pentru ca plasma să fie ținută în siguranță în configurația miezurilor reactoarelor.

Operarea acestor reactoare poate fi controlată astfel ca ele să nu elibereze nici o radiație în mediu și să nu creeze deșeuri de nici un fel, cum ar fi materialele radioactive sau deșeurilor de CO2, așa cum a fost tendința în industria producătoare de energie sau ce a energiei nucleare.

Prin înțelegerea și crearea de medii paralele, similare mediului intern de câmpuri magnetice plasmatice slabe a plasmei, în aceste tipuri de reactoare sunt produse medii de supe magnetice plasmatice, astfel încât condiția câmpurilor magnetice plasmatice din miezurile reactorului să se potrivească cu câmpurile magnetice plasmatice ale forțelor de legătură (Bariera Coulomb) a plasmei fundamentale inițiale. Datorită componentelor acestei supe plasmatice, această barieră este diluată magnetic și înmuiată, permițând plasmei să se deschidă prin operarea reactorului, astfel încât Materiile plasmei să devină parte a diluției supei de Materii și câmpuri de forță a reactorului.

1. O supă de câmpuri magnetice plasmatice

Aceste reactoare saturate cu câmpuri magnetice plasmatice, vor permite componentelor oricărei plasme introduse în reactor să fie slăbite, iar Materia, Antimateria și Materia Întunecată ale plasmei să fie libere în mișcare în structura supei plasmatice, care a fost creată printr-o configurare specifică și combinări de Materii. Materiile odată slăbite din alte Materii din interiorul supei plasmatice sunt apoi libere, pentru ca efectele particulelor fundamentale ale acestora să fie utilizate pentru obținerea oricărui efect dorit, cum ar fi fuziunea și producerea de noi materii, zborul și mișcarea.

Reactoarele care facilitează o asemenea diluare a plasmei se numesc **Reactoare de Diluare a Plasmei** (Fig. 56), iar procesul de diluare se numește **principiul de diluare a Plasmei**, iar cunoașterea acestora este ***tehnologia de diluare a plasmei*** (Fig. 52).

Interacțiunea ulterioară a câmpurilor magnetice plasmatice constituente ale materiilor plasmei din interiorul miezurilor acestor reactoare poate crea efecte care pot fi utilizate pentru obținerea rezultatelor dorite, din interacțiunea acestora cu alte Materii sau materii și câmpuri din mediul structural intern sau extern al reactoarelor. Acesta este exact modul și metoda prin care diferite entități din Univers funcționează și operează, pentru obținerea anumitor efecte dorite și producere de Materiale.

Diluarea plasmei în mediul larg de pmtics ale reactorului reprezintă o altă opțiune în lumea nucleară pentru atingerea fisiunii, fuziunii, producției de noi Materii, materii pentru generarea de energie și producerea de mișcare.

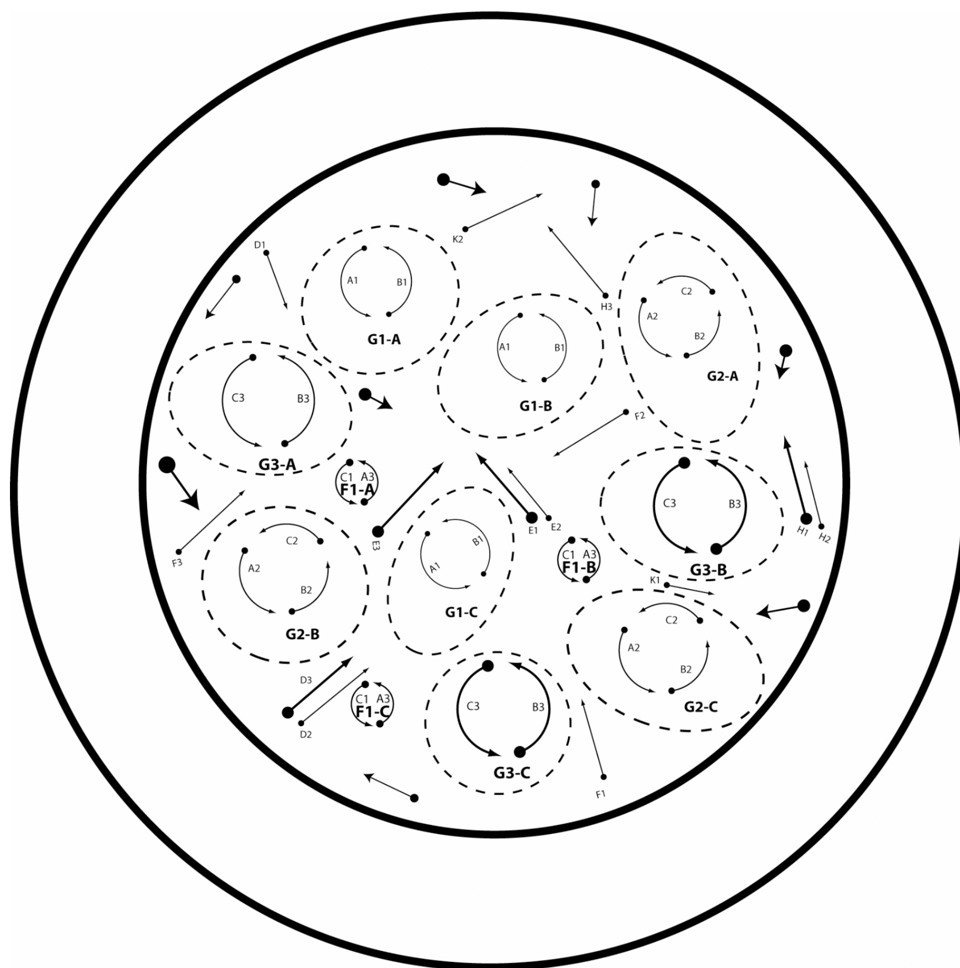

Fig. 52: Tehnologia și conceptul diluării plasmatice.

2. *Diluarea*

Prin procesul de diluare a Plasmei, odată ce noua plasmă este produsă în miezurile reactorului, supa de câmpuri magnetice plasmatice de interacțiune slabă interacționează cu câmpurile de legătură ale componentelor Materiilor plasmelor care sunt introduse în miezurile reactorului, aceasta permițând Materiilor noii plasme să se desfacă ele însele una față de celelalte (Fig. 53), dacă este necesar acest nivel de diluare a noi plasme.

În acest proces al diluării plasmei, sub-componentelor plasmei li se permite să se slăbească între ele și nu este neapărat necesară separarea tuturor Materiilor plasmei una față de celelalte.

Prin această metodă, diferite componente ale Materiilor și câmpuri ale plasmei pot fi utilizate în orice scop pe care operatorul îl decide, sau cel pentru care sistemul este pre-configurat.

Prin urmare, fiecare Materie sub-componentă a plasmei din reactor poate fi separată din plasmă în orice cantități de Materie individuală, în interiorul supei.

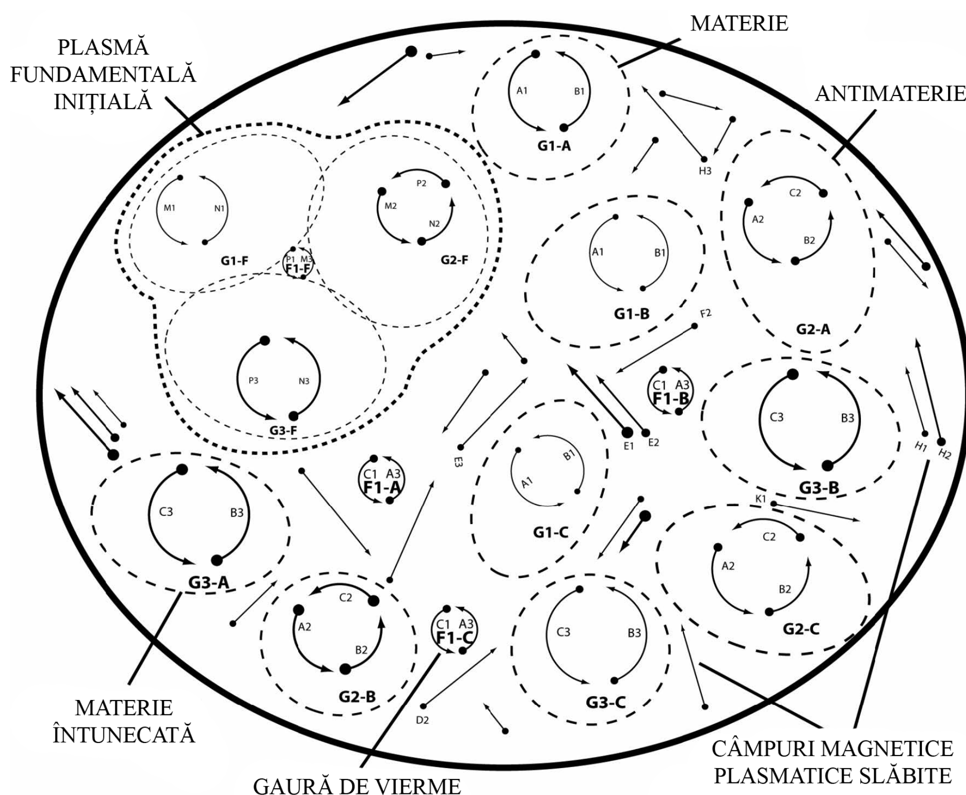

Fig. 53: Procesul de diluare a plasmei fundamentale inițiale din supa de Materii.

Tehnologia de diluare a plasmei (Fig. 54) înlocuiește tehnologia de ultimă oră a *acceleratoarelor* utilizate pentru separarea diferitelor componente ale plasmei sau a unui atom.

Reactoarele de diluare a plasmei pot fi utilizate, de exemplu, pentru extragerea Antimateriei, în locul metodelor utilizate în prezent ale izbirii plasmei la viteze mari în acceleratoare, de un anumit metal pur, pentru extragerea periodică a Antimateriei acesteia (6, 7 și 8).

În același fel, reactoarele de diluare a plasmei pot fi utilizate în industria de fuziune, în care tehnologia prezentă utilizează câmpuri magnetice enorme pentru a forța fuziunea plasmelor.

Prin metoda diluării plasmei componentele plasmei se deschid în mod natural, iar apoi li se permite să fie separate de alte Materii din mediul acestora, în sub-componentele lor specifice, și să interacționeze colectiv în supa de Materii, pentru utilizare acestora într-un anumit scop (Fig. 54), cum ar fi fuziunea Materiilor sau a materiilor.

Aceste reactoare pot fi utilizate pentru fuziunea componentelor a două plasme împreună. Dacă se dorește separarea Antimateriei de Materie, aceasta poate fi realizată ușor, prin crearea unui câmp magnetic plasmatic slab în jurul plasmei, apoi componentele Antimateriei plasmei pot fi separate pentru utilizarea proprietăților și efectelor câmpurilor magnetice plasmatice ale acestora, de exemplu la producerea de forțe Magravs puternice. Celelalte componente ale plasmei *sunt lăsate în **supa diluată***.

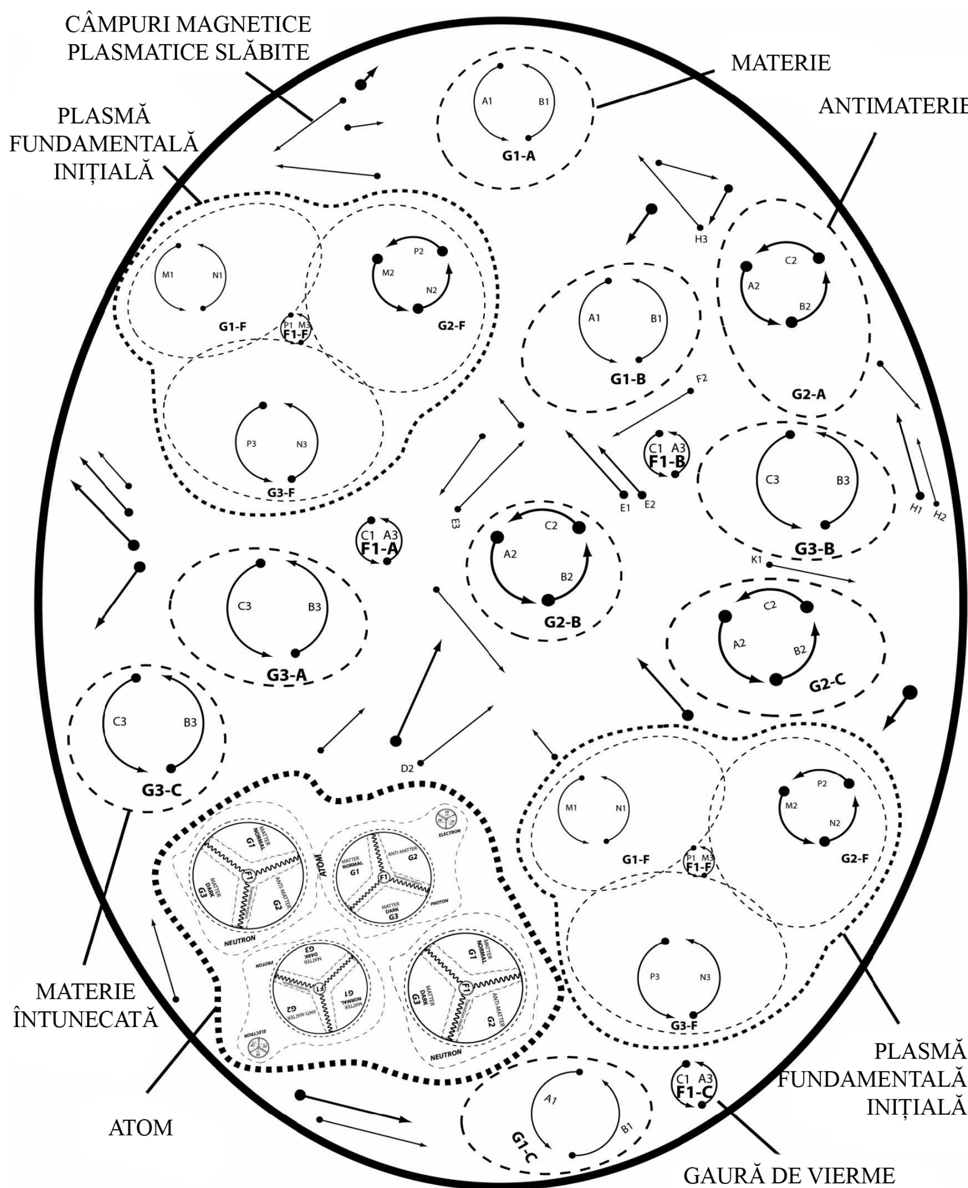

Fig. 54: Procesul de diluare a plasmei fundamentale inițiale,
și a atomilor și moleculelor din supa de Materii și pmtics.

Când se utilizează aceste câmpuri magnetice plasmatice libere ale Antimateriei pentru efectele pe care acestea le creează, atunci pot fi alterați parametrii și configurația sistemelor Magravs pentru a *schimba dinamismul reactorului*, iar gradual să se dezasambleze câmpurile diluate. Apoi Materiilor plasmei li se permite să se întoarcă la starea componentele Materiilor originale ale plasmei, iar plasmei să se întoarcă la structura ei atomică, și așa mai departe.

Toate aceste reacții pot fi create și controlate fără crearea de medii instabile sau de temperatură înaltă, așa cum sunt văzute în ordinul universal al creării Materiilor, a energiei și a mișcării.

În același timp, nu este necesar să se mențină anumite Materii și să facă apel la sisteme scumpe de păstrare a Antimateriei, așa cum se face de exemplu în prezent de către Fermilab.

Toate aceste procese sunt efectuate fără nici o eliberare de radiație sau producerea de noi deșeuri radioactive.

Aceste efecte pot fi create la temperatura camerei și în reactoare nucleare portabile, care au fost proiectate, dezvoltate și testate în ultimii ani.

Există dovezi concludente din teste că principiul slăbirii forțelor de legătură ale câmpurilor magnetice a plasmei prin tehnologia de diluare a plasmei este un principiu fundamental dovedit pentru viitorul producerii de energie și crearea de mișcare pentru călătoriile spațiale.

Noi am văzut efectele faptului că Antimateria fiind slăbită în miezurile reactoarelor, posedă câmpuri mai puternice și creează forțe Magravs mai puternice decât cele ale componentelor Materiei aceleiași plasme. Noi am reușit să ridicăm și să reducem greutatea sistemului reactor în raport cu mediul acestuia și am creat noi materii, toate la temperatura camerei, prin operarea reactoarelor de diluare a plasmei, așa cum am raportat și am solicitat brevete.

Aceste caracteristici și efecte puternice ale Antimateriei se datorează pur și simplu faptului că "la nașterea plasmei s-a pornit cu componentele Antimateriei plasmei care au fost create de către câmpurile magnetice plasmatice cele mai puternice".

Similar, câmpurile de forță gravitaționale ale componentelor Materiei Întunecate ale plasmei pot fi utilizate prin tehnologia de diluare a plasmei, pentru crearea de mișcare la viteze foarte mari și fără frecare, pentru navele viitorului din tehnologia spațială, sau aceste reactoare pot fi folosite pentru extragerea elementelor toxice din diferite substanțe, cum este apa sau aerul.

În testele pentru producerea Materiei Întunecate sistemele au fost răsucite în jurul axului acestora și deteriorate, confirmând enorma intensitate a Magravs-ului invizibil și puternic al Materiei Întunecate.

În general, se poate spune că "Viitorul este **luminos**, viitorul fiind bazat pe câmpurile magnetice plasmatice, prin producerea de reactoare de diluare a plasmei controlate".

CAPITOLUL 22
Materii și sisteme Magravs

Tehnologia care utilizează proprietățile Materiilor plasmei pentru a crea mişcare şi energie în locul utilizării actualei a materiei, a fost numită ***Tehnologia Sistemelor de Poziționare Magravs***.

Diferența fundamentală dintre tehnologia gravitațională a **Materiei** și sistemele energetice și de propulsie ale **materiei** poate fi explicată într-un mod simplu.

1. Tehnologia de propulsie a materiei

Sistemele de propulsie actuale ale **materiei,** care se bazează pe arderea combustibililor, trebuie să **lupte și să depășească** Magravs-ul planetei pentru **zbor și mişcare**. Asta o putem vedea la tehnologia spațială actuală, bazată pe propulsia rachetelor.

În sistemele materiale, cum sunt sistemele de propulsie, termocentralele și mașinile, se utilizează principiile fundamentale ale ***arderii materiei*** pentru eliberarea energiei acesteia și convertirea acestei energii dintr-o formă în alta, pentru crearea mişcării şi a energiei. Această tehnologie întotdeauna a eliberat *energie limitată*, iar datorită volumului masei și combustibilului care trebuie să fie cărat de sisteme pentru a-și atinge obiectivele, aceste sisteme sunt dependente de încărcătură.

Sistemul material utilizează ***partea de Materie*** *a plasmei*, **cea mai slabă** și **mai puțin energetică** parte a plasmei. Prin natura lor, așa cum s-a văzut în trecut, sistemele materiale creează diferite tipuri de reziduuri, cum este CO2, deșeuri nucleare, și așa mai departe.

2. Tehnologia gravitațională a Materiei

Sistemul Magravs al **Materiilor**, utilizează *proprietățile tuturor Materiilor* din plasmă, pentru a crea mişcare, zbor și energie, fără a distruge caracteristicile Materiilor, iar sistemul funcționează **în** și prin **câmpul Magnetic** și **câmpul gravitațional** ale mediului acestuia, pentru a **obține poziția și mișcarea.** În acest fel se poate obține mai mult, lucrând ***în direcția*** *și nu* ***luptând împotriva*** Magravs-ului planetei.

În tehnologia de ultimă oră prezentă, întotdeauna componentele materiei sunt considerate pentru ***acțiunea și reacțiunea*** lor fizică, și nu pentru componentele câmpurilor Materiilor acestora.

Materiile utilizate în sistemele Magravs utilizează proprietățile și interacțiunea tuturor particulelor fundamentale inițiale ale tuturor Materiilor din componența plasmei fundamentale, "Materie, Antimaterie și Materie Întunecată". Nu există nici o necesitate de a "reacționa" ca în procesele materiei, deoarece sistemul funcționează în și este parte a aceluiași sistem pe bază de câmpuri magnetice și funcționează prin forțele naturale universale.

Aceste sisteme de reactoare sunt dezvoltate pentru a funcționa în același mod, deoarece interacțiunea particulelor fundamentale inițiale duc la crearea Magravs-ului pentru mișcarea Materiilor, prin principiul poziționării Magravs în Univers.

În aceste sisteme nu există distrugerea Materiei, deoarece sistemul poate utiliza proprietățile pmtics ale Materiilor pentru îmbunătățirea poziționării Magravs, pentru crearea de mișcare și energie, și așa mai departe.

Această metodă de utilizare a Materiilor creează căldură, dacă aceasta este necesară de la un asemenea sistem.

Așa cum a fost observat, stelele creează căldură masivă pentru a crea vaste cantități de energie și forțe Magravs, iar prin teste s-a dovedit că la crearea de mișcare și energie prin utilizarea forțelor Magravs, aceste sisteme creează efecte care sunt ***independente de temperatură***.

Utilizat în condiții atmosferice, Grapos, prin principiul de creare a Magravs-urilor plasmatice în interiorul miezurilor reactorului și al interacțiunii cu Magravs-ul plasmatic al planetei, această interacțiune a Magravs-ului plasmatic a sistemului cu cel al planetei întotdeauna duce la crearea unei *magnetosfere* în jurul sistemelor. Interacțiunea Magravs-ului plasmatic al sistemului cu cel al planetei, întotdeauna duce la ***crearea de lumină*** în jurul sistemului. Această lumină este creată prin principiul interacțiunii a două câmpuri magnetice plasmatice, așa cum a fost explicat în Capitolul 7 (Fig. 29 și Fig. 31). Acesta este exact modul cum este creată magnetosfera Pământului în raport cu interacțiunea Magravs a Pământului și Soarelui, și este bazat pe același principiu ca și pentru crearea luminii de zi, văzută în jurul Pământului.

Magnetosfera creată în jurul sistemului Magravs poate fi lumină strălucitoare de formă sferică sau ovală, funcție de viteza de mișcare și protecția aleasă de către operator.

În **sistemele Universale** cum sunt stelele, **forțele lor Magravs** sunt *fixate* de către conținutul inițial de materii al acestora din miezurile interne, în momentul nașterii stelei și de intensitatea câmpurilor magnetice pe care ele le generează pentru producerea intensității lor Magravs, iar odată ce intensitatea Magravs a stelei este configurată, aceasta nu poate fi schimbată arbitrar pentru obținerea de intensități Magravs diferite.

În timp ce în **reactoarele Grapos** dezvoltate pentru mișcarea navelor, parametrii **Magravs** al acestor sisteme reactor *pot fi schimbați și manipulați* conform cu poziția, viteza, energia și așa mai departe, care este solicitată de la sistem de către operatori.

În aceste sisteme, sistemul reactor-operator dictează intensitatea Magravs a sistemului, prin urmare el decide viteza și poziția navei în orice punct din spațiu în raport cu un alt sistem Magravs, cum este suprafața Pământului sau o anumită distanță față de lună sau galaxii.

Foarte interesant, toate aceste efecte de mișcare sunt obținute chiar prin sistem, utilizând aceleași metode fundamentale și Materii ca și în miezurile planetei sau stelei în care sistemul operează sau la care vrea să ajungă.

Astfel, oriunde sunt utilizate reactoare ce funcționează pe principiul Magravs pentru zbor într-un sistem, cum este în condiția atmosferică a Pământului, rezultatul natural al interacțiunii celor două pmtics ale Magravs-urilor mediului și al reactorului, o reprezintă apariția și crearea luminii naturale în jurul acestor sisteme de zbor (Fig. 55 regiunile luminoase 1, 2, 3 și 4). Astfel, pot fi utilizate aceleași sisteme de poziționare Magravs pentru producerea de lămpi care să poată crea lumină pentru ani de zile, fără necesitatea arderii vreunui combustibil sau consum de electricitate.

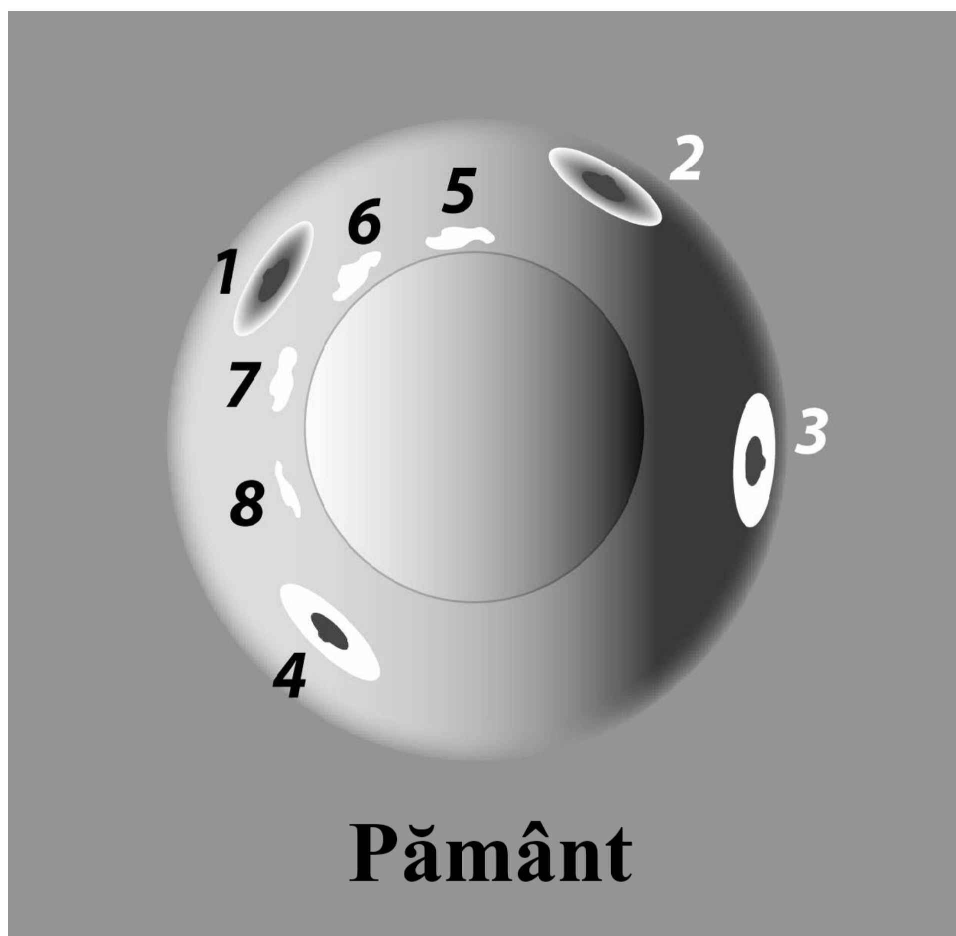

Fig. 55: Reprezentarea interacțiunii a patru sisteme de poziționare (Grapos) gravitațională (Magravs) cu pmtics de diferite intensități, în raport cu pmtics ale Magravs-ului Pământului. (1, 2, 3, 4)

Notă: Figura 55, numerele 5, 6, 7 și 8 arată că poziția norilor în raport cu Pământul, este dependentă de intensitatea pmtics ale Magravs-ului și nu de mărime sau volum.

Simultan, într-un mediu de câmpuri magnetice plasmatice dense, cum este cel al Pământului, când sunt utilizate Grapos pentru mișcare și zbor, datorită interacțiunii pmtics ale Magravs-urilor Pământului și a sistemului, aceste sisteme vor produce propria lor magnetosferă în jurul lor. Această intensitate a luminii magnetosferice este *dependentă de **intensitatea*** Magravs a reactorului, iar prin principiul interacțiunii celor două pmtics ale plasmelor, așa cum s-a discutat anterior, aceste magnetosfere creează lumina strălucitoare din jurul sistemelor în condiția atmosferică a Pământului. Strălucirea magnetosferei din jurul sistemului în raport cu intensitatea pmtics ale mediului înconjurător va fi dependentă de intensitatea câmpurilor magnetice plasmatice care sunt create de către reactoarele de poziționare Magravs, în raport cu poziția sistemului, considerând că câmpurile magnetice plasmatice ale Pământului sunt constante.

Astfel, confirmarea sistemelor care utilizează tehnologia de poziționare Magravs pentru mișcare în condiția atmosferică densă cum este cea a Pământului, va fi apariția de lumini strălucitoare în mișcare (Fig. 55 luminile 3 și 4) în atmosfera Pământului sau în orice altă atmosferă dată sau mediu din Univers. În condițiile atmosferei dense, aceste sisteme Magravs vor apărea ca o lumină strălucitoare ce plutește în aer, care se deplasează cu mare viteză sau staționare.

În literatura de specialitate sistemele care utilizează Grapos pentru mișcare și apar ca lumini strălucitoare de la o sursă necunoscută pe cer au fost numite Obiecte Zburătoare neidentificate, numite de asemenea ***OZN-uri*** (Fig. 55 luminile 1, 2, 3 și 4). Acum când se cunoaște metoda prin care aceste lumini strălucitoare de pe cer sunt produse, când este înțeleasă și cunoscută funcționarea acestora, aceste nave nu mai sunt Obiecte Zburătoare Neidentificate.

Cu toate acestea, în realitate, acum este interesant să vedem care sunt utilizatorii acestor sisteme. Oricare ar fi acești utilizatori ai acestor sisteme Magravs, asta nu înseamnă neapărat că ei sunt mult mai avansați științific decât rasa umană în evoluția tehnologică și științifică prezentă. Oricum, aceasta înseamnă doar că ei au reușit să folosească principiul câmpurilor magnetice plasmatice și constituenții Materiilor cu ceva timp înaintea rasei umane.

Acum, când tehnologia și principiile din spatele câmpurilor plasmatice care permit poziționarea Magravs sunt cunoscute rasei umane, nu este greu de văzut că interacțiunea cu ați utilizatori ai acestor lumini strălucitoare va fi inevitabilă și va fi doar în avantajul Oamenilor, în ajutorul omului pentru a atinge noi nivele de înțelegere a Universului lui.

În teste au fost observate efectul și lumina strălucitoare creată prin utilizarea acestor sisteme de reactoare, care au fost dezvoltate și testate pentru reducerea de greutate și pentru zbor.

Operarea și interferența cu frecvențele radar și radio, prin teste efectuate pe aceste reactoare de poziționare Magravs, au fost filmate și înregistrate în August 2008. Aceasta confirmă originea mișcării acestor sisteme ca fiind pe baza câmpurilor magnetice plasmatice, deoarece operarea câmpului Magnetic al acestor sisteme interferează cu undele radio, unde radio ce sunt entități bazate pe câmpuri magnetice.

NASA a făcut teste cu aceste tipuri de sisteme de mișcare și condiții magnetosferice, la scară miniaturală, în proiecte avansate cunoscute ca proiecte de propulsie plasmatică MINI-magnetosferice, numite M2P2 (40). Ei au obținut aceasta prin utilizarea gazului argon până în acest moment. Ei speră să fie capabili să finanțeze proiectul pentru a ajunge la heliu și apoi la utilizarea hidrogenului ca bază materială în anii următori. Ei vor putea ulterior să utilizeze plasma atomilor de hidrogen, odată cu progresul acumulării cunoașterii în 30-50 de ani și având bugetul necesar. Totuși asta este una din abordările teoretice ale NASA.

Fermilab (6, 7 și 8) caută Antimateria ca un "combustibil" pentru sistemele de propulsie ale programelor spațiale viitoare ale NASA. Dacă ele își redirecționează atenția asupra proprietăților și efectelor Antimateriei pe care au recoltat-o până acum, ei pot obține aceleași rezultate așa cum au fost văzute și testate în sistemele Magravs recente raportate pe web site-ul Fundației Noastre, fiind solicitate brevete pentru asta.

Prin înțelegerea forțelor reale care operează în Univers, reactoarele de poziționare Magravs sunt pur și simplu cu ani înaintea vremii acestora.

Reactoarele noastre de poziționare Magravs nu sunt la scară mini-dimensională, așa cum proiectul NASA a fost testat în acest moment, ci acestea sunt de diferite mărimi, care pot crea condiții magnetosferice controlabile, deoarece operatorul acestor sisteme simple consideră că se potrivesc scopului propus.

În viitorul apropiat, aceste sisteme Magravs vor înlocui sistemele de propulsie care au fost utilizate pentru explorarea spațiului și călătoria aeriană.

Avantajul Grapos alimentate cu Materii este acela că aceste sisteme creează o magnetosferă în jurul sistemului. Aceasta este aceiași barieră magnetică de protecție naturală a navelor viitorului, precum este magnetosfera din jurul Pământului, care protejează omul față de resturile spațiale și față de radiațiile cosmice de miliarde de ani.

Aceste capabilități de protecție magnetosferică a sistemelor pot fi utilizate pentru protecția navelor în adâncul oceanelor, pentru a fi utilizate ca și submarinele de astăzi, cu diferența că magnetosfera acestor sisteme le va permite acestor nave să atingă cele mai adânci părți ale oceanului fără nici o problemă, deoarece ele pot atinge orice adâncime în planetele lichide ale Universului.

Magnetosfera generată de Grapos va crea un *scut magnetic* la nivelul Materiilor plasmei, care poate fi utilizat pentru trecerea prin materiale ca și gheața, fără a topi materia acesteia, ci pur și simplu prin diluarea Materiei gheții la nivelul plasmei, ca și în reactoarele de diluare a plasmei. În aceste condiții nava va fi ca și cum ar apărea de nicăieri și fără să facă nici o gaură care să indice poziția de ieșire din gheață. Dacă sunt observate de la distanță, aceste nave vor apărea ca și lumini strălucitoare ce sar afară din suprafața acoperită cu gheață.

Aceste sisteme de poziționare Magravs cu diluarea plasmei, prin utilizarea Materiilor, vor fi singura soluție pentru saturarea plasmatică, odată ce aceste nave vor trece prin praful cosmic deoarece ele vor desface temporar Magravs-ul atomilor și plasmelor acestor prafuri cosmice, prin diluarea componentelor Magravs-ului Materiilor prafului cosmic, cu ajutorul Magravs-ului magnetosferei care protejează nava, iar nava trece prin materiile prafului ca și cum acestea nici nu ar fi existat acolo.

CAPITOLUL 23
Pmtics ale Materiei în reactoare pentru zbor și mișcare

În acest capitol este discutată utilizarea forțelor Magravs ale sistemelor dinamice multi-miez, unele în raport cu celelalte, în scopul creării zborului și mișcării.

Sistemele Grapos dinamice de diluare a plasmei cu miezuri multiple, care au fost dezvoltate și testate la temperatura camerei, s-au dovedit a avea capacitatea de a produce diferite forțe plasmatice Magravs, la fel de puternice ca și cele ale unui sistem cu miez fierbinte, cum este Pământul.

Utilizând principiile creării forțelor dinamice plasmatice Magravs în structura unui reactor multi-miez, sistemul poate fi făcut să-și găsească propria poziție în raport cu mediul unei planete sau a oricăror câmpuri de forță Magnetice și gravitaționale din spațiu.

Prin dezvoltarea și obținerea poziționării Magravs a acestor sisteme, în raport cu forțele Magravs de la suprafața unei planete, se obține inițial reducerea greutății sistemului. Odată ce ambele câmpuri magnetice plasmatice ale planetei și ale sistemului ating **echilibrul total**, se obține ***greutatea zero*** a sistemului, în raport cu câmpurile gravitaționale ale planetei, la un anumit punct și într-o anumită poziție.

De la acest punct de ***echilibru total***, orice schimbare viitoare în intensitatea forțelor Magravs ale reactorului, în aceiași direcție și configurație ca mai înainte, duce la crearea ***zborului liber*** și **mișcării** sistemului reactor, în raport cu planeta.

1. Conceptul principal al ridicării sau al mișcării separate

Mișcarea în sus a sistemelor în raport cu câmpurile planetare sau orice alte sisteme Magravs se datorează faptului că **câmpul Magnetic al planetei** și câmpul Magnetic al sistemului au *aceiași polaritate*. Astfel, cele două polarități Magnetice similare se ***resping*** reciproc, aceasta creând ridicarea sau mișcarea sistemului.

Este fundamental să se înțeleagă că în reactoarele de poziționare Magravs "**Respingerea a două obiecte sau îndepărtarea unuia față de celălalt, cum este îndepărtarea față de suprafața Pământului, se datorează în totalitate interacțiunii celor două pmtics ale câmpurilor de forță Magnetice, ale sistemelor și al planetei.**

Orice apropiere sau gravitație a sistemului reactor în raport cu cea a planetei este controlată de către pmtics ale câmpurilor gravitaționale dintre sistem și planetă, unele în raport cu celelalte."

În acest fel, reactoarele cu poziționare Magravs cu miezuri dinamice, creează mișcare ascendentă sau descendentă în raport cu un alt Magravs al unui alt obiect, cum este Pământul.

Prin schimbarea intensității oricărui câmp Magnetic sau gravitațional din reactor, sistemul trebuie să-și găsească o nouă poziție de echilibru între sistem și câmpurile gravitaționale și Magnetice ale planetei.

Prin schimbarea parametrilor reactoarelor și pentru ca reactorul să-și găsească un nou echilibru între propriul sistem Magravs și Magravs-ul planetar, aceasta creează mișcarea sistemului în timp ce el încearcă să atingă noua poziție Magravs echilibrată dorită, în raport cu Magravs-ul planetar.

Aceasta este metoda universală a **creării mișcării** ***fără arderea nici unui atom*** al vreunei materii, așa cum fac toate obiectele cerești când își găsesc poziția și mișcarea lor în mediul dinamic al unei plasme a unui electron într-un atom, sistem solar, galaxie și Universuri.

Mișcarea sistemului are loc pur și simplu datorită fenomenului **poziționării Magravs** a unui sistem în raport cu celălalt.

Sistemele de reactoare nucleare de diluare a plasmei pot produce forțele Magravs necesare în interiorul miezurilor reactorului, pe baza poziționării continue care poate cauza mișcarea sistemului de poziționare Magravs (Fig. 56).

În aceste Grapos, pmtics individuale eliberate în miezul central (Fig. 56), prin interacțiunea lor cu ale pmtics compatibile, cu care se potrivesc în intensitate *din același miez*, pot apoi colectiv să interacționeze cu aceiași colecție de pmtics create în celelalte miezuri ale reactorului (Fig. 56), iar interacțiunea și interblocarea pmtics de aceiași intensitate în *diferite miezuri* ale sistemului, duce la crearea simultană a Magravs-ului în interiorul cât și în exteriorul acestor tipuri de reactoare.

În legătură cu figurile 1, 2 și 3 din capitolul anterior, se poate înțelege că ceea ce s-a obținut în aceste reactoare de poziționare Magravs prin diluare plasmatică (Fig. 56), este exact ceea ce s-a întâmplat în miezurile interne ale sistemelor planetare cum este Pământul, pentru a-și crea Magravs-ul lor, pentru a-și menține propriile componente prin intermediul câmpurilor gravitaționale, și în același timp pentru a-și proteja materiile față de alte obiecte cerești prin intermediul câmpurilor Magnetice și în același timp să creeze poziționare în raport cu alte Magravs-uri, totodată ducând la crearea mișcării reactorului. Aceste reactoare sunt cu adevărat un ***sistem integrat pentru zbor și mișcare***.

În același timp, aceste reactoare, pe durata funcționării lor într-un sistem de navă de zbor, creează și mențin câmpuri de forță gravitaționale interne independente, în interiorul zonelor de agățare a câmpurilor miezurilor reactorului. De exemplu, aceste proprietăți și efecte pot fi utilizate pentru menținerea pe Pământ a câmpului de forță gravitațional de 1G în limitele oricărei nave spațiale, independent de poziția și viteza navei, sau unde s-ar afla aceasta în Univers.

Aceste reactoare, prin producerea simultană a câmpurilor Magnetice și gravitaționale, duc la crearea unei magnetosfere distincte și separate în jurul reactorului sau a navei, care utilizează o tehnologie similară cu a câmpului magnetic al Pământului.

Astfel, Grapos sunt copii exacte a sistemelor de producere a Magravs planetare. Similar, ele utilizează aceleași Materii în interiorul lor și același principiu al interacțiunii pentru a crea Magravs-uri între sistem și planetă. Acesta este același principiu ca la câmpurile de forță dintre Pământ și Soare și dintre Pământ și celelalte planete din sistemul solar, același principiu care se regăsește între electroni și protoni (Fig. 57).

Prin urmare, prin schimbarea intensității Magravs a Grapos, aceste sisteme pot fi poziționate pe orice orbită în jurul Pământului (Fig. 55, Fig. 56 și Fig. 57c), în sisteme solare sau galaxii, prin utilizarea cu preponderență a Materiilor în locul materiilor.

Cu alte cuvinte, echilibrarea celor două forțe ale sistemului, în raport cu forțele Magravs planetare duce la urcarea sau coborârea acestuia. Această separare duce doar la mișcarea în sus sau în jos a câmpului unui sistem în raport cu câmpul altui sistem. Aceasta înseamnă că urcarea sau coborârea unui sistem al unei nave are loc vertical și nu are loc o mișcare în plan orizontal a sistemului.

În fizica curentă savanții numesc acestea câmpuri de forță câmpuri anti-gravitaționale, iar aceste sisteme sunt numite sisteme anti-gravitaționale.

În realitate, orice mișcare a unui sistem nu are loc datorită forțelor câmpului anti-gravitațional, ci de fapt se datorează echilibrării totale a câmpurilor gravitaționale și Magnetice ale celor două sisteme, ale planetei și ale reactorului de poziționare Magravs, unele față de celelalte, într-o anumită poziție.

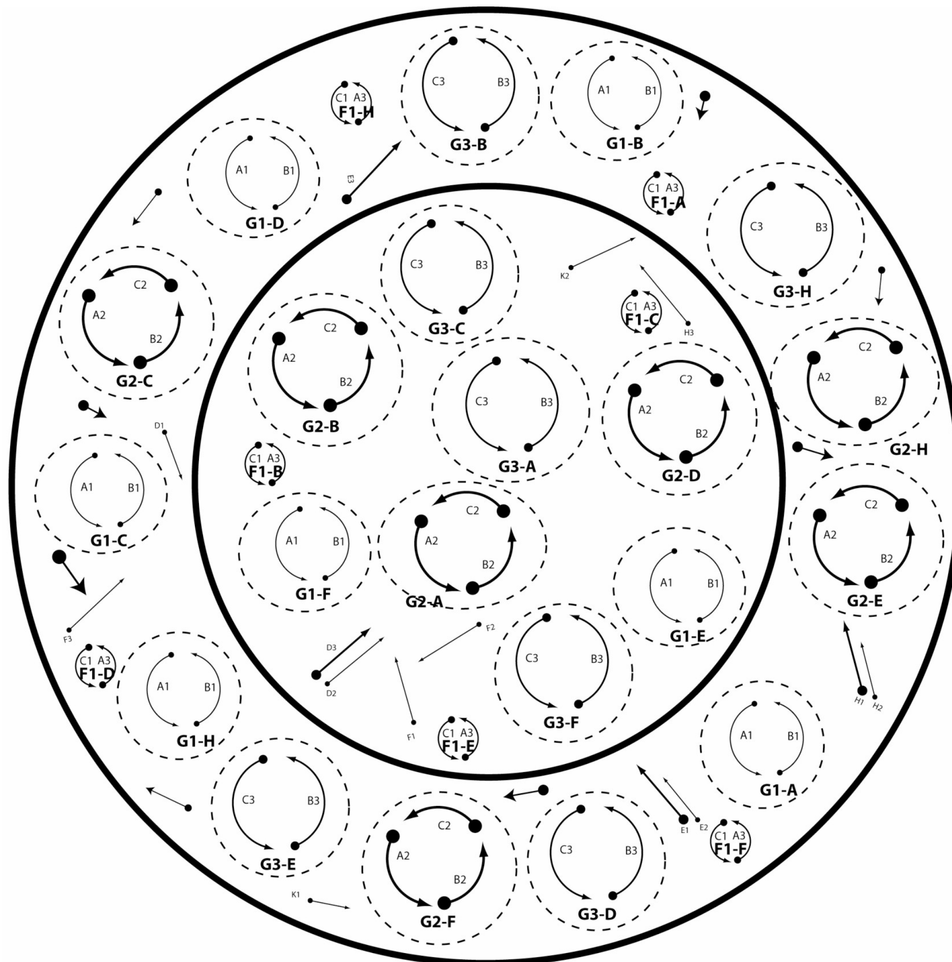

Fig. 56: Modelul Keshe al reactorului de poziționare Magravs prin Diluarea Plasmei.

Pentru mişcarea orizontală se utilizează acelaşi principiu al ridicării verticale, cu diferenţa că în acest caz este utilizată balansul dintre câmpurile Magnetice și cele gravitaționale create în sistem, deoarece cele două câmpuri de forță din reactorul unui asemenea sistem au un gradient opus al intensității, unul față de celălalt. Adică, controlul creării câmpurilor gravitaționale crește cu aceiași valoare ca și descreșterea intensității câmpului magnetic, prin interacțiunea câmpurilor miezurilor sistemului, în raport cu câmpurile de forță planetare.

Același principiu al poziționării Magravs poate fi utilizat în spațiu pentru mișcare, într-o direcție înspre sau dinspre o planetă, stea sau galaxie.

Există o *metodă alternativă de mișcare*, care este prin *compartimentarea* fiecărui miez al reactorului. Aceasta este o tehnologie foarte avansată și necesită o completă înțelegere a creării și controlului intensității câmpurilor magnetice, a razelor magnetice și a amestecului de Materii, cât și un control complet al mișcării Materiilor dinamice într-un mediu dinamic al miezurilor reactorului.

Așa cum am menționat și înainte, reactoarele au fost proiectate, construite și testate pentru confirmarea efectelor de reducere a greutății și a zborului, iar rezultatele au dovedit mai degrabă corectitudinea principiul reactoarelor de poziționare Magravs, decât presupunerile câmpului anti-gravitațional.

S-a arătat că **intensitatea câmpurilor Magnetice și gravitaționale ale sistemului** este **independentă** de **mărimea sistemului și de masa** pe care ele o pot ridica.
În teste efectuate în 2008, un sistem reactor de 10Kg a fost utilizat pentru ridicarea unei greutăți de 100Kg.

În primăvara lui 2009 a fost utilizat un sistem combinat pentru a reduce o greutate de 9Kg prin scăderi progresive cu câte 100 grame. Apoi un alt sistem a fost utilizat pentru a reduce greutatea sistemului de la 7Kg la 6,5, 6,3 și 6,1 Kg și așa mai departe, prin scăderi progresive cu câte 100 grame. În unele teste, greutatea aceluiași sistem a fost mărită prin creșteri progresive cu câte 100 grame.

Aceste teste au fost făcute pentru a arăta corectitudinea principiilor teoretice și aplicațiile practice ale acestora, în reducerea sau mărirea forțelor Magravs a unui sistem în raport cu un altul, cum ar fi sistemul planetar.

CAPITOLUL 24
Câmpuri Magnetice Pasive

În Univers există două tipuri de interacțiuni ale câmpurilor de forță magnetice plasmatice. Pmtics de forță pot fi câmpuri magnetice ***active*** și ***pasive***.

Câmpurile de forță magnetice active sunt pmtics de forță care pot exercita forțe asupra altor câmpuri și componente ale altor pmtics ale plasmelor, făcând ca ele să se miște sau să vibreze, sau să primească mișcare sau vibrație de la pmtics. Aceasta este practic mișcare bazată pe materie și creează mișcare tangibilă sau fizică a materiei.

Câmpurile de forță magnetice active practic creează dislocarea electronilor dintr-o celulă sau vibrarea electronilor în materialele conductoare, etc.

Materiile plasmei produc în principal câmpuri magnetice plasmatice **pasive**.

Pmtics pasive pot trimite câmpurile de forță magnetice ale acestora sun formă de energie la o altă plasmă a unui atom, pentru ca să-și mărească densitatea câmpurilor magnetice sau energia, fără a disloca plasmele Materiilor.

Prin intermediul câmpurilor magnetice pasive, dacă plasma are nevoie de pmtics suplimentare, ea poate primi cantitatea necesară de *pmtics cu **aceiași** intensitate*, pentru ca ea să se întoarcă la nivelul de intensitate inițial al pmtics. Altfel, pmtics vor traversa plasma fără a transfera nimic din propriile pmtics celelalte-i plasme. În același timp, cea de-a doua plasmă, dacă are pmtics suplimentare de care nu are nevoie, ea dă aceste pmtics suplimentare *pmtics ce **traversează,*** dacă acestea au nevoie de pmtics suplimentare, pentru ca ambele pmtics să se întoarcă la nivelele lor inițiale originale ale intensității pmtics.

Câmpurile magnetice pasive nu fac ca atomul să se miște sau să îl disloce din poziția lui și de asemenea nu poate cauza vibrarea electronului unui asemenea atom.

Câmpurile magnetice pasive sunt pmtics utilizate pentru furnizarea atomilor și moleculelor lanțurilor proteice, nivele de energie specifice vitaminelor și mineralelor și sunt ***pmtics orientate și bazate pe Materie***.

Este important să se observe că fiecare plasmă transportă un pachet de pmtics de aceiași intensitate în majoritatea cazurilor. Astfel, pentru ca corpul uman să primească întregul spectru de intensități ale pmtics, corpul are nevoie să consume diferite minerale, vitamine și proteine, care pot furniza câmpuri magnetice plasmatice de intensitate specifică, pentru a acoperi toate nevoile celulelor acestuia.

Pmtics active sunt **orientate spre materie** și creează căldură și vibrație în componentele materiei plasmei.

CAPITOLUL 25
Noua Înțelegere și Noile Tehnologii

Conform noilor explicații, prin înțelegerea creării și controlului particulelor fundamentale inițiale (câmpurilor magnetice) și având acces la noua cunoaștere și la tehnologii care să ne permită să le replicăm în mici reactoare, a devenit posibilă, în mod simplu și practic, producerea și controlul MATERIILOR și a plasmei fundamentale inițiale, la fel ca și în **ordinea universală a creării Materiilor**.

Lumea științei și a tehnologiei poate găsi soluții și noi surse de Materii pentru producerea energiei, crearea mișcării și a altor aplicații în interiorul acestor reactoare, iar această tehnologie va fi dezvoltată mai departe pentru aceste scopuri.

Prin înțelegerea principiilor de funcționare a acestor reactoare se poate utiliza și manipula Materiile și energiile cuprinse în plasmele fundamentale inițiale, pentru producerea de noi materiale, mișcare și energie. Se va putea utiliza noua înțelegere a structurii sub-plasmatice a Materiilor pentru eliberarea câmpurilor magnetice și a energiilor din aceste Materii.

Prin dezvoltarea progresivă a acestei tehnologii sunt create și dezvoltate noi metode simple pentru fisiunea și fuziunea Materiilor. Prin aceste noi înțelegeri și dezvoltări ale reactoarelor au devenit posibile noi căi și oportunități pentru producerea de energie în lumea fizicii nucleare.

Pentru producerea de energie în fisiunea nucleară de astăzi, tehnologiile de vârf utilizează ***efectul coliziunii*** neutronilor și atomilor pentru a rupe structura atomică în vederea eliberării energiei. Pe de altă parte, în lumea fuziunii nucleare se utilizează metoda inversă. Savanții din laboratoarele de fizică nucleară utilizează cât de ***multă forță*** este posibilă pentru a topi plasmele și a recolta energiile reziduale eliberate din acest proces.

Prin tehnologia noastră noile reactoare sunt la îndemâna lumii științifice pentru dezintegrarea unui atom sau pentru topirea plasmelor prin tehnologia de diluare a plasmei. În această nouă abordare se consumă mai puțină energie, metoda este mult mai simplă, este mai practică, iar energiile rezultante sunt ușor de recoltat.

Același lucru se vede și în lumea aviației și a industriei spațiale, în care motoarele cu reacție și sistemele de propulsie sunt utilizate pentru a forța și muta materii precum aerul pentru a crea zbor și deplasare.

Cu această nouă cunoaștere și abordare a tehnologiei de diluare a plasmei ca un singur sistem integrat, mult mai simplu și eficient, metode universale pentru crearea mișcării sunt făcute disponibile pentru industria aeronautică și spațială, pentru deplasarea navelor în spațiul atmosferic și în spațiul cosmic (Fig. 57C). Principiul poziționării Magravs a unui electron în raport cu protonul este arătat în Fig. 57 A. Poziționarea Magravs a planetei Pământ în raport cu sistemul Magravs a Soarelui este arătat în Fig. 57 B. Acestea arată similarități între principiul utilizării noilor reactoare de poziționare Magravs și sistemele lor paralele universale.

Prin fundamentarea acestei noi înțelegeri a creării și controlului reactoarelor cu câmpuri magnetice plasmatice (Grapos), **sistemele navei** *nu necesită arderea Matmags* pentru producerea **zborului și a mișcării, iar reactorul utilizează intensitatea câmpurilor Magnetice (Matmags) pentru crearea poziționării gravitaționale.**

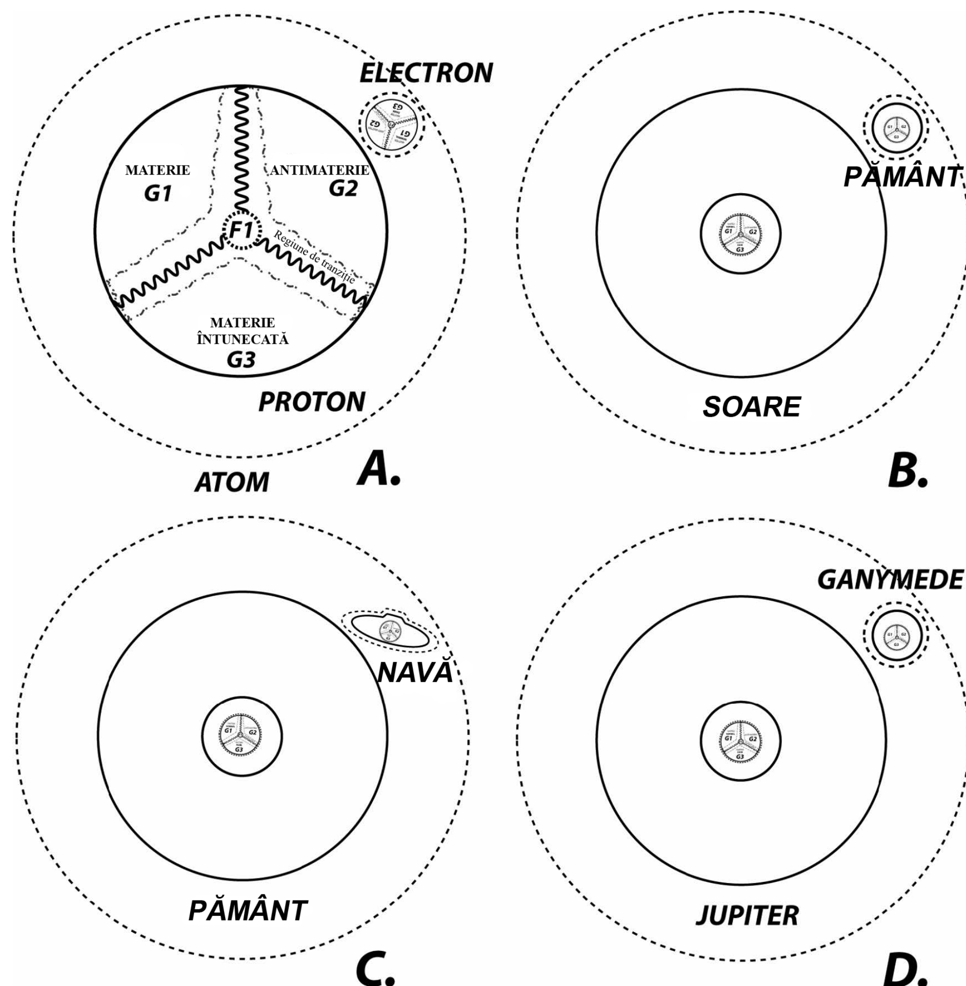

Fig. 57: Similarități între patru principii de poziționare Magravs
și sisteme pentru mișcare și poziție.

*Notă: Figura 57 D arată că un sistem Magravs plasmatic independent poate exista în interiorul unui alt sistem Magravs și prezintă poziționare Magravs reciprocă, așa cum **Ganimede** - o lună a planetei Jupiter - funcționează de milioane de ani în interiorul Magravs-ului planetei Jupiter. Pentru cosmologi cazul lui Ganimede este singura condiție cunoscută de poziționare a unui sistem planetar inter-gravitațional, iar funcționarea lui în magnetosfera lui Jupiter nu va fi niciodată explicată cu cunoașterea științifică actuală. Similar, reactoarele Grapos pot fi utilizate la nave pentru mișcare și poziționare Magravs în magnetosfera planetei Pământ, așa cum se arată în figura 57 C, utilizând același principiu fundamental ca și Ganimede.*

În **reactoarele cu tehnologie de poziționare Magravs**, prin simpla creare a nivelelor plasmatice Magravs a punctului dorit din spațiu în interiorul reactorului, sistemul este forțat de către Magravs-ul produs intern să atingă *o nouă poziție de echilibru plasmatică Magravs* între sistem și forțele Magravs planetare, aceasta creând mișcarea sistemului în raport cu Pământul, **fără a arde nici un fel de combustibil**.

Atunci când tehnologia de poziționare Magravs este utilizată într-o navă, această navă devine independentă de greutate. În acest caz sarcina sistemului comparată cu puterea forțelor de poziționare gravitațională a acestor reactoare este insignifiantă, încât masa sarcinii devine irelevantă.

Astfel mici miezuri ale materiilor din centrul planetei Pământ pot crea câmpuri magnetice plasmatice atât de puternice încât interacțiunea lor poate produce și menține cu ușurință mișcarea continuă a sarcini imense ale materiilor planetei, timp de miliarde de ani.

Punctul important al utilizării Grapos în sistemele de zbor este acela că zona de agățare Magravs și a câmpurilor Magnetosferice ale sistemului trebuie să treacă de limitele fizice ale navei pe durata deplasării, a zborului și a staționării sau a modului de protecție.

Pe durata operării Grapos plasmatic sunt create magnetosfere în jurul interfeței dintre sistem și planetă. La interfața magnetosferei sistemului, datorită frecării dintre cele două Magravs-uri plasmatice, al sistemului și cel al planetei, în punctul de interfațare magnetosferică a sistemului se creează lumină vizibilă (Capitolul 7).

În legătură cu sistemele de câmpuri gravitaționale plasmatice, odată ce câmpurilor li se permite să treacă dincolo de limitele fizice ale navei, acestea dau navei avantajul unui mediu magnetosferic de protecție dinamic în jurul sistemului. Această zonă magnetosferică din jurul acestor nave operează și funcționează similar cu magnetosfera Pământului, pe care acesta și-a generat-o în jurul lui prin interacțiunea propriilor câmpuri gravitaționale și Magnetice cu cele ale Soarelui și pmtics din jurul mediului acestuia din spațiu.

Această producere a scutului magnetosferic plasmatic este un sistem *natural de protecție* oferit de toate corpurile aflate în posesia Magravs-ului plasmatic dinamic pentru materiile capturate în sistemul acestora.

La fel ca utilizarea Grapos în nave, acesta este un fenomen natural în Univers, un fenomen normal de protecție a materiilor interne și a structurii planetei.

Utilizând această protecție magnetosferică oferită de Grapos, navele viitorului vor călători la viteze dincolo de capacitatea tehnologiei prezente din industria spațială și aviatică. Aceste nave vor călători fără ca suprafața lor exterioară să se încălzească și nu vor putea fi lovite, de exemplu, de păsări, în condițiile atmosferice ale Pământului sau în spațiu de către deșeurile spațiale. Motivul pentru asta îl reprezintă faptul că suprafața exterioară a acestor nave *niciodată nu vine în contact cu alte materii,* exceptând propriile Magravs-uri plasmatice create intern.

Interfața dintre Magravs-ul dinamic al navei și cel al planetei poate fi extinsă prin proiectare și prin controlul Materiilor din miezurile reactorului acestor sisteme, ca interfața lor să fie suficient de distanțată de structura fizică a navei, ca să nu existe nici un contact sau interfațare cu alte Materii sau materii cu corpul fizic al navei. Aceste materii din afara limitei sistemului pot fi Materii Întunecate, aer, lichid sau altele. Aceste Magravs-uri sunt necesare pentru protecția unui sistem ca acesta în spațiu, pentru ca sistemele să nu poată fi lovite sau distruse de praful cosmic sau de asteroizi aflați în calea de mișcare a sistemului.

Magnetosfera creată în jurul acestor sisteme, datorită caracteristicilor dinamice ale naturii acesteia, creează câmpuri magnetice plasmatice care vor acționa ca un scut magnetic pentru nava care le incorporează. Aceste magnetosfere dinamice din jurul navelor sunt sisteme natural etanșe.

Dacă câmpurile magnetice plasmatice generate de sistem nu ating și nu trec de limitele fizice ale navei, aceste nave pot fi afectate de efectul de forfecare a câmpurilor de forță gravitaționale, aplicabile acesteia la jumătatea structurii mai degrabă decât în jurul limitei fizice exterioare; iar datorită acoperirii structurale de către Magravs până la mijlocul structurii navei totul se va finaliza cu distrugerea fizică sau în cazurile extreme cu ruperea părților sau a întregii secțiuni a navei, de la punctul de interferență dintre sistem și pmtics ale Magravs-ului planetei. Această zonă de forfecare este posibilă și se poate întâmpla pur și simplu datorită diferenței dintre nivelele de intensitate ale celor două forțe Magravs, la nivelul limitei magnetosferice a sistemului reactor din mijlocul structurii navei.

În același timp, pasagerii viitorului care vor utiliza sistemul de poziționare Magravs, vor călători în câmpul de forță gravitațional din limitele structurii navei, în condiții similare ca și pe Pământ. Pasagerii acestor nave pot călători fără necesitatea sistemelor de compresie actuale, utilizate în industria aeronautică de vârf. Nu vor exista schimbări ale forței G în interiorul acestor nave pe durata zborului datorită schimbărilor bruște în direcția de mișcare sau datorită vitezei foarte mari de care sunt capabile aceste nave. Utilizarea Grapos în navele spațiale permite mișcarea și viața normală în interiorul navei, fără efectul imponderabilității așa cum este ea experimentată de cosmonauții zilelor noastre.

Aceste, nave prin interacțiunea câmpurilor magnetice plasmatice naturale ale acestora, se vor roti mereu, așa cum fac toate corpurile cerești aflate în posesia câmpurilor de forță necesare poziționării Magravs. Aceste efect de rotație poate fi facilitat prin proiectarea navei, ca mișcarea de rotație să poată fi transferată și conectată la limitele fizice exterioare ale acestor nave, fără a afecta funcționarea structurii interne sau pasagerii acestor tipuri de nave.

Această metodă de a călători utilizând protecția plasmatică Magravs pentru mișcarea sistemelor spațiale viitoare, trebuie să se numească sistem de Hrănire și Trai Comun de Origine Magnetică (MOJHAN). Pasagerii se vor numi Om Original din Zona de Trai și Hrană (MOZHAN).

Aceste noi nume unifică rasa umană prin utilizarea numelui tehnologiei și a metodei de călătorie, prin efortul comun al Oamenilor de a atinge acest punct de realizare științifică peste mii de ani, prin evoluția lor progresivă în știință și tehnologie. Aceasta va îndepărta numele cu dependență națională, cum ar fi Cosmo- sau Astro- și celelalte aparținând națiunilor individuale și unice, pentru ca prin efortul comun și contribuția tuturor locuitorilor planetei în măsuri diferite, ca peste timp să atingă acest punct în evoluția științifică a Oamenilor.

Utilizarea Grapos va face limitele naționale irelevante, cu excepția taxelor și a legilor locale. Grapos nu va necesita aeroporturi pentru aterizare. Aceste sisteme nu cunosc limite naționale sau planetare și nu au nevoie de combustibil.

Astfel, în viitorul apropiat, națiunile vor trebuie să conceapă noi modalități de a gestiona MOZHAN-ii deoarece ei pot ateriza oriunde, fără necesitatea unui punct specific sau a unei benzi de aterizare. Totuși, în realitate, la aceste nave niciodată nu va fi necesar ca să atingă fizic pământul.

Prin urmare, aceste sisteme pot atinge nivelul solului atunci când mărimea Magravs totală a reactorului este redusă la un nivel planetar de siguranță, într-o zonă cavitară sferică specifică, alocată doar limitei exterioare a sistemului reactor, dar în interiorul mediului navei.

1. Reactoare cu pmtics pentru producerea de energie

Crearea energiei în Univers și utilizarea tehnologiei pentru producerea de energie, se bazează în esență pe aceleași principii.

În ordinea universală a producerii energiei ca și în stele, în aceste unități, principiul producerii de curent și energie nu este pe baza mișcării vibratoare a electronilor. De fapt, curenții și tensiunile masive în aceste corpuri cerești sunt produse doar prin propriilor lor ingrediente, care sunt plasme și prin crearea pmtics ale Magravs-ului Materiilor în miezurile naturale interne ale acestora.

În producția unităților de putere cum sunt generatoarele stațiilor de putere, mișcarea de rotație a magneților și forțele câmpurilor magnetice din interiorul înfășurărilor de cupru, sunt utilizate pentru crearea unei vibrații continue a electronilor în materia solidă a sârmei de cupru, pentru a genera curgerea curentului.

Noi considerăm că curgerea pmtics în materiale, cum este cea a ***curgerii turbionare a pmtics,*** este ceea ce se cheamă în mod obișnuit *curgerea* ***curentului*** *prin materiale* cum sunt sârmele de cupru. Iar la curgerea câmpurilor magnetice plasmatice în materii cum este cuprul, intensitatea turbionului magnetic decide rata de vibrare a electronilor atomilor cuprului.

La înțelegerea noului concept al structurii interne a atomului există două puncte fundamentale care trebuie considerate.

Primul, electronul este cel mai mic și mai slab din cele două componente ale unui atom. Al doilea, **protonul prin ordinul de mărime al masei este mult mai greu** și este făcut el însuși dintr-o cantitate mai mare din ***aceleași*** câmpuri magnetice plasmatice ca și **electronul**.

Astfel, prin utilizarea puterii plasmei protonului mai degrabă decât cea a plasmei electronului, devine mult mai ușor să se producă aceleași nivele de putere prin utilizarea unei fracțiuni de material, comparativ cu unitățile de putere actuale.

Adică, noua tehnologie de diluare a plasmei va aduce în joc ***utilizarea caracteristicilor magnetice ale Materiilor plasmei protonului*** mai degrabă *decât vibrația electronului*.

Pentru a putea separa Materiile plasmei protonului în interiorul reactoarelor de diluare a plasmei este necesară eliberarea de suficiente câmpuri magnetice plasmatice dinamice în mişcare (energie), de nivelul intensității plasmei protonului. Aceste câmpuri magnetice plasmatice pot muta plasma materiilor atomilor cu efecte mult mai profunde, mai degrabă decât electronul unui atom.

Această nouă capacitate şi control al intensității câmpurilor magnetice care pot fi eliberate de către reactoarele plasmatice aduce în joc metode total noi pentru producerea energiei.

Aspectul important de observat este că producerea energiei prin această metodă nu înseamnă o schimbare în utilizarea normală a echipamentelor electrice. Frumusețea acestei metode este că generatoarele viitorului nu vor mai fi limitate în producerea de putere datorită materialelor folosite şi mărimii sistemului. Aceasta înseamnă că însăşi pmtics ale plasticului, nano straturile sau orice tip de materii pot fi utilizate pentru producerea curentului şi curgerea acestuia.

Aceasta schimbă capacitatea curentă de producere a puterii şi dă posibilitatea construirii oricărui generator de orice nivel de putere acolo unde este necesar, aceasta fiind de domeniul nano-amperilor sau al Megawaților, prin operarea aceluiaşi reactor, simultan şi separat.

Alt avantaj este acela că intensitatea câmpurilor magnetice plasmatice a acestor reactoare poate fi schimbată prin operarea sistemului. Această capacitate a reactoarelor plasmatice dă o nouă înțelegere a capacității de producere a puterii a acestor noi generatoare, prin utilizarea uneltelor şi echipamentelor prezente.

2. Noi tipuri de Generatoare

Prin controlul şi intensitatea câmpurilor magnetice plasmatice, a **In**tensității **F**luxului **MA**gnetic **P**lasmatic **D**inamic, abreviat "DYPMFS" care poate fi eliberat de aceste noi reactoare de diluare a plasmei, viitoarele generatoare de putere electrică trebuie doar să-şi schimbe DYPMFS-ul, sau dimensiunea **VO**lumului **In**tensității **CÂ**mpului **M**agnetosferic, abreviat "VOMAFS" al reactorului, pentru a acoperi înfăşurările generatorului, utilizând înfăşurarea de bobine pentru producerea de putere.

Vomafs-ul reactorului poate acoperi multe din aceleaşi înfăşurări de bobine pentru a produce mari cantități de curenți, sau puterea Dypmfs a reactorului poate fi mărită sau scăzută pentru a schimba nivelele de curent la ieşirea aceloraşi înfăşurări.

Cu aceste noi tipuri de sisteme de câmpuri magnetice plasmatice nu mai este necesară folosirea transformatoarelor, deoarece poate fi produsă exact puterea de intrare a motorului, de către câmpurile magnetice plasmatice eliberate, acolo unde este nevoie.

De exemplu, să considerăm unitățile generatoare actuale ale Stațiilor de Putere (Fig. 58), în care se poate vedea că ceea ce a fost utilizat ca şi combustibil (cărbune, petrol, gaz, energie nucleară) pentru a fierbe apa, care să genereze aburi, care să învârtă turbina iar aceasta să creeze rotația rotorului pe care sunt montați magneți permanenți, ca prin mişcarea acestor câmpuri magnetice care întretaie materia înfăşurărilor de cupru pentru a genera putere ce este apoi introdusă în rețeaua electrică.

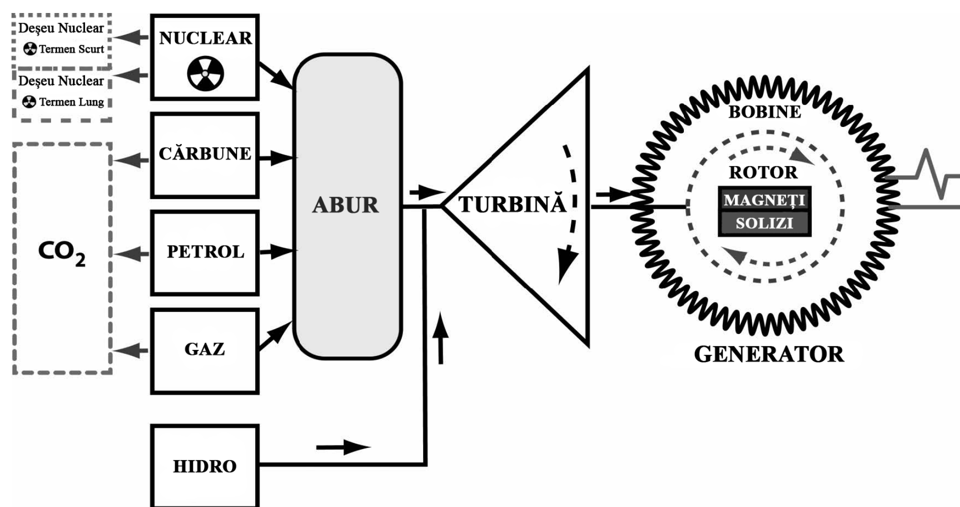

Fig. 58: Schema actuală de producere a electricității

Cu unitățile generatoare ale stației de putere *se pierde o vastă cantitate de energie prin fiecare pas al conversiei*, de la solid sau lichid sau gaz la abur, apoi la rotație, prin tot felul de moduri cum ar fi tipurile de frecare, pierderi termice, pierderile de pe rețea. Aceste sisteme normal solicită sute de Km de **linii de transmisie** pentru transferul puterii generate la punctul de cerere, normal în orașe. În același timp aceste tipuri de sisteme generatoare care utilizează componentele plasmei, acestea întotdeauna produc deșeuri cum sunt CO2 sau deșeurile nucleare.

Prin înțelegerea principiului rotației Pământului, prin interacțiunea a două câmpuri magnetice (Fig. 3) și a capacității planetei de a crea în același timp câmpul Magnetic dinamic extern (Fig. 1 și similar Fig. 61), prin noua cunoaștere a utilizării reactoarelor cu poziționare Magravs de diluare a plasmei, cu abilitatea de a produce **câmp Magnetic flexibil rotativ dinamic, continuu și controlabil,** în miezurile unor asemenea reactoare este ușor de construit și produs noi generatoare puternice care nu au nevoie să ardă nici un combustibil (Fig. 59), pentru crearea câmpurilor Magnetice rotitoare. Prin utilizarea reactorului nuclear Grapos se poate obține aceiași putere sau chiar mai multă putere decât în sistemele actuale. Chiar este posibilă producerea diferitelor frecvențe la ieșirea de curent a sistemului, de la același generator.

Generatoarele Grapos pot produce putere de la KW la MW în câteva secunde, prin creșterea intensității Magravs a **Dypmfs-ului** reactorului sau prin creșterea acoperirii **Vomafs-ului** Magravs-ului. Noi am numit această nouă generație de generatoare de putere ***generatoarele reactoare Keshe*** (Fig. 60).

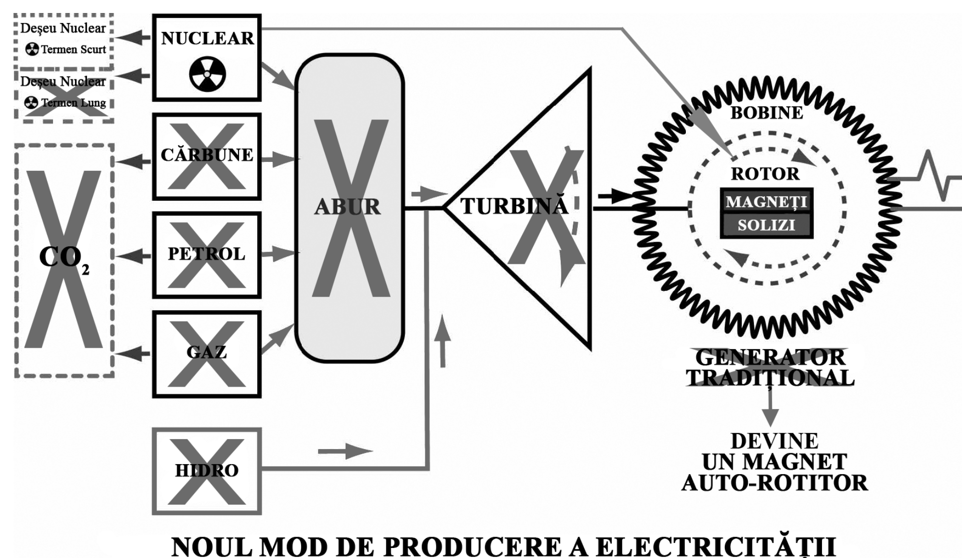

Fig. 59: Noua abordare pentru generarea electricității

Utilizarea reactorului cu poziționare Magravs de diluare a plasmei duce la lipsa necesității de ardere a combustibilului (Fig. 59) pentru crearea mișcării de rotație a rotorului pentru producerea electricității, așa cum se întâmplă cu generatoarele prezente.

Noua noastră abordare nu produce gaze de seră (cum este CO2) prin arderea combustibililor (cărbune, petrol, gaz) și în sfârșit pune capăt arderii obișnuite a materiei pentru generarea de mișcare și energie. Aceasta duce de asemenea la oprirea producerii deșeurilor nucleare periculoase care se obțin din funcționarea centralelor nucleare actuale.

Prin utilizarea interacțiunii Magravs-ului Materiilor, în interiorul miezurilor acestor reactoare se poate obține mișcarea și câmpurile magnetice necesare producerii oricărei cantități de putere electrică, în unitatea nucleară integrată, fără a se crea nici un tip de deșeu.

Acesta este modul în care toate plasmele, atomii, sistemele planetare, stelele și galaxiile își creează propria lor mișcare și propriile câmpuri Magnetice (Fig. 60 și Fig. 61). De ce să nu se folosească Omul de avantajul acestei cunoașteri a sursei curate de furnizare a Materiilor pentru noua tehnologie de producere a energiei prin metoda universală reală a funcționării câmpurilor magnetice ale Materiilor?

Similar, utilizând reactoarele cu câmpuri magnetice plasmatice, se poate **elimina** necesitatea generatoarelor și a **liniilor de transmisie**, datorită faptului că pmtics necesare pentru producerea unui anumit nivel de curent și tensiune pot fi create la punctul de contact al sistemului. Chiar și structura materiilor electronilor sau plasmelor pot fi utilizate la crearea curentului pentru utilizarea acestora în același echipament. Aceasta înseamnă că se poate produce curent din atomii și plasmele siliciului sau corpul de plastic al unui microcip, pentru a produce necesarul energetic al componentelor.

O posibilă utilizare pentru un reactor mic o reprezintă producerea unei vibrații plasmatice corecte a electronilor sau a plasmei materiei, în orice mediu dat, pentru generarea de lumină și putere.

Reactoare prototip au fost deja construite și pot fi în continuare îmbunătățite pentru a genera doar câmpuri magnetice în miezurile lor, pentru ca interacțiunea pmtics generate de către aceste reactoare și cu materiile care-l înconjoară să creeze o magnetosferă la punctul de interfațare a celor două pmtics ale sistemului și ale atmosferei, care duce la eliberarea de pmtics în domeniul luminii vizibile pentru orice culoare și rază. Acesta este modul în care în viitor vor fi construite unitățile de producere a luminii.

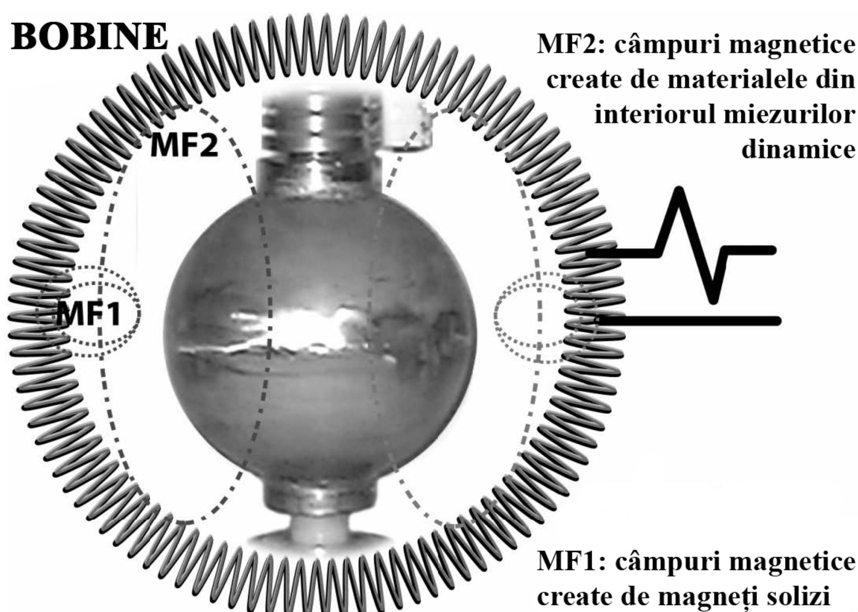

Fig. 60: Generatorul Keshe, care se rotește ani de zile în structura bobinelor.

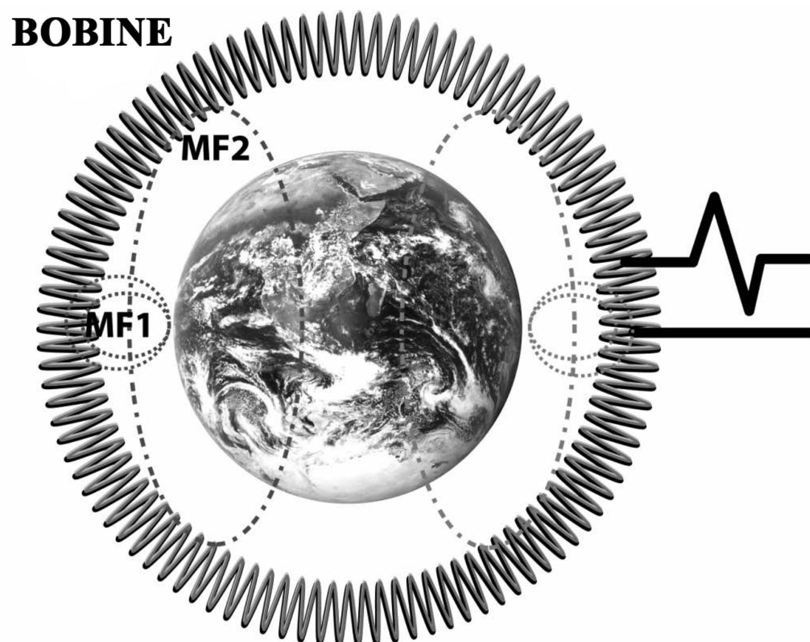

Fig. 61: Generatorul virtual Pământ, care se rotește și generează câmpuri Magnetice (MF1 și MF2) de milioane de ani și ar putea genera electricitate dacă ar exista o bobină de cupru în jurul lui.

Similar, într-un mediu dat, într-o asemenea navă, operarea reactoarelor poate produce Magravs-uri, ca interiorul unei asemenea nave să fie permanent luminat datorită principiului interacțiunii Vomafs-urilor înconjurătoare ale reactorului cu câmpurile magnetice plasmatice dinamice ale particulelor din aerul din interiorul acestor nave.

Puterea acestor Dypmfs-uri generate de către aceste reactoare poate fi configurată să producă orice culoare a oricărei lungimi de undă magnetice, fie aceasta lumină roșie sau portocalie, sau raze X sau gama. Noi am văzut acest efect în testele de laborator și am măsurat câmpurile radiante.

Unitățile viitoare de generare a energiei, utilizând tehnologia de diluare magnetică plasmatică, vor fi diferite față de tehnologia prezentă de producere a luminii și energiei.

Grapos, datorită abilității lor de a putea crea raze de orice frecvență, pot fi utilizate de exemplu pentru dezinfectarea oricărui mediu sau material dat, prin producerea de lumină ultravioletă pentru materie și extrem ultravioletă pentru Materii în spațiu.

Același principiu, pentru generarea câmpurilor magnetice plasmatice pentru producerea proteinelor în aceste reactoare, a fost testată și s-a dovedit a fi corectă. Aceste teste au fost efectuate în 2008, iar producerea de proteine prin utilizarea azotului din aer, prin intermediul acestei tehnologii s-a dovedit a fi simplă și realizabilă.

În condiții de test separate, atomii de hidrogen ai apei au fost utilizați pentru transferul câmpurilor magnetice plasmatice corecte spre pmtics de intensitatea plantelor și celulelor umane, pentru ca pmtics ale celulei să fie alimentate sau să se recupereze la nivelul lor original de intensitate a câmpurilor magnetice plasmatice.

Această tehnologie a fost utilizată în cazurile de test pentru ajutorarea voluntarilor cu diferite deficiențe de vitamine, sau deficiențe plasmatice ale celulelor, pentru recuperarea din dezordinea produsă de deficiență și pentru ca oamenii să trăiască o viață normală, după ani de suferință.

Alternativ, această tehnologie poate fi utilizată pentru producerea de noi materiale sau pentru noi procese de acoperire.

În același timp, în reactoare magnetice plasmatice simple, structura stratificată a materiei poate fi schimbată astfel ca nano-componentele materiei să poată fi realiniate, pentru a schimba o formațiune stratificată în alta. Schimbarea caracteristicilor și proprietăților unui element în altul a fost testată și confirmată ca fiind corectă de către organizații independente. În aceste teste, nano-materiile unui element au fost capturate și apoi formațiunea stratificată a acestora, prin condiții corecte ale câmpurilor magnetice plasmatice, a fost schimbată pentru a se obține noi proprietăți din aceiași materie. Aceasta a fost efectuată prin mai multe teste, la temperatura și presiunea camerei, unde ***carbonul atomic*** a fost inițial eliberat dintr-o legătură CH a materiei. Carbonului i s-a permis ulterior să se depoziteze pe un strat de cupru. Această depunere a fost dependentă de prezența câmpurilor magnetice plasmatice corecte în diferite puncte de pe aceiași Materie de cupru.

Această suprafață de cupru a fost apoi testată și s-a dovedit a avea secțiuni de înveliș de nano-straturi sub formă de sp2, și în pe aceleași straturi și în aceleași condiții, structura stratificată a schimbat același material la o structură stratificată de diamant, sau ceea ce se cunoaște a fi sp3. Sp2 este un nano-strat bidimensional, iar sp3 nano-structură stratificată diamantată tridimensională.

Câmpurile magnetice plasmatice ale reactoarelor pot fi acordate pe frecvențe similare cu cele ale pmtics ale plantelor, pentru generarea anumitor vitamine sau minerale. Aceste reactoare producătoare de câmpuri magnetice plasmatice singulare sau multiple, pot și vor înlocui fertilizatorii industriali ai tehnologiei curente din spațiu, pentru producerea hranei, odată ce savanții vor înțelege metoda lor de utilizare.

În teste, semințe de plante au fost crescute prin alimentarea cu apă tratată în aceste reactoare, în paralel cu semințe crescute normal cu apă de ploaie, care au murit devreme în luna octombrie. Plantele care au fost udate de la sistemul reactor au rămas încă verzi până în luna martie a anului următor, deoarece moleculele de apă au fost structurate prin sistemul reactor pentru a acționa ca un fertilizator. Teste similare sunt realizate în continuare.

În această secțiune s-a prezentat o parte din ceea ce a fost testat și obținut prin această nouă înțelegere. Savanții și utilizatorii acestei noi tehnologii vor găsi ei înșiși propria lor cale să o extindă și vor adăuga propria lor cunoaștere la descoperirile noastre.

3. Un sâmbure de gândire

Astăzi, majoritatea națiunilor din lumea a treia, datorită lipsei finanțelor pentru a cumpăra combustibil și chiar de a avea propriile stații de producere a energiei electrice, nu sunt capabile să-și permită să construiască generatoare la costuri de zeci de milioane de dolari și să le utilizeze pentru a furniza energie electrică națiunilor lor. În al doilea rând, nu există suficientă capacitate de producție pentru a construi noi stații de producere și rețele de transport a energiei electrice. Prin urmare, alternativele locale pot fi cele din domeniul centralelor eoliene sau a celulelor solare, dar acestea nu vor rezolva incredibila necesitate de electricitate din următoarele decade.

Acum, prin utilizarea **reactoarelor generatoare Keshe**, care costă mai puțin decât o mașină nouă, aceste guverne pot furniza electricitate și curăța apa pentru națiunile lor.

Aceste guverne nu trebuie să plătească pentru combustibil, deoarece aceste reactoare funcționează pe hidrogenul extras din mediul lor. Aceste reactoare pot fi plasate în ***punctul de necesitate*** dintr-un sat sau din orașe, fără necesitatea liniilor de transmisie sau a unei expertize pentru operarea acestor reactoare. Prin producerea de electricitate, sistemele de purificare care sunt o parte funcțională integrată a acestor reactoare, vor permite furnizarea de apă curată fiecărui copil, femeie și om de pe această planetă. Această nouă sursă de energie și sursă curată de apă le va da oportunitatea națiunilor lumii a treia să se ridice deasupra sărăciei și peste încrederea în ajutorul străin și în cel al organizațiilor de caritate. Aceste națiuni pot produce hrană și căldură pentru națiunea lor ca și lumea dezvoltată, fără datorii istovitoare către alte națiuni.

Conform ***raportului Națiunilor Unite*** (Provocarea Energetică pentru Îndeplinirea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului 2006), "*Momentan,* ***cel puțin 1,6 miliarde de oameni nu au acces la electricitate*** *pentru iluminat, răcire, putere mecanică, telecomunicații și alte utilizări benefice… Mai mult decât atât, în conformitate cu politicile de astăzi și tendințele de investiții în infrastructura energetică,* ***1,5 miliarde de oameni nu vor avea încă acces la electricitate în 2030***". (42)

Desigur că aceasta nu este acceptabil. Este clar că umanitatea nu este capabilă să asigure sprijinul fundamental tuturor membrilor ei, nici chiar în următorii 20 de ani!

Omul nu este complet și sănătos dacă părți ale structurii lui umane suferă de durerea invalidității auto-cauzate și aceasta este la fel și pentru rasa umană luată ca un întreg. Această rasă nu este completă până când toți membrii ei au cu ce exista și au privilegiul de a trăi la aceleași standarde de dezvoltare ca și ceilalți.

"Viitorul este strălucit, viitorul este bazat pe câmpurile magnetice plasmatice, prin producerea și controlul reactoarelor de diluare plasmatică, pentru a aduce pace și confort rasei umane".

CAPITOLUL 26
Observații și Rezultate Experimentale ale Materiilor

Teste pentru demonstrarea tuturor conceptelor au fost efectuate pe durata câtorva ani. Rezultatele și observațiile făcute în unele din aceste teste au fost deja menționate în unele părți ale acestei cărți iar acum vor fi aduse într-un singur capitol și vor fi discutate la modul general.

Motivul pentru scrierea acestei cărți este de a dezvălui primele noi principii teoretice ale tehnologiei noastre; deoarece multe din rezultatele testelor efectuate de noi sunt atât de inovatoare, încât nu pot fi explicate prin cunoașterea actuală. Știința contemporană este parțial bazată pe un număr de presupuneri acceptate despre interacțiunile fundamentale, particule şi materii, aceste presupuneri devenind aproape "legi", care nu consideră corectă apariția evenimentelor reale din ordinea universală a creării particulelor, plasmelor, materiilor, energiei, gravitației și mișcării, așa cum au ele loc în Univers.

Procesele majore din Univers sunt bazate pe fuziunea și fisiunea Materiilor și plasmelor, precum și pe transformarea și conversia materiilor de la o formă la alta. În această carte se explică cum pot fi obținute asemenea conversii și transformări în reactoarele plasmatice, iar prin această înțelegere s-au putut obține rezultate uimitoare. Unii oameni nu se simt confortabil cu ele, sau le resping a priori, deoarece aceste noi descoperiri și aplicațiile lor se opun modului lor de gândire și câștigurilor lor financiare.

De exemplu, unul din majorele obstacole în lumea fuziunii nucleare a fost depășirea barierei Coulomb pentru fuzionarea a două plasme, iar această problemă nu a fost rezolvată în ultimii 60 de ani de către toți savanții din această industrie, chiar și cu miliardele de dolari sau mai mult care au fost cheltuite de diferite națiuni în laboratoare și în teste cu reactoare de fuziune, pentru a depăși ***cea mai slabă dintre cele mai slabe interacțiuni ale câmpurilor magnetice*** din lumea creației, care este bariera magnetică cunoscută de asemenea ca și bariera Coulomb, această barieră fiind exact Magravs-ul plasmei. Deoarece noi acum știm cum sunt create, am găsit soluția de a nu lupta și forța trecerea de această barieră a magnetosferei, iar soluția o reprezintă crearea unui mediu care să se potrivească intensității câmpurilor magnetice ale acestei magnetosfere a plasmei, pentru ca ea să se deschidă și să dezvăluie Materiile constituent reale. Deoarece mediul întregului reactor devine egal în intensitatea câmpurilor magnetice cu intensitatea câmpurilor magnetice ale mediului plasmei. Prin urmare, prin această metodă nu mai există bariere de depășit, iar fuziunea materiilor plasmei sau utilizarea Magravs-ului Materiilor plasmei devine o joacă de copil.

Pentru prima dată în lumea energiei și mișcării, noi oferim prin tehnologia reactoarelor de diluare, deschiderea plasmei și dictarea intensității și rezistenței acestei bariere Coulomb, pentru realizarea visului fuziunii.

Similar, pentru obținerea zborului și mișcării, agențiile spațiale actuale sunt capabile să trimită doar o sarcină limitată în spațiu, iar povara și costurile unor asemenea lansări de nave și personal, nu poate fi susținută cu ușurință de o singură națiune. Reactoarele Grapos Magravs pot ridica sarcini mult mai mari la costuri mici, fără limită de pasageri și fără condiții de imponderabilitate în spațiu.

1. *Radiația*

Pe durata testelor din 2008, detectoarele de radiații din mediul înconjurător a unui reactor de test au detectat nivele mari ale radiației câmpurilor magnetice. Aceste câmpuri magnetice de înaltă energie, au fost măsurate la mai mult de 1,5 metri depărtare de reactoarele plasmatice. Nu existau surse de neutroni în laborator sau în clădire. Prin cunoștințele fizice teoretice aceste radiații nu ar fi trebuit să existe în mediu.

Aceste radiații puternice au fost testate și căutate și nu au fost prezente în laborator niciodată pe durata altor teste cu aceleași reactoare, utilizând aceleași detectoare pentru măsurarea radiației.

Asemenea nivele mari ale radiației câmpurilor magnetice s-au datorat doar eliberării câmpurilor magnetice care au fost captive în Materiile plasmelor, pe care sistemul a fost configurat să le producă. Aceste eliberări ale componentelor plasmei au fost obținute pe durata configurărilor prestabilite specifice a sarcinii acestor reactoare. Aceste câmpuri magnetice puternice au fost eliberate prin operarea reactoarelor multi-miez de diluare a mediului plasmatic și în nici o altă dată nu au mai fost detectate în laborator.

Cele mai multe reactoare, în special construite pentru zbor și reducerea greutății, sunt făcute din diferite părți simple, unele părți având ca materiale inele de plastic și PVC, astfel aceste sisteme nu fac și nu pot opera la temperaturi înalte.

În alte teste din 2008, precum și prin repetarea acelorași teste în ianuarie și februarie 2009, au fost obținute aceleași rezultate, toate fiind înregistrate video.

În aceste teste, prin utilizarea a mai puțin de *un **gram** de amestec de materii* în sisteme similare multi-miez de diluare a câmpurilor magnetice, a fost creată separarea plasmei fundamentale prin aceiași metodă ca și mai înainte. Aceste teste au fost făcute utilizând cinci reactoare diferite, fiecare având un set diferit al configurației interne.

În toate testele reactoarelor au fost utilizate dinamici și sarcini diferite de diverse materiale.

2. *Reducerea greutății, mișcarea și zborul*

În toate cazurile, când diluarea plasmei și desfășurarea ulterioară a Materiilor acesteia au fost atinse în reactor, atunci au fost observate efectele separării Materiilor, prin efectele create intern în reactor și extern prin zbor și mișcare, bruierea frecvențelor radio și așa mai departe.

În testele originale inițiale a fost obținut zborul complet atât de repede încât efectele mișcării libere au fost observate la un timp după ce acesta a fost clar și era în desfășurare, prin redarea sesiunilor de înregistrări video a testelor. Prin redarea înregistrărilor testelor, mișcarea liberă a sistemului pe dușumeaua laboratorului poate fi văzută cu claritate, înaintea observării zborului fizic a sistemului reactor. Aceste reactoare nu au proeminențe, nu sunt echipate cu elici sau hublouri, care ar putea cauza zborul reactorului prin intermediul repoziționării aerului.

Într-o configurație în sarcină a sistemului a fost pierdut controlul acestuia, reactorul trebuind să fie prins cu mâna în aer, pentru a fi adus sub control înainte de a se deteriora.

Într-o altă configurație, două reactoare cu corpuri externe diferite și două configurații interne diferite, au fost utilizate unul lângă celălalt. Aceste reactoare au fost păstrate la o distanță de 30 cm unul față de celălalt. Aceste reactoare au fost complet diferite ca proiectare și au avut diferite configurații și sarcini. În cele două sarcini ale sistemelor, care erau adiacente una la cealaltă, interacțiunea câmpurilor sistemelor a împins un reactor departe de câmpurile Magnetice puternice ale celor două sisteme. Cu aceleași sisteme și configurații diferite ale sarcinii, un sistem a fost atras de câmpurile gravitaționale puternice ale sistemului și a fost utilizată forța fizică pentru a se evita coliziunea celor două sisteme.

"Aceste sisteme nu au hublouri, și nici mijloace fizice de interacțiune cu mediul exterior și nici sisteme aerodinamice pentru a face ca acestea să le propulseze sau să le miște în lateral prin aer și nu aveau magneți solizi sau electromagneți pentru repoziționare sau pentru mișcare, pentru ca acestea să miște greutatea totală de 15Kg a celor două sisteme. Nu există sisteme externe de tracțiune utilizate pentru crearea zborului sau a mișcării sistemului în laborator. Astfel mișcarea ***nu se datorează*** **propulsiei** ***sau mișcării și proiectării*** **aerodinamice**". Aceasta este concluzia unui expert independent numit în calitate de observator pentru validarea rezultatelor testelor.

Pe durata altor teste ale sistemelor cântărind câteva kilograme, greutatea lor a fost redusă într-un mod controlat în pași de 100 grame și 200 grame, iar aceste teste au fost toate filmate și înregistrate. Pentru reducerea greutății, sistemele au necesitat mai puțin de a 1000-a parte dintr-un gram, a unui nou material ca și Matmags, iar în unele teste nu a fost introdus niciun material nou și a fost obținută reducerea în greutate doar prin reglarea unor parametrii interni ale reactoarelor.

Prin utilizarea unei asemenea mici cantități de masă fizică a materiilor utilizate, crearea unui asemenea zbor și reducerea greutății sistemului cu 7Kg s-a spus că este imposibilă fără nici un aport de energie sau un echipament extern.

Prin înțelegerea principiilor metodei de diluare a plasmei prin dezasamblarea componentelor plasmei pentru a le putea fi utilizate sub-componentele, sistemele au fost proiectate să obțină aceste efecte în moduri simple. Prin interacțiunea componentelor dezasamblate ale Materiilor plasmelor, în diferite părți ale sistemului, a fost configurată scena necesară creării efectelor profunde cum sunt *reducerea în greutate* în raport cu forțele Magravs ale planetei.

Pe durata diferitelor teste au fost observate interacțiunea componentelor puternice ale plasmelor Antimateriei, care au fost eliberate în diferite miezuri ale ***reactoarelor de diluare a plasmei*** și interacțiunea câmpurilor magnetice fundamentale ale Antimateriei unele asupra altora. Interacțiunea pmtics ale Antimateriei duce la crearea unui Magravs puternic în vecinătatea și în interiorul miezurilor reactorului.

Controlul plasmelor prin separarea componentele Antimateriilor și utilizarea câmpurile magnetice constituente ale acestora în miezurile reactorului duce la crearea forțelor Magravs, care se manifestă inițial prin reducerea în greutate a sistemului. În continuarea acestui proces a existat o detașare a sistemului față de pământ, deoarece sistemul și-a găsit o nouă poziționare Magravs în raport cu intensitatea forțelor Magravs ale Pământului.

Privind la efectele și rezultatele obținute, nu există nici o îndoială despre puterea interacțiunilor câmpurilor magnetice ale materiilor care au fost diluate, iar câmpurilor acestora li s-a permis să interacționeze în aceste miezuri ale reactoarelor. Aceste efecte au fost obținute prin permiterea unui număr de pmtics ale Antimateriilor plasmelor *să se integreze* ***într-un miez***, și să interacționeze cu câmpuri asemănătoare sau similare *integrate* prin aceleași principii în ***alte părți*** *ale reactorului*. Interacțiunea pmtics ale componentelor Antimateriilor din diferite părți ale sistemului între ele duce la generarea de Magravs-uri plasmatice specifice puternice. Reactorul facilitează interacțiunea acestor câmpuri Magnetice puternice și generarea de Magravs-uri plasmatice puternice în miezurile reactorului, permițând acestor Magravs-uri create în miezurile reactorului să interacționeze cu forțele Magravs ale planetei și datorită intensității câmpurilor produse în reactor, aceasta cauzează reducerea sau creșterea în greutate a sistemului în raport cu Magravs-ul planetei.

Noul Magravs creat în interiorul sistemului împinge asupra Magravs-ului planetei, la limita câmpurilor sistemului, cauzând variația în greutate conform cu combinația și configurația sarcinii Grapos. Forțele Magravs produse *în interiorul limitelor sistemului* sunt independente de câmpurile gravitaționale externe planetare. În numeroase teste, s-a observat și înregistrat faptul că schimbările în câmpurile de forță gravitaționale *interne* ale sistemului nu duc neapărat la schimbarea de greutate a acestuia în raport cu Magravs-ul planetar. Interacțiunea forțelor pmtics interne au arătat clar că acestea sunt generate independent, prin creșterea și descreșterea setul de componente de măsură electrice din sistem, pentru detecția acestor tipuri de schimbări.

A fost clar că interacțiunea Magravs-ului planetei și a sistemului este cea care a determinat reducerea sau creșterea de greutate și zborul sau aterizarea sistemului în raport cu planeta. În unele teste, aceste creșteri sau descreșteri în greutate a sistemului au avut loc fără nici o adăugare sau extragere de materie fizică din sistem.

Prin continuarea acelorași procese de creare a diferitelor Magravs-uri în sistem, reducerea de greutate a fost realizată și urmată până la un asemenea nivel, încât balanța totală a interacțiunilor Magravs-urilor sistemului și al planetei, unul în raport cu celălalt, a dus la citire zero pe scala de măsură a sistemului. A fost atins punctul în care a existat o detașare fizică totală a sistemului față de masă sau podea, apoi a fost obținută mișcarea ascendentă a sistemului, departe de suprafața pe care era așezat.

Unii numesc acesta principiul anti-gravitațional, dar de fapt această interacțiune și noua balanță a forțelor Magravs dintre sistem și planetă, se datorează poziționării Magnetice și gravitaționale a sistemului reactor față de planetă, deoarece ambele obiecte se află în posesia *forțelor Magravs plasmatice dinamice* ***active***.

Într-un reactor specific, configurat pentru reducerea greutății, au fost perturbate reducerea câmpului gravitațional și forța câmpului gravitațional zero, iar prin atingerea umană care a fost aplicată, s-a schimbat interfața magnetică dintre câmpurile sistemului și planetă. Aceasta a dat o senzație de furnicături în vârful degetelor după teste repetate.

În numeroase teste făcute peste ani, în care a fost obținută starea de echilibru a intensității Magravs-ului intern dintre miezuri a întregului sistem incluzând părțile fizice dinamice interne, această stare de echilibru s-a oprit, uneori pentru până la 30 de minute sau mai mult. Apoi, mișcarea dinamică a sistemelor s-a reconfigurat singură iar sistemul s-a repornit.

Această ***re-configurare*** s-a datorat slăbirii și reducerii intensității unui câmp Magnetic și/sau gravitațional, în raport cu altul din miezurile reactorului.

De un număr de ori, *surse de putere externă* au fost utilizate în încercarea de repornire a sistemului. În unele cazuri, energia măsurată a fost de până la trei, patru și opt ori energia normală de funcționare, care a fost aplicată continuu sistemelor interne în încercarea de repornire a sistemului, dar fără nici un rezultat.

Aceasta arată că intensitatea generată de un anumit număr de Materii și molecule a fost atât de puternică încât sisteme adiționale construite în miezurile reactoarelor nu pot depăși tipul de intensitate produs de către atât de puține interacțiuni ale câmpurilor magnetice ale Materiilor.

Aceste teste au arătat crearea de Magravs-uri independente în miezurile separate ale reactorului. Ele arată crearea de Magravs-uri plasmatice independente în interiorul limitelor sistemului, iar apoi prin combinarea acelorași Magravs-uri predominante din jurul exteriorului sau dincolo de limita fizică a reactorului, a fost produsă o magnetosferă sau radiație cosmică. Aceste tipuri de câmpuri sunt predominante așa cum s-a observat în spațiu, în jurul stelelor și planetelor.

Există indicații că aceste radiații create în aceste sisteme, datorită caracteristicilor acestora, nu au arătat nici un efect lateral asupra țesutului uman al operatorului până în acest moment, la ani după ce a fost implicat în aceste teste cu câmpuri.

Aceste câmpuri din jurul miezurilor sunt considerate a se datora interacțiunii câmpurilor magnetice plasmatice ale Materiilor plasmei și mediului Materiei și materiei, și sunt create independent în diferite părți ale miezurilor sistemului.

Această tehnologie deschide noi oportunități pentru dezvoltarea industrială și construirea sistemelor care au diferite condiții gravitaționale în interiorul habitatului pentru trăit, condiții gravitaționale comparate cu exteriorul și cu cele din jurul limitelor fizice ale navei. Aceasta permite menținerea unui câmp de forță gravitațională de 1G pentru locuirea normală a Omului în interiorul navei spațiale, sau într-un dom pentru locuit, în exteriorul sau în jurul navei. În acest timp condițiile în jurul navei pot varia de la 0G la zeci de G. Pasagerii navelor care utilizează Grapos se pot plimba în jurul navei, sau în și în jurul domului creat prin extinderea Magravs-ului sistemului, la suprafața oricărei planete, ca și cum s-ar afla în mediul câmpului de forță gravitațional al Pământului.

Nu au fost înregistrate temperaturi ridicate sau creșteri subite de temperatură în nici un test. Reactoarele au fost în unele cazuri deschise imediat după operare pentru noi configurări, în mediul normal al laboratorului. Nu au existat deteriorări fizice nici măcar ale părților interne ale sistemului, acesta incluzând topirea și răsucirea sau distrugerea oricărei părți datorită prezenței Materiilor.

Totuși am pierdut complet un sistem, datorită entuziasmului de a-l ține agățat în timp ce se ridica în sus, iar după câteva sărituri ale sistemului, structura s-a fisurat, iar sistemul a fost pierdut. Noi am păstrat carcasa reactorului pentru analize ulterioare ale schimbărilor structurii materiei. Un alt reactor a fost deteriorat atunci când au fost reproduse condițiile unei găuri Negre.

Într-o singură ocazie, în care a fost utilizată o configurație specială, a fost observată o pată neagră pe fața exterioară a peretelui miezului reactorului. Aceasta se presupune că s-a datorat unei creșteri energetice pe durata testului. Efectul arderii negre nu a fost îndepărtat pentru analize ulterioare.

3. Producerea materiilor

În diferite teste, a fost observat un nou material, colorat portocaliu sau auriu în reactor, în două ocazii, iar probe au fost colectate pentru teste viitoare pentru a arăta capacitatea sistemului de producere a materiilor.

Această metodă de producere a Materiei poate fi utilizată, prin manipularea și schimbarea plasmei și rearanjarea lor pentru producerea de oxigen, hidrogen și apă, prin colectarea particulelor inițiale fundamentale găsite în spațiu, necesare călătoriilor omului în adâncul spațiului și precum și în cazul colonizării. Componentele plasmei absorbite din cosmos sunt slăbite prin producerea pmtics de intensitate corectă în reactor, pentru producerea primilor doi atomi de hidrogen. Utilizând mai departe plasmele din spațiu, prin potrivirea câmpurilor gravitaționale cu cele ale atomilor de oxigen din același reactor, acest element poate fi produs. Apoi, prin operarea aceluiași reactor, acesta permite combinarea celor două elemente, a hidrogenului și oxigenului, care au fost produse din plasma spațiului, permițând ***producerea apei de băut.***

În teste viitoare, se poate încerca combinarea efectelor gravitaționale ale sistemelor pentru producerea de energie, materiale și alte capabilități ale tehnologiei, toate simultan ***într-un singur reactor***. Noi am obținut aceasta, însă sunt mult mai multe elemente de învățat.

Aceste reactoare sunt cu adevărat un sistem integrat, care poate produce și atinge câteva efecte și proprietăți, cum este producerea simultană a Magravs-urilor, crearea materiilor și așa mai departe.

4. Tehnologia Materiei Întunecate

Sistemul care utilizează Materia Întunecată în călătoria prin Magravs-ul planetar, nu creează condiții magnetosferice, frecare sau rezistența forței pmtics, dintre propriile pmtics ale Magravs-ului și cele ale planetei. Astfel, pot fi create zone în jurul navei în care nu există câmp magnetosferic între interfața câmpului magnetic și sistemul planetar. Prin urmare, o navă care utilizează ***cascadarea*** Materiei Întunecate poate călători prin pmtics mai intense, cum sunt cele ale Pământului, *fără detectare*, deoarece sistemul nu creează o magnetosferă de interfațare, și deci nu va exista lumină vizibilă ca să poată fi văzută, prin această metodă de deplasare.

Prin această metodă a utilizării Materiei Întunecate pentru transport, poate fi obținută mișcarea cu mare viteză a navelor spațiale în sisteme planetare, sisteme solare și galaxii.

Utilizând ***principiul Materiei Întunecate pentru transport***, mediul dintre sisteme și planetă este **saturat** cu câmpuri magnetice plasmatice dinamice ale sistemului și ale planetei. Această zonă apare a poseda energii, dar ele nu pot fi legate de nici o sursă.

Totuși, sursa pmtics dinamice, aflate în mișcare în jurul sistemului sau așa numitele energii ale pmtics, este configurată în centrul unui sistem Magravs plasmatic intens din interiorul navei și din centrul planetei. Asemenea câmpuri de energie Întunecată dau aparența și confirmă existența energiilor dinamice, care nu au o sursă de origine clară. Sursa de energie sau pmtics dinamice reprezintă sursa gravitațională ascunsă în centrul Materiilor reactorului și al planetei.

Această nouă tehnologie reprezintă o desprindere radicală față de mentalitatea că materia fizică a avut efect asupra Omului pe Pământ.

Cu această nouă înțelegere a metodelor prin care materiile sunt create în Univers, este posibil ca Omul să utilizeze sursele reale ale Materiei pentru a folosi energii și puteri disponibile lui în Univers, pentru evoluția lui științifică viitoare.

CAPITOLUL 27
Discuții și Concluzii

Cu această nouă înțelegere, particulele elementare au devenit câmpurile magnetice iar interacțiunea acestora duce la crearea Magravs-ului, acesta ducând la crearea Materiilor, deoarece starea fiecărei Materii depinde de intensitatea câmpurilor magnetice care au dus la crearea acesteia, în raport cu intensitatea câmpurilor mediului acesteia, în care Materia apare ca Materie, Materie Întunecată sau Antimaterie. Interacțiunea colectivă a Magravs-ului Materiilor duce la crearea Plasmei Fundamentale Inițiale (Neutron), iar condițiile forței câmpurilor magnetice ale mediului din jurul plasmei dictează apariția stării fizice a părții Materiale a plasmei ca materie, fie ea solid, lichid sau gaz.

Este evident că Universul nu se va opri din crearea noilor Materii și materii, iar efectele acestora apar din interacțiunea lor, deoarece Universul este o supă de condiții dinamice mereu schimbătoare, create prin poziționarea Magravs a plasmelor, Materiilor dinamice, materiilor și a componentelor acestora.

Omul poate învăța cum să creeze aceleași condiții ca și ordinea universală și să rearanjeze aceste particule fundamentale spre folosul lui, într-un mod mult mai simplu decât cel urmat până acum, în calea lui spre evoluția tehnologică și științifică, prin utilizarea materiei (materiilor).

În tehnologiile de vârf actuale pentru producerea energiei, savanții au ales calea forțării și a distrugerii atomilor și moleculelor pentru a depăși barierele. În ordinea universală a creației se lucrează în interiorul câmpurilor de forță magnetice pentru obținerea unor rezultate asemănătoare sau chiar mai bune.

Această mentalitate a ***arderii și distrugerii*** a fost punctul focal fundamental pentru supraviețuirea Omului în mediul lui, ca urmare a cea ce el a fost condiționat în calea lui evolutivă pe Pământ. El a văzut puterea focului, de la focul din păduri și a utilizat această cunoaștere pentru a se păstra pe el însuși cald, iar astfel a învățat să facă acelaşi lucru utilizând aceleași metode și materiale. Prin perfecționarea acestei arte, prin arderea lemnului, a petrolului și așa mai departe, a reușit să creeze energii pentru gătit, căldură și să înceapă astfel revoluția industrială.

Apoi el a văzut păsările și a înțeles conceptul de mișcare în aer și astfel el a utilizat acest concept al arderii pentru a crea propulsia și motoarele cu reacție, arzând un combustibil pentru obținerea zborului, concept bazat pe principiul ***repoziționării și conversiei materiilor***.

El a văzut moartea prin boală, așa că a produs alte elemente pentru distrugerea germenilor care pot cauza și aduce sfârșitul vieții lui fizice, fragile și nesigure.

Dacă omul va învăța să lucreze în interiorul **structurii ordinii universale a creării Materiilor**, cunoscând principiile utilizării acestora, el va învăța că nu este necesar să ardă sau să distrugă nimic pentru a se păstra pe el cald sau să se hrănească, sau chiar să depășească bolile.

El poate schimba foarte simplu caracteristicile câmpurilor magnetice plasmatice ale elementelor care au cauzat dezechilibrul inițial și care au dus apoi la apariția bolii, fără a înghiți o singură tabletă în toată viața lui.

Noi am dezvoltat și am testat asemenea sisteme simple în anii trecuți și am văzut rezultatele uimitoare ale acestora.

De exemplu oameni suferind de Fibromialgie de 30 de ani sau mai mult, în trei luni de băut apă din aceste sisteme, au început să trăiască o viață normală, fără nici un semn al bolii lor. Continuarea curei pe o perioadă de 18 luni a arătat o eradicare totală a bolii.

Noi am testat această tehnologie și pe alte forme de boli și viruși, iar rezultatele sunt uimitoare. Totuși, asta era de așteptat de la utilizarea adevăratei cunoașteri a creației, așa cum a fost dezvăluit în această carte, precum și în cele viitoare.

Cu această nouă descoperire, omul viitorului va învăța să trăiască și să opereze în ordinea universală reală a creării Materiilor și a existenței acestora în Univers, pentru a-și îmbunătăți traiul. El niciodată nu va mai distruge nici o Materie sau materie, ci va învăța să lucreze în cadrul structurii acestora. Aceasta reprezintă o îmbunătățire a trecutului, deoarece în prezent, prin utilizarea metodelor distructive, el s-a adus pe el însuși în punctul în care abuzul asupra materiilor a devenit acum o amenințare asupra viitorului lui pe această planetă.

Omul trebuie să învețe să lucreze cu particulele elementare și elementele reale și cu funcțiunile acestora în Univers, cum sunt câmpurile magnetice și interacțiunile acestora, pentru ca el să fie capabil să producă ceea ce are nevoie, indiferent unde s-ar afla în spațiu.

Poate această cunoaștere și dovada beneficiilor acesteia va schimba mentalitatea înrădăcinată a distrugerii pentru supraviețuirea omului. Se poate spera la o schimbare a instinctului animalic de a ucide alți oameni și alte creaturi ale Domnului pentru a supraviețui.

Suplimentar, el își poate schimba obiceiul și instinctul de a vrea mai mult, deoarece prin înțelegerea acestei tehnologii, poate avea orice își dorește de la lumea lui materialistă.

În aceste dezvăluiri s-a vorbit despre natura teoretică a Universului, dar aspectele reale fizice pot fi create pentru obținerea acelorași condiții ca și în Univers, așa cum am arătat prin testele noastre.

Omul va fi capabil să-și continue viața, dar în același timp va fi capabil să trăiască într-un mediu echilibrat.

Reactoarele pe care le-am dezvoltat, în termeni reali, sunt considerate ***universuri în miniatură***, care pot furniza omului tot ceea ce are nevoie, precum apa, hrana și medicamentele, pentru ca el să supraviețuiască și să se bucure de frumusețea creației.

Condițiile din aceste reactoare sunt armonioase și neagresive, iar metodele de utilizare a acestora pentru controlul și acoperirea necesităților omului sunt bazate pe lucrul în interiorul structurii universale și nu distrugând pentru a obține, așa cum a fost principiul trecutului pentru Om.

De exemplu, când principiile creației Magravs-urilor sunt aplicate ordinelor joase ale creației, cum este interblocarea atomilor pentru a crea molecule, există explicații de ce anumite tipuri de Materii sunt atrase spre reactor și de ce anumite molecule sunt produse în anumite moduri și combinații, în anumite părți ale Universului.

Același lucru se aplică chiar și în ordinile joase ale creației, prin care se pot explica și produce anumite câmpuri magnetice și interacțiunea acestora pot duce la crearea elementelor fundamentale prezente în centrul protonului, plasmei, a unui atom și chiar a omului însuși.

Lumea științei trebuie să înțeleagă condițiile prin care interacțiunea câmpurilor magnetice inițiale poate duce la crearea unei stări inițiale pentru crearea Materiei, materiei, plasmei și la final a atomului.

Este necesar să se înțeleagă și să se demonstreze, așa cum este făcut în această carte, modul cum Materiile și materiile sunt create în vastele spații ale galaxiilor.

Savanții au studiat de câteva secole structura materiilor și a atomului, interacțiunea acestora în materiale și *stările tangibile ale materiei*. Totuși, structura și metoda prin care un atom este creat, menținut și ce anume garantează existența acestuia nu a fost fundamental și complet înțeleasă, datorită lipsei înțelegerii generale a funcționării ordinii universale a Materiilor.

Chiar și construcția protonului cu subcomponentele lui (quarci, gluoni), până astăzi este bazată pe presupunerile și indicațiile furnizate de utilizarea acceleratoarelor de particule și a reactoarelor plasmatice, *cercetând doar componentele* ***materiei*** protonului și unele părți ale Antimateriei. Deci lumea științifică prezentă caută un răspuns al construcției protonului la nivelul ***materiei***.

Conform științei prezente, până la aceste dezvăluiri, existența Materiei, Antimateriei și Materiei Întunecate sunt în mare măsură considerate a fi entități independente în diferite puncte din spațiu, și nu au fost niciodată considerate *ca fiind* ***una colectivă****, toate fiind* ***părți integrante a unui singur sistem*** care formează plasma.

1. Masa Materiilor și Masa plasmei

În noua cunoaștere noi considerăm cei trei quarci diferiți ai protonului, ***ca cele trei Materii diferite*** (Materie, Antimaterie și Materie Întunecată) ***ale plasmei.***

Fiecare Materie este *creată* prin interacțiunea a cel puțin două câmpuri magnetice diferite sau pmtics, iar prin interacțiunea acestor două câmpuri magnetice plasmatice de intensități diferite, sunt definite câmpul Magnetic și gravitațional inițial pentru crearea diferitelor Materii ale plasmei fundamentale.

Astfel că interacțiunea a *cel puțin două pmtics a* ***fiecărei*** *Materii* creează propriile ei forțe Magravs, ceea ce noi numim interacțiunea forțelor de intensitate Magravs dintre unele în raport cu celelalte ale acestor trei Materii diferite ale protonului.

Prin înțelegerea metodei de creare a diferitelor Materii ale plasmei, datorită interacțiunii a cel puțin două câmpuri magnetice și creării câmpurilor gravitațional și Magnetic, aceasta confirmă că ***fiecare Materie,*** indiferent de Magravs-ul mediului acesteia, aceasta *posedă o **masă** independentă a ei însăși*.

În știința prezentă aceasta se numește masa quarcului. De fapt, fiecare Materie, Materie Întunecată, Antimaterie și Materie au propria lor masă individuală în cadrul plasmei. Deoarece fiecare Materie este creată prin interacțiunea a cel puțin două câmpuri magnetice diferite, ***masa totală a plasmei*** este masa celor trei Materii plus interacțiunea totală a Magravs-ului câmpurilor magnetice plasmatice generale din plasmă. Prin urmare, *masa totală a plasmei* este mereu considerată a fi ***mai mare*** decât *masa totală a componentelor celor trei Materii* ale acesteia.

Datorită dinamismului interacțiunii celor două pmtics inițiale, ducând la crearea progresivă a Magravs-urilor fiecărei Materii, *fiecare Materie* este mereu într-o ***stare rotativă dinamică*** în interiorul plasmei. **Vitezele** de rotație dinamică a diferitelor Materii din plasmă nu sunt la fel, ci sunt independente una față de cealaltă, deoarece viteza lor de rotație este stabilită de intensitatea interacțiunii câmpurilor magnetice inițiale a acestora. În știința prezentă, observarea acestui fenomen natural de rotație este numit ***mișcarea de spin a fiecărui quarc***. Aceasta poate fi comparată, în sens cosmologic, cu *viteza de rotație **independentă*** a Soarelui și Pământului, în ciuda faptului că acestea se află în același sistem solar. Intensitatea câmpurilor magnetice plasmatice inițiale, care duce la crearea diferitelor Materii, prin interacțiunea acestora cu pmtics de intensitatea mediului, duce de asemenea la crearea unei magnetosfere individuale de o anumită intensitate a câmpului pentru fiecare Materie. Intensitatea fiecărei magnetosfere creează *intensități diferite ale luminii* în mediile acestora.

Acum, noi înțelegem că interacțiunea dintre pmtics ale magnetosferei fiecărei Materii ale plasmei fundamentale inițiale duce la eliberarea de fragmente pmtics de diferite intensități, în domeniul luminii vizibile (Fig. 18).

Datorită interacțiunii plasmei fiecărei din cele trei Materii între ele, prin eliberarea de lumină sau energie, aceste interacțiuni reduc în parte din intensitatea lor și din conținutul pmtics a fiecărei Materii, iar datorită acestor reduceri în cantitatea de Materii și a intensității pmtics, sunt obținute diferite culori în urma interacțiunilor fiecărei Materii, pe durata ciclului de viață a fiecărei Materii.

A devenit clar că toate Materiile sunt la fel prin natura creării lor, cu singura diferență în intensitatea câmpurilor acestora. Ce diferențiază cu adevărat aceste Materii între ele, este în principiu intensitatea câmpurilor lor și poziția (pozițiile) și interacțiunea (interacțiunile) cu alte pmtics din mediul lor și între ele.

Astfel, Materiile sunt Antimaterii sau Materii Întunecate, în funcție de punctul de observare și de intensitatea câmpului mediului unde apar într-un anumit punct și poziție, dar ele sunt toate făcute din aceiași entitate la origine, care este câmpul magnetic.

Imaginea de pe coperta acestei cărți a fost aleasă intenționat, pentru a sublinia lumii științifice să-și reconsidere propriile presupuneri.

Materia se poate schimba sau apărea ca și Antimaterie și Materie Întunecată, precum și viceversa, dacă se aplică condițiile corecte și forța corectă a câmpurilor magnetice plasmatice ale pmtics ale Materiei.

În această dezvăluire, noi am explicat într-un mod simplu faptul că **câmpurile magnetice** sunt *noile* particule fundamentale inițiale, noile particule elementare, ***în locul*** a ceea ce s-a presupus în prezent ca fiind *quarci*. Deci, câmpurile magnetice și interacțiunea acestora sunt **creatorii** acestor quarci, proveniți din plasmă.

Apoi am explicat cum Materia, Antimateria și Materia Întunecată, precum și energiile relevante ale Materiei, Antimateriei și Materiei Întunecate sunt toate decise, dictate și create la începutul creării primelor stagii ale creării plasmelor fundamentale inițiale ale acestor Materii.

În această dezvăluire, noi am discutat rezultatele și am arătat cum sunt create cele trei stări de Materie, Antimaterie și Materie Întunecată, iar prin ***teste și condiții reale*** noi am confirmat coexistența acestor trei Materii și a energiilor respective ale acestora.

De exemplu, în teste au fost create câmpuri magnetice foarte puternice, cu lungime de undă similară radiației razelor cosmice gamma, care au fost detectate la câțiva ***metri distanță*** în jurul sistemului, *acolo neexistând niciodată* ***vreo sursă fizică*** *de materiale radioactive*, fiind cunoscut faptul că razele alfa și beta nu pot călători atât de departe în condițiile mediului din cameră. Aceste nivele ale radiației puteau fi create doar prin interacțiunea și crearea câmpurilor magnetice puternice în miezurile reactoarelor, care prin interacțiunea lor cu pmtics ale materiilor din mediul camerei, au dus la eliberarea acestor radiații asemănătoare radiației gamma. Acesta este exact același principiu ca al Magravs-ului generat în centrul stelelor, în interacțiunea lor cu plasmele materiilor de la suprafață, generând lumină și un nivel mare de radiație cosmică.

Un **atom** este considerat a fi "*o colecție de diferite densități și intensități ale câmpurilor magnetice care interacționează unele cu altele, în diferite proporții, guvernate de aceleași legi fizice ale existenței ca și restul Materiilor, materiilor și corpurilor din Univers*". Atomul nu este nimic altceva decât o colecție de câmpuri magnetice având o energie de ordin inferior aflată în mișcare în Univers, care mereu care se unesc în același model specific de intensități și pmtics dinamice.

Întrebarea este următoarea: colecțiile de câmpuri magnetice sunt cele care creează MATERIILE plasmei, sau existența MATERIILOR plasmei creează magnetismul?

În acest punct, existența și înțelegerea Materiei Întunecate devine importantă, deoarece ochiul uman și mașinile fizice de astăzi pot observa doar ceea ce se află în posesia câmpurilor energetice vizibile și detectabile.

Materia Întunecată este creată prin interacțiunea unor câmpurilor magnetice și câmpuri gravitaționale intense, și în același timp, aceasta este lipsită de lumină vizibilă în raport cu intensitatea câmpurilor magnetice ale mediului. Pe de altă parte, existența Materiei Întunecate este dependentă de poziție și de pmtics de intensitate echilibrată în raport cu intensitatea pmtics a mediului.

Prin realizarea a sute de teste statice și dinamice, noi avem indicații foarte puternice că Universul este într-adevăr făcut din pachete pmtics dinamice.

Din observațiile noastre, putem afirma cu un mare grad de certitudine că dinamismul întregului Univers este menținut constant prin interacțiunea și atracția diferitelor pmtics, conform cu intensitatea și poziția lor în raport cu razele, câmpurile și plasmele învecinate. Câmpurile magnetice de diferite intensități sunt inter-blocate prin principiul ***Energiei Magnetice Plasmatice*** (EMP) și ***polarității***. Acestea creează primul stadiu al creării atracției magnetice sau ceea ce se cheamă forțe Magravs, pentru crearea primelor Materii și plasme, a primilor atomi, molecule, materie, stele și galaxii.

Prin dezvăluirile de mai sus, este clar că aceste componente ale plasmei însăși nu au părți solide, ci sunt simplu *o colecție de energie și câmpuri, capturate sau inter-blocate în câmpuri magnetice de diferite intensități ale altor părți*, conform cu intensitatea acestora, iar ele pot apărea ca și mici componente ale acestor părți sau aproape vizibile, ca și stare fizică a materiei.

Aceste pmtics dinamice sau energii, luate singular, nu sunt atât de influente în Univers, față de atunci când se *adună cu alte colecții* de pmtics dinamice sau energii de același nivel, și apar ca parte a Materiei, constituenți energetici ai unui electron sau părți Materiale ale materiilor, când ele își arată și-și exercită influența.

Când principiile de legătură ale pmtics sunt complet înțelese, va deveni mult mai ușor lucrul cu lumea creației și înțelegerea originii și a modului de lucru al Universului.

Nu mai este un mister de ce doar o parte a nivelelor pmtics este vizibilă omului, pentru că în realitate Omul are obiceiul de a se uita la lucruri doar din punct de vedere fizic. Dacă Omul caută existența reală a efectelor nivelelor de energie, el își va deschide ochii spre un nou orizont din lumea creației.

Întrebarea este dacă se pot dezvolta ***pmtics*** ca și în Univers și se pot elibera o parte a acestor câmpuri magnetice plasmatice, ca și energie din plasma inițială, apoi se poate controla nivelul acestor pmtics și interacțiunea acestora, care este necesară să creeze și să reproducă combinațiile energetice care pot duce la crearea Materiei și a materiilor. Aceasta se va realiza în timp, și depinde doar de deschiderea Omului să accepte realitățile propriei lui creații și a existenței lui în mijlocul celorlalți.

Odată cu dezvoltarea reactoarelor care au fost dezvăluite public, precum și prin înțelegerea modurilor lor de operare, aceste reactoare nu vor fi utilizate doar ca și surse de energie pentru nevoile energetice ale Omului, pe viitor aceste reactoare vor deveni incubatorul pentru crearea nivelelor energetice care pot duce la creare de pmtics, care vor duce la crearea Materiei și a materiilor, precum oxigen, hrană, apă și așa mai departe.

Prin utilizarea diluării plasmei și a sistemelor de reactoare gravitaționale ale viitorului, se va putea experimenta conceptul de Gaură Neagră precum și reversibilitatea polarității planetelor (12), așa cum noi am testat în laboratoarele noastre și am devenit conștienți de beneficiile și de pericolele acesteia.

În reactoarele bazate pe tehnologia de diluare a plasmei nu este posibilă doar fuziunea Materiilor, ci de asemenea fuziunea Antimateriilor și Materiilor Întunecate, iar aplicațiile reale ale acestora în producerea de atomi și molecule de Antimaterie și Materie Întunecată vor deveni parte a utilizării zilnice. Acestea vor fi utilizate pentru producerea de energii și efecte, care depășesc nivelele de intensitate ale Materiei.

Frumusețea aplicației acestor reactoare universale va reprezenta oportunitatea pentru crearea și manipularea nivelelor de energie mult mai slabe și mai mici, care pot duce la crearea electronilor și protonilor.

Aceste câmpuri magnetice de intensitate slabă pentru crearea Materiilor vor fi observate și pot fi colectate la *limita exterioară a plasmei*, dar nu la limita plasmei din reactor. Aceasta datorită faptului că marginile acestor reactoare sunt dinamice și sunt zone violente în care interfețele de temperatură nu sunt atât de potrivite, dar pot permite crearea condițiilor pentru ca nivele energetic mici să fie menținute și să se manifeste ele însele. Aceste zone sunt bune pentru asigurarea condițiilor pentru crearea plasmei electronilor, fiind necesare condițiile unei plasme slăbite pentru acordarea fină a câmpurilor din aceste reactoare. Aceasta datorită faptului că electronii, din construcția lor, sunt făcuți din legături de nivele energetice joase și interacțiuni ale acestora, în mare măsură într-un volum mai dinamic comparativ cu protonii, și în posesia unor legături energetice mai slabe decât cele ale protonilor.

Pentru a crea condițiile pentru producerea protonilor sunt necesare aceleași nivele energetice, dar este esențială existența condițiilor mai intense și mai dense ale câmpurilor magnetice plasmatice, unde sunt importante mărimea plasmei și a amestecului de energii disponibile în ambele condiții.

Tehnicile pentru utilizarea reactoarelor la temperatură ambientală pentru realizarea fuziunii sau producerea de noi atomi mai grei, pot fi învățate prin dezvoltarea tehnologiei de diluare a plasmei fundamentale inițiale, care este foarte mult diferită față de modul de operare a tehnologiile reactoarelor de fuziune și fisiune actuale.

În industria actuală a fuziunii nucleare, cel mai important element din lumea creației, și anume *prezența câmpurilor de forță gravitaționale controlabile*, a fost absent și total ignorat de către savanți.

În **tehnologia de diluare a plasmei**, ca și în Univers, **câmpurile de forță gravitaționale** din sisteme reprezintă ***piatra de temelie*** a operării reactorului.

Aceasta este o metodă unică în crearea de noi Materii și pentru crearea energiei, care a fost explicată în operarea tehnologiei de diluare a plasmei. Acesta este modul în care Materiile sunt create în Univers.

În condiții corecte și amestecuri ale particulelor fundamentale inițiale, utilizarea tehnologiei de diluare a plasmei va duce la transformarea *plasmei fundamentale inițiale* în protoni și electroni, pentru a crea materie de bază și atomi simpli, cum este ***hidrogenul***. Prin metoda corectă a aplicării tehnologiei de diluare a plasmei, atomii de hidrogen pot fi utilizați pentru producerea elementelor grele.

Este important de observat faptul că într-un atom "*Interacțiunea dintre cele două pmtics ale Magravs-urilor neutronilor și protonilor, este de fapt sursa* ***câmpurilor magnetice duble*** *ale atomului și prin urmare creatorul Magravs-ului întregului atom*".

Chiar dacă **neutronii** se presupune că sunt *entități cu pmtics* ***echilibrate***, energia magnetică a nucleului poate fi ***mărită*** până la o limită, *fără dezintegrarea* forțelor gravitaționale interne ale părților constituente ale acestuia, pentru ca câmpurile de intensitatea componentelor Materiilor să obțină energie magnetică plasmatică de o intensitate mai mare sau pmtics ale unui nou element.

În evoluția lui progresivă, Omul a învățat să utilizeze ceea ce i-a fost dat, cum este lemnul pentru a crea focul, aburul pentru a crea putere, petrolul pentru motoare pentru a crea mişcare, iar în trecutul recent spargerea atomului şi unirea plasmei în reactoarele nucleare pentru a produce energie.

Prin înțelegerea creării plasmei fundamentale inițiale, sunt utilizate nu doar energiile părții Materiei, ci această tehnologie permite utilizarea tuturor Materiilor plasmei, fie ele Materie, Antimaterie sau Materie Întunecată, precum și a energiilor pe care acestea le posedă și le pot produc, care intră în joc și care pot fi utilizate.

Cu alte cuvinte, noi îi urăm bun venit Omului în ***reala lume a creației.***

CAPITOLUL 28
Privire în Viitor

Prin utilizarea cunoştinţelor dobândite din capitolele anterioare, se poate privi în viitor şi se poate spune că luptele trecutului vor aduce fructe frumoase ale creației pentru viitorul omului.

Prin înțelegerea funcționării și a relației dintre câmpurile magnetice din orice structură, fie aceasta un atom, molecule și chiar o stea, diferite tipuri de viață pot exista în toate colțurile Universului și sub toate formele și prin alte materii decât lanțul proteic pe bază de azot al rasei umane, deoarece alte forme de viață care trăiesc prin pmtics diferite pot opera prin aceleași principii ca și lanțul proteic al omului. Aceste creaturi, prin criteriul echilibrului pmtics, sunt și pot exista în vastitatea Universului. De fapt, lanțurile lor proteice care au în componență diferite alte materii decât azot, pot fi mult mai eficiente în utilizarea pmtics pasive ale lor, decât lanțul proteic al oamenilor în utilizarea pmtics din supa Universului.

Aceste Ființe ar trebui să aibă diferite culori ale mediului lichid de distribuție decât roșul - sângele uman, dar asta nu înseamnă neapărat că în esență ei sunt diferiți față de Om.

De exemplu, dacă lichidul vieții acestor creaturi ale Domului are potasiu ca element de bază în locul azotului, sau un amestec de potasiu și azot, atunci acest lichid poate funcționa la fel de bine și chiar mai bine decât proteina bazată pe azot a sângelui uman, pentru conversia și utilizarea Materiilor și a materiilor din supa universală de provizii. Celulele pe bază de proteină a acestor Ființe pot fi mult mai eficiente pentru conversia și utilizarea pmtics pasive ale Materiilor Universului. Această eficiență poate însemna mai multă și o diferită înțelegere, inteligență și structură a creierului, etc.

Astfel diferența între acest creaturi și Om poate fi doar culoarea mediului lichid din corpurile lor.

Potasiul, în combinație cu pmtics ale materiilor cum este amestecul de hidrogen și oxigen, în condiții de vacuum a sistemelor din atmosfera Pământului, creează o interfață magnetosferică cu pmtics de culoare argintiu-verzuie. Care, față de amestecul de proteine al omului, în spectrul de absorbție a luminii, aceste creaturi cu proteine pe bază de potasiu pot avea diferite culori. Astfel, lichidul vieții acestor creaturi, în interacțiunea cu pmtics ale atmosferei Pământului, vor crea sânge de o culoare diferită față de cea roșie a sângelui uman. Chiar și ca apariție externă ei ar trebui să reflecte culoarea sângelui lor (9).

În realitate, deoarece diferite planete au obținut diferite materii datorită intensității Magravs a Materiilor lor ca fiind materialele lor de bază la nașterea acestora în galaxiile respective, altele decât azotul sau potasiul ca bază pentru ceea ce se cheamă proteină pentru producerea celulelor care susțin viața în mediul respectiv, în călătoriile omului în adâncul spațiului spre aceste planete și zone, el va întâlni creaturi cu diferite inteligențe, culori, mărimi, transparențe și forme.

Omul trebuie să înțeleagă că nivelul de inteligență, culorile pielii sau a sângelui și formele acestor ființe din Univers, pot fi și sunt intrigante față de cele de acasă, cu sângele lor roșu de pe Pământ.

Ceea ce este important este că aceste creaturi, cu lanțul lor proteic de pmtics echilibrate, pot de asemenea avea o toleranță diferită la nivelele câmpurilor magnetice pasive ale virușilor, decât are omul în condițiile pmtics atmosferice ale Pământului.

De acum încolo, în călătoria omului prin Univers, prejudiciile culorii pielii și a naționalității nu au nici un sens. De acum încolo culoarea sângelui este doar modalitatea de a indica originea vieții și nimic mai mult.

Pe termen scurt, pentru viitor se poate prevedea:

Implicațiile și aplicațiile tranzițiilor Materiilor vor fi cheia pentru supraviețuirea Omului în mediile ostile ale Universului. Dacă tehnologia este complet înțeleasă, Omul va fi capabil să cucerească controlul celor mai multe forțe din Univers și să le utilizeze în avantajul lui. Utilizarea *stărilor de tranziție ale Materiilor* ca o unealtă atât de puternică pentru știința viitorului, încât dacă aplicațiile acestora sunt recoltate în totalitate, multe din bolile prezentului și ale viitorului pot fi eradicate. Prin utilizarea adecvată a acestei cunoașteri, Omul poate utiliza intensitatea pmtics pentru eliberarea lui însăși din cele mai multe boli, prin producerea pmtics de intensitate corectă, egală cu nivelul configurației lui proteice, pentru *a **reseta** celulele corpului lui* la intensitatea de operare corectă a pmtics originale ale acestora, fără a consuma o singură pilulă.

De exemplu, Omul poate produce ***suficientă hrană*** din plasmele inițiale ale Universului, fără necesitatea solului, prin simpla conversie a plasmei inițiale a atomilor și moleculelor în proteinele și vitaminele de care el are nevoie, acolo unde are nevoie, oriunde în Univers. Deoarece hrana însăși este făcută și provine din conversia pmtics dinamice de diferite intensități. Plantele și animalele fac această conversie pentru om, prin absorbția pmtics de intensitate Solară și conversia acestor pmtics de diferite intensități în vitamine și proteine pentru ca omul să le consume și să supraviețuiască. Reactoarele de diluare a plasmei pot face ***conversia directă*** a ceea ce plantele și animalele fac pentru producerea de pmtics de intensitate care poate fi folosită de oameni, au același efect și dau aceiași cantitate și intensitate a pmtics, cerută de diferitele celule din corpul uman.

În același timp, prin utilizarea reactoarelor de diluare a plasmei, nu va mai exista nici o nevoie ca Omul să-și care toate necesitățile lui fizice cu el în spațiu, cum este oxigenul, apa, hrana sau materiile pentru colonizarea altor planete și a spațiului. Omul va fi capabil să convertească Materiile-la-materii prin tehnologia fuziunii, utilizând reactoarele de diluare a plasmei în spațiu, pe timpul călătoriilor, și va produce ceea ce are nevoie în orice punct din spațiu (Fig. 56).

Omul poate produce ***orice** material* din plasmele fundamentale inițiale absorbite din mediul spațiului, el poate produce orice Materie sau materii acolo unde are nevoie, aceasta fiind atomii de hidrogen, oxigen, apă, moleculele proteice, foițe de aur sau tablă de oțel. Navele viitorului nu vor trebui să transporte nici un material de bază pentru producerea pieselor în spațiu. Omul poate produce materiale pentru construcția zonelor de locuit permanente în orice punct din spațiu și în orice mediu planetar, prin utilizarea reactoarelor de diluare a plasmei și Grapos.

Pot fi dezvoltate sisteme care chiar fiind în posesia forțelor câmpului gravitațional a Materiei Întunecate, pot produce pmtics de intensitate echilibrată în raport cu mediul acestora, pentru ca sistemul să apară ca sursă de Energie Întunecată.

Pot fi dezvoltate sisteme care au abilitatea de a produce forțe Magravs interne, care pot fi tolerate de către corpul uman. Totuși, în același timp, același sistem este capabil să genereze pmtics externe de intensitate echilibrată în raport cu cea a mediului înconjurător, aceste pmtics create de sistem pot fi potrivite cu mediu astfel ca ele să nu trebuiască să interacționeze cu forța pmtics ale altor sisteme (cum sunt cele ale câmpurilor de forță magnetică ale sistemelor planetare), astfel încât pmtics din jurul acestei regiuni a navei pot avea aparența unor sisteme care pot produce Materii Întunecate și Energie Întunecată.

Totuși, într-un anumit caz, prin crearea pmtics echilibrate în raport cu mediul acestora, sistemele care au fost vizibile fizic într-o poziție în spațiu, fără a-și schimba poziția brusc devin întunecate sau transparente în raport cu mediul lor. În aceste sisteme și în anumite condiții de funcționare, interacțiunea dintre pmtics de intensitate echilibrată ale sistemului cu câmpurile sistemului planetar poate fi adusă la echilibru fără ca sistemul să se miște vreodată, aceasta dând impresia că sistemul s-a mutat într-o altă poziție.

Pot fi dezvoltate noi sisteme care pot produce ***instant***, atât de multă *energie-la-cerere*, în condiții independente de temperatură și presiune, oriunde în Univers.

Aflat în posesia acestei noi cunoașteri și Tehnologii, ***Omul se poate elibera pe el însuși din cătușele forțelor câmpului gravitațional al Pământului.***

Prin înțelegerea ***metodelor de creare și control a pmtics***, Omul poate produce propriile lui condiții controlabile magnetosferice de *protecție Magravs* din interiorul și împrejurul navelor, prin utilizarea reactoarelor de diluare a plasmei pentru poziționare Magravs. Intensitatea acestor câmpuri de forță magnetosferice va fi similară cu intensitatea câmpului Magnetic al Pământului (Fig. 62) sau similară cu magnetosfera unui electron în jurul protonului (Fig. 63). Matmags de transport pentru navele viitorului pot fi recoltate din mediul magnetic plasmatic al Universului.

Sistemele de poziționare Magravs (Grapos) pot fi utilizate la fel de mult într-o plasmă, pe Pământ, în Spațiu cât și în adâncul mediilor lichide, în galaxii, indiferent de presiunea și temperatura din jurul navei.

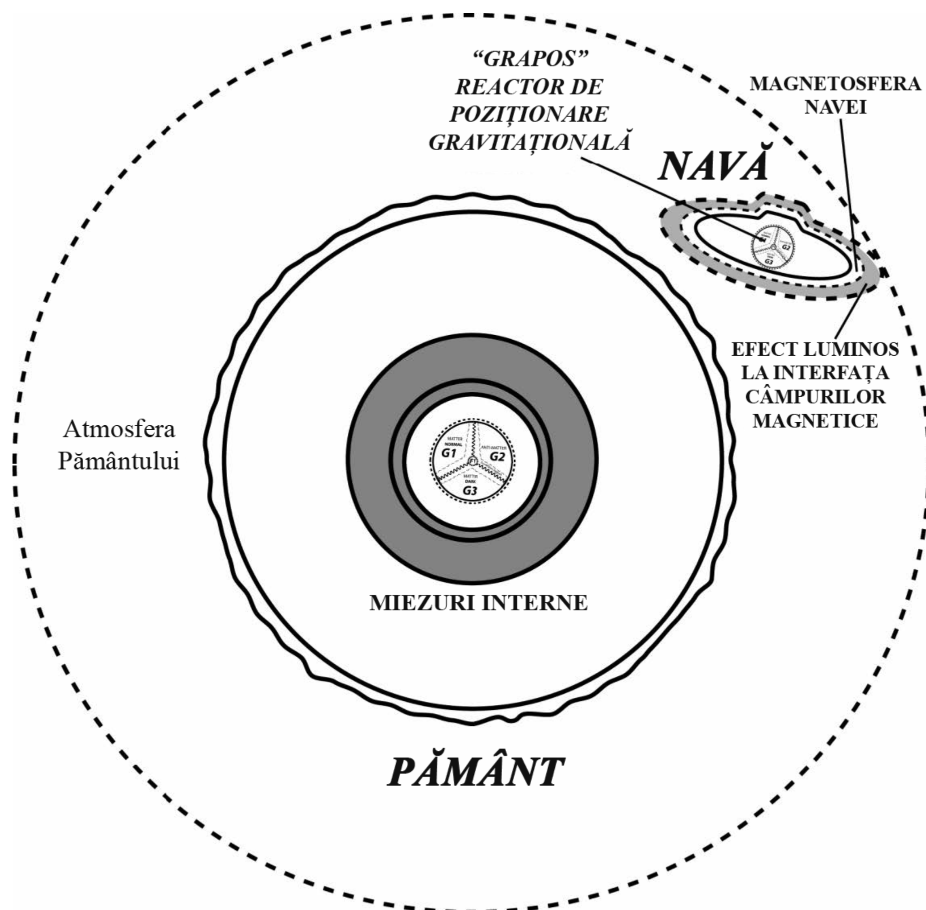

Fig. 62: Reactoarele de diluare a plasmei și poziționare Magravs utilizate în navă, datorită interacțiunii câmpurilor lor magnetice plasmatice, poate duce la crearea luminii strălucitoare argintii în atmosfera Pământului.

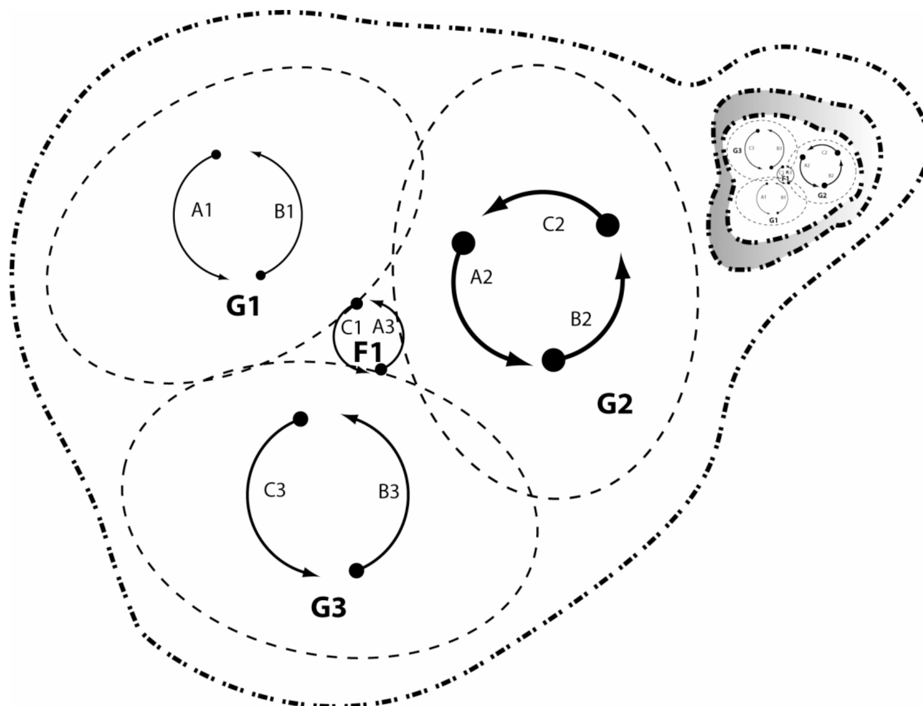

Fig. 63: Procesul inițial de fuzionare pentru producerea materiilor și crearea magnetosferei strălucitoare a electronului, la apropierea acestuia și contopirea lui în plasma protonului atomului.

Speranța noastră este că această tehnologie nu poate fi și nu va fi utilizată pentru distrugere, ucidere sau deteriorarea nici unui mediu sau împotriva oricăror Materii și creaturi ale Domnului, indiferent dacă se află în posesia inteligenței sau nu.

Dumnezeu ajută Omul cu această cunoaștere, ca Omul să-și găsească pacea lui însuși și a altora.

Datorită slăbiciunii omului, a lăcomiei și foamei lui de putere și control, curând el va ajunge să învețe lecția că nu există iertare pentru cei ce abuzează de această cunoaștere și tehnologie pentru a-i răni pe alții.

Prin înțelegerea în totalitate a acestei noi cunoașteri și ce poate aduce aceasta, poate că acum Omul va înțelege înțelesul faptului că există echilibru în toată construcția materialelor lui fundamentale inițiale și că viața lui trebuie să fie mereu în interiorul acestor limite, a acestui echilibru.

Construcția fundamentală a Omului, a stării inițiale a structurii câmpului lui magnetic este mereu aceiași în forță și energie și este specifică componentelor inițiale ale acestuia, deoarece componentele inițiale ale Materiilor sau a materiilor Universului ***nu pot lua mai mult decât este necesar*** pentru ca să fie construite pmtics ale Universului suficient de echilibrate pentru a-și partaja constituenții lor de pmtics interne, pentru a fi date altor configurații pentru ca acestea să poată exista, chiar dacă această partajare poate însemna și poate aduce propria lor moarte.

Astfel, fiecare creație, în esența ei, are atributele creatorului ei. Prin urmare, cu această nouă cunoaștere și cu realitatea existenței acesteia, poate că Omul va aspira să înțeleagă adevărul despre el însuși și despre scopul creării lui în Univers.

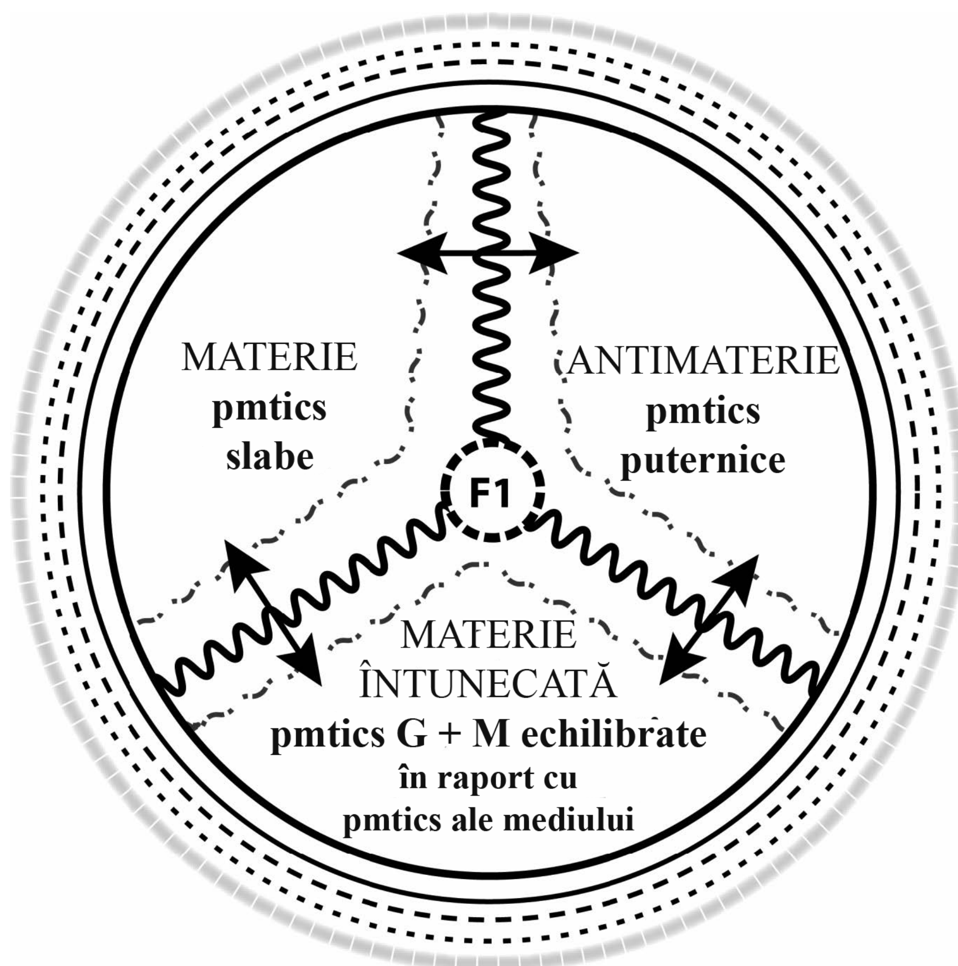

Fig. 64: Înțelegerea fundamentală.

În general, eu pot afirma că

“Dumnezeu este creatorul a Tot ceea ce există, iar Omul este convertorul câtorva.”

REFERINȚE

1: **Miezul intern-intern al Pământului**
Don L. Anderson*
Laboratorul Seismologic, Institutul de Tehnologie din California, Pasadena, CA 91125
http://www.pnas.org/content/99/22/13966.full.pdf

2: Cercetătorii confirmă descoperirea miezului intern-intern al Pământului
Data publicării: 10-Mar-2008
James E. Kloeppel kloeppel@uiuc.edu
Universitatea din Illinois la Urbana-Champaign
Munca a fost finanțată de National Science Foundation

3: Miezul intern-intern al Pământului: Evidențe pentru schimbarea comportamentului anizotrop la raza de aproximativ 300Km
Miaki Ishii* și Adam M. Dziewolski
Departamentul de Știință Planetară și a Pământului, Universitatea Harvard,
20 Oxford Street, Cambridge, MA 02138
Academia Națională de Științe

4: Miezul intern-intern al Pământului
D. L. Anderson
Proc. Natl. Acad. Sci. USA 2002 99:13966-13968

5: Constrângerile Modului Normal Robust asupra Anizotropiei Miezului Intern din Modelul Spațial
C. Beghein și J. Trampert Search
Science 2003 299:552-555

6: Fermilab
http://www.fnal.gov/

7: Fermilab Găsește Indicii ale Antimateriei în Particula cu Schimbare Rapidă
http://www.particlephysics.ac.uk/news/news-archive/2006/new-clues-in-Antimatter-mystery.html

8: Fermilab probează tranzițiile Materie - Antimaterie
http://physicsworld.com/cws/article/news/24639

9: Ordinea universală a creației. (Scrisă în 5.7.2006)

10: **Razele Cosmice** (Data publicării 24.3.2004)

11: **Reactorul aeropurtat** (Data publicării 25.3.2004)

12: Sămânța Pământului (Data publicării 25.3.2004)

13: **Crearea Găurii Negre** (Data publicării 25.3.2004)

14: **Magnetosfera** (Data publicării 9.6.2004)

15: Corecție la ecuația Relativității a lui Einstein (Data publicării 15.6.2004)

16: Introducere în noul sistem (Data publicării 2.7.2004)

17: Inelele lui Saturn (Data publicării 2.7.2004)

18: Crearea gravitației (Data publicării 11.7.2004)

19: Moartea unei stele (Data publicării 26.7.2004)

20: Fuziunea (Data publicării 28.7.2004)

21: Viața unei celule (Data publicării 28.11.2004)

22: Atomul (Data publicării 19.12.2004)

23: Magnetismul (Data publicării 8.1.2005)

24: Crearea forței magnetico-gravitaționale (Data publicării 5.2.2005)

25: Miezul Pământului (Data publicării 20.4.2005)

26: Sudura electron-atom (Data publicării 3.5.2005)

27: Oprirea și siguranța miezului reactorului (Data publicării 6.6.2005)

28: Pornirea reactorului (Data publicării 9.6.2005)

29: Balanța energetică a reactorului (Data publicării 29.6.2005)

30: Dezintegrarea nucleară sau viața de înjumătățire (Data publicării 20.7.2005)

31: Sistem de decontaminare (Data publicării 10.10.2005)

32: Diferența în structura atomică și moleculară sub forța gravitațională și condiții presurizate. (Data publicării 15.8.2005)

33: Sistem de ecranare și apărare (Data publicării 4.9.2005)

34: Metodă de creare a unui atom sau nano Materie (Data publicării 11.10.2005)

35: Relația dintre Gravitație și Masă (Data publicării 21.1.2006)

36: Materia Întunecată – A Cincea Stare a Materiei (Data publicării 21.1.2006)

37: Fuziunea inter-atomică (Data publicării 3.5.2006)

38: Conductivitatea Materiei în vacuumul mediilor interplanetare
(Data publicării 21.1.2006)

39: Producerea Grafenului (Data publicării 25.7.2006)

40: **Propulsia plasmatică mini-magnetosferică (M2P2)**
(http://en.wikipedia.org/wiki/Mini-magnetospheric_plasma_propulsion

41: Articole despre miezul intern-intern:

A: Profesorul Guy Masters Institutul Scripps de Oceanografie
(http://www.solstation.com/stars/earth.htm)

B: BBC – Miezul intern-intern al Pământului
(http://www.news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/2290551.stm)

C: Potasiul radioactiv poate fi sursa majoră de căldură din miezul Pământului
Muncă finanțată de Fundația Națională de Știință și Departamentul de Energie
http://www.physlink.com/News/121103Potassiumcore.cfm

ARTICOLE PUBLICATE ȘI NEPUBLICATE DE DL. KESHE

Există un număr de articole nefinalizate care vor fi făcute publice după ce vor fi terminate, cum sunt: *Metoda Antimateriei pentru eliberarea energiei, Tehnologia nano spațială, Relația dintre creator și creatură, Sistem de comunicație spațială, Tehnologie de apărare spațială, Controlul și construcția regiunilor cu câmpuri de forță magnetice dinamice (găuri de vierme), Crearea câmpurilor magnetice*, și așa mai departe.

Unele din aceste articole au fost deja publicate prin diferite canale iar altele nu au fost încă publicate.

În secțiunea următoare, sunt menționate câteva din articolele scrise de același autor, cu o mică descriere a conținutului acestora.

Unele din aceste hârtii pot fi cumpărate și obținute prin cerere directă și accesare unui link.

Un număr de articole marcate cu * și ** nu sunt pentru publicul larg, datorită sensibilității informațiilor acestora și sunt disponibile doar organizațiilor guvernamentale și comerciale, pentru aplicarea pașnică a acestei tehnologii.

Ordinea universală a creației
(data publicării: 07.07.2006) - REF 9

În această dezvăluire, sunt explicate în detaliu principalele principii constructive și metoda de conectare și control în ordinea universală a existenței celulelor vii, cum este funcționarea și metoda de operare a oricărei materii bazate pe așa numitul lanț proteic, cum sunt de exemplu celulele corpului uman.

Autorul consideră acest articol ca unul din cele mai importante și fundamentale articole pentru a fi publicat și adăugat setului de dezvăluiri scrise de el.

Razele Cosmice
(data publicării: 24.03.2004) - REF 10

Acest articol explică sursa și originea razelor cosmice și modul cum acestea lucrează în Universul nostru, rolul acestora și beneficiile lor.

***Reactorul Aeropurtat**
(data publicării: 25.03.2004) - REF 11

Acest articol acoperă proiectul complet al reactoarelor aeropurtate pentru tehnologia spațială. Acesta acoperă toate aspectele operării, proiectării și controlului unor asemenea reactoare.

Sământa Pământului
(data publicării: 25.03.2004) - REF 12

Câteva extrase din acest articol: "Teoria prin care căldura miezului Pământului se datorează inerției materialului stivuit unul peste celălalt, este respinsă complet prin această nouă dezvăluire.

Autorul M.T. Keshe crede că acest miez central este realizat din hidrogen, alte gaze și un amestec de Materii lichide și solide, care au existat în vecinătatea miezului central al Planetei, în vremea conceperii lui în cadrul sistemul solar.

Prin această nouă înțelegere ale noilor miezuri interioare ale planetei, se aduce în atenție faptul că vechiul miez interior al Pământului despre care se presupunea că este realizat din materie solidă, devine containerul sigilat al noului miez interior.

Autorul, prin proiectarea unui sistem similar, a reușit să confirme validitatea acestei presupuneri, că centrul Pământului posedă *un reactor atomic de semi-fuziune* și nu unul de fisiune, așa cum a fost presupus de alți savanți.

Această teorie a hidrogenului din centrul planetei este conformă cu realitatea fizică a creației și cu situația prezentă în construcția fizică a sistemului solar.

Conform legilor fizicii, toate gazele din sistemul solar ar fi trebuit să fie în planetele gazoase uriașe de la limitele exterioare ale sistemului solar, cum sunt Jupiter și Saturn.

Realitatea fizică din sistemul solar, este aceea că cel mai ușor din aceste gaze, Hidrogenul, și-a luat locul exact în centrul sistemului solar, într-o stea precum Soarele.

Trebuie recunoscut faptul că centrul tuturor planetelor aflate în posesia gravitației datorită căldurii miezurilor centrale, sunt întotdeauna în posesia a două Câmpuri Magnetice de Forță în nucleul central (M.T. Keshe - Crearea gravitației).

În cazul Pământului, până acum și cu cunoștințele prezente, a fost acceptat doar un miez și o singură forță magnetică.

Așa cum se explică în articolul intitulat "crearea gravitației", există un alt miez interior în miezul interior. Miezul interior, datorită conținutului fizic, al mişcării și poziției în centrul Pământului, creează și menține propriul lui câmp magnetic de forță, independent de câmpul magnetic de forță despre care s-a știut că este creat de interacțiunea miezului interior cu cel exterior al planetei.

Aceste două câmpuri magnetice interacționează pentru a crea propriile câmpuri duble în centrul planetei. Interacțiunea acestor două câmpuri magnetice de forță duce la noul concept de "EFECT AL CÂMPULUI MAGNETIC DUBLU", prin care interacțiunea dintre aceste două câmpuri de forță din centrul planetei duce la crearea gravitației și a forțelor magnetice ale planetei (articolul: Crearea gravitației). Acest nou al doilea miez reprezintă miezul sământă al planetei, sământa mamă a planetei, poziționată în acest nou miez interior."

Crearea Găurii Negre
(data publicării: 25.03.2004) - REF 13

În acest articol se explică că Gaura Neagră este creată în urma unor evenimente naturale, iar existența unei Găurii Negre în galaxie este un eveniment normal. Mai departe se explică faptul că o Gaură Neagră este creată într-un mod similar Petelor Negre de la suprafața Soarelui. În acest articol, pentru prima dată este explicat cum este creată fizic o Gaură Neagră, și ce rol joacă ea în galaxie.

Magnetosfera
(data publicării: 09.06.2004) - REF 14

"Forma și puterea magnetosferei unei planete este exact ca și o amprentă digitală pentru om. Este unică pentru fiecare planetă, stea sau galaxie. Ea relevă toate atributele planetei și misterele ascunse ale structurii materialelor interne."

Corecție a Ecuației Relativității a lui Einstein
(data publicării: 15.06.2004) - REF 15

În acest articol este considerată realitatea fizică a ecuației lui Einstein și se fac eforturi pentru a aduce această ecuație la condiții reale. Chiar și Einstein consideră această ecuație aplicabilă la mase foarte mici, și nu în condiții reale ale câmpurilor gravitaționale și multi magnetice tridimensionale, care sunt externe și nu au nimic de a face cu viteza și masa obiectelor teoretice, ci au efect asupra vitezei și masei obiectelor avute în vedere.

***Introducere în noul sistem**
(data publicării: 02.07.2004) - REF 16

În acest articol este scris *"Este esențial să înțelegem că, prin aplicarea acestui sistem de mișcare, nu se poate aduce în discuție metoda de creare a mișcării folosind combustibili solizi, lichizi și gazoși, așa cum este cazul în zilele noastre. Ceea ce se oferă în acest sistem, este în cuvinte simple, un sistem energetic magnetic plasmatic integrat, care creează în și în jurul miezului condiții de mediu, cunoscute omului în Univers, cum sunt crearea gravitației și a protecției câmpului magnetic, asemănătoare condițiilor protectoare realizate de magnetosfera planetelor, precum și crearea mișcării prin interacțiunea câmpurilor magnetice, așa cum planetele și stelele fac în mediul lor specific*".

Inelele lui Saturn
(data publicării: 02.07.2004) - REF 17

Una din cele mai vechi nedumeriri din lumea astronomiei a fost existența inelelor în jurul planetei Saturn. Cum au ajuns în decursul existenței aceste inele așa cum sunt ele acum? Cum au apărut și se comportă așa cum o fac? La aceste întrebări și mult mai multe despre crearea acestor inele, se răspunde în acest articol.

Crearea gravitației
(data publicării: 11.07.2004) - REF 18

În acest articol se explică că: "*sursa și creatorul forțelor magnetice și a celor gravitaționale îl reprezintă interacțiunile dintre aceleași materiale din aceiași regiune a planetei*".

Mai departe se explică cum poate fi creat câmpul de forță gravitațional, replicat și controlat într-un reactor nuclear. În continuare este explicat cum această proprietate poate fi utilizată pentru mișcarea unui sistem într-un sistem planetar sau solar.

Acum, prin înțelegerea principiului creării gravitației, în acest articol se explică în continuare că "*gravitația este în realitate efectul interacțiunii a două câmpuri de energie magnetică plasmatică a oricăror două obiecte. unul în raport cu celălalt*".

Moartea unei stele
(data publicării: 26.07.2004) - REF 19

În acest articol este explicată moartea unei stele; "*Moartea unei stele și crearea unei supernove este în realitate aceiași ca și ciclul de înjumătățire energetică din dezintegrarea atomului. Cu diferența că acesta este la o scară mai mare, și mult mai spectaculoasă în dimensiuni*".

Fuziunea
(data publicării: 28.07.2004) - REF 20

În acest articol sunt considerate problemele fizice și științifice ale tehnologiei de fuziune prezente. Este scris: "*savanții nucleari, cu fuziunea nucleară de astăzi, încearcă să creeze fuziune într-un mod opus legilor cunoscute ale fizicii și a paralelelor acestora cu Universul*". În continuare în acest articol este scris; "*dacă se urmează calea curentă a creării fuziunii, cu cunoașterea științifică prezentă asupra materiilor pentru construirea unui asemenea sistem, atunci urmând prezenta cale de dezvoltare, producerea de energie de la sistemele curente de fuziune va fi un vis îndepărtat*".

Viața unei celule
(data publicării: 28.11.2004) - REF 21

Extras din acest articol: "*realitatea transportului și transmutației unei celule nu este departe de realitatea vieții unui atom sau unei stele. Ciclul de viață al celulelor este ușor mai complicat, deoarece ele conțin alte Materii, cum sunt acizii, care au propriile lor caracteristici magnetice ale structurii lor chimice. Din acest motiv controlul și replicarea energiei celulelor este foarte complex, dar foarte ușor de obținut*".

Atomul
(data publicării: 19.12.2004) - REF 22

În acest articol se explică cum și de unde provin atomii din Univers și cum poate fi reprodusă construcția unui atom într-un reactor nuclear plasmatic rece.

Magnetismul
(data publicării: 08.01.2005) - REF 23

În acest articol este scris: "*Întrebarea este de unde provine Magnetismul? Acesta este Secretul creației. Lumea este făcută dintr-un singur lucru și doar din unul singur, iar acesta este Magnetismul. Combinarea și interacțiunea acestuia cu propriile lui câmpuri de diferite puteri, îl face să apară ca Materie diferită. Restul creației reprezintă rezultatul acestor interacțiuni de diferite puteri ale acestui lucru numit magnetism și a forțelor pe care acesta le creează. Magnetismul este originea existenței și adevărata singularitate în întregul ei înțeles*".

***Crearea forței magnetico-gravitaționale**
(data publicării: 05.02.2005) - REF 24

Crearea câmpului de forță magnetico-gravitațional este și va fi fundamental independent de temperatură și presiune, atât timp cât este creat un Câmp Magnetic Plasmatic omogen care plutește liber în Materie.

Miezul Pământului
(data publicării: 20.04.2005) - REF 25

Una din principalele ipoteze în dezvoltarea noului sistem gravitațional, emisă de M. T. Keshe în urmă cu 30 de ani, a fost făcută pe baza faptului că centrul Pământului posedă un miez suplimentar, care creează condițiile gravitaționale necesare ale planetei. După aproximativ 20 de ani de tehnologie spațială și prin datele seismice provenite de la cutremure, această ipoteză s-a arătat a fi corectă, iar după mai mult de 20 de ani s-a dovedit științific că miezul interior al Pământului are un miez de 600Km (profesor Guy Master, 2002, Ref. 24, planeta nucleară). Centrul acestui miez se presupune că are un miez interior de 8Km, acesta afirmând că este făcut din plutoniu sau alte materiale nucleare.

Dezvoltatorul acestei noi tehnologii a reactoarelor plasmatice a dovedit prin miezuri fizice dinamice că aceste miezuri posedă un amestec de plasme de hidrogen, iar procesul încălzirii centrului Pământului se datorează unui lanț de evenimente de semi-fuziune.

***Sudura atomică a electronului**
(data publicării: 03.05.2005) - REF 26

Extras din acest articol; "*Sudura atomică a electronului sau principiul sudurii atomice, reprezintă fenomenul prin care atomii aceluiași material, prin intermediul unui electron împărțit la comun, devin molecule echilibrate magnetic ale aceleiași Materii, cu diferența că electronul împărțit va crea Câmp Magnetic Plasmatic echilibrat în moleculă*".

***Oprirea și siguranța miezului reactorului**
(data publicării: 06.06.2005) - REF 27

În acest articol sunt explicați simplu parametrii de siguranță în operarea reactoarelor gravitaționale și de energie, pentru a evita pierderea plasmei și a câmpurilor de forță gravitaționale create în miezurile lor.

***Pornirea reactorului**
(data publicării: 09.06.2005) - REF 28

În acest articol sunt stabiliți pornirea sistematică a reactoarelor dinamice, pentru crearea câmpurilor de forță gravitaționale și producerea de energie. Pornirea acestor sisteme sunt total diferite față de metodele anterior cunoscute în industria nucleară.

***Echilibrul energetic al reactorului**
(data publicării: 29.06.2005) - REF 29

Câteva extrase din acest articol: "*Echilibrul energetic al acestor tipuri de reactoare nu este atât de simplu cât pare la prima vedere. Crearea energiei este simplă. Dar pierderea de căldură și disiparea prin inerenta și deliberata proiectare a materialelor, sunt și pot fi zero. Adică sistemul nu poate doar păstra căldura pe care o creează. În același timp datorită circuitului închis de alimentare va deveni auto-suficient pentru mult timp.*

În planete, pierderea căldurii prin suprafața lor creează variații în condiția miezului central pe durata câtorva miliarde de ani. În acest reactor, deoarece pierderile pot fi practic neglijabile, sistemul poate funcționa cu pierderi de temperatură la energii joase. Chiar și limita corpului poate fi realizată prin corecta combinație a materialului din camere, astfel corpul reactorului va fi mai rece decât al mediului înconjurător acestuia. Astfel, sistemul nu va pierde doar energie în mediul lui înconjurător, și el poate fi făcut să absoarbă căldură într-un gradient de temperatură negativă din mediul acestuia, astfel încât nu există pierderi."

Dezintegrarea nucleară sau înjumătățirea duratei de viață
(data publicării: 20.07.2005) - REF 30

Extras din acest articol: "*Dezintegrarea nucleară are întotdeauna aceiași durată. Asta datorită faptului că toți neutronii și protonii, de la nașterea lor, transportă un nivel predeterminat de energie magnetică plasmatică. Această energie este în mod continuu utilizată pentru mișcarea și vibrarea diferitelor elemente ale nucleului, în raport unele cu celelalte și față de Materiile înconjurătoare ale atomului. Iar spațiul și dimensiunile unui nucleu al unui atom, întotdeauna respectă același principiu al separației și atracției magnetice. Protonii sau neutronii vor trebui să consume aceiași energie, înainte ca să devină suficient de slabi încât ruperea sau dezintegrarea să devină posibilă. Dezintegrarea nucleară reprezintă reglarea naturală a energiei nucleului, datorită consumului energetic și disipării căldurii prin mișcarea elementelor nucleului, pentru ca energia câmpurilor magnetice plasmatice rămase să fie suficientă pentru menținerea lor împreună*".

***Sistem de decontaminare**
(data publicării: 10.10.2005) - REF 31

"Aceasta înseamnă că, de exemplu în încercarea de a recicla CO2, prin utilizarea Materiei corecte în unul din miezurile reactorului, sistemul va utiliza apoi O2 pentru a produce H2O, sub formă de apă pură, și C sub formă de carbon molecular sau atomic, sau chiar prin alimentarea inversă, prin anumite comprimări funcționale și interacțiuni gravitaționale dintr-un mic miez, pentru a crea grafit sau diamant industrial, pentru diferite ramuri ale industriei."

Utilizarea reactorului pentru acest scop s-a dovedit a fi corectă, iar spectroscopia Raman a dovedit conceptul și realitatea fizică a separării Materiei în nivele atomice, după separarea în același sistem dintr-o Materie compozită. (Vedeți graficele de pe website).

Diferența de structură atomică și moleculară sub forță gravitațională și condiții presurizate (data publicării: 15.08.2005) - REF 32

În acest articol este scris că "*structura atomică și moleculară a Materiei este complet aliniată și poziționată într-o configurație fundamental diferită, în care a ajuns împreună datorită forțelor gravitaționale, decât atunci când Materia a fost adusă împreună prin intermediul presiunii. Aceasta are un efect fundamental asupra comportamentului structurii și asupra proprietăților Materiei care este creată în alt fel*".

Această explicație este utilizată pentru dezvoltarea unei noi metode în crearea grafenului, a atomilor sp3 și a pereților într-un reactor simplu făcut dintr-o sticlă de coca-cola.

****Sistem de apărare și ecranare (data publicării: 04.09.2005) - REF 33**

Câteva extrase din acest articol: *Proiectarea unui sistem deschis pentru lansarea unui pachet magnetic plasmatic de mare saturație energetică, este unul din cele mai eficiente tehnologii pentru apărarea reactorului și a navei care este în posesia unui asemenea sistem.*

Este esențial pentru orice tehnologie spațială din mediul deschis al Universului, dacă nava păstrează o mișcarea liniară și trebuie să se protejeze de orice obiecte solide sau Materii în drumul ei prin Univers.

Această tehnologie poate distruge orice obiect prin intermediul principiului saturării energiei magnetice plasmatice la nivel molecular al obiectului care este întâlnit, astfel că obiectul se va dezintegra sub formă de vapori magnetici, nefiind o distrugere la nivel atomic, înainte ca Materia să poată distruge nava ca și fragmente, și înainte ca nava însăși să ajungă să atingă sau în apropierea acestor Materii spațiale.

Această tehnologie poate fi utilizată pentru protecția Pământului de riscul coliziunii OAP-urilor (Obiecte din Apropierea Pământului), cum sunt cometele și asteroizii.

Metodă de creare a unui atom sau nano Materii (data publicării: 11.10.2005) - REF 34

Realizarea unui atom de orice densitate, fie aceasta cea mai simplă formă de nucleu sau a unui atom complet de hidrogen, sau chiar a elementelor grele din Univers, se realizează pe baza același principiu.

Atomii sunt creați în supa cosmosului din colecții de câmpuri magnetice plasmatice foarte slabe, care pentru existența lor se unesc și-și împart energia cu câmpurile magnetice care nu sunt departe de puterea propriilor câmpuri magnetice plasmatice.

Relația din Gravitație și Masă
(data publicării: 21.01.2006) - REF 35

Câteva extrase din acest articol; "*O planetă ca și Pământul posedă o combinație de gravitație și inerție. Gravitație provine din interacțiunea câmpurilor magnetice plasmatice din procesele din interiorul miezului acesteia, iar inerția provine din colecția de molecule de Câmpuri Magnetice Plasmatice ale Materiilor care au construit corpul fizic al planetei.*

Orice obiect, fie un electron, atom, moleculă sau chiar și corp uman, este o colecție de câmpuri de energie magnetică plasmatică de diferite puteri și a interacțiunii dintre acestea, care în total decid suma sau câmpul magnetic colectiv posedat de acel obiect, și care-i dau masa obiectului.

Masa unui obiect este un pachet colectiv de câmpuri de energie magnetică plasmatică strânse, care nu se vor schimba atât timp cât obiectul este intact, ca o singură entitate în aparența lui atomică, moleculară sau colectiv moleculară generală.

Energia magnetică plasmatică a unui corp fizic (așa numita masă a corpului) în interacțiune cu câmpul magnetic atomic sau molecular (acesta fiind gravitațional sau inerțial) al unui alt obiect, va determina greutatea celor două obiecte, unul în raport cu celălalt și față de mediul fiecăruia".

Materia Întunecată - A Cincea Stare a Materiei
(data publicării: 21.01.2006) - REF 36

Extras din acest articol: "*Existența Materiei Întunecate nu este discutabilă. Dovedind existența ei, precum și efectul acesteia asupra echilibrului energetic al Universului, în toate Materiile mici, în centrul unui electron sau în sistemul solar, aceasta trebuie să fie creată, replicată și măsurată.*

Teoria Materiei Întunecate nu este și nu trebuie considerată a fi complicată, dacă se înțelege în termeni reali energia magnetică plasmatică a Materiei în dimensiunile vizibile și invizibile ale Universului.

Materia Întunecată are două caracteristici distincte, care o fac complet aparte față de Materia vizibilă.

Materia Întunecată posedă masă dar nu lumină vizibilă, iar existența ei poate fi determinată doar de greutatea masei ei invizibile, care poate fi substanțială datorită câmpului ei gravitațional intern."

***Fuziunea inter-atomică**
(data publicării: 03.05.2006) - REF 37

Câteva extrase din acest articol: "*Fuziunea a doi sau mai mulți atomi a fost preocuparea fizicienilor nucleari din ultimii ani. Condițiile pentru atingerea fuziunii a două plasme de hidrogen în reactoarele TOKAMAK, au durat ani de zile în care i-au învățat pe savanți multe despre comportamentul plasmei și despre fuziunea ei. Realitatea despre fuziune trebuie cumva reconsiderată, deoarece lumea științifică încearcă să amestece conținutul a două plasme pentru eliberarea de energie. Trebuie să existe o cale mai ușoară de a atinge eliberarea unor energii similare.*

Principiul fundamental al interacțiunii inter-atomice este o cale mult mai simplă de a obține fuziunea. Dacă acest principiu este aplicat condiției atomice de fuziune, atunci fuziunea va fi obținută într-un mod simplu dar mult mai realist în mediu fizic.

Explicația pentru fuziunea interatomică este foarte simplă și directă. În fuziunea a două plasme ale protonului atomului de hidrogen, fizicienii încearcă să unească două mari plasme și făcând aceasta, ei încearcă să elibereze o mare cantitate de energie. În acest proces, cantități enorme de câmpuri magnetice de forță și curenți mari sunt necesari pentru a aduce două plasme în apropiere, astfel ca bariera energetică dintre ele să fie depășită pentru ca ele să poată fuziona.

În fuziunea inter-atomică depășirea barierei energetice nu există, deoarece în această metodă de fuziune, electronul atomului circulă în jurul nucleului unui atom, are aceiași origine și va fi încurajat să se întoarcă în nucleul atomului și să fuzioneze cu el."

Aceasta este o metodă mult mai practică de a crea și elibera energii gestionabile, unde nu sunt necesare sisteme elaborate, în care energia eliberată va fi oricum mai mică comparativ cu sisteme de fuziune descrise aici.

Cu metoda fuziunii inter-atomice pot fi dezvoltate cel puțin sisteme mici și practice pentru gestionarea temperaturilor mici ale procesului de fuziune.

Conductivitatea Materiei în vacuum-ul mediilor interplanetare
(data publicării: 21.01.2006) - REF 38

Extras din acest articol: "*Prin urmare, câmpul de energie magnetică plasmatică ale elementelor din interiorul mediului interplanetar, vor acoperi spațiul lor din mediul acestora, datorită mișcării acestora și sarcinii lor electrice, chiar și la nivelul eV, ele devine conductori perfecți, și în schimb, datorită mișcării în mediul lor, ele devin generatoare electromagnetice plasmatice*".

Producția de Grafen
(data publicării: 25.07.2006) - REF 39

Experimente repetate și teste în reactoare statice simple și în altele complicate dinamice, dovedesc că separarea atomică și recombinarea Materiei cum este carbonul și hidrogenul, poate fi atinsă la temperatura camerei și în condiții atmosferice.

Noi avem noi indicii - prin teste statice și dinamice în reactoarele noastre - că Universul a fost creat în condiții normale, și care nu a fost inițial decât pachete de câmpuri magnetice plasmatice de diferite puteri, care au fost ele însele nimic altceva decât zone plasmatice sau colecții de câmpuri magnetice libere. Câmpurile magnetice de diferite puteri prin interblocarea lor, **pe principiul energiei magnetice plasmatice (EMP)**, au cauzat în primă fază crearea particulelor fundamentale, apoi a atomilor, apoi a moleculelor și ulterior a Materiei, norilor și asteroizilor, apoi a stelelor și galaxiilor.

Condițiile teoriei big-bang-ului nu se regăsesc în realitatea creării Universului.

În această carte inginerul nuclear Mehran Keshe dezvăluie într-un mod logic că blocurile constructive fundamentale inițiale ale Universului, își află originea într-o supă magnetică cosmică care conține un număr nenumărat de câmpuri magnetice de diferite puteri. În această supă, câmpurile magnetice de puteri similare sau egale se pot întâlni, interacționa și spația, într-un pachet sferic dinamic și larg. Interacțiunea dintre diferite pachete dinamice, duce la crearea proprietăților și efectelor câmpului Magnetic și Gravitațional în mediul acestora. Datorită diferențelor de putere dintre pachetele sferice, fiecare va poseda o putere diferită, iar fiecare putere a câmpului magnetic va avea ordinul de mărime al celor trei tipuri de Materii de bază (Materia Întunecată, Antimateria și Materia).

Deoarece aceste trei Materii sunt făcute din câmpuri magnetice, ele interacționează de asemenea, se echilibrează reciproc și se pot inter-bloca între ele, din aceste interacțiuni ale celor trei Materii rezultă un sistem dinamic integrat mai mare, numit Plasma Fundamentală Inițială, sau Neutron. Prin dezintegrarea naturală a acestei plasme, protonul și electronul ajung să fie generate și să coexiste, iar plasma fiecărui proton și electron încă conțin Trinitatea celor trei Materii ale plasmei originale.

Descoperirea acestor noi prime principii în fizică, va aduce umanității un mare număr de beneficii, deoarece diferitele tipuri de interacțiuni ale celor trei Materii de bază și ale câmpurilor lor de forță, în mediul acestora, va duce la crearea și controlul materiilor (solid, lichid și gaz).

În această carte, sunt explicate primele noi principii și criterii pentru crearea câmpurilor de forță Magnetic și Gravitațional ale planetei Pământ. Similar, se explică cât de sigur și simplu, reactoarele nucleare care au fost construite pentru a reproduce structura miezurilor interne ale planetei, confirmă teoria Keshe de creare și formare a câmpurilor gravitaționale ale planetei, deoarece aceste reactoare pot produce câmpuri care pot cauza reducerea în greutate, pot cauza mişcarea și zborul sistemului reactor, și creează o magnetosferă independentă în jurul acestor tipuri de reactoare. Interacțiunea câmpurilor magnetice plasmatice dinamice ale magnetosferei din jurul acestor reactoare cu câmpurile magnetice planetare creează lumină în jurul reactorului. Aceste efecte luminoase confirmă teoria Keshe de creare a luminii prin interacțiunea câmpurilor magnetice plasmatice. Aceste sisteme vor deschide o nouă cale pentru Călătoriile Spațiale.

Prin această cunoaștere devine posibilă proiectarea, dezvoltarea și testarea de noi reactoare de cost redus, care pot dilua plasma, și obține fuziunea plasmelor într-un mod simplu și accesibil. Deci acum devine posibil să fie create vaste cantități de energie (cum sunt electricitatea și căldura) și mișcare, fără necesitatea arderii nici unui combustibil și fără crearea de reziduuri. Aceste reactoare pot crea în orice punct unde este necesar, materii cum sunt aerul, apa, hrană, medicamente și noi materiale, de asemenea și la nivel nano.

Această nouă tehnologie revoluționară, poate ajuta la rezolvarea unui număr de probleme globale, cum este cea a schimbărilor climatice, deoarece reactoarele Keshe pot fi construite pentru a atrage gazele efectului de seră, cum este CO2, sau problema globală a lipsei și poluării apei, deoarece acum devine posibilă crearea apei și atragerea elementelor periculoase din apele poluate și contaminate.

Fundația Keshe este o organizație non-religioasă, non-profit și independentă, fondată de inginerul nuclear M.T. Keshe, urmărind să aducă noi cunoștințe științifice și noi tehnologii umanității, și să aducă noi soluții la problemele globale majore, cum sunt foametea, lipsa apei, lipsa curentului electric, schimbările climatice, bolile, prin utilizarea de noi tipuri de reactoare plasmatice, și să dea Omului adevărata libertatea de a călători în Spațiu.